

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Μ'

Δευτέρα 13 Δεκεμβρίου 2010

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2485
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Π. Μαρκάκη, σελ. 2446
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 8ο και 10ο Επαγγελματικά Λύκεια Θεσσαλονίκης και το 5ο Γυμνάσιο Ξάνθης, σελ. 2454, 2462

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 2429 - 2431
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 2431 - 2442
3. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:
  - α) Προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού:
    - i. σχετικά με τη διακοπή παροχής φυσικού αερίου στα κολυμβητήρια ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟ και ΕΘΝΙΚΟ της Θεσσαλονίκης, κ.λπ., σελ. 2443
    - ii. σχετικά με την εξαίρεση αρχαιολόγων από τις περιοριστικές διατάξεις των άρθρων 5 και 6 του π.δ. 164/2004 (εικοσιτετράμηνο) κ.λπ., σελ. 2444
  - β) Προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων:
    - i. σχετικά με τις αυξήσεις των διοδίων, τη δημιουργία νέων σταθμών κ.λπ., σελ. 2446
    - ii. σχετικά με την περάτωση των εργασιών του οδικού τμήματος Παραδείσια-Τσακώνα της Ολυμπίας Οδού κ.λπ., σελ. 2448
  - γ) Προς την Υπουργό Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη μεταφορά μαθητών Τμημάτων Αθλητικής Διευκόλυνσης (ΤΑΔ) κ.λπ., σελ. 2450
  - δ) Προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης:
    - i. σχετικά με τη συμμετοχή υπαλλήλων των Τεχνικών Υπηρεσιών Δήμων και Κοινοτήτων (Τ.Υ.Δ.Κ.) ως υποχρεωτικά μετатασσόμενων σε υπηρεσίες των δήμων, στα δημοτικά συμβούλια κ.λπ., σελ. 2453
    - ii. σχετικά με τη λήψη μέτρων για τον τρόπο πληρωμής των εργαζομένων στους Δήμους και στις Περιφέρειες μετά την 1-1-2011 κ.λπ., σελ. 2454
  - ε) Προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τις γερμανικές πολεμικές αποζημιώσεις κ.λπ., σελ. 2455

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού: "Ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης και άλλες διατάξεις", σελ. 2458
2. Κατάθεση Εκθέσεων Διαρκών Επιτροπών,
  - α) Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτουν την Έκθεσή τους στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Επείγοντα μέτρα εφαρμογής του προγράμματος στήριξης της ελληνικής οικονομίας", σελ. 2462
  - β) Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει τις Εκθέσεις της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη:
    - i) "Κύρωση Συμφωνίας Έδρας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του FRONTEX (Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτε-

ρικά σύνορα των Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης), για τη φιλοξενία του επιχειρησιακού γραφείου FRONTEX στην Ελλάδα", σελ. 2464

ii) "Κύρωση Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη συνεργασία σε θέματα εσωτερικής ασφάλειας", σελ. 2464

3. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών, Εξωτερικών και Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών και άλλες διατάξεις", σελ. 2466

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. ,	σελ. 2455, 2456
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Κ. ,	σελ. 2446, 2447
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 2443, 2444
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. ,	σελ. 2453
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ. ,	σελ. 2444, 2445
ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ Ι. ,	σελ. 2448, 2449
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι. ,	σελ. 2446, 2447, 2448, 2449
ΜΑΥΡΙΚΟΣ Γ. ,	σελ. 2454, 2455
ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ Γ. ,	σελ. 2443, 2444, 2445, 2446
ΝΤΟΛΙΟΣ Γ. ,	σελ. 2453, 2454, 2455
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β. ,	σελ. 2444, 2449
ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ Ι. ,	σελ. 2450, 2451, 2452
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ. ,	σελ. 2456, 2457
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. ,	σελ. 2450, 2452

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού:

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β. ,	σελ. 2464, 2484
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 2471
ΒΟΥΡΟΣ Ι. ,	σελ. 2480
ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ Π. ,	σελ. 2482
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 2475, 2476
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 2460, 2476
ΖΙΩΓΑΣ Ι. ,	σελ. 2462, 2484
ΖΟΥΝΗ Π. ,	σελ. 2458
ΚΑΖΑΚΟΣ Κ. ,	σελ. 2469
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. ,	σελ. 2472
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 2466
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ. ,	σελ. 2476
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. ,	σελ. 2468
ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ Ε. ,	σελ. 2478
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Α. ,	σελ. 2473
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ. ,	σελ. 2467
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η. ,	σελ. 2470
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. ,	σελ. 2473
ΤΣΟΚΛΗ Μ. ,	σελ. 2479, 2480
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ. 2474
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ. ,	σελ. 2481, 2482

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Μ'

Δευτέρα 13 Δεκεμβρίου 2010

Αθήνα, σήμερα στις 13 Δεκεμβρίου 2010, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.04' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΥΡΩΝΑ ΠΟΛΥΔΩΡΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τη Γραμματέα της Βουλής κ. Κωνσταντίνα Γιαννακοπούλου, Βουλευτή Μεσσηνίας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Νομάρχης Ιωαννίνων αιτείται οικονομική βοήθεια για αποκατάσταση των ζημιών που έχουν προκύψει το τελευταίο δίμηνο από ακραία καιρικά φαινόμενα στο νομό του.

2) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος Τμήμα Ανατολικής Κρήτης, η Ένωση Μηχανικών Δημοσίων Υπαλλήλων Διπλωματούχων Ανωτάτων Σχολών Ανατολικής Κρήτης και Οικονομικό Επιμελητήριο Ελλάδος αιτούνται την ακύρωση των αποφάσεων 20639/12.9.2008 του Γ.Γ. Περιφέρειας Κρήτης, και η 603/28-7-2008 του Δημοτικού Συμβουλίου του Δ. Ηρακλείου.

3) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Πρόεδρος του 1ου Δημοτικού Διαμερίσματος Ηρακλείου Κρήτης αιτείται την αναθεώρηση των εκλογικών καταλόγων.

4) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Ιδιοκτητών Κέντρων Ξένων Γλωσσών Ν. Λέσβου αιτείται την άρση απαγόρευσης της σύστασης Κέντρων Ξένων Γλωσσών με Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών στο Νομό Λέσβου.

5) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, που αφορά στα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κατασκευαστικός κλάδος της Κρήτης.

6) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης Λέ-

σβου αιτείται την δημιουργία οργανικής μονάδας «Διεύθυνσης Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής Περιφερειακής Ενότητας Λέσβου» στη «Γενική Δ/ση Περιφερειακής Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής».

7) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο αναφέρεται στην προκείμενη τροπολογία σύμφωνα με την οποία μετακυλίνει τα πρόστιμα για χωματερές στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

8) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο εκφράζεται διαμαρτυρία για την απόρριψη δεκαπέντε προτάσεων υπαγωγής στο Πρόγραμμα «LEADER» από την ΕΤΑΛ, λόγω έλλειψης ενός πιστοποιητικού.

9) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο αναφέρεται η μείωση ζήτησης πετρελαίου θέρμανσης λόγω της συνεχόμενης αύξησης της τιμής του.

10) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στις ελλείψεις και στα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Νομός Ηλείας στο χώρο της υγείας.

11) Οι Βουλευτές Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ, Β' Αθηνών κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ και Β' Αθηνών κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά, με την οποία η Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα Αναπήρων αιτείται την καταβολή των 1000 ευρώ για τους ανάπηρους που δεν παίρνουν κανένα επίδομα κ.λπ..

12) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο αναφέρεται στο αίτημα του Προέδρου του Επιμελητηρίου Νομού Ηλείας για αναστολή των σεισμόπληκτων και πυρόπληκτων δανείων.

13) Ο Βουλευτής Ζακύνθου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του ειδικού σχολείου Ζακύνθου αιτούνται την κατασκευή κτηρίου για την στέγαση του ειδικού δημοτικού σχολείου μαζί με το ειδικό νηπιαγωγείο.

14) Ο Βουλευτής Ζακύνθου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία οι εργαζόμενοι του Εθνικού Θα-

λάσσιου Πάρκου Ζακύνθου αιτούνται τη χρηματοδότησή του, ώστε να είναι δυνατή η μισθοδοσία τους.

15) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στα προβλήματα που παρουσιάζονται κατά την έναρξη λειτουργίας του σταθμού μεταμόρφωσης των ανακυκλώσιμων απορριμμάτων στον Κόροιβο Νομού Ηλείας.

16) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Ταξιάρχης Λάμπρου ζητά διευκρινήσεις και επίλυση του ζητήματος που αφορά στις μετοχές που κατέχει η εταιρεία «ΚΕΡΑΝΗΣ ΑΕ» η οποία διαγράφηκε από το Χρηματιστήριο στις 19/10/2006.

17) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Θωμάς Ρίζος αιτείται όπως προσμετρηθούν τα ένηση του στρατού στην αναπηρική σύσταξη που λαμβάνει από τον ΟΓΑ.

18) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Δημήτρης Μαντάς αιτείται ενημέρωσης για την εφεύρεση του που έχει πάρει δίπλωμα ευρεσιτεχνίας με τίτλο «μαγνητομηχανικό σύστημα μείωσης της προκαλούμενης ανάκρουσης από πυροδότηση βολίδας πυροβόλου όπλου».

19) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην καθυστέρηση και την ελλιπή χρηματοδότηση για την αποκατάσταση των πυρόπληκτων και σεισμόπληκτων κτισμάτων του Νομού Ηλείας.

20) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Άγγελος Αβέρης ζητά την αναγνώριση από τα αρμόδια Υπουργεία της νέας μεθόδου «EcoOliveCleaner» διαχείρισης αποβλήτων των ελαιωτριβείων.

21) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Φραγκούλης Μπιρλούδης ζητά να του καταβληθούν από τον ΟΠΑΔ-ΥΠΑΔ το ποσό των 29.397,83 ευρώ νοσηλείας που χρεώθηκε από το ιδιωτικό Νοσοκομείο «ΥΓΕΙΑ».

22) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Υπαλλήλων ΚΕΠΕΠ Λεχαινών Νομού Ηλείας αιτείται την πρόσληψη τεσσάρων ΤΕ νοσηλευτριών και έξι ΔΕ βοηθών Νοσοκόμων για την κάλυψη βασικών αναγκών του κέντρου.

23) Ο Βουλευτής Ευβοίας κ. ΣΥΜΕΩΝ (ΣΙΜΟΣ) ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Εξωραϊστικός Σύλλογος «Κεφάλες Ασημνίου» Νομού Εύβοιας αιτείται την κατασκευή χερσαίου κυματοθραύστη με λιθορριπή για την αντιμετώπιση του προβλήματος της περιοχής τους.

24) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην ανάγκη εξυγίανσης του κτηρίου «Κονοφάγου» στο ΕΣΠΑ 2007-2013.

25) Ο Βουλευτής Ευβοίας κ. ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά, με την οποία οι μαζικοί φορείς της νότιας Καρύστου αιτούνται τη συνέχιση της λειτουργίας της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας Καρύστου Νομού Ευβοίας.

26) Η Βουλευτής Δράμας κ. ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Αποφοίτων Τμήματος Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής Ανώτατης Σχολής Μουσικής Τεχνολογίας, ΤΕΙ Ηπείρου αιτείται την άμεση προκήρυξη διαγωνισμού του ΑΣΕΠ για τον κλάδο ΠΕ16.02 εντός της μεταβατικής περιόδου.

27) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στις αρνητικές επιπτώσεις που θα δημιουργηθούν σε περίπτωση ιδιωτικοποίησης της Αγροτικής Τράπεζας.

28) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Ιδιοκτητών ΚΤΕΟ καταθέτει υπόμνημα εκθέτοντας τις ελλείψεις και πλημμέλειες στο υπό κατάθεση σχέδιο νόμου για τη σύσταση Συμβουλίου Οδικής Ασφάλειας.

29) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Πανελλήνια Συνδικαλιστική Ομοσπονδία Νοσηλευτικού Προσωπικού αιτείται τη συνολική ένταξη του νοσηλευτικού κλάδου στα βαρέα και ανθυγιεινά χωρίς αποκλεισμούς.

30) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Συντονιστικό Γραφείο του Συνδέσμου Απόστρατων Αξιωματικών, Αξιωματικών Στρατού ΠΝ, Υπαξιωματικών ΠΝ κ.ά. αιτείται την ισοτιμία των ΑΣΣΥ τριετούς φοίτησης με τα ΤΕΙ, τη δυνατότητα μεταπτυχιακών σπουδών των αποφοίτων των ΑΣΣΥ κ.λπ..

31) Οι Βουλευτές, Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ και Α' Αθηνών κ. ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑ (ΛΙΑΝΑ) ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά, με την οποία ο Συνήγορος του Πολίτη αιτείται να ενημερωθεί η Αρχή για τους λόγους που αφορούν στη μη συμπερίληψη της εβδομαδιαίας εφημερίδας του Πύργου Ηλείας «Η ΑΥΓΗ» στη λίστα των εβδομαδιαίων νομαρχιακών και τοπικών εφημερίδων.

32) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Ένωση Πληροφορικών Ελλάδας ζητά από την Κυβέρνηση να εξετάσει τις προτάσεις που έχει καταθέσει η ένωση καθώς και την επίλυση των προβλημάτων που προκύπτουν για το μάθημα της πληροφορικής στο νέο σχολείο.

33) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, που αφορά στο ζήτημα των διοριστέων εκπαιδευτικών του ΑΣΕΠ 2008, με ΦΕΚ οριστικών αποτελεσμάτων το 2009 που παραμένουν αδιόριστοι.

34) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Σταυρόπουλος Θεοφάνης εκφράζει τη διαμαρτυρία του για την αύξηση των διοδίων στα οχήματα τύπου βαν με ύψος από 2,20 μέτρα και πάνω.

35) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ - ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά, με την οποία μαζικοί φορείς της Νότιας Καρυστίας διαμαρτύρονται για την πρόθεση κατάργησης της ΔΟΥ Καρύστου

36) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά, με την οποία οι κ.κ. Γιάννης Ράλλης, Νικόλαος Μαστροντινάτος, κ. Αναστασία Ακρανίδου αιτούνται ως επιτυχόντες του διαγωνισμού ΔΕ του Υπουργείου Δικαιοσύνης να τοποθετηθούν στις Γραμματείες των Δικαστηρίων για την κάλυψη κενών οργανικών θέσεων.

37) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων με τρία παιδιά Νομού Αττικής εκφράζει τις θέσεις και τις ενστάσεις του αναφορικά με το προσχέδιο του νόμου για την Υγεία και συγκεκριμένα για το κεφάλαιο τέσσερα σχετικά με τα προνόμια, την φορολογία και τα επιδόματα των τριτέκνων οικογενειών.

38) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ - ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Εμπορικός Σύλ-

λογος Λίμνης Ευβοίας και ο Εμπορικός Σύλλογος Μαντουδίου και Περιχώρων αιτούνται την επανεξέταση του θέματος σχετικά με την κατάργηση της ΔΟΥ Λίμνης.

39) Ο Βουλευτής Λευκάδος κ. ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία οι πολίτες του Καλάμου Λευκάδας αιτούνται την κάλυψη της κενής θέσης αγροτικού γιατρού στην περιοχή τους.

40) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΕΡΑΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία οι Πρόεδροι των Επαγγελματικών Επιμελητηρίων Θεσσαλονίκης και Πιερίας διαμαρτύρονται για την αύξηση κατά 40% των διοδίων Μαλγάρων.

41) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Πρόεδρος και τα μέλη του ΔΣ ΤΕΔΚ Λακωνίας διαμαρτύρονται για την ενδεχόμενη κατάργηση της ΔΟΥ Λακωνίας.

42) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμαρχος Ηρακλείου ζητά την έγκριση των Υπουργείων ΥΠΠΟ και ΥΠΕΚΑ για την ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων της Κνωσού.

43) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Νικόλαος Σκανδάλης αιτείται την τροποποίηση του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 2ββ του άρθρου 1 του ν. 1221/81, προκειμένου να εκδοθεί οικοδομική άδεια με την οποία οι χώροι στάθμευσης της πυλωτής δεν μπορούν να αποτελούν αντικείμενο αυτοτελούς μεταβίβασης.

44) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Παραγωγών Πωλητών Λαϊ-

κών Αγορών Κρήτης ζητά την μη ένταξη τους στο φορολογικό σύστημα της τήρησης βιβλίων εσόδων-εξόδων.

45) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Νομάρχης Λασιθίου αιτείται τη σύσταση της εταιρείας «ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ ΚΡΗΤΗ ΑΕ» προκειμένου να αναλάβει την εκτέλεση των μεγάλων έργων της Κρήτης.

46) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Πρόεδρος της Ένωσης Αγροτικών Συνεταιρισμών Ιεράπετρας αιτείται να πληροφορηθεί για τις προθέσεις του Υπουργείου σχετικά με την εγκατάσταση φωτοβολταϊκών στην Κρήτη.

47) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας, παράρτημα Πελοποννήσου και Δυτικής Στερεάς Ελλάδας αιτείται την ανάκληση της απόφασης μεταφοράς της εποπτείας του ΕΦΕΤ στο Υπουργείο Υγείας.

48) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία οι γιατροί νοσοκομείου - ΚΥ Ιεράπετρας ζητά από το Υπουργείο Υγείας την εξασφάλιση των προνομίων της Γ' ζώνης στην οποία ανήκει το νοσοκομείο.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 3736/28-09-2010 ερώτηση της Βουλευτού κ. Παπανδρέου - Παπαδάκη Ουρανία δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ6/Φ38/οικ 25181/29-11-2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΑΓΗΣ

29 ΝΟΕ. 2010

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑ Α.Π.Ε.

Αθήνα, 29 Νοεμβρίου 2010
Αρ. Πρωτ.: Δ6/Φ38/οικ.25181

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Ταχ. Δ/ση : Μεσογείων 119
Ταχ. Κώδικας : 101 92 ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες : Δ.Σοφιανόπουλος
Τηλ. : 210-69.69.449
Fax : 210-69.69.448
E-mail : SofianopoulosD@eka.ypeka.gr Κοινοποίηση : Βουλευτής κ. Ο.Παπανδρέου-Παπαδάκη

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην υπ' αρ. 3736/28.9.2010 Ερώτηση της Βουλευτού κ. Ο.Παπανδρέου-Παπαδάκη

Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης και κατόπιν αλληλογραφίας με τους αρμόδιους φορείς (έγγραφο ΡΑΕ με κωδικό Ο-45279,12/11/2010, έγγραφο Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος, ΕΥΠΕ του ΥΠΕΚΑ με αρ. πρωτοκόλλου 12983, 7/9/2010 και έγγραφο Γενικής Γραμματείας Χωροταξίας και Αστικού Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ με αρ. πρωτοκόλλου 37350, 6/9/2010), σας ενημερώνουμε για τα εξής:

Η Κ/Ξ ΑΙΟΛΙΚΗ ΝΟΤΙΑΣ ΣΚΥΡΟΥ – ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΛΑΥΡΑΣ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ – ΕΝΤΕΚΑ Α.Ε. υπέβαλε στις 28.04.2005 δέκα αιτήσεις συνολικής ισχύος 333 MW για χορήγηση άδειας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από αιολικούς σταθμούς στη νότια Σκύρο με πρόταση ανεξάρτητης ηλεκτρικής διασύνδεσης στο ηλεκτρικό Σύστημα της Ηπειρωτικής χώρας μέσω υποθαλάσσιου καλωδίου.

Κατά την αξιολόγηση των αιτήσεων, διαπιστώθηκε ότι οκτώ εκ των ανωτέρω αιτήσεων χωροθετούνται σε περιβαλλοντικά προστατευόμενες περιοχές (NATURA 2000) και δύο αιτήσεις χωροθετούνται σε εκτός NATURA 2000 περιοχή.

Σας ενημερώνουμε ότι για την υλοποίηση οιασδήποτε εγκατάστασης ΑΠΕ απαιτείται η τήρηση διαδικασίας περιβαλλοντικής αδειοδότησης, στο πλαίσιο της οποίας ελέγχονται οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις της εγκατάστασης. Για το εν λόγω έργο έχει εκδοθεί η υπ. αρ. 136311/2009 θετική γνωμοδότηση για Προκαταρκτική Περιβαλλοντική Εκτίμηση και Αξιολόγηση του Γενικού Διευθυντή Περιβάλλοντος του τότε Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Σε κάθε περίπτωση, η οριστική και δεσμευτική άποψη της Διοίκησης θα δοθεί με την αξιολόγηση της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και την απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων με την οποία μπορεί να επιβάλλει προϋποθέσεις, όρους περιορισμούς

και διαφοροποιήσεις για την πραγματοποίηση του έργου ή και να αποφασίσει τη μη υλοποίησή του.

Για το εν λόγω έργο δεν έχει μέχρι στιγμής υποβληθεί Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων.

Ο Υφυπουργός

Γιάννης Μανιάτης

Εσωτερική Διανομή:

1. Γραφείο Υπουργού (3051/Β/2210/29.09.2010)
2. Γραφείο Υφυπουργού (σχετ.:2722/15.10.2010)
3. Γραφείο Γενικού Γραμματέα Ενέργειας και Κλιματικής Πολιτικής
4. Αυτοτελής Υπηρεσία Εξυπηρέτησης Επενδυτών για έργο ΑΠΕ (3)

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
Ο.Ο.

Μ. ΜΑΣΤΟΡΑΝΤΩΝΑΚΗ

2. Στην με αριθμό 4912/13-10-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παναγιωτόπουλου Νικολάου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Βαθμός Προτερ. 129529/ΙΗ/29-11-2010 έγγραφο από την Υφυπουργό

Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. – Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.yperph.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 45
IRIS

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

3 9 ΝΟΕ 2010

Μαρούσι, 29-11-2010
Αρ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
129529/ΙΗ

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
✓Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ: Βουλευτή κ.
-Νίκο Παναγιωτόπουλο
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ : «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 4912/13-10-2010»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 4912/13-10-2010, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Νίκος Παναγιωτόπουλος σχετικά με το πρόγραμμα σπουδών του 'Νέου Σχολείου', σας κάνουμε γνωστό ότι για τις αλλαγές στο Λύκειο καμία συζήτηση δεν έχει νόημα, επί διαρροών επιτροπών, ανωνύμων και φημών. Η συζήτηση για τα μαθήματα του Λυκείου θα ξεκινήσει όταν το Υπουργείο καταθέσει επίσημα το κείμενο διαβούλευσης. Μέχρι τότε, οποιαδήποτε τέτοια συζήτηση είναι και άγονη και δημιουργεί προβλήματα, χωρίς να υπάρχει κανένας λόγος.

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Εσωτερική διανομή

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Υφυπουργού
3. Τ.Κ.Ε.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

3. Στην με αριθμό 5121/19-10-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παπουτσή Δημητρίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ1/Γ/25167/29-11-

2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής η ακόλουθη απάντηση:

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ & ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ &
ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΤΡΕΛΑΪΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ ΦΟΡΕΩΝ**

Ταχ. Δ/ση: Μεσογείων 119
Ταχ. Κώδικας: 101 92 Αθήνα
Πληροφορίες: Δ. Νομίδης, Α. Σκορδάς
Τηλέφωνο: 210 6969410, 2106969422
FAX: 210 6969435
E-mail: skordasa@eka.ypeka.gr

29 ΝΟΕ. 2010

Αθήνα, 29 Νοεμβρίου 2010
Αρ. Πρωτ. Δ1/Γ/25167

ΠΡΟΣ: Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
Μέγαρο Βουλής
10021 Αθήνα

ΚΟΙΝ.: Βουλευτή κ. Δημήτριο Παπουτσή

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην ερώτηση με αριθμ. πρωτ. 5121/19.10.2010 του Βουλευτή κ. Δημητρίου Παπουτσή.

Σε απάντηση της με αρ. πρωτ. 5121/19.10.2010 ερώτησης του Βουλευτή κ. Δημητρίου Παπουτσή, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής έχει συγκροτηθεί Επιτροπή Εμπειρογνομόνων η οποία θα καταρτίσει τους άξονες των παραμέτρων για το στρατηγικό σχέδιο μετατροπής του υπό εξάντληση κοιτάσματος Φυσικού Αερίου της Νότιας Καβάλας σε χώρο αποθήκευσης Φυσικού Αερίου.

Η Επιτροπή εξετάζει όλες τις πτυχές του θέματος και ιδιαίτερα τις νομικές και αναζητεί τη βέλτιστη λύση με γνώμονα τη νομιμότητα και τη διαφάνεια.

Επισημαίνεται ότι το εν λόγω έργο αποσκοπεί στην αξιοποίηση των υφιστάμενων φυσικών και τεχνικών υποδομών της περιοχής και της υπάρχουσας τεχνογνωσίας για αποθήκευση εισαγόμενου φυσικού αερίου, με στόχο τη διασφάλιση την ενεργειακής επάρκειας της χώρας και της ευρύτερης γεωγραφικής περιοχής.

Ως προς την ασφάλεια κατασκευής και την προστασία του περιβάλλοντος, είναι αυτονόητο ότι οι παράγοντες αυτοί θα διασφαλισθούν μέσω της διαδικασίας αδειοδότησης του έργου, η οποία μεταξύ άλλων προβλέπει την έγκριση αφενός της μελέτης ασφάλειας κατά Seveso και αφετέρου της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Συνημμένα σας υποβάλλουμε το από 21.9.2010 Δελτίο Τύπου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

Ο Υφυπουργός

Μ. ΜΑΣΤΟΡΑΝΤΩΝΑΚΗ

Γιάννης Μανιάτης

Εσωτερική Διανομή

- Γραφείο κας Υπουργού (σχετ. αρ. πρωτ. 3473/β/211/20.10.10)

4. Στην με αριθμό 5282/20-10-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γιαννάκη Μιχαήλ δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ5/ΗΛ/Α/Φ6/180/25179/

29-11-2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΑΓΗΣ**

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
Δ/ΝΣΗ ΗΛΕΚΤΡΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α'
Ταχ. Δ/ση : Μεσογείων 119
Ταχ. Κώδικας : 101 92
Πληροφορίες: Μ. Μανωλιός
Τηλ. : 210-6969420
Fax : 210-6969416

29 ΝΟΕ. 2010

Αθήνα, 29-11-2010
Αρ. Πρωτ.: Δ5/ΗΛ/Α/Φ6/180/25179

**ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου Τμήμα
Ερωτήσεων**

Κοιν:

1. Βουλευτή κ. Μ. Γιαννάκη
2. ΔΕΗ ΑΕ, Χαλκοκονδύλη 30, Αθήνα 10432

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην 5282/20-10-2010 Ερώτηση

Σε απάντηση της 5282/20-10-10 Ερώτησης του βουλευτή κ. Μ. Γιαννάκη, σας στέλνουμε το ΓρΔ/4991/02-11-10 έγγραφο της ΔΕΗ Α.Ε. το οποίο αναφέρεται στο θέμα.

Ο Υφυπουργός

Γ. Μανιάτης

Εσωτερική Διανομή:

- Γραφείο κας Υπουργού
- Γραφείο κ. Υφυπουργού
- Γραφείο κ. Γενικού Γραμματέα
- Δ15
- Γραφείο κ. Γενικού Διευθυντή Ενέργειας (9254/22-10-10)
- Δ5 - Διευθυντής
- Δ5/Τμήμα Α'

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
α.α.

Μ. ΜΑΣΤΟΡΑΝΤΩΝΑΚΗ

Σημ. Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

5. Στην με αριθμό 5598/27-10-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γιαννάκη Μιχαήλ δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ13/Β/Φ5.25/25267/29-

11-2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ & ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ &
ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Β'

Ταχ. Δ/ση : Μεσογείων 119
Ταχ. Κώδικας : 101 92 ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες : Κ. Γιαννάκη
Τηλ. : 210-6969549
Fax : 210-6969539
E-mail : Giannakik@eka.ypeka.gr

29 ΝΟΕ. 2010

Αθήνα, 29 Νοεμβρίου 2010
Αρ. Πρωτ.: Δ13/Β/Φ 5.25/25267

ΠΡΟΣ: Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.: Βουλευτή κ. Μ. Γιαννάκη

ΘΕΜΑ: Απάντηση σε Ερώτηση Βουλευτή
Σχετ.: Ερώτηση με αρ. πρωτ. 5598/27-10-2010

Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής Ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Μ. Γιαννάκης, σας διαβιβάζουμε το υπ' αριθ. 5273/22-11-10 έγγραφο της Δημοσίας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ Α.Ε.), το οποίο αναφέρεται στα θιγόμενα στην ανωτέρω Ερώτηση θέματα.

Ο Υφυπουργός

Γ. Μανιάτης

Εσωτερική Διανομή:

- Γραφείο Υπουργού
- Γραφείο Υφυπουργού
- Γραφείο Γενικού Γραμματέα
- Γενική Δ/ντρια ΓΔΔΥΥ
- Δ/ντρια Διοικητικής Υποστήριξης
- Δ13 / Τμήμα Β'
- Δ15

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

Μ. ΜΑΣΤΟΡΑΝΤΩΝΑΚΗ

C:\Documents and Settings\giannakik.YPAN\Τα έγγραφά μου\Βουλευς\2010\Π Ε_5598.doc

Σημ. Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

6. Στην με αριθμό 5920/04-11-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βελόπουλου Κυριάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓρΓΓΠ0001830

ΕΞ2010/ 29-11-2010 έγγραφο από τον Υπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

3 η Νοε 2010

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΕ.Π.Υ.Ο
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΚΜΕΤ/ΣΗΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ Η/Υ (Δ31)**

Ταχ. Δ/ση : Χανδρή 1 & Θεσ/νίκης
Ταχ. Κώδικας : 18346 Μοσχάτο
Πληροφορίες : Γραμματεία
Τηλέφωνο : 210 48 02701-3
Fax : 210 48 02709
e-mail : secretary_d31@gsis.gr

Αθήνα : 29.11.2010
Αρ. Πρωτ. : ΓρΓΓΠ0001830ΕΞ2010

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων,
✓ Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ : Βουλευτή,
κ. Κ. Βελόπουλο

ΘΕΜΑ: «Απάντηση στην υπ' αριθμ. πρωτ. 5920/04.11.2010, της Βουλής των Ελλήνων, ερώτηση Βουλευτή, κ. Κ. Βελόπουλου».

Σε συνέχεια του ανωτέρω σχετικού σας ενημερώνουμε ότι,

α) Στις Δ.Ο.Υ του Υπουργείου Οικονομικών λειτουργούσαν υπολογιστές που είχαν εγκατασταθεί το 1997. Το 2005 σε 144 μεγαλύτερες Δ.Ο.Υ αντικαταστάθηκαν οι παλαιοί υπολογιστές με υπολογιστές που προήλθαν από τους Ολυμπιακούς Αγώνες 2004

β) Το 2009 αντικαταστάθηκαν οι υπολογιστές των υπολοίπων Δ.Ο.Υ με νέους.

γ) Οι νέοι υπολογιστές "τρέχουν" όλες τις εφαρμογές που υπήρχαν στους παλαιούς υπολογιστές. Επίσης έχουν εγκατασταθεί και νέες εφαρμογές οι οποίες δεν ήταν δυνατόν να λειτουργήσουν στους παλαιούς λόγω περιορισμένων δυνατοτήτων.

Μετά την εγκατάσταση των εφαρμογών στους νέους υπολογιστές και την αφαίρεση των αρχείων

Ερώτημα Βουλής Α.Π.981

- και στοιχείων από τους παλαιούς , ορισμένοι υπολογιστές που είχαν κάποιες δυνατότητες δόθηκαν σε σχολεία για αξιοποίηση , οι δε υπόλοιποι αποσύρθηκαν.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Εσωτερική Διανομή

- Γραφείο Υπουργού
- Γραφείο Γεν. Διευθυντή ΚΕ.Π.Υ.Ο
- Αυτοτελές Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
- Δ31

7. Στην με αριθμό 6104/11-11-2010 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Γεωργιάδη Σπυρίδωνος – Αδωνίδος και Πλεύρη Αθανάσιου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ12 1157750ΕΞ2010/29-11-2010

έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

23 ΝΟΕ. 2010

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ
ΤΜΗΜΑ Α'**

Ταχ. Δ/ση : Καρ. Σερβίας 10
Τ.Κ. : 101 84
Πληροφορίες : Κυριακίδου Στ.
Τηλέφωνο : 210 3375315-7
FAX : 210 3375001

**ΕΠΕΙΓΟΝ-ΑΜΕΣΗ ΕΠΙΔΟΣΗ
ΜΕ ΕΙΔΙΚΟ ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟ**

Αθήνα, 29 Νοεμβρίου 2010
Αριθ. Πρωτ.: Δ12 1157750ΕΞ2010/29.11.2010

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
✓ Δ/ση Κοιν/κου Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
ΚΟΙΝ.: 1. Βουλευτές κ. κ.
Γεωργιάδη Σπυρίδωνα – Αδωνι
Πλεύρη Αθανάσιο
Δια της Βουλής των Ελλήνων
2. Υπουργείο Εργασίας και
Κοινωνικής Ασφάλισης

ΘΕΜΑ: Φοροαπαλλαγές από δωρεές στα Παιδικά Χωριά SOS Ελλάδος.

Απαντώντας στην υπ' αριθ. πρωτ. 6104/11.11.2010 ερώτηση που κατέθεσαν στη Βουλή οι κ. κ. βουλευτές Γεωργιάδης Σπυρίδων – Αδωνις και Πλεύρης Αθανάσιος και όσον αφορά τα θέματα της δικής μας αρμοδιότητας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Με τις διατάξεις της υποπερίπτωσης γγ' της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του ν.2238/1994, η οποία προστέθηκε με τις διατάξεις των παραγράφων 4 και 6 του άρθρου 1 του ν.3842/2010 ορίζεται ότι από 1.1.2010 και μετά το ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση την κλίμακα της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ν.2238/1994, μειώνεται κατά ποσοστό είκοσι τις εκατό (20%) των χρηματικών ποσών που καταβάλλονται από τον φορολογούμενο λόγω δωρεάς προς τα κοινωνικά ιδρύματα, τα σωματεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που παρέχουν υπηρεσίες εκπαίδευσης και χορηγούν υποτροφίες, τα ημεδαπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα ημεδαπά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που νόμιμα έχουν συσταθεί ή συνιστώνται και τα οποία επιδιώκουν κοινωνικά σκοπούς, τους ερευνητικούς και τεχνολογικούς φορείς που διέπονται από το

ν.1514/1985 (ΦΕΚ 13 Α') και τα ερευνητικά κέντρα που αποτελούν ημεδαπά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Όταν τα ποσά των δωρεών αυτής της υποπερίπτωσης, υπερβαίνουν τα τριακόσια (300) ευρώ ετησίως, λαμβάνονται υπόψη μόνον εφόσον έχουν κατατεθεί σε ειδικό λογαριασμό του νομικού προσώπου, που πρέπει να ανοιχθεί για το σκοπό αυτόν στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων ή σε τράπεζα που νόμιμα λειτουργεί στην Ελλάδα.

Το γραμμάτιο είσπραξης της τράπεζας που εκδίδεται πρέπει να αναφέρει τα στοιχεία του δωρητή και του δωρεοδόχου, το ποσό της δωρεάς αριθμητικώς και ολογράφως, την ημερομηνία κατάθεσής του και την υπογραφή του δωρητή.

Το συνολικό ποσό των δωρεών της υποπερίπτωσης αυτής επί του οποίου υπολογίζεται η μείωση δεν μπορεί να υπερβαίνει ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) του συνολικού εισοδήματος που φορολογείται σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις.

Η μείωση διενεργείται εφόσον τα ποσά των δωρεών υπερβαίνουν συνολικά τα εκατό (100) ευρώ.

Επίσης το συνολικό ποσό των χρηματικών δωρεών αυτής της υποπερίπτωσης, στο οποίο υπολογίζεται η μείωση, δεν μπορεί να υπερβεί ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) του εισοδήματος που προκύπτει κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του ν.2238/1994.

Τα χρηματικά ποσά αυτών των δωρεών και χορηγιών δεν πρέπει να έχουν εκπέσει με βάση άλλη διάταξη του παρόντος.

2. Κατόπιν των όσων εκτέθηκαν προκύπτει, ότι με τις αλλαγές που θεσμοθετήθηκαν με τον ν.3842/2010, ο φόρος που προκύπτει με βάση την κλίμακα της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ν.2238/1994 μειώνεται κατά ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) επί των ποσών που καταβάλλονται λόγω δωρεάς σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που έχουν συσταθεί ή συνιστώνται και τα οποία επιδιώκουν κοινωφελείς σκοπούς. Περαιτέρω, το συνολικό ποσό των δωρεών επί του οποίου υπολογίζεται η μείωση δεν μπορεί να υπερβαίνει ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) του συνολικού εισοδήματος που φορολογείται σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις καθώς και δεν μπορεί να υπερβεί ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) του εισοδήματος που προκύπτει κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου

19 του ν.2238/1994. Επομένως, οι δωρεές που καταβάλλονται σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του παρόντος στα Παιδικά Χωριά SOS Ελλάδος μειώνουν τον φόρο κατά τα προαναφερθέντα, εφόσον το νομικό πρόσωπο είναι ιδιωτικού δικαίου και επιδιώκει κοινωνικές σκοπούς, το οποίο είναι θέμα πραγματικό και εξετάζεται από την αρμόδια Δ.Ο.Υ.

Ακριβές Αντίγραφο

Η Προϊσταμένη της Γραμματείας

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ

Αγγελος Δ. Τσανελάτος
ΔΕΛΤΑ ΕΦΟΡΙΑΚΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

1. Γραφείο κ. Υφυπουργού
2. Γραφείο κ. Γενικού Γραμματέα
3. Γραφείο κ. Γενικού Διευθυντή Φορολογίας
4. Αυτοτελές Γραφείο Κοιν/κού Ελέγχου
5. Δ12- Τμ. Α'(3) – Φακ. Τεκμ (1).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Πρώτη θα συζητηθεί η δεύτερη με αριθμό 316/7-12-2010 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Ιωαννίδη προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με τη διακοπή παροχής φυσικού αερίου στα κολυμβητήρια ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟ και ΕΘΝΙΚΟ της Θεσσαλονίκης κ.λπ..

Παρακαλείται ο κ. Ιωαννίδης να λάβει το λόγο προκειμένου να αναπτύξει προφορικά την ερώτησή του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο λόγος που κατέθεσα αυτήν την επίκαιρη ερώτηση, κύριε Πρόεδρε, είναι επειδή τον τελευταίο καιρό παρατηρούνται διακοπές διαρκείας στην παροχή φυσικού αερίου σε δύο κολυμβητήρια της Θεσσαλονίκης το ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟ και το ΕΘΝΙΚΟ.

Το αποτέλεσμα είναι περίπου πέντε χιλιάδες αθλητές, μικροί και μεγάλοι λάτρες του αθλήματος, (μεταξύ των οποίων είναι και άτομα με ειδικές ανάγκες) μέλη συλλόγων, σχολών και προγραμμάτων, στρατιωτικές σχολές να μην μπορούν να προπονηθούν και να στερούνται των ευεργετικών αποτελεσμάτων της άθλησης.

Οι παραπάνω διακοπές οφείλονται στο ότι η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού για πολλούς μήνες δεν εγκρίνει επιχορηγήσεις προς το Εθνικό Ναυταθλητικό Κέντρο και αυτό με τη σειρά του δεν πληρώνει τους λογαριασμούς πολλών μηνών στην εταιρεία παροχής αερίου Θεσσαλονίκης.

Είναι χαρακτηριστικό ότι μέχρι τις 22 Νοεμβρίου του 2010, το σύνολο των απλήρωτων λογαριασμών ανέρχεται στο εξωφρενικό ποσό των 526.150 ευρώ. Ακόμα και η σχετική ρύθμιση των οφειλών, που έγινε, κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή με την εταιρεία αερίου, δεν τηρήθηκε από την πλευρά της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού. Όπως διαβάσαμε στον Τύπο εκταμιεύτηκε το ποσό των 270.000 ευρώ. Αυτό, όμως, το ποσό δεσμεύτηκε από υπαλλήλους του κολυμβητηρίου στους οποίους οφείλονται επιδόματα παλαιότερων ετών, από το 1997 μέχρι το 2002 και έμεινε να δοθούν μόνο 50.000 ευρώ. Όλα αυτά μου δημιουργούν την εντύπωση ότι η Κυβέρνηση έχει προαποφασίσει να καταδικάσει τη Θεσσαλονίκη στον αθλητικό μαρασμό με το να της στερεί κάθε σχετικό κονδύλι.

Σας υπενθυμίζω ότι ο αθλητισμός είναι κοινωνικό αγαθό που η πολιτεία έχει υποχρέωση να παρέχει δωρεάν και ανεμπόδια προς όλους τους πολίτες.

Πού να απευθυνθούν οι πολίτες και πόσο θα πληρώσουν για να μπορέσουν να πραγματοποιήσουν αυτό που αγαπούν, δηλαδή μια απλή άθληση;

Επαναλαμβάνω ότι τα χρήματα του ΟΠΑΠ κερδίζονται από τον αθλητισμό, και πρέπει, λοιπόν, ανταποδοτικά, ανάλογα κονδύλια να πηγαίνουν και στον αθλητισμό.

Παρακαλώ τον κύριο Υπουργό -ο οποίος γνωρίζει πόσο τον εκτιμώ- να μας εξηγήσει για ποιο λόγο η Κυβέρνηση δεν φρόντισε τόσους μήνες για την αποκατάσταση της ταμειακής ροής προς τα παραπάνω κολυμβητήρια, ώστε να πληρωθούν οι συγκεκριμένοι απλήρωτοι λογαριασμοί, αλλά και άλλες υποχρεώσεις και να αποκατασταθούν οι πολλές βλάβες στις εγκαταστάσεις.

Αναγνωρίζω την προσωπική ευαισθησία σας, κύριε Υπουργέ. Γι' αυτό το λόγο, σας παρακαλώ, να δραστηριοποιηθείτε άμεσα για την επίλυση του θέματος και την αποφυγή παρόμοιων προβλημάτων στο μέλλον.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Ιωαννίδη.

Εκ μέρους του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού θα απαντήσει ο Υφυπουργός κ. Γεώργιος Νικητιάδης από τον οποίο ζητώ να έχει μεστό και ευσύνοπτο λόγο, τον οποίο και λαμβάνει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, να δηλώσουμε ότι το παρελθόν του κ. Ιωαννίδη δημιουργεί όλες τις προϋποθέσεις να εκλάβουμε ότι οι προθέ-

σεις του είναι οι αγνότερες. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο θέτει αυτά τα ερωτήματα που είναι σημαντικά και που οπωσδήποτε απασχολούν την περιοχή της Θεσσαλονίκης.

Παράλληλα όμως, κύριε Ιωαννίδη, θα ήθελα να σας βεβαιώσω ότι ουδέποτε συνήλθε το Υπουργικό Συμβούλιο, ουδέποτε η πολιτική ηγεσία, ουδέποτε οποιοδήποτε όργανο του ΠΑΣΟΚ για να αποφασίσει με θέμα τον αθλητικό μαρασμό της Θεσσαλονίκης. Κατ' επέκταση δεν υπήρξε ποτέ μέρος του σχεδιασμού μας και της στρατηγικής μας κάτι τέτοιο.

Πολύ συγκεκριμένα θα σας απαντήσω τώρα στα θέματα που θέτετε. Πρέπει να σας πω από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού όλες οι τακτικές και έκτακτες επιχορηγήσεις γίνονται με απρόσκοπτο τρόπο για τη λειτουργία του κέντρου. Πιο ειδικά, θα σας πω ότι έχουν εγκριθεί 1.650.000 και από αυτές μέχρι τις 30 Νοεμβρίου είχαν ήδη εκταμιευτεί 1.113.760 ευρώ. Το ποσό αυτό, παρά τη δημοσιονομική, τραγική συγκυρία που διερχόμαστε, είναι μεγαλύτερο ακόμη και από αυτό που εσείς είχατε εγκρίνει, που είχατε όλες τις αγνές προθέσεις και θέλατε να βοηθήσετε την περιοχή σας. Εμείς μέσα σε αυτό το δημοσιονομικό στρίμωγμα δώσαμε περισσότερα χρήματα. Εσείς είχατε δώσει 1.108.000 τακτική συν 83.0000 έκτακτη, δηλαδή 1.191.000. Εμείς δώσαμε 1.113.000 με αυτό το οικονομικό στρίμωγμα επαναλαμβάνω, ακριβώς για να δείξουμε την ευαισθησία μας για τη λειτουργία αυτού του κέντρου.

Έχουμε ένα ζήτημα με τη διακοπή του φυσικού αερίου. Πράγματι, ήταν ένα τεράστιο ζήτημα. Προσπαθήσαμε επανειλημμένως να δούμε πώς μπορούμε να το λύσουμε. Είναι η δεύτερη φορά που διακόπτεται η παροχή του φυσικού αερίου. Τί έγινε; Στείλαμε τα χρήματα, πήραμε την επιχορήγηση και δυστυχώς η διοίκηση δεν επέδειξε την επιμέλεια που απαιτείτο για τις συνθήκες τις συγκεκριμένες και άφησε να κατασχεθούν τα χρήματα για οφειλές των εργαζομένων. Οφειλές όμως, από πότε; Από το 2008, κύριε Ιωαννίδη. Οφειλές που είχαν δημιουργηθεί κατά τη διάρκεια της δικής σας διοίκησης των αθλητικών πραγμάτων της χώρας, χωρίς -επαναλαμβάνω- να είχατε εσείς καμιά τέτοια πρόθεση. Θέλατε να λειτουργεί το κέντρο, να πληρώνονται κανονικά οι άνθρωποι. Αυτοί όμως, έμειναν απλήρωτοι. Φτάσαμε τώρα, στο 2010, επωφεληθήκαν οι εργαζόμενοι και ορθώς έκαναν χρήση των δικαιωμάτων που τους παρέχει η νομοθεσία. Έτσι, μόλις πήγαν τα χρήματα, αντί να πάρει η διοίκηση και να φροντίσει να πληρώσει για να μην κοπεί η παροχή του φυσικού αερίου, αυτά κατασχέθηκαν από τους εργαζόμενους. Πήραν τα χρήματα οι εργαζόμενοι και έμειναν αμανάτι χωρίς φυσικό αέριο στο κολυμβητήριο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Τρέξαμε τότε. Κάναμε διαπραγματεύσεις. Πιέσαμε την ηγεσία του φυσικού αερίου, που δεν είναι και κανένας κρατικός φορέας ελεγχόμενος και ξαναέγινε το ίδιο πράγμα. Ξανά τώρα εμείς, η Γενική Γραμματεία απέστειλε στη ΔΕΠΑ 200.000 ευρώ. Ξανά τώρα! Διότι και αυτήν τη στιγμή που μιλάμε σας πληροφορώ ότι δεν υπάρχει φυσικό αέριο για να παρέχεται στο κολυμβητήριο. Πιστεύουμε ότι την Τετάρτη που μας έρχεται -μεθαύριο- θα έχει καταβληθεί το ποσό για να αποκατασταθεί η λειτουργία.

Κοιτάξε όμως, κύριε Ιωαννίδη, γιατί καμιά φορά όλοι μας παρασυρόμαστε. Και εσείς παρασύρεστε. Ορίσατε μία διοίκηση για να κάνει καλά τη δουλειά της. Αυτή η διοίκηση με το που ήρθε η καινούργια Κυβέρνηση, ενώ είχε αναλάβει μια ευθύνη, τα παράτησε, δεν ασχολιόταν. Δεν έκατσε να επιμεληθεί του έργου, λες και η καινούργια Κυβέρνηση της είπε «μαζέψτε τα τώρα και φύγετε», λες και δεν είχαμε εμείς το δικαίωμα να έχουμε ένα μικρό διάστημα, προκειμένου να ανταποκριθούμε.

Κάνουμε ό,τι μπορούμε και έχετε δικίο που θέτετε αυτό το ζήτημα. Είναι απαραίτητη για την εύρυθμη λειτουργία της αθλητικής ζωής της Θεσσαλονίκης η λειτουργία αυτού του κέντρου. Συμφωνούμε μαζί σας. Θα κάνουμε ό,τι μπορούμε μέσα στο πλαίσιο της οικονομικής στενότητας.

Για τα υπόλοιπα θέματα που θέτετε για τη Θεσσαλονίκη θα επανέλθω με τη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Νικητιάδη.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωαννίδης για τη δευτερολογία του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ο Πρόεδρος που είχα ορίσει εγώ, επειδή ήταν βαριά άρρωστος –δεν θέλω να πω λεπτομέρειες– έμεινε ένα εύλογο χρονικό διάστημα και στη συνέχεια παραιτήθηκε γιατί η κάθε κυβέρνηση μπορεί να θέλει να βάλει κάποιους δικούς της. Βλέπετε, λοιπόν, ότι εγώ έβαλα άτομα, τα οποία δεν ήταν με κομματικό τρόπο εκλεγμένα. Απλώς και μόνο ήταν άνθρωποι, οι οποίοι ενδιαφέρονταν πάρα πολύ για το άθλημα το συγκεκριμένο. Οι υπόλοιποι που έμειναν τρέχουν μαζί με τους πατεράδες και με τους αθλητές για να μπορέσουν να λύσουν το πρόβλημα αυτό.

Καλό θα είναι λοιπόν, τα χρήματα να πηγαίνουν κατευθείαν στη ΔΕΠΑ για να μην έχουμε κάποιο πρόβλημα ώστε να λειτουργήσουν τα κολυμβητήρια. Κατευθείαν να χρεώνεται το ανάλογο ποσό στη διοίκηση των κολυμβητηρίων και να πηγαίνουν όμως, στη ΔΕΠΑ για να μην μπορεί τουλάχιστον να τα πάρει κάποιος για να τα χρησιμοποιήσει για οποιοδήποτε άλλο εύλογο και νόμιμο σκοπό.

Τα υπόλοιπα χρήματα, τα οποία μένουν ήταν για τη ΔΕΗ. Αν τυχόν, λοιπόν δεν έχουν και τα χρήματα για τη ΔΕΗ, ποιος θα συντηρήσει τα μηχανήματα αν δεν λειτουργήσουν αυτά; Δεν θα αντέξουν για πολύ. Υπάρχει για όλα τα μηχανήματα ένα κονδύλι 700.000 ευρώ, το οποίο εγκρίθηκε και τώρα πάγωσε. Υπάρχει κίνδυνος να κλείσουν οι πισίνες λόγω των μηχανημάτων, αφού και αέριο να έχουμε, δεν θα μπορέσουν κάποια στιγμή να συνεχίσουν να δουλεύουν, όπως λέει ο κ. Μυλώσης, ο οποίος έμεινε από τότε που τον είχαμε ορίσει εμείς και τρέχει μαζί με αυτούς που έχουν το πρόβλημα.

Καλύπτονται πέντε χιλιάδες άνθρωποι από αυτά τα δύο κολυμβητήρια. Επτά χιλιάδες και είναι οι αθλητές που ασχολούνται με τη κολύμβηση. Υπάρχουν τα δημοτικά κολυμβητήρια, τα οποία λειτουργούν. Του Πανοράματος λειτουργεί άψογα. Της Σταυρούπολης δεν έχει ακόμη αρχίσει να λειτουργεί. Στη Νεάπολη υπάρχει πρόβλημα, όπως υπάρχει και στο Εθνικό. Είναι οικονομικό και εκεί το πρόβλημα. Στις Συκιές λειτουργεί άψογα. Γι' αυτό το λόγο λοιπόν, είναι κρίμα, πέντε χιλιάδες παιδιά από όλη τη κεντρική Μακεδονία καθώς και άνθρωποι με προβλήματα να μην μπορούν να αθληθούν για διακρίσεις ή τριακόμενες χιλιάδες ευρώ, όταν υπάρχουν από τον αθλητισμό τόσα έσοδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ο υγρός στίβος της Θεσσαλονίκης αντιπροσωπεύει το 30% με 40% της εθνικής παραγωγικής διαδικασίας και έχει φέρει πολλές επιτυχίες το άθλημα αυτό. Για το λόγο αυτό επαναλαμβάνω, με την ευαισθησία που σας διακρίνει και με το ότι αγαπάτε πράγματι τον αθλητισμό –και το έχετε αποδείξει, όπου μπορείτε να επέμβετε, επεμβαίνατε– να λυθεί αυτό το θέμα. Είναι κρίμα αυτό για τον υγρό στίβο, ο οποίος μαζί με το στίβο είναι η βάση των αθλημάτων. Όλα τα μικρά παιδιά που θα κάνουν κολύμπι και αυτοί που κάνουν στίβο, όταν θα αθληθούν σε ομαδικά αθλήματα θα είναι πολύ καλύτεροι αθλητές απ' ό,τι θα είναι κάποιοι άλλοι, οι οποίοι δεν έχουν μπει στον υγρό στίβο. Αν και δεν είναι το δικό μου το άθλημα, βλέπετε πόσο πολύ το υποστηρίζω, γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα. Όλα τα μικρά παιδιά πρέπει να μουν σε πισίνα και να αθληθούν, για να μην φοβούνται τους τραυματισμούς. Να μη φοβούνται τη σπονδυλική στήλη, τα γόνατα τους κ.τ.λ., για να μην υπάρχει τραυματισμός. Βάλτε τη σφραγίδα και κάντε τα να λειτουργήσουν όμορφα και θα έχετε κέρδος. Θα σας ευγωνμονούν όλα αυτά τα παιδιά, τα οποία αυτή τη στιγμή έχουν πρόβλημα.

Έχω εδώ όλη την αλληλογραφία εάν θέλετε –φαντάζομαι θα σας την έχουν δώσει– της Γενικής Γραμματείας και δημοσιεύματα, τα οποία θα τα καταθέσω για τα Πρακτικά.

Ελπίζω ότι θα λυθεί την Τετάρτη –που λέτε– το πρόβλημα.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Ιωαννίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ιω-

αννίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Νικητιάδης για μια σύντομη δευτερολογία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Για άλλη μία φορά, κύριε Ιωαννίδη, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω και για τα καλά σας λόγια προσωπικώς. Σας δηλώνω ότι θα κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για την εύρυθμη λειτουργία του κέντρου. Ήδη τοποθετήθηκε και η καινούργια διοίκηση και νομίζω ότι θα προχωρήσουν τα πράγματα. Παρά το ότι υπάρχει αυτή η δυσμενής δημοσιονομική συγκυρία, θα καταφέρουμε νομίζω να λειτουργήσει με εύρυθμο τρόπο το κέντρο.

Θα ήθελα όμως να σας πω και δυο λόγια ακόμα επειδή το δεύτερο ερώτημα που θέτετε σχετίζεται με τα αναπτυξιακά έργα, που προτιθέμεθα να κάνουμε στη Θεσσαλονίκη. Κυρίως για πληροφοριακούς λόγους, να σας πω ότι ήδη στο Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού έχει ξεκινήσει ένα μεγάλο πρόγραμμα για τη Θεσσαλονίκη «Σταυροδρόμι Πολιτισμών». Ήδη έχουμε καθιερώσει κάθε χρόνος να αφιερώνεται σε μια συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή, προκειμένου να απευθυνόμαστε σε συγκεκριμένες τουριστικές αγορές. Το 2011 θα είναι αφιερωμένο στον αραβικό κόσμο και στη Μέση Ανατολή. Το 2012 θα είναι αφιερωμένο στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Το 2013 θα είναι αφιερωμένο στην Κίνα. Το 2014 θα είναι αφιερωμένο στη Ρωσία και το 2015 στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Καθ' όλη τη διάρκεια αυτών των ετών, επί τριακόσιες εξήντα πέντε ημέρες, κάθε ημέρα θα γίνεται και μια εκδήλωση, θα υπάρχει ένα δρώμενο, το οποίο θα αφορά τη συγκεκριμένη χώρα και θα γίνεται σχετική προβολή σε όλες αυτές τις περιοχές, έτσι ώστε να γνωρίζουν στην Κίνα, στη Ρωσία, στην Αμερική ή οπουδήποτε αλλού ότι η Θεσσαλονίκη από το χρόνο δρα, λειτουργεί πολιτιστικά και κατευθύνεται με προσανατολισμό τη σύσφιγξη των λαών των δύο χωρών, των δύο περιοχών, προκειμένου να γίνουμε ελκυστικοί και να καταφέρουμε να φέρουμε πολύ κόσμο.

Χαιρόμαστε, γιατί σ' αυτήν την προσπάθεια ήδη τα πανεπιστήμια της Θεσσαλονίκης, η Διεθνής Έκθεση, οι τουριστικοί φορείς, όλοι προσέτρεξαν, όλοι δήλωσαν ότι θέλουν να συνεργαστούν και πιστεύουμε ότι θα καταφέρουμε αυτό που έπρεπε από καιρό όλοι να έχουμε κάνει, να γίνει η Θεσσαλονίκη ένας ελκυστικός τουριστικός προορισμός, γιατί πραγματικά μια τόσο όμορφη πόλη, με τόσα μνημεία και ευρήματα, με τόσες περιοχές, με τόσα χιονοδρομικά κέντρα κοντά της θα μπορούσε να είναι ένας προορισμός γεμάτος, στην κυριολεξία, ολόκληρο το χρόνο από τουρίστες.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Την Τετάρτη καταλήγετε, δηλαδή; Ο ερωτών συνάδελφος έκανε λόγο για την Τετάρτη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Την Τετάρτη εδήλωσα εγώ ότι θα κατατεθεί το ποσό προς τη ΔΕΠΑ και πιστεύουμε ότι έχει λήξει αυτό το ζήτημα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Νικητιάδη.

Επόμενη ερώτηση είναι η πέμπτη με αριθμό 325/7-12-2010 επί-καιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτωτάκη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με την εξαίρεση αρχαιολόγων από τις περιοριστικές διατάξεις των άρθρων 5 και 6 του π.δ. 164/2004 (εικοσιτετράμηνο) κ.λπ..

Εκ μέρους της Κυβέρνησης την ερώτηση θα απαντήσει ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού κ. Νικητιάδης.

Το λόγο έχει ο κ. Μιχαήλ Κριτωτάκης, προκειμένου να αναπτύξει προφορικά την ερώτησή του.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, καταθέσαμε αυτή την επίκαιρη ερώτηση σχεδόν κυριολεκτικά από υποχρέωση, γιατί σε ένα αυτονόητο και πανταχόθεν αποδεκτό θέμα έχουμε ολιγωρία από την πλευρά της Κυβέρνησης. Η εξαίρεση των αρχαιολόγων από τις περιοριστικές διατάξεις, όπως και εσείς αναφέρατε, νομίζουμε ότι ήταν απαραίτητο να γίνει χτες, όχι σήμερα ή αύριο.

Οι αρχαιολόγοι και το εξειδικευμένο εργατικό προσωπικό του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού στερούνται το αυτονόητο δικαίωμά τους στην εργασία, καθώς με τη συμπλήρωση εικοσιτεσσάρων μηνών δεν έχουν πλέον το δικαίωμα να εργαστούν ποτέ ξανά, εάν εφαρμόζεται ο νόμος που υπάρχει σήμερα. Είναι, λοιπόν, προφανές, θα έλεγα υποχρεωτικό αυτό το πράγμα να αλλάξει. Ο νόμος πρέπει να αλλάξει.

Περιμέναμε, λοιπόν, μετά από την απόγνωση που δημιούργησε ο αποκλεισμός του εικοσιτετραμήνου στους εργαζόμενους και αφού είδαμε ορισμένες εικόνες και επεισόδια στον αρχαιολογικό χώρο της Ακρόπολης, να υπάρξει από την πλευρά του Υπουργείου και των Εσωτερικών, αλλά και του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού κάποια παρέμβαση.

Ακόμα και ο ίδιος ο Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού αναγνώρισε το απαράδεκτο του εικοσιτετραμήνου περιορισμού σε δηλώσεις του στις 7 Σεπτεμβρίου εδώ, σε αυτήν την Αίθουσα. Παρ' όλα αυτά, βλέπουμε ότι μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει τίποτα και ελπίζουμε ότι σήμερα θα έχει κάποια απάντηση ο Υπουργός στα δύο ερωτήματα που έτευμε.

Το πρώτο ερώτημα είναι το εξής: Προτίθεται η Κυβέρνηση να επιλύσει το φλέγον -για τους εργαζόμενους- ζήτημα του εικοσιτετραμήνου, εξαιρώντας το επιστημονικό προσωπικό και τους τεχνίτες υψηλής εξειδίκευσης από τους περιορισμούς των άρθρων 5 και 6 του π.δ. 164/2004;

Δεύτερον, εάν ναι, πότε και με ποιον τρόπο σχεδιάζει την άρση των καταφανώς άδικων διατάξεων των άρθρων 5 και 6 του συγκεκριμένου προεδρικού διατάγματος;

Θα ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι και τα δύο Υπουργεία θα έπρεπε να απαντήσουν σ' αυτό το θέμα και θα έπρεπε να έχουν ήδη συνεργαστεί και συναποφασίσει να μας πουν κάτι. Από τις 7 Σεπτεμβρίου μέχρι σήμερα ο χρόνος είναι πολύς. Φαίνεται ότι οι νομομαθείς του Υπουργείου Πολιτισμού είναι απασχολημένοι αυτό τον καιρό να συντάσσουν μνημόνια και εγκυκλίους που προβάλλουν υπαναχωρήσεις του Πολιτισμού προς όφελος των μεγαλοεργολάβων και των κατασκευαστικών στα μεγάλα δημόσια έργα και δεν βρίσκουν το χρόνο -εκτός και αν μας διαψεύσει σήμερα ο κύριος Υπουργός- να ασχοληθούν με το διατυπωμένο εδώ και μερικά έτη αίτημα των αρχαιολόγων, που εργάζονται με συμβάσεις για την εξαιρέσή τους από το περιβόητο εικοσιτετράμηνο.

Εάν δεν μου δώσετε απάντηση, κύριε Υπουργέ, θα σας κάνω μια διευκόλυνση στο επόμενο νομοσχέδιο, σ' αυτό που έρχεται απόψε, δηλαδή, για τον κινηματογράφο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κριτσωτάκη.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού κ. Γεώργιος Νικητιάδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Είχα σκοπό, αγαπητέ συνάδελφε, κύριε Κριτσωτάκη, να απαντήσω, χωρίς να δοθεί η εντύπωση ότι επιτίθεμαι. Επειδή εσείς όμως φροντίσατε να μας κατηγορήσετε ότι δουλεύουν οι νομικές υπηρεσίες του Υπουργείου για τους μεγαλοεργολάβους κ.λπ., θα σας έλεγα ότι εσείς που οι νομικές σας υπηρεσίες -στο κόμμα σας θα έχετε δύο-τρεις δικηγόρους- δεν ασχολούνται με τους μεγαλοεργολάβους κοινοβουλευτικούς, ξέρετε, μπορείτε να κάνετε και πρόταση νόμου.

Φέρτε μία πρόταση νόμου να τη δούμε, αφού εσείς έχετε τον καιρό και μπορείτε και να μην καταφέρεστε κατά της δικής μας ηγεσίας, που έχει βάλει τους δικηγόρους να καταφέρονται κατά των εργολάβων.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Θα τοποθετηθείτε μετά, έχετε τρία λεπτά.

Θα μπορούσα, επίσης πολύ απλά να σας πω, βεβαίως, ότι συμφωνούμε απολύτως μαζί σας. Και δική μας πρόθεση είναι να υπάρξει αναγνώριση αυτών των ειδικοτήτων και αυτών των ανθρώπων. Θα μπορούσα επιπλέον να σας πω ότι προσπαθούμε -υπάρχουν μία σειρά από ζητήματα- και πολύ σύντομα, πιστεύω, ότι θα καταφέρουμε να επιλύσουμε αυτό το ζήτημα.

Εγώ θα σας πω κάποια πράγματα αναλυτικότερα, διότι ξέρετε πολύ καλά -υποθέτω ότι ξέρετε- την ιστορία με τους συμβασι-

ούχους όλης της χώρας, που ταλανίζει το σύνολο του πολιτικού συστήματος. Δεν λέω ποιος έχει ευθύνη. Αν θέλετε να πείτε ότι τα δύο μεγαλύτερα κόμματα έχουν ευθύνη, να το πούμε έτσι, ότι τη μεγαλύτερη ευθύνη την έχουν τα δύο μεγαλύτερα κόμματα. Όμως, εμείς αναγνωρίζουμε -ο Υπουργός ο κ. Γερούλάνος έχει δημοσίως αναγνωρίσει- την αναγκαιότητα αυτές οι συγκεκριμένες ειδικότητες να εξαιρεθούν από τη διαδικασία του προεδρικού διατάγματος, για να καταφέρουμε με αυτόν τον τρόπο αυτούς τους τόσο πολύτιμους, έμπειρους υπαλλήλους να τους χρησιμοποιήσουμε, γιατί ούτως ή άλλως, τους χρειάζεται το Υπουργείο και γιατί σε κάθε περίπτωση δεν θα μπορούσαμε εύκολα να βρούμε αυτές τις ειδικότητες.

Εσείς είπατε ότι το ερώτημα θα έπρεπε να απαντηθεί και από το Υπουργείο Εσωτερικών. Εμείς λέμε ότι το Υπουργείο Εσωτερικών φροντίζει μία σειρά διαδικαστικών ζητημάτων. Λέμε ότι το Υπουργείο Εσωτερικών, με το οποίο είμαστε και εμείς σε διαρκή συνεννόηση, θα έρθει πολύ σύντομα με μία συνολική ρύθμιση για όλα αυτά, γιατί δεν μπορούμε αποσπασματικά να πιάνουμε τη μία κατηγορία ή να πιάνουμε την άλλη κατηγορία. Διότι αν πιάνεις μία κατηγορία, θα έρθουν άλλες δέκα κατηγορίες και θα λένε: «Μα, με εμάς τι έγινε σε αυτήν την περίπτωση; Πότε θα υπαχθούν αυτοί; Πότε θα εξαιρεθούν αυτοί του προεδρικού διατάγματος;».

Αυτό προσπαθούμε να κάνουμε. Θα το κάνουμε πάρα πολύ σύντομα. Επαναλαμβάνω, ότι συμεριζόμαστε απολύτως την ευαισθησία τη δική σας, που είμαι βέβαιος ότι έχει και το σύνολο της Βουλής. Όμως από εκεί ως το σημείο να λέμε ότι δεν έχουμε καιρό επειδή οι νομικές υπηρεσίες απασχολούνται με τους μεγαλοεργολάβους, νομίζω ότι υπάρχει μία τεράστια απόσταση που ούτε εσάς, αν θέλετε, τιμάει στο επίπεδο της αναφοράς που γίνεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Νικητιάδη.

Παρακαλείται ο κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκης να λάβει το λόγο, για δευτερολογία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι αυτή η Κυβέρνηση κυβερνά σε ό,τι είναι αντιλαϊκό και βλέπετε ότι περνάνε τα πάντα για τις εργασιακές σχέσεις, για το ασφαλιστικό και για όλα τα υπόλοιπα. Είναι μία Κυβέρνηση, η οποία βρίσκεται εκεί που πρέπει, την ώρα που πρέπει και λίγο νωρίτερα σε αυτά. Σε ό,τι έχει σχέση με τον πολιτισμό και σε ό,τι έχει σχέση μ' αυτό που είναι να γίνει καλό και δεν είναι δυσάρεστο για τον ελληνικό λαό, βρίσκεται πολύ αργή, για να μην πω ότι είναι αόρατη.

Θα σας πω ότι εδώ έχουμε μία προσθήκη, που την καταθέσαμε στο νομοσχέδιο που έρχεται αμέσως μετά, η οποία λέει: «Το επιστημονικό προσωπικό και οι τεχνίτες υψηλής εξειδίκευσης που απασχολούνται σε έργα έρευνας, αναστήλωσης, αποκατάστασης, συντήρησης και διαμόρφωσης μνημείων και έργων τέχνης, δεν εμπίπτουν στους περιορισμούς των άρθρων 5, 6 κ.λπ.». Αυτό νομίζω είναι κάτι που θα πρέπει απόψε να το ψηφίσετε, αν λέτε ότι ενδιαφέρεστε και αν έχετε την ίδια ευαισθησία, που έχουμε και εμείς και που έχει και όλος ο κόσμος. Δεν την έχουμε μόνο εμείς, προς Θεού!

Θα σας πω το εξής: Δεν είναι σκόπιμο να διαβάσω -αλλά θα την καταθέσω στα Πρακτικά- την ομιλία του Υπουργού του κ. Γερούλάνου, στη συγκεκριμένη τοποθέτηση που είχε κάνει στη Βουλή, όπου λέει με λίγα λόγια ότι πρέπει να λυθεί.

Επίσης, θα σας καταθέσω αυτό που καταθέσατε εσείς -παρακαλώ- στη Βουλή ως τροπολογία, μόνο που μετά την αποσύρατε. Και σας λέω ότι αυτό που αποσύρατε, μπορείτε να το επαναλάβετε. Άρα, αφού το καταθέσατε, συμφωνείτε. Γιατί, όμως, δεν το κάνετε;

Τώρα, να πω ότι γι' αυτό εγώ σας είπα την κουβέντα που εσείς θεωρήσατε βαριά, αλλά εγώ νομίζω ότι απλά είναι αληθινή. Πρέπει, λοιπόν, απόψε να λυθεί είτε με την παρέμβαση τη δική σας, είτε με την τροπολογία που έχουμε καταθέσει και την οποία, ελπίζω, ότι δεν θα απορρίψετε σε λίγη ώρα που θα ξεκινήσει να συζητείται το νομοσχέδιο για τον κινηματογράφο.

Θα σας πω το εξής. Πείτε μου αν αυτό που σας διάβασα είναι από το ΣΕΚΑ, από το Σύλλογο Εκτάκτων Αρχαιολόγων και δεν είναι δικά μου λόγια -περί αυτού πρόκειται, θα σας το καταθέσω

και αυτό στα Πρακτικά- τι έχετε να πείτε; Δεν είναι μία βίαη, ας πούμε, επίθεση δική μου απέναντι στην πολιτική σας -δεν είναι επ' ουδενί προσωπική, βέβαια- αλλά είναι αυτό που λένε οι άνθρωποι εκείνοι που τους αναγκάσατε να βρεθούν στην Ακρόπολη και μετά να λέτε ότι δυσφημούν τη χώρα.

Να σας πω κάτι. Αυτοί που καθυστερούν, αυτοί που δεν κυβερνούν σε αυτά τα θέματα, εκείνοι είναι που αναγκάζουν τους ανθρώπους να αγωνίζονται και μετά να έρχονται αυτοί που «κυβερνούν» σε αυτά τα θέματα -γιατί σε αυτά δεν κυβερνούν- να λένε ότι εσείς φταίτε.

Λοιπόν, αυτό το θέμα νομίζουμε ότι πρέπει να λυθεί, κύριε Υπουργέ, και δεν ξέρω τι θα πείτε τώρα στην απάντηση, που θα δώσετε. Θα λυθεί ή δεν θα λυθεί; Εν πάση περιπτώσει, λόγια ή έργα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κριτσωτάκη.

Ο κ. Γεώργιος Νικητιάδης έχει το λόγο για δευτερολογία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Θα είστε εδώ, κύριε Κριτσωτάκη, θα είναι εδώ ο Υπουργός κ. Γερουλάνος, εντός ολίγου που έχει την αρμοδιότητα να τοποθετηθεί επί της προτάσεως της τροπολογίας και θα το συζητήσετε. Σας ξαναλέω, όμως, ότι απαιτείται συνολική παρέμβαση για το θέμα όλων αυτών των κατηγοριών και όχι αποσπασματική.

Τώρα, επειδή επαναλάβατε αυτούς τους υπαινιγμούς, εγώ θέλω να πιστεύω ότι είναι σχήμα λόγου και δεν αποτελεί την ουσία της τοποθέτησής σας, ούτε την ουσία των πιστεύω που έχετε. Μπορεί για τη δημοσιονομική πολιτική να έχετε τελειώς διαφορετικές απόψεις. Μπορεί για το μνημόνιο να έχετε εντελώς διαφορετικές απόψεις. Εμείς θα θέλαμε πραγματικά να μας φέρετε κάποιες προτάσεις εναλλακτικές που να έδειχναν έναν άλλο δρόμο και να μπορούσαμε με διαφορετικό τρόπο να διασωθεί η χώρα. Δεν έχουμε δει μέχρι τώρα κάτι τέτοιο.

Ειδικώς, από εσάς δεν έχουμε ακούσει κάποιες προτάσεις και δεν πιστεύω σε καμμία περίπτωση ότι υιοθετείτε τις πρακτικές των συμβασιούχων που αποφάσισαν να πάνε να κλείσουν την Ακρόπολη, για να εμποδίσουν τις χιλιάδες των επισκεπτών που ήρθαν και είχαν όνειρο ζωής να επισκεφθούν αυτό το μοναδικό αρχαιολογικό μνημείο της παγκόσμιας κληρονομιάς. Και το έχουμε συζητήσει ξανά εμείς -εγώ και εσείς- σε αυτήν την Αίθουσα. Δεν νομίζω ότι εσείς αποδέχεσθε ποτέ ότι θα έπρεπε να εμποδίζονται οι επισκέπτες από το οποιοδήποτε δικαίωμα μπορεί να διεκδικήσει ο οποιοσδήποτε.

Μπορείς να σταματήσεις την είσπραξη και να μην εισπράττει το δημόσιο, να βλάψεις το δημόσιο και μ' αυτό τον τρόπο να διεκδικήσεις τα δικαιώματά σου, αυτό θα μπορούσαμε να το κουβεντιάσουμε. Μπορείς να κάνεις μια οποιαδήποτε απεργία, μπορείς να μπλοκάρεις οτιδήποτε, αλλά δεν μπορείς να εμποδίζεις τον επισκέπτη, που είναι ιερό δικαίωμά του να επισκεφθεί την Ακρόπολη, όταν μάλιστα τον έχεις καλέσει και όταν θέλεις να λες ότι είσαι εσύ ο απόγονος των αρχαίων Ελλήνων, που είχαν θεό της φιλοξενίας το Δία. Δεν μπορώ να διανοηθώ ότι αυτό ταυριάζει σε κανέναν από εμάς. Εξ αυτού του λόγου θέλω να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν μπορεί να έρχεται και να επανέρχεται αυτό το ζήτημα στο εθνικό Κοινοβούλιο, γιατί όταν κάνουμε έναν τεράστιο αγώνα να προσελκύσουμε κόσμο, όταν κάνουμε μία προσπάθεια να κρατηθεί η οικονομία μας και από τον τουρισμό, που είναι ένας σημαντικός πόρος, δεν μπορώ να διανοηθώ ότι μπορούμε παραλλήλως να επικαλούμαστε τέτοιου είδους μορφές διεκδίκησης δικαιωμάτων, για να να μπορέσουν οι εργαζόμενοι να κατοχυρώσουν τη θέση εργασίας τους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Νικητιάδη.

Έχω την τιμή να κάνω μια ανακοίνωση προς το Σώμα.

Ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγέρμου κ. Παύλος Μαρκάκης ζητεί ολιγόμηρη άδεια απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Η επόμενη ερώτηση που θα συζητηθεί τώρα είναι η πρώτη με αριθμό 290/6-12-2010 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κωνσταντίνος Γιαννακοπούλου προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τις αυξήσεις των διοδίων, τη δημιουργία νέων σταθμών κ.λπ..

Την ερώτηση εκ μέρους του Υπουργείου θα απαντήσει ο Υφυπουργός κ. Ιωάννης Μαγκριώτης.

Το λόγο έχει η Βουλευτής κ. Κωνσταντίνα Γιαννακοπούλου, προκειμένου να αναπτύξει προφορικά την ερώτησή της.

Ορίστε, κυρία Γιαννακοπούλου, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, όπως αναφέρω και στην ερώτησή μου, κάθε οργανωμένη πολιτεία, είναι υποχρεωμένη να παρέχει στους πολίτες της ένα σύγχρονο και ασφαλές οδικό δίκτυο με χρήματα, τα οποία κυρίως αντλεί από τη γενική φορολογία και όχι από επιπλέον φόρους, όπως ουσιαστικά είναι τα διόδια. Τουλάχιστον αυτός είναι ο κανόνας που ισχύει στις περισσότερες ανεπτυγμένες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ωστόσο, τα επιπλέον έξοδα, τα οποία αναγκάζεται να καταβάλει πλέον ο πολίτης για τις μετακινήσεις τους εντός της χώρας, λόγω των συμβάσεων που παραχωρεί η πολιτεία σε ιδιώτες για εκμετάλλευση των διοδίων, καθιστούν τη μετακίνηση για κάθε τροχοφόρο πανάκριβη και σε πάρα πολλές περιπτώσεις αναντίστοιχη με τις παρεχόμενες υπηρεσίες.

Ενδεικτικά, θα ήθελα να αναφέρω το υψηλό κόστος μετακίνησης της διαδρομής Αθήνα-Καλαμάτα και Αθήνα-Θεσσαλονίκη. Πέραν του ότι καλείται ο οδηγός να σταματήσει πέντε φορές στην πρώτη περίπτωση και δέκα φορές στη δεύτερη, με αποτέλεσμα να καθυστερεί χωρίς λόγο η διαδρομή του, αποτυπώνει την υπερβολική και καταχρηστική τιμολόγηση που απαιτούν και τελικά επιτυγχάνουν οι εταιρείες από την πολιτεία.

Συγκεκριμένα, θα ήθελα να αναφερθώ μόνο στη διαδρομή Αθήνα - Μεγαλόπολη. Οι οδηγοί ΙΧ αυτοκινήτων καλούνται να πληρώσουν διόδια σε πέντε σημεία μέχρι σήμερα, συμπεριλαμβανομένης βέβαια και της Αττικής Οδού, με συνολικό αντίτιμο περίπου 25 ευρώ με επιστροφή. Και, μάλιστα, σε αυτή τη διαδρομή αναμένεται να λειτουργήσουν άλλοι δύο ή τρεις σταθμοί διοδίων μετά την ολοκλήρωση του έργου μέχρι την Καλαμάτα, με αποτέλεσμα το κόστος της διαδρομής να ξεπεράσει τα 35 ευρώ.

Με βάση τα ανωτέρω, κύριε Υπουργέ, αναρωτιέμαι -και νομίζω ευλόγως- για ποιο λόγο οι Έλληνες οδηγοί είναι αναγκασμένοι να πληρώνουν τόσο ακριβά διόδια. Ενδεικτικά αναφέρω την αύξηση, η οποία έγινε στα διόδια Νεστώνης κατά 133% και κατά 40% στα διόδια των Μαλγάρων.

Επίσης, με ποια λογική γίνεται η προείσπραξη διοδίων εκ μέρους της εταιρείας «ΟΛΥΜΠΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.» για τον απαράδεκτο και ίσως τον πιο επικίνδυνο δρόμο στην Ελλάδα, που είναι ο δρόμος Ελευσίνα - Κόρινθος - Πάτρα - Πύργος - Τσακώνα, όταν μάλιστα η εταιρεία ανακοινώνει ότι η παράδοση των έργων σε αυτό τον οδικό άξονα θα καθυστερήσει τουλάχιστον άλλα δύο χρόνια.

Θα ήθελα να μας πείτε, επίσης, τι προτίθεται να πράξει η Κυβέρνηση για τον εξορθολογισμό της τιμολόγησης των διοδίων σε μια περίοδο οξύτατης οικονομικής κρίσης και πώς πρόκειται να αντιμετωπίσει το γεγονός ότι οι απαλλοτριώσεις αφ' ενός καθυστερούν και αφ' ετέρου ξαναπληρώνονται με βάρος στον Έλληνα φορολογούμενο.

Σας ευχαριστώ θερμά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Γιαννακοπούλου.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Ιωάννης Μαγκριώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συμμερίζομαι και εγώ και η Κυβέρνηση την αγωνία και τα ερωτήματα της αγαπητής συναδέλφου, ειδικά σε μια εποχή κρίσης όπου οι μετακινούμενοι πολίτες πράγματι καταβάλλουν ένα υψηλό τίμημα.

Θα ήθελα, όμως, να σημειώσω και να διευκρινίσω ότι αυτές οι συμβάσεις παραχώρησης κυρώθηκαν με νόμο στη Βουλή το 2007. Συνεπώς, το δημόσιο έχει υποχρέωση να τις υλοποιήσει. Κυρώθηκαν το καλοκαίρι του 2007 και τότε το ΠΑΣΟΚ ως αντιπολίτευση, παρ' ότι θεώρησε και εκτίμησε ότι τα έργα αυτά είναι αναγκαία για τη χώρα, επιφυλάχθηκε για το ύψος και την πυκνότητα των διοδίων και δεσμεύτηκε πως όταν γίνει Κυβέρνηση θα μειώσει τα διόδια.

Αυτή παραμένει και η σταθερή επιλογή της Κυβέρνησης σήμερα. Έχουμε ήδη ετοιμάσει το σχέδιο της επαναδιαπραγμάτευσης, που περιλαμβάνει και τεχνικές αλλαγές, γιατί εν τω μεταξύ έχουν υπάρξει αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας που αποκλείουν ή απαγορεύουν την κατασκευή των αυτοκινητοδρόμων σε ορισμένες περιοχές της χώρας και ειδικότερα στην περιοχή της Λίμνης Καϊάφα και της ευρύτερης περιοχής του Δήμου Ζαχάρως.

Με αυτή, λοιπόν, την έννοια θα ήθελα να διευκρινίσω ακόμη ότι η καταβολή των διοδίων είναι μέρος του χρηματοδοτικού πρωτοκόλλου, του χρηματοδοτικού σχεδίου για τους αυτοκινητοδρόμους. Μαζί με τη δημόσια συμμετοχή, δηλαδή την εθνική δαπάνη και την κοινοτική συμμετοχή, υπάρχει η συμμετοχή από την καταβολή των διοδίων, η συμμετοχή των ιδιωτών κατασκευαστών και φυσικά ο δανεισμός των τραπεζών, ένα σύνθετο χρηματοδοτικό σχήμα.

Όσον αφορά τώρα ειδικότερα τις αυξήσεις των διοδίων, πρέπει να σας πω ότι αυτές περιλαμβάνονται επίσης στις συμβάσεις παραχώρησης που έχουν κυρωθεί με νόμο στη Βουλή του 2007. Συνεπώς, οι αυξήσεις ακολουθούν τις αποκλειστικές ημερομηνίες όπως ορίζονται από τις συμβάσεις παραχώρησης.

Εάν το δημόσιο αρνηθεί αυτές τις αυξήσεις, τότε θα πρέπει ο κρατικός προϋπολογισμός, δηλαδή ο φορολογούμενος Έλληνας πολίτης, μέσα από τη γενική φορολογία να καταβάλλει την αντίστοιχη απώλεια εσόδων που θα έχει από την είσπραξη των διοδίων σε οποιοδήποτε τμήμα των αυτοκινητοδρόμων ο παραχωρησιούχος. Αυτή είναι η πραγματικότητα, αυτή είναι η μορφή των συγκεκριμένων συμβάσεων.

Ειδικότερα θα ήθελα να σας πω για τα διόδια των Μαλγάρων ότι η αύξηση αυτή οφείλεται στο ότι από το 2005 δεν υπήρξε καμμία αναπροσαρμογή. Λογικό είναι κάθε χρόνο με βάση τον τιμάρθμο να υπάρχει αναπροσαρμογή. Είναι τα μοναδικά δημόσια διόδια που υπάρχουν. Η είσπραξή τους γίνεται αποκλειστικά για τη συντήρηση του αυτοκινητόδρομου και δεν έχουν σχέση βέβαια με τα άλλα διόδια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Θα ήθελα να πω ότι κάθε απώλεια διοδίων από τα Μάλγαρα είναι απώλεια δημοσίων εσόδων, που σημαίνει ότι αυτά απευθείας καταβάλλονται από τον Έλληνα φορολογούμενο πολίτη. Δηλαδή, μπορεί να διευκολύνονται κάποιοι που περνούν εκείνες τις ώρες από τα διόδια των Μαλγάρων, τα επιβαρύνεται, όμως, ο φορολογούμενος πολίτης, γιατί είναι έσοδα του δημοσίου για τη συντήρηση του συγκεκριμένου τμήματος του αυτοκινητόδρομου.

Βεβαίως, όταν δεν εισπράττονται τα διόδια και στις συμβάσεις παραχώρησης, όπως ορίζουν οι συμβάσεις παραχώρησης -το τονίζω και πάλι- οι οποίες έχουν κυρωθεί με νόμο στη Βουλή, ο παραχωρησιούχος καταθέτει αίτημα προς τον ανεξάρτητο μηχανικό, προς τη διαιτησία, όπως ορίζουν οι συμβάσεις και φυσικά τα ζητά και πάλι από το δημόσιο, άρα, λοιπόν, από το φορολογούμενο πολίτη.

Με αυτή, λοιπόν, την έννοια εγώ κατανοώ και συμφωνώ με τις διαμαρτυρίες. Συμφωνώ με το αίτημα της μείωσης των διοδίων, θεωρώ όμως, ότι ο τρόπος με τον οποίο γίνεται επιβαρύνει το φορολογούμενο Έλληνα πολίτη και ποσώς ενδιαφέρει τον ιδιώτη παραχωρησιούχο, διότι αυτός είναι εξασφαλισμένος από τη σύμβαση, θα καταθέσει το αίτημά του, καταμετρά τις απώλειες και φυσικά ο φορολογούμενος Έλληνας πολίτης θα το πληρώσει. Το λέω αυτό για να γνωρίζουμε ποιο είναι το πραγματικό τοπίο μέσα στο οποίο κινούμαστε.

Όσον αφορά τις καθυστερήσεις σε ορισμένους οδικούς άξονες, αυτές οφείλονται σε διάφορους λόγους, τους οποίους θα

τους αναπτύξω στη δευτερομιλία μου, γιατί έχω ήδη υπερβεί, κύριε Πρόεδρε, το χρόνο μου και σας ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Παρακαλείται η ερωτώσα συνάδελφος κ. Γιαννακοπούλου να λάβει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Υπουργέ, άκουσα με μεγάλη προσοχή την απάντησή σας και είναι πράγματι αλήθεια ότι η Ελλάδα αποκτά ένα ολοκληρωμένο, ένα ασφαλές, ένα σύγχρονο εθνικό οδικό δίκτυο σε ολόκληρη την επικράτεια. Αυτό είναι ένα γεγονός το οποίο νομίζω ότι κανείς πραγματικά δεν μπορεί να παραβλέψει. Μάλιστα, πρόσφατα δημοσίευσα κι ένα άρθρο σχετικά με τις τεράστιες αναπτυξιακές δυνατότητες που αποκτά ο τόπος μου, η Μεσσηνία, αλλά και ολόκληρη η Πελοπόννησος με το νέο δρόμο που συνδέει την Αθήνα με την Καλαμάτα, αλλά ουσιαστικά και με ολόκληρη την Πελοπόννησο. Όσοι μάλιστα θυμούνται μέχρι πριν από μερικά χρόνια ότι κάναμε πέντε και έξι ώρες για να φτάσουμε στην Καλαμάτα, νομίζω ότι αντιλαμβάνονται το τεράστιο μέγεθος αυτής της επένδυσης.

Ωστόσο, και χωρίς καμμία απολύτως διάθεση μεμψήμοιρης κριτικής, επαναλαμβάνω ότι δεν είναι δυνατόν, όταν ένα πολύ μεγάλο μέρος των συμπολιτών μας περνάει πάρα πολύ μεγάλες δυσκολίες όσον αφορά τα οικονομικά του, να τους επιβαρύνουμε και με αυτό το δυσανάλογο, το πρόσθετο έξοδο, ένα έξοδο το οποίο μεταβιβάζεται και στο σύνολο των οδικών υπεραστικών συγκοινωνιών και βεβαίως με τις αλλαγές, οι οποίες επιχειρούνται παράλληλα στον ΟΣΕ στην Πελοπόννησο και είναι πλέον αναπόφευκτο για όποιον επιχειρεί να ταξιδέψει από την Αθήνα στην Καλαμάτα. Γνωρίζετε βέβαια πάρα πολύ καλά ότι για τους Πελοποννήσιους τα ταξίδια στην Αθήνα δεν είναι για λόγους αναψυχής, αλλά ουσιαστικά για να καλυφθούν ανάγκες καθημερινές και διαφόρων ειδών υποχρεώσεις.

Καταλήγοντας, είναι απολύτως αυτονόητο ότι τα μεγάλα έργα απαιτούν χρήματα. Και τα χρήματα αυτά τα πληρώνουν οι πολίτες. Το ζήτημα, όμως, είναι ότι οι εταιρείες εκμετάλλευσης των διοδίων δεν πρέπει να φτάνουν και στην εκμετάλλευση των πολιτών, των οδηγών, όσων τέλος πάντως μετακινούνται με ΙΧ αυτοκίνητα ή με μέσα οδικής μεταφοράς, καθώς το κράτος έχει τη δυνατότητα παρέμβασης όταν εντοπίζει τέτοιου είδους καταστάσεις.

Οι τιμολογήσεις των διοδίων, κύριε Υπουργέ, πρέπει να ακολουθούν τη γενικότερη κοινωνικοοικονομική συγκυρία της χώρας, γιατί είναι ανεπίτρεπτο πραγματικά να δυσχεραίνουν την οικονομική κατάσταση και τη μετακίνηση των πολιτών μόνο και μόνο επειδή οι εταιρείες κερδοσκοπούν σε βάρος τους. Το κράτος πρέπει να έχει και το ρόλο και τις δυνατότητες παρέμβασης σε αυτές τις περιπτώσεις και οφείλει να τις αξιοποιήσει άμεσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Γιαννακοπούλου.

Ο Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η πλευρά του δημοσίου, όπως εκπροσωπείται κάθε φορά από την Κυβέρνηση, πράττει αυτό ακριβώς που είπατε: Υπερασπίζεται το δημόσιο συμφέρον και το συμφέρον κάθε πολίτη ξεχωριστά, μόνο που όπως γνωρίζετε -το τονίζω και πάλι- οι συμβάσεις αυτές έχουν κυρωθεί με νόμο στη Βουλή. Έχουν, μάλιστα, και υψηλή συνταγματική προστασία και κάθε αλλαγή τους θέλει και τη σύμφωνη γνώμη της άλλης πλευράς.

Θα φέρουμε, όμως, τις τροπολογίες στη Βουλή και πολύ σύντομα, στις αρχές του επόμενου χρόνου, για να πάμε στη μείωση των διοδίων για τα επόμενα τριάντα χρόνια, γιατί αυτές οι συμβάσεις παραχώρησης είναι τριάντα χρόνων, διότι, πράγματι, είναι πολύ πυκνά και πολύ ακριβά τα διόδια.

Εδώ ίσως αξίζει να πω ότι είναι πολύ σημαντικό να αποκτήσει η Ελλάδα αυτοκινητόδρομους και αποκτά σε όλο το εύρος της. Έχει όμως πολύ μεγάλη σημασία να γνωρίζουμε στους σχεδιασμούς αυτούς ποια είναι και τα οικονομικά της χώρας. Με αυτή, λοιπόν, την έννοια θα μπορούσαμε να πούμε ότι και οι πέντε αυ-

τοκινητόδρομοι χρειάζονταν και με την έκταση και το μήκος, αλλά δεν υπήρχαν τα χρήματα για να κατασκευαστούν μέσα στην τρέχουσα πενταετία, πολύ περισσότερο που η κρίση και η ύφεση δημιουργεί πρόσθετα προβλήματα.

Η προηγούμενη Κυβέρνηση είχε αυτόν τον σχεδιασμό και για τους δικούς της λόγους προχώρησε σε αυτές τις συμβάσεις. Αν τώρα η Κυβέρνηση αναλάβει την ευθύνη να καταργήσει την οποιαδήποτε σύμβαση παραχώρησης ή να προχωρήσει σε οποιαδήποτε αλλαγή με δική της ευθύνη χωρίς τη συμφωνία των παραχωρησιούχων, τότε οι ποινικές ρήτρες που προβλέπονται από τους νόμους είναι πάρα πολύ ακριβές για τον φορολογούμενο πολίτη.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι, πως είναι δίκαιο ο χρήστης να πληρώνει τη συντήρηση των αυτοκινητοδρόμων και τη λειτουργία. Εδώ βεβαίως πληρώνει και την κατασκευή και αυτό, όπως είπα, οφείλεται στο ότι το δημόσιο στην τρέχουσα περίοδο δεν είχε τη δυνατότητα να χρηματοδοτήσει όπως έκανε στην Εγγατία, μαζί με την Ευρωπαϊκή Ένωση για την κατασκευή της. Γι' αυτό, όπως είπα προηγουμένως, θα έπρεπε την προηγούμενη πενταετία, όταν σχεδιάστηκαν δημοπρατήθηκαν και συμβασιοποιήθηκαν να υπάρξει ένας πιο κλιμακωτός σχεδιασμός, για να μη μεταφερθεί τέτοια μεγάλη επιβάρυνση στον χρήστη αυτοκινητοδρόμων και από την περίοδο της κατασκευής. Η συντήρηση όμως και η λειτουργία τους είναι κοινωνικά δίκαιο να καταβάλλεται από τους χρήστες. Είναι αδιανόητο ο φορολογούμενος μιας επαρχιακής πόλης ή αυτός που ποτέ δεν θα χρησιμοποιήσει τον αυτοκινητόδρομο, να πληρώνει τον αυτοκινητόδρομο γι' αυτόν που τον χρησιμοποιεί, ο οποίος κερδίζει σε χρόνο, σε ασφάλεια και οικονομικά γιατί συντομεύουν οι αποστάσεις και η καταπόνηση βενζίνης είναι μικρότερη. Θα ήταν άδικο, εάν δεν υπήρχαν διόδια, για τη συντήρηση και τη λειτουργία όπως ακριβώς θα πράξουμε για την Εγγατία. Γι' αυτό θα είναι πολύ πιο φθηνότερα τα μελλοντικά διόδια της Εγγατίας απ' ό,τι των συμβάσεων παραχώρησης.

Θέλω ακόμη να προσθέσω ότι στη διαπραγμάτευση έχουμε θέσει να μετατραπούν τα συμβατικά διόδια σε ηλεκτρονικά. Με αυτό τον τρόπο θα γίνονται απολύτως δίκαια. Κάθε χιλιόμετρο που θα διανύεις, θα πληρώνεις και το ακριβές αντίτιμο, ενώ τώρα δεν υπάρχει. Παρ' ότι στον σχεδιασμό αναφέρεται, δεν υπάρχει αυτό το δίκαιο. Μπορεί να κάνεις πέντε χιλιόμετρα και να πληρώνεις για πενήντα και μπορεί να κάνεις σαράντα χιλιόμετρα και να πληρώνεις για πέντε. Εξαρτάται από τους ενδιάμεσους κόμβους που υπάρχουν.

Επίσης, θα ήθελα να σας πω ότι ένας από τους βασικούς λόγους των καθυστερήσεων στην ανάπτυξη των αυτοκινητοδρόμων είναι ο σχεδιασμός της προηγούμενης κυβέρνησης η οποία δεσμεύτηκε με τις συμβάσεις αυτές, πως μέσα σε δώδεκα μήνες από την ημέρα έναρξης παραχώρησης, θα παραδώσει ελεύθερα τα οικόπεδα, τα γήπεδα απαλλοτριωμένα και πληρωμένα για να αναπτυχθούν τα κατασκευαστικά μέτωπα. Είναι αδιανόητο μέσα σε δώδεκα μήνες. Το δωδεκάμηνο ολοκληρώθηκε για άλλες συμβάσεις παραχώρησης το Δεκέμβριο του 2008 και για την τελευταία σύμβαση παραχώρησης τον Απρίλιο του 2009, δηλαδή μέσα στα χρονικά όρια της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Μέχρι την ημέρα των εκλογών μεσοσταθμικά είχαν παραδοθεί το 15% μόνο των γηπέδων απαλλοτριωμένων για την ανάπτυξη των κατασκευαστικών μετώπων. Αυτός είναι ο λόγος και εδώ το δημόσιο κινδυνεύει να πληρώσει ποινικές ρήτρες, λόγω ακριβώς του ότι δεν ήταν συνεπές με αυτά που υπέγραφε και με αυτά που νομοθετούσε. Αυτό ήταν ένα μεγάλο λάθος της απελθούσας κυβέρνησης, που δυστυχώς βαρύνει τα έργα και τον φορολογούμενο πολίτη. Θα δώσουμε τη μάχη για να μη πληρωθούν ή τουλάχιστον να ελαχιστοποιηθούν οι ποινικές ρήτρες. Είναι επίσης ένα από τα θέματα της επαναδιαπραγμάτευσης.

Κλείνω, λέγοντας, ότι πολύ γρήγορα θα φέρουμε τις τροποποιήσεις αυτών των συμβάσεων για τη μείωση των διοδίων και την επίλυση τεχνικών θεμάτων των αυτοκινητοδρόμων που προέκυψαν στην πορεία εκτέλεσης, γιατί οι μελέτες ήταν πάρα πολύ πρόσκαιρες και πολύ βασιστικά δημοπρατήθηκαν τα έργα αυτά.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ.

Μαγκριώτη.

Θα συζητηθεί η δεύτερη με αριθμό 315/7-12-2010 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Λαμπρόπουλου προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την περάτωση των εργασιών του οδικού τμήματος Παραδείσια -Τσακώνα της Ολυμπίας Οδού κ.λπ..

Εκ μέρους της Κυβέρνησης στην ερώτηση θα απαντήσει ο Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Μαγκριώτης.

Ο ερωτών Βουλευτής κ. Ιωάννης Λαμπρόπουλος έχει το λόγο προκειμένου να αναπτύξει προφορικά την ερώτησή του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, είναι γνωστό σε όλους μας ότι η ανάπτυξη της Πελοποννήσου είναι ταυτισμένη με τους δύο μεγάλους οδικούς άξονες: Κόρινθος-Τρίπολη-Καλαμάτα-Λεύκτρο-Σπάρτη και Κόρινθος-Πάτρα-Πύργος-Τσακώνα-Μεσσηνίας. Αυτοί οι δύο δρόμοι πραγματικά θα αλλάξουν την τύχη της Πελοποννήσου, θα δώσουν άλλες προοπτικές για ανάπτυξη όχι μόνο στην Πελοπόννησο, αλλά και σε όλη τη δυτική Ελλάδα. Για το δρόμο Κόρινθος-Τρίπολη-Καλαμάτα προχωράνε οι συμβάσεις παραχώρησης. Γνωρίζουμε όλοι και περνάμε και απολαμβάνουμε το δρόμο. Έχουν δοθεί τα περισσότερα τμήματα.

Υπάρχει αυτό το «αμαρτωλό» τμήμα Παραδείσια-Τσακώνα το οποίο είναι γνωστό ότι τελείωσε και δόθηκε στην κυκλοφορία δύο ημέρες πριν τις εκλογές του 2000 και μετά από δύο χρόνια, το 2003, έπεσε. Ενώ και εκεί προχωρούσαν κανονικά οι εργασίες - είναι ένα δύσκολο τμήμα- και παίρναμε διαβεβαιώσεις μέχρι πριν από λίγες εβδομάδες ότι αυτό το μήνα που διανύουμε ή τον Ιανουάριο θα δινόταν και αυτό στην κυκλοφορία με μία μικρή παράκαμψη γύρω στα εξακόσια μέτρα, τώρα δεν ξέρουμε τι γίνεται. Διάφορα γράφονται. Δεν γίνεται η εκταμίευση όπως θα έπρεπε για να τελειώσει το έργο γρήγορα. Σας ρωτάμε, λοιπόν, τι θα κάνατε και εάν θα γίνει η εκταμίευση των οφειλόμενων χρημάτων.

Όσον αφορά το δεύτερο για το Κόρινθος-Πάτρα-Πύργος-Τσακώνα, πολλά γράφονται τις τελευταίες ημέρες. Επειδή βγήκε μία ακατανόητη απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας, η οποία ερμηνεύεται ποικιλοτρόπως, γράφεται ότι το Πύργος-Τσακώνα δεν θα γίνει. Πολλά ακούγονται. Θέλουμε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ να μας διαβεβαιώσετε όπως και σε προηγούμενη απάντησή σας το καλοκαίρι και είχατε γνώση της απόφασης του Συμβουλίου Επικρατείας, ότι και αυτός ο δρόμος θα γίνει, όπως είχατε πει και σε εκεί και όλοι μας και οι φορείς, με την παραδοχή της μηδενικής λύσεως στην περιοχή του Καϊάφα με τα τέσσερα χιλιόμετρα και μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Παρακαλείται ο Υφυπουργός κ. Ιωάννης Μαγκριώτης, να απαντήσει στον ερωτώντα συναδελφο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Είναι κατανοητό το ενδιαφέρον του κυρίου συναδέλφου, όπως και της κ. Γιαννακοπούλου, όπως και όλων των συναδέλφων όλων των κομμάτων από την Πελοπόννησο, γιατί πράγματι η Πελοπόννησος έχει στερηθεί βασικών αναπτυξιακών υποδομών και οι δύο αυτοί αυτοκινητοδρόμοι της δίνουν τη δυνατότητα να αξιοποιήσει τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα.

Ο κεντρικός αυτοκινητόδρομος, όπως πολύ σωστά είπε, είναι σε πλήρη εξέλιξη παρ' ότι έχει ξεπεράσει κάποια χρονοδιαγράμματα. Ειδικά στο επίμαχο κομμάτι που κατασκευάζεται ως δημόσιο έργο, μπορώ να τον διαβεβαιώσω ότι μέχρι το τέλος του 2011 θα έχει ολοκληρωθεί και θα έχει δοθεί και το συγκεκριμένο τμήμα του δημοσίου. Μάλιστα, εκτός από την γέφυρα T4, την πολυπάθη γέφυρα, στην κατολίσθηση, η οποία θα δοθεί στις 28 Οκτωβρίου του 2011, το υπόλοιπο τμήμα θα δοθεί τον Απρίλιο του 2011. Όπως πολύ σωστά παρατήρησε, πάρα πολλά τμήματα μέσα στο 2010 έχουν δοθεί σε χρήση. Πρόσφατα μάλιστα δόθηκαν άλλα οκτώ χιλιόμετρα. Ελπίζουμε ότι μέσα στο 2011 θα φθάνει ο αυτοκινητόδρομος μέχρι την Καλαμάτα, ότι θα έχει ολοκληρωθεί δηλαδή και η γέφυρα T4 στο επίμαχο σημείο της κατολίσθησης.

Θέλω όμως να πω τα εξής. Πράγματι η κατολίσθηση υπήρξε το

2003 όπως σωστά ανέφερε. Μόνο που αυτό το έργο έχει μία κακοδαιμονία από τη μελέτη. Η μελέτη έγινε το 1991-1992 όπως γνωρίζετε. Τότε δημοπρατήθηκε και πράγματι δόθηκε σε χρήση στις αρχές του 2000 και το 2003 είχαμε την κατολίωση. Συνεπώς το συμπέρασμα είναι πως όταν έχουμε κακές μελέτες, έχουμε κακές δημοπρατήσεις έχουμε και άσχημα αποτελέσματα. Μόνο που δεν έβαλε μυαλό το δημόσιο σε αυτή τη διαχρονική του ευθύνη, τη διακυβερνητική του ευθύνη –θα μπορούσα να πω εγώ- και όταν ήρθε στη συνέχεια να μελετήσει και να δημοπρατήσει το μεγάλο πρόβλημα της κατολίωσης και έκανε τη σύμβαση του 2006, ξαναέκανε σχεδόν τα ίδια λάθη.

Γι' αυτό ακριβώς από τότε έχουμε προβλήματα και συνεχείς παρατάσεις και βεβαίως αυξήσεις και του προϋπολογισμού. Θέλω λοιπόν να σας πω πως όλα αυτά τα θέματα έχουν ξεπεραστεί και πως στις 28 Οκτωβρίου του 2011 θα δοθεί στην κυκλοφορία συνολικά το κομμάτι. Τον Απρίλιο του 2011 θα δοθεί το τμήμα εκτός από τα τετρακόσια μέτρα της γέφυρας Τ4, της μεταλλικής γέφυρας. Το κομμάτι αυτό θα καλύπτεται με μία μικρή παράκαμψη.

Αυτό ακριβώς ενσωματώνουμε στο νέο θεσμικό πλαίσιο. Δεν δημοπρατούνται έργα και ειδικά τόσο σημαντικά έργα χωρίς απόλυτη ωριμότητα και προετοιμασία του έργου, ούτε για προεκλογικούς λόγους ούτε για άλλες σκοπιμότητες. Το πολιτικό σύστημα έχει πάρει φαντάζομαι αυτό το μάθημα. Τουλάχιστον από τη δική μας, την κυβερνητική πλευρά το έχουμε πάρει και γι' αυτό ακριβώς πολύ σύντομα, που θα συζητήσουμε τις διατάξεις του νέου νόμου, θα δείτε τη μεγάλη διαφορά για τη διασφάλιση και των αυτοκινητοδρόμων και των οδικών αξόνων, γενικότερα των δημοσίων έργων, του δημοσίου χρήματος και φυσικά της ανάπτυξης.

Όσον αφορά τον αυτοκινητόδρομο, την Ολυμπία Οδό –να την λέω έτσι επιγραμματικά, για να μην τρώμε χρόνο- θα ήθελα να σας πω ότι έγινε μία έντονη συζήτηση στο Κοινοβούλιο, όταν είχατε φέρει σαν Κυβέρνηση την κύρωση αυτής της σύμβασης. Απ' όλες τις πλευρές είχε επισημανθεί ότι το έργο αυτό θα συναντήσει μεγάλα προβλήματα στην περιοχή του Καϊάφα, μια περιοχή προστατευόμενη.

Πράγματι υπήρξε προσφυγή από περιβαλλοντικές οργανώσεις της περιοχής. Υπήρξε η πρώτη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Υπήρξε ερώτημα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δυστυχώς όμως οι αρμόδιοι της Κυβέρνησής σας δεν απήντησαν. Θεώρησαν ότι όλα αυτά δεν έχουν σημασία. Ήρθε λοιπόν η οριστική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας που απορρίπτει, απαγορεύει τη διέλευση από την περιοχή του Καϊάφα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Υπήρξε όμως και πρόσθετη προσφυγή, το καλοκαίρι, όπως γνωρίζετε. Γι' αυτό ακριβώς και δεν το καλύψαμε τότε στην απόφασή μας, γιατί δεν υπήρχε αυτή η προσφυγή. Έχουμε πρόσφατα δημοσιευθείσα και μία δεύτερη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, το οποίο απαγορεύει και στην ευρύτερη περιοχή του Δήμου Ζαχάρως πλέον την κατασκευή του αυτοκινητόδρομου. Έχουμε λοιπόν δύο αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, οι οποίες καλύπτουν ένα μεγαλύτερο τμήμα αυτού του οδικού άξονα.

Πρέπει επίσης να ξέρετε ότι υπάρχει και μία προσφυγή από τους κατοίκους της περιοχής των Βραχνείων, στο κομμάτι μεταξύ Πάτρας και Πύργου. Ήταν να συζητηθεί τις προηγούμενες μέρες, αλλά αναβλήθηκε για τις αρχές του 2011. Πρέπει να έχουμε και αυτή την απόφαση για να ξέρουμε ποια είναι ακριβώς τα δεδομένα, ώστε να πάρουμε τις οριστικές αποφάσεις.

Σε κάθε περίπτωση ο αυτοκινητόδρομος θα κατασκευαστεί, παρ' όλες τις καθυστερήσεις και τα προβλήματα. Είπα πως όλα όσα έχουν μελετηθεί από εμάς θα έρθουν στη Βουλή για να ψηφίσουμε τις τροποποιήσεις, αφού έτσι ορίζει η ίδια η σύμβαση, η οποία κυρώθηκε με νόμο στη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ο ερωτών συνάδελφος κ. Ιωάννης Λαμπρόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, όπως ξέρετε, τα μεγάλα έργα είναι οι μελέτες και οι συμβάσεις παραχώρησης. Αυτό έγινε –και δεν μπορεί να

το αμφισβητήσει κανείς- μεθοδευμένα και με πολύ ένταση, όπως και με πολύ δουλειά από το 2004 και τον τότε Υπουργό κ. Σουφλιά, ο οποίος μετέτρεψε πράγματι –και αδιαμφισβήτητα- την Ελλάδα σ' ένα απέραντο εργοτάξιο.

Μιλήσατε προηγουμένως για απαλλοτριώσεις και στην εργασία που σας έκανε η κυρία συνάδελφος. Ναι, οι απαλλοτριώσεις είναι ένα μεγάλο πρόβλημα. Εγώ λοιπόν σας λέω ότι στο Πρωτοδικείο Κορίνθου έχει εκδικαστεί απαλλοτρίωση γι' αυτό τον δρόμο Κορίνθου-Πατρών-Πύργου-Τσακώνας από τον Μάιο του 2009 και δεν έχει βγει ακόμα η απόφαση του Πρωτοδικείου.

Τι κάνει το Υπουργείο σας εδώ και ενάμιση χρόνο; Τι κάνει το Υπουργείο Δικαιοσύνης; Απευθυνθήκατε στον Άρειο Πάγο, να πάει ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου και να τραβήξει από το αφτί αυτόν τον κύριο δικαστή που στην ουσία αρνησιδικεί; Γιατί λοιπόν να χρεώνουμε αλλού ευθύνες;

Να πω και τις άλλες σας ευθύνες. Διαβάζουμε ότι οι κατασκευάστριες εταιρείες θέλουν να καταγγείλουν τη σύμβαση από την Κόρινθο. Γιατί; Γιατί δεν τους επιστρέφετε το ΦΠΑ. Γιατί δεν το επιστρέφετε το ΦΠΑ, αφού το οφείλετε; Πώς λοιπόν θα προχωρήσουν τα έργα; Πώς θα προχωρήσει ο δρόμος Πάτρας-Πύργου-Τσακώνας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και εσείς την είχατε ψηφίσει τη σύμβαση, όλοι την ψηφίσαμε γιατί θέλουμε το δρόμο, θέλουμε την ανάπτυξη και σεβόμαστε και το περιβάλλον. Η κ. Μπιρμπίλη, όταν έγινε Υπουργός, η πρώτη δήλωση που έκανε ήταν ότι αυτός ο δρόμος δεν πρέπει να γίνει και ότι υπάρχει πρόβλημα εκεί. Ήρθε όμως παραδόξως μετά και το Συμβούλιο της Επικρατείας να συμφωνήσει.

Διαβάζοντας αυτή την απόφαση δεν μπορούμε να βγάλουμε άκρη. Τι δουλειά έχει όλη η περιοχή της Ζαχάρως; Όλοι ξέρουμε ότι το πρόβλημα –αν είναι πρόβλημα, γιατί και εκεί είχε παρθεί σωστά η απόφαση και είχε μελετηθεί σωστά- είναι στην περιοχή μόνο του Καϊάφα. Γιατί μιλάνε για όλη την περιοχή της Ζαχάρως;

Ποιοι άλλοι θέλουν, κύριε Υπουργέ, να μη γίνει αυτό το έργο; Ποιοι; Οι τράπεζες, γιατί είχαν υπογράψει συμφωνίες και δανειοδοτήσεις με άλλα στοιχεία και άλλους όρους που ίσχυαν και τώρα ζημιώνονται. Και ποιοι άλλοι δεν θέλουν να γίνει αυτό το έργο; Οι παραχωρησιούχοι, οι κατασκευάστριες εταιρείες, για να μας καταλαβαίνει ο κόσμος. Γιατί δεν θέλουν οι κατασκευάστριες εταιρείες να γίνει αυτό το έργο; Γιατί το τμήμα Πύργος-Τσακώνα δεν θα είναι προσοδοφόρο όσο όλα τα άλλα λίγο μειωμένης κίνησης. Βλέπουν ότι δεν θα έχουν αποπληρωθεί μέχρι το 2022, όπως υπολόγιζαν.

Όλοι αυτοί λοιπόν δεν θέλουν να γίνει το έργο. Εμείς τι θα κάνουμε; Εσείς, ως Κυβέρνηση; Δεν λέμε να γίνει σε βάρος του περιβάλλοντος. Ναι, αλλά για τα τέσσερα χιλιόμετρα προτείνουμε όμως όλοι αυτήν τη λύση. Ας πάρει απόφαση η Κυβέρνηση, να τελειώνουμε. Να μην το τραβάει άλλο. Να το αναβάλουμε σε δύο και τρία χρόνια; Πάρτε γρήγορα απόφαση. Πρέπει να τελειώσει αυτή η ιστορία. Πρέπει ο δρόμος αυτός να γίνει, να ενωθούν τα δύο λιμάνια Πατρών-Καλαμάτας, να γίνει, γιατί είναι άσφονας που τον αναγνωρίζει και η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Λαμπρόπουλο. Τον ευχαριστούμε ιδιαίτερα γιατί έθιξε αφανείς πλευρές.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός για να δευτερολογήσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα συμφωνήσω με τον αγαπητό κύριο συνάδελφο ότι ασφαλώς οι τράπεζες κοιτάνε τα συμφέροντά τους, όπως και οι παραχωρησιούχοι. Μόνο που θα σας έλεγα ότι οι τράπεζες αυτές έχουν υπογράψει τις συμβάσεις που έχουν κυρωθεί με νόμο στη Βουλή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Εσείς τον ψηφίσατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Δεν είπα κάτι διαφορετικό. Ψηφίσαμε, αλλά είχαμε συγκεκριμένες ενστάσεις και για τα διόδια και ειδικά για την περιοχή του Καϊάφα. Σας τα είχαμε επισημάνει όλα αυτά, ότι θα τα βρούμε μπροστά μας. Εσείς βέβαια φύγατε νωρίς, αλλά

τα προβλήματα έμειναν και πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε.

Πρώτον, λοιπόν θέλω να σας πω ότι εμείς θα υπερασπιστούμε τα έργα και το δημόσιο συμφέρον. Να είστε βέβαιοι γι' αυτό. Επίσης, είμαι σίγουρος ότι θα είστε συμπαραστάτες σ' αυτή την προσπάθεια για να λύσουμε είτε τα προβλήματα των συμβάσεων αυτών καθ' αυτών και των αδυναμιών, όπως τις διαμορφώσατε και τις φέρατε στην Βουλή –εσείς γνωρίζετε, εσείς ήσασταν επισημειώνοντες, το καταλαβαίνετε πάρα πολύ καλά αυτό- είτε τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν μετά τις εκλογές και έχουν να κάνουν κυρίως με την οικονομική κρίση και την ύφεση, η οποία οδηγεί στη μείωση των διελεύσεων.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι τράπεζες στέλνουν τα δικά τους μηνύματα στην πολιτεία, με τον τρόπο που το κάνουν. Συμφωνώ μαζί σας ότι δεν είναι διατεθειμένες να συνεχίσουν τη χρηματοδότηση, γιατί πλέον έχουν απώλειες εσόδων και χάνουν αντί να έχουν τη σχετική κερδοφορία, όπως είχαν προβλέψει.

Τονίζω όμως και πάλι ότι θα υπερασπιστούμε τα έργα. Στέλνουμε και εμείς μήνυμα στις τράπεζες, όπως και στους παραχωρησιούχους ότι στην περίπτωση αυτή δεν θα είναι το δημόσιο και ο φορολογούμενος πολίτης και τα ίδια τα έργα που θα βγουν χαμένα. Γι' αυτό θα πρέπει να κατανοήσουν ότι μόνο μία ανοικτή και δημόσια διαβούλευση και συζήτηση μπορεί να δώσει απάντηση και λύση στα θέματα, διαφορετικά το δημόσιο έχει όλη τη δυνατότητα να διεκδικήσει τα δικαιώματά του.

Θα το πράξουμε με τον πιο αποφασιστικό τρόπο, όπως το πράξαμε και στην υποθαλάσσια της Θεσσαλονίκης. Και εκεί είχαμε επισημάνει τα προβλήματα και τα λάθη, την προχειρότητα της σύμβασης. Ο κ. Σουφλιάς, του οποίου μπορώ να αναγνωρίσω την προσπάθεια και τη μεθοδικότητα, δεν άκουγε τις παρατηρήσεις μας και δυστυχώς βούλιαξε η υποθαλάσσια στο Θερμαϊκό. Δεν έγινε έργο και το δημόσιο εκλήθη από τους παραχωρησιούχους και τις τράπεζες να πληρώσει 410 εκατομμύρια ευρώ αποζημίωση για ένα έργο 450 εκατομμυρίων ευρώ. Δόθηκε μάχη στη διαίτησία και περίπου στο τέλος η διαίτησία κατέληξε στα 65 με 67 εκατομμύρια. Και αυτό όμως είναι πολλά, γιατί έργο δεν έγινε.

Άρα, χρειάζεται μεγαλύτερη προσοχή από όλους μας. Αυτή είναι η αλήθεια και η πραγματικότητα. Θέλω, λοιπόν, να πω και να κλείσω, πως δεν ήταν η κ. Μπριμπίλη αυτή που οδήγησε το Συμβούλιο της Επικρατείας και νομίζω ότι καθ' υπέρβαση το είπατε αυτό και καθ' υπερβολήν. Το Συμβούλιο της Επικρατείας εκλήθη να αποφασίσει σε προσφυγές που έκαναν κάτοικοι της περιοχής και στη μία περίπτωση και στην άλλη περίπτωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Αλλά το πρόβλημα ήταν υπαρκτό, ιδιαίτερα στην περιοχή του οικοσυστήματος του Καϊάφα και σας το είχαν τονίσει όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης το 2007. Με αυτήν, λοιπόν, την έννοια το να ζητάει η κ. Μπριμπίλη και όλοι μας, την τήρηση της νομιμότητας για την προστασία του περιβάλλοντος, δεν είναι καθόλου κακό, ίσως, είναι το σωστό.

Εμείς πήγαμε, όπως είπατε, στη μηδενική λύση. Υπήρξε, όμως, και νέα προσφυγή -αυτή εκδικάστηκε και πρόσφατα δημοσιεύτηκε και σε αυτήν αναφέρεστε- και απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας -αλλά και αντίστοιχη, θα έλεγα, επιστολή από την Ευρωπαϊκή Ένωση- που απαγορεύει την κατασκευή του αυτοκινητόδρομου και πέρα των τεσσάρων, πέντε χιλιομέτρων που εφάπτονται του οικοσυστήματος της λίμνης Καϊάφα στην ευρύτερη περιοχή του Δήμου Ζαχάρεως. Εκεί διευρύνθηκε και πολλαπλασιάστηκε το πρόβλημα.

Όλα αυτά πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε. Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι δεν μπορούμε να κινηθούμε έξω από το συνταγματικό πλαίσιο. Πρέπει να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα.

Πολύ γρήγορα θα έρθουν οι προτάσεις μας, όπως είπα και στη Βουλή σε μία δημόσια συζήτηση, για να φωτίσουμε όλα τα προβλήματα και φυσικά να δώσουμε τις λύσεις, πάντοτε υπέρ του δημοσίου συμφέροντος και υπέρ των έργων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Υφυπουργό κ. Ιωάννη Μαγκριώτη.

Η επόμενη είναι η με αριθμό 327/7.12.2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Ιωάννη

Πρωτούλη, προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη μεταφορά μαθητών Τμημάτων Αθλητικής Διευκόλυνσης (ΤΑΔ) κ.λπ..

Εκ μέρους του Υπουργείου την ερώτηση θα απαντήσει η Υφυπουργός, κ. Χριστοφιλοπούλου.

Καλείται ο ερωτών συνάδελφος, κ. Ιωάννης Πρωτούλης, να αναπτύξει προφορικά την ερώτησή του.

Ορίστε, κ. Πρωτούλη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, η ερώτησή μας έχει αναβληθεί -ήταν για την προηγούμενη εβδομάδα, το περιεχόμενό της παραμένει επίκαιρο- όμως έχουμε ορισμένες αλλαγές, που καταλαβαίνεται ότι δεν μπορούμε να μην τις πιάσουμε στην προφορική παρουσίαση της ερώτησης.

Στην ερώτηση που είχαμε καταθέσει καλούσαμε το Υπουργείο να απαντήσει, αν προτίθεται να εξασφαλίσει τη δωρεάν μεταφορά όλων των μαθητών αυτών από και προς το σχολείο τους και τα αθλητικά κέντρα. Μιλούμε για τα αθλητικά γυμνάσια και λύκεια. Στο μεσοδιάστημα, με εγκύκλιο του Υπουργείου, στην ουσία, τα αθλητικά γυμνάσια και λύκεια καταργούνται. Γι' αυτό μιλάμε.

Και αν κάθε φορά, που είναι να συζητάμε μία ερώτηση εξ αναβολής, την επόμενη φορά που ερχόμαστε -ιδιαίτερα για ζητήματα εκπαίδευσης- κλείνουμε τα σχολεία, αν ρωτάμε «γιατί τα σχολεία δεν έχουν θέρμανση;» και λόγω κόστους να κλείνουν, αν ρωτάμε «γιατί τα αθλητικά σχολεία δεν έχουν μεταφορά;» και λόγω κόστους να κλείνουν, αν ξαναρωτήσουμε «για τα μουσικά λύκεια, τι γίνεται;», την επόμενη φορά να κλείσουν, δεν γίνεται δουλειά έτσι.

Κατά συνέπεια, νομίζω ότι επιβάλλεται να απαντήσει, η κ. Υπουργός, τι θα γίνουν οι δώδεκα χιλιάδες μαθητές, που αυτή τη στιγμή φοιτούν στα αθλητικά γυμνάσια και λύκεια; Τι θα γίνει με τους δύο χιλιάδες τριάντα έξι εκπαιδευτικούς, γυμναστές, προπονητές. Θα απορροφηθούν στην υπόλοιπη εκπαιδευτική διαδικασία ή θα απολυθούν και αυτοί του χρόνου;

Και πολύ περισσότερο μας ανησυχεί -και χρειάζεται μία ξεκάθαρη απάντηση, γιατί το αιτιολογικό της εγκυκλίου είναι το κόστος- τι θα γίνει και με άλλα ακριβά σχολεία που υπάρχουν, δηλαδή μουσικά γυμνάσια και λύκεια, τα ειδικά σχολεία, επαγγελματικές σχολές με εργαστήρια, κ.λπ..

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Πρωτούλη.

Παρακαλείται η Υφυπουργός, κ. Χριστοφιλοπούλου, να λάβει το λόγο, προκειμένου να απαντήσει στον ερωτώντα συνάδελφο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να σας ρωτήσω, επειδή ο κ. συνάδελφος -το είπε και τεκμηρίωσε το γιατί- παρέκλινε από την ερώτησή του, αν μου επιτρέψετε αντίστοιχα -γιατί με ρώτησε διαφορετικά πράγματα-, να έχω κάθε δυνατότητα να του απαντήσω, παραβαίνοντας λίγο με την ανοχή σας, τον Κανονισμό. Επεξέτεινε την ερώτηση. Αν δεν έχετε αντίρρηση, εγώ είμαι πρόθυμη να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Για την ευγένεια και τη διακριτικότητά σας, μπορείτε να κάνετε και εσείς τη σχετική παρέκκλιση σας, για να είναι ζωντανός ο διάλογος.

Ορίστε, κυρία Χριστοφιλοπούλου, έχετε το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κατ' αρχάς, κύριε συνάδελφε, να ξεκαθαρίσουμε κάτι: Δεν υπάρχουν αθλητικά γυμνάσια και λύκεια. Αυτό που υπάρχει είναι τάξεις αθλητικής διευκόλυνσης για τους μαθητές εκείνους, οι οποίοι επιθυμούν να εξασκήσουν άθλημα και μάλιστα υψηλών επιδόσεων.

Δεν καταργούνται ούτε αυτές οι τάξεις όμως. Υπάρχει εγκύκλιος την οποία βγάλαμε. Αυτό που γίνεται είναι ένας, αν θέλετε, εξορθολογισμός, ένα νοικοκύρεμα σε ένα πραγματικό, θα έλεγα, όχι απλώς χάλι. Για δώδεκα χιλιάδες μαθητές απασχολούνται δύο χιλιάδες τριάντα έξι εκπαιδευτικοί, που δεν είναι καθηγητές φυσικής αγωγής, αλλά και άλλων ειδικοτήτων είχαμε τις τάξεις αυτές να μην έχουν καμμία σύνδεση με τις αθλητικές μοσποινδίες.

Να δούμε ποιος ήταν ο στόχος τόσα χρόνια; Ξαναλέω δεν τις καταργούμε! Θέτουμε όρια λογικά. Και μπορώ να σας τα πω κιόλας ποια είναι αυτά τα λογικά όρια. Για τα ατομικά αθλήματα θέλουμε τουλάχιστον ένδεκα μαθητές στο σύνολο τριών τάξεων κατ' άθλημα. Βάζουμε λοιπόν ένα όριο. Στα ομαδικά αθλήματα θέλουμε, τουλάχιστον, είκοσι μαθητές στο σύνολο τριών τάξεων κατ' άθλημα. Όπως βλέπετε δεν πάμε καν κατά τάξη, αλλά λέμε ότι θέλουμε ένα μίνιμουμ παιδιών για να γίνει η προπόνηση σωστά -και πάω και στο σύνολο- και για να γίνουν και τα φιλολογικά μαθήματα, τα μαθηματικά, γιατί πρέπει να γίνουν και τα άλλα μαθήματα σωστά. Είπαμε και σε ένα άλλο όριο, δώδεκα τουλάχιστον φοιτούντες μαθητές στο σύνολο των αθλημάτων για όλες τις τάξεις: Α', Β', Γ'. Γιατί σκεφτείτε τώρα τι παιδαγωγική αξία έχει ένα μάθημα φιλολογικό, το οποίο γίνεται σε τρεις και τέσσερις μαθητές. Ρωτήστε τους καθηγητές τους ίδιους, οι οποίοι σε αυτά τα παιδιά, δεν μπορούν να διδάξουν, όπως στην ουσία διδάσκει μία τάξη. Θέλει τουλάχιστον δώδεκα μαθητές, λέμε εμείς, με την εγκύκλιό μας. Άρα, δεν καταργούμε. Περιορίζουμε τον αριθμό, ναι. Δεν καταργούμε όμως.

Και εγώ σας ερωτώ, για αυτούς τους περσινούς δώδεκα χιλιάδες μαθητές, υπήρξε η κατάλληλη εκπαίδευση; Και απαντώ ευθαρσώς, κύριε Πρόεδρε. Όχι, βεβαίως! Διότι αυτό που γινόταν όταν γύριζαν τα παιδιά μετά την προπόνηση, ήταν κακήν-κακώς να διδάσκονται από εδώ και από εκεί σε τύπο ιδιαίτερου κάποια μαθήματα. Και βεβαίως αυτά τα παιδιά δεν αποκτούσαν ποτέ και πραγματική παιδεία και δυνατότητα να αθλούνται.

Τούτη, λοιπόν, τη χρονιά, βάζουμε κάποια όρια στον αριθμό των φοιτούντων μαθητών. Σε ό,τι αφορά δε τις μετακινήσεις, πρέπει να σας πω ότι κάναμε μία έρευνα σε όλα τα αθλητικά γραφεία -και είναι στη διάθεσή σας, - στα πενήντα οκτώ γραφεία φυσικής αγωγής αυτή τη στιγμή -και παρά το γεγονός ότι το κονδύλι μας λείπει από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, δεν είναι το Υπουργείο Παιδείας αρμόδιο- και έχουμε βρει λύση στα σαράντα οκτώ γραφεία για τη μετακίνηση των μαθητών. Με την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, με τους δήμους, με τις μητροπόλεις, έχουμε μέσω δημοσίων οδών εξασφαλίσει τη μετακίνηση των μαθητών. Μας λείπουν τρία γραφεία φυσικής αγωγής, στα οποία δεν έχουν εξασφαλιστεί οι μετακινήσεις. Και στα υπόλοιπα επτά έχουν εξασφαλιστεί, κατά ποσοστό άνω του 70%. Λείπουν μερικά σχολεία.

Θέλουμε, λοιπόν, να πούμε καθαρά ότι όχι μόνο δεν καταργούμε τα μουσικά σχολεία και τα καλλιτεχνικά σχολεία -είχα την ευκαιρία, κύριε Πρόεδρε, σε άλλη ερώτηση την Παρασκευή, να εξειδικεύσω επ' αυτού- αλλά πάμε να κάνουμε καινούργια προγράμματα σπουδών, για να πάμε σε πιο ουσιαστική λειτουργία των μουσικών σχολείων, που μπορούν να λειτουργήσουν και ως πιλότοι, για τη διάχυση της μουσικής παιδείας για να τα κάνουμε καλύτερα. Αθλητικά σχολεία δεν υπάρχουν. Όμως, τις αθλητικές τάξεις πρέπει να τις συμμαζέψουμε, να τις κάνουμε πιο ουσιαστικές. Και να ξεκινήσουμε και μία διαβούλευση, η οποία θα μας φέρει στο τι είδους διευκόλυνση χρειαζόμαστε για τους μαθητές, αθλητές, οι οποίοι να μπορούν να συνδυάσουν και σωστή παιδεία και βεβαίως δυνατότητα να προπονούνται.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την Υφυπουργό, κ. Χριστοφιλοπούλου.

Ο ερωτών συνάδελφος, κ. Ιωάννης Πρωτούλης, έχει το λόγο, για τη δευτερολογία του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Έχετε γράψει μία αόριστη φράση στην εγκύκλιο, που λέτε: «Περιορίζουμε στα απολύτως απαραίτητα, ρεαλιστικά και εφικτά». Αυτό με βάση την πολιτική σας και την πολιτική που ακολουθείτε, όλος ο κόσμος μπορεί να καταλάβει τι σημαίνει: «στα απολύτως ρεαλιστικά και εφικτά». Πρακτικά «στην κατάρνηση».

Η ουσία της εξέλιξης, με τα τμήματα αθλητικής διευκόλυνσης, βρίσκεται στο εξής: Δεν συζητάμε για τις όποιες παρατηρήσεις μπορεί να έχει ο κάθε ένας -και πριν από όλους έχει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος- για τον παιδαγωγικό τους ρόλο. Δεν είναι αυτό το κριτήριο σας. Δεν σας πήρε ο πόνος, δηλαδή, για τις παιδαγωγικές ανάγκες των παιδιών. Με συγχωρείτε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας,

Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Όχι, εσείς που το ξέρετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Τα αντιμετωπίζετε σαν κόστος. Αυτό είναι το κριτήριο. Σε όλη σας την αναλυτική έκθεση μιλάτε για το κόστος των καθηγητών, για το κόστος των μαθητών, για το κόστος των προπονητών, για το κόστος της μεταφοράς.

Όταν λέτε ότι είναι αντιπαραγωγικά, αυτό εννοείτε. Εννοείτε ότι κοστίζουν. Δεν διαφέρει δηλαδή, η αντιμετώπιση των τμημάτων αθλητικής διευκόλυνσης από το γενικό κριτήριο με το οποίο αντιμετωπίζεται γενικά το σχολείο, το κριτήριο δηλαδή της καπιταλιστικής αγοράς.

Για μας η γνώση είναι δικαίωμα και αγαθό, που όλα τα παιδιά πρέπει να το χαίρονται και το κράτος να παρέχει όλες τις προϋποθέσεις γι' αυτό. Εσείς το αντιμετωπίζετε σαν εμπόρευμα που πουλιέται και αγοράζεται. Όταν στοιχίζει ακριβά, κόβεται και μετατρέπεται σε πολυτέλεια για λίγους. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Αποτελεί, όμως, εμπαιγμό -με συγχωρείτε- και υποκρισία όλα τα υπόλοιπα που αναφέρετε στην εγκύκλιο για την φυσική αγωγή και τον αθλητισμό στα σχολεία, την ίδια στιγμή που μειώνεται ο προϋπολογισμός για την παιδεία καθώς και οι δαπάνες για τη φυσική αγωγή και τον αθλητισμό που για το 2011 έχουν και αυτές μειωθεί κατά 20%.

Είναι, λοιπόν, υποκρισία της Κυβέρνησης -αφού την ίδια ώρα μειώνει τις δαπάνες, περιορίζει, αν θέλετε, τα τμήματα αθλητικής διευκόλυνσης γιατί δεν εκπλήρωσαν το σκοπό τους, δεν δημιουργεί προϋποθέσεις, ώστε να αναπτυχθεί η φυσική αγωγή στο σχολείο σε μια κρίσιμη ηλικία- να μιλάτε αυτή τη στιγμή για ανάπτυξη του αθλητισμού και της φυσικής αγωγής στα σχολεία.

Τα προγράμματα της γενικής γραμματείας στα σχολεία σταμάτησαν. Οι χρηματοδοτήσεις για την κατασκευή, τη συντήρηση και τη λειτουργία των υποδομών έχουν μειωθεί στο ελάχιστο. Η ανεργία για τους απόφοιτους των ΤΕΦΑΑ μεγαλώνει χρόνο με το χρόνο. Πολλά αθλητικά σωματεία στη γειτονία υπολειπονται και αναγκάζονται να χαρτασάνουν τους γονείς. Και τώρα πια και ο δήμος με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» θα βάζει όλο και πιο βαθεία το χέρι στην τσέπη.

Αυτό ακριβώς είναι που οδήγησε και στη μαζικοποίηση των αθλητικών σχολείων, η ανάγκη δηλαδή, για τις οικογένειες να φοιτά το παιδί τους σε ένα σχολείο, που να έχει τη δυνατότητα να πραγματοποιεί ένα άθλημα.

Δεν παίρνετε υπ' όψιν σας ούτε τις έρευνες, που κατατάσσουν τη χώρα μας στη ζώνη υψηλού κινδύνου όσο αφορά την παιδική παχυσαρφία.

Κατά συνέπεια, εμείς λέμε ότι δεν μπορεί δώδεκα χιλιάδες παιδιά και πάνω από δύο χιλιάδες καθηγητές φυσικής αγωγής, εκπαιδευτικοί να πληρώσουν τις δικές σας πολιτικές και τη δική σας κρίση.

Όλα αυτά που περιγράφετε, αρκετά από τα οποία είναι δικαιολογημένα, για τα αθλητικά σχολεία, είναι αποτελέσματα της δικής σας πολιτικής. Δηλαδή, τι κάνετε; Κάθεστε μπροστά στον καθρέφτη και βρίζετε τον εαυτόν σας; Ποιος οδήγησε τα τμήματα αθλητικής διευκόλυνσης, αλλά συνολικά και το εκπαιδευτικό σύστημα και το έφερε εδώ πέρα που το έφερε; Ποιος δημιούργησε όλο αυτό το χάλι που το λέτε και το ξαναλέτε και το περιγράφετε έτσι; Ποιος το δημιούργησε;

Τέλος εμείς, επειδή έχουν καλεστεί και γονείς από τα τμήματα αθλητικής διευκόλυνσης, θέλουμε να τους πούμε ότι δεν πρέπει να επιτρέψουν να γίνουν θύματα αυτού του σχεδιασμού, αλλά να διεκδικήσουν δωρεάν χορήγηση από το κράτος όλων των προϋποθέσεων για τη φυσική αγωγή και τον αθλητισμό των μαθητών στο σχολείο, δηλαδή, την υλικοτεχνική υποδομή και όλα τα απαραίτητα.

Θα θέλαμε να κάνουμε και μία πρόβλεψη, η οποία θα πρέπει να αποτραπεί. Η εξέλιξη με τα τμήματα αθλητικής διευκόλυνσης, πέρα από τις παρατηρήσεις, που εμείς είχαμε, για τον παιδαγωγικό τους ρόλο, δείχνει και το μέλλον της εκπαίδευσης, εάν δεν ανατραπεί η φιλομονοπωλιακή πολιτική σας. Δηλαδή, το σχολείο θα αξιολογείται με βάση το κόστος, οι γονείς θα πληρώνουν και όταν είναι ασύμφορο, το σχολείο θα κλείνει. Αυτό οι γονείς και οι μαθητές πρέπει να το αποτρέψουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε το συνάδελφο κ. Ιωάννη Πρωτούλη.

Παρακαλείται η κ. Εύη Χριστοφιλοπούλου να δώσει μία ευθεία απάντηση χωρίς παρεκκλίσεις.

Ορίστε, κυρία Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα δώσω μία ευθεία απάντηση, αλλά με πολιτικό σχολιασμό, διότι είμαστε στο ναό της δημοκρατίας και πρέπει να σχολιάζουμε πολιτικά, όταν ακούμε και πολιτικές επισημάνσεις.

Μάλιστα εδώ είχαμε ίσως, θα έλεγα, τη σκόπιμη απομόνωση μίας πρώτης φράσης της εγκυκλίου «στο απολύτως ρεαλιστικό» που δεν είναι καν μέσα στην εγκύκλιο -είναι στην πολιτική ανακοίνωση- για να ισχυριστεί ο συνάδελφος ότι καταργούνται. Σας διάβασα την εγκύκλιο, την οποία θα καταθέσω στα Πρακτικά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Την έχετε σημειωμένη.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε! Σας διάβασα συγκεκριμένα τους όρους και τις προϋποθέσεις. Ξαναλέω, δώδεκα τουλάχιστον μαθητές και στις τρεις τάξεις, έντεκα μαθητές για τα ατομικά αθλήματα, είκοσι μαθητές για τα ομαδικά αθλήματα. Σας είπα τους όρους και τις προϋποθέσεις, που βρίσκονται σε τρεις σελίδες και περιγράφουν το τι συνεχίζεται.

Εσείς επιμένετε. Δεν ξέρω ποιας σχολής προπαγάνδας είναι αυτό. Πιθανότατα είναι της σταλινικής, από την οποία προέρχετε. Εγώ δεν θα την ακολουθήσω αυτήν την προπαγάνδα.

Με συγχωρείτε πάρα πολύ, δεν καταργώ τις αθλητικές τάξεις. Ξεκινώ από την αρχή του χρόνου διαβούλευση με τα αθλητικά σωματεία, με την εκπαιδευτική κοινότητα, με τους συλλόγους των γονέων για το πώς πραγματικά θα μπορέσω, με ποιες μεθόδους και με ποιους τρόπους, να αναβαθμίσω το θεσμό της αθλητικής διευκόλυνσης, ούτως ώστε να πετύχω το αποτέλεσμα. Το αποτέλεσμα είναι ο μαθητής-αθλητής να έχει τη διευκόλυνση που πρέπει, χωρίς να υπάρχει μία σπιατάλη σε βάρος του Έλληνα φορολογούμενου.

Εξηγούμαι. Μας λέτε «αν μας πήρε ο πόνος». Με συγχωρείτε, κύριε συνάδελφε. Νομίζω ότι καμμία πτέρυγα της Βουλής δεν δικαιούται να λέει ότι έχει μονοπώλιο στο «αν μας πήρε ο πόνος», στο αν είμαστε ευαίσθητοι και για το αν έχουμε πραγματικά κριτήρια ανθρωπιάς και ουσίας.

Τα συστήματα τα οποία υποστηρίζετε εσείς, όπου πλην της κομματικής νομενκλατούρας, δεν ξέρω ποιοι άλλοι ευημερούσαν, κατέρρευσαν παταγώς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Είναι δυνατόν να κλείνεις τα σχολεία και να μιλάτε για νομενκλατούρα;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Μην εκνευρίζεστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Λίγη τσίπα!

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Παρακαλώ μην εκνευρίζεστε. Τα συστήματα αυτά κατέρρευσαν και μάλιστα παταγώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Πρωτούλη, μην διακόπτετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Είναι δυνατόν; Είναι σχολεία που λειτουργούν τόσα χρόνια και κλείνουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Παρακαλώ μην διακόπτετε. Είναι λόγος-αντίλογος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Παρακαλώ όχι τραμπουκισμό στη Βουλή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Μα, είναι δυνατόν αυτό το πράγμα; Αφήστε το υβρεολόγιο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να μιλήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Παρακαλώ πολύ, κύριε Πρωτούλη!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Κυρία Χριστοφιλοπούλου, είστε ΠΑΣΟΚ. Δεν μπορεί άλλη λέξη να περιγράψει αυτό που είστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Πρωτούλη! Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Είναι δυνατόν, να κλείνετε τα σχολεία;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, περιμένω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Πρωτούλη, πώς φέρεστε έτσι; Σας παρακαλώ! Είναι λόγος-αντίλογος και εγώ ελέγχω.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ξαναλέω, λοιπόν. Ακούσαμε, κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι ότι «μας πήρε ο πόνος», ότι είμαστε υποκριτές, ότι εμπαίζουμε το λαό. Εγώ δεν δέκοψα, όταν ο συνάδελφος έφερε όλο αυτό το υβρεολόγιο. Μόλις του θύμισα, επειδή θέλει να μονοπωλεί την ανθρωπιά και τον πόνο, ποια κατάληξη είχαν τα συστήματα, στα οποία εδράζεται η πολιτική του ιδεολογία, υπήρξε θέμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Για τα σχολεία, αν θα κλείσουν ή όχι πείτε μας. Άντε μπράβο!

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Παρακαλώ πολύ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, το «άντε μπράβο» είναι έκφραση του ελληνικού Κοινοβουλίου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεχίστε, κυρία Υπουργέ.

Κύριε Πρωτούλη, σας παρακαλώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Όσο και αν προσπαθήσετε δεν θα τα καταφέρετε. Αυτό που θέλω, θα το πω.

Δεν θα κλείσουν οι τάξεις αθλητικής διευκόλυνσης. Τίθενται όρια στον τρόπο λειτουργίας τους. Τίθενται ποσοτικοί και ποιοτικοί στόχοι στη λειτουργία τους. Ξεκινά από την αρχή του χρόνου διαβούλευση για την επόμενη σχολική χρονιά σε συνεργασία με τις αθλητικές ομοσπονδίες, οι οποίες ήταν απούσες όλα αυτά τα χρόνια.

Άραγε -επειδή λέτε για εμάς που είμαστε ΠΑΣΟΚ, όπως λέτε, για το αν μας πήρε ο πόνος- σας πήρε ποτέ ο πόνος για το αν κάποιο παιδί από αυτά τα δώδεκα χιλιάδες πραγματικά διακρίθηκε και αν υπάρχουν μαθητές, κολυμβητές, μπασκετμπολίστες, ποδοσφαιριστές, βολεϊμπολίστες, οι οποίοι από μόνοι τους δεν μετέχουν στα αθλητικά τμήματα, γιατί δεν έχουν τον παιδαγωγικό τους στόχο, για να δούμε μαζί πώς θα αναβαθμίσουμε αυτή τη διευκόλυνση; Αυτός ο πόνος σας πήρε; Εμάς μας πήρε.

Τα 26 εκατομμύρια ευρώ που στοίχισαν στο ελληνικό δημόσιο και στον Έλληνα φορολογούμενο, αυτοί οι μαθητές-αθλητές που τελικά δεν εξυπηρετήθηκαν, εμάς μας πονάνε. Θέλουμε να ταβάλουμε στη σωστή μεριά. Με αυτά τα 26 εκατομμύρια ευρώ μπορούμε να κάνουμε πολύ περισσότερα για πολλούς περισσότερους μαθητές και να αναβαθμίσουμε το σχολείο.

Αυτός είναι ο στόχος μας και είμαστε περήφανοι που ως Κυβέρνηση προσπαθούμε με διαβούλευση, με διάλογο να πετύχουμε τους στόχους μας για όλα τα σχολεία και για τους μαθητές-αθλητές.

Ξαναλέω ότι δεν καταργούνται οι αθλητικές τάξεις, δεν καταργούνται τα μουσικά σχολεία, δεν καταργούνται τα καλλιτεχνικά σχολεία. Αυτό είναι έτσι, όπως το λέω και δεσμεύομαι, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την Υφυπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τέταρτη με αριθμό 323/7.12.2010 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του ΣΤ' Αντιπρόεδρου της Βουλής και Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βαϊτση Αποστολάτου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την οριοθέτηση των χωρικών υδάτων Ελλάδας-Αλβανίας, δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Ομοίως, η πέμπτη με αριθμό 326/7-12-2010 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Παπαδημούλη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με το ύψος του πληθωρισμού για το 2010 κ.λπ. δεν συζητείται λόγω αναρμοδιότητας και διαγράφεται.

Στη συνέχεια θα συζητηθεί η πρώτη με αριθμό 288/6-12-2010 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Μιχαήλ Κατρίνη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με τη συμμετοχή υπαλλήλων των Τεχνικών Υπηρεσιών Δήμων και Κοινοτήτων (ΤΥΔΚ) ως υποχρεωτικά μετασασσόμενων σε υπηρεσίες των δήμων, στα δημοτικά συμβούλια κ.λπ..

Ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Κατρίνης έχει το λόγο, για να αναπτύξει την επίκαιρη ερώτησή του.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ίσως κάποιος, διαβάζοντας την ερώτηση, να θεωρήσει ότι είναι περιπτώσιολογική ή αποσπασματική. Νομίζω, όμως, κύριε Πρόεδρε, ότι είναι χαρακτηριστική των αδυναμιών που έχει η νομοθετική διαδικασία στο Κοινοβούλιο και βεβαίως των παρερμηνειών που πολλές φορές δημιουργεί.

Όπως πολύ καλά θυμούνται οι συνάδελφοι, με το ν. 3852, το νόμο του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», προβλέφθηκαν και διευρύνθηκαν, κύριε Υπουργέ, πάρα πολλά κωλύματα και ασυμβίβαστα για την εκλογή στις θέσεις της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Βεβαίως, αυτό έχει μία πολύ σωστή κατεύθυνση, γιατί πάρα πολλοί λόγω της θέσης τους δύνανται να επηρεάζουν τη βούληση του εκλογικού σώματος.

Επίσης, ορθώς, κατά την άποψή μου, αυτά τα κωλύματα ισχύουν για την επόμενη εκλογική διαδικασία, έτσι ώστε να υπάρχει μία προσαρμογή και να μην αιφνιδιαστούν οι υποψήφιοι τρεις ή τέσσερις μήνες πριν από τις εκλογές. Γι' αυτόν το λόγο, μάλιστα, σε αυτές τις εκλογές ίσχυσε το άρθρο 29 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων.

Με τον ίδιο νόμο έγιναν υποχρεωτικές μετατάξεις υπαλλήλων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και της Περιφέρειας στους υπό σύσταση «Καλλικρατικούς» δήμους. Όπως λέμε μάλιστα χαρακτηριστικά, έγιναν αυτοδίκαια.

Εδώ, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, παρατηρείται το εξής πρωτοφανές: Ενώ μία σειρά υπαλλήλων της Περιφέρειας και της Νομαρχίας -οι οποίοι μετατάσσονται υποχρεωτικά βάσει του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ»- δεν έχουν κώλυμα ανακήρυξης, όπως βεβαίως αυτό πιστοποιήθηκε και από την απόφαση του πρωτοδικείου που τους ανακήρυξε υποψηφίους -γιατί φαντάζομαι ότι οι πρωτοδίκες γνώριζαν το θεσμικό πλαίσιο του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», βάσει του οποίου ανακήρυξαν τους υποψηφίους στις εκλογές- από 1/1/2011, με την εφαρμογή του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», αυτοί οι υπάλληλοι έχουν ασυμβίβαστο για τη θέση την οποία κατέχουν, εάν έχουν εκλεγεί δημοτικοί σύμβουλοι.

Βεβαίως, αυτό αφορά κυρίως τους υπαλλήλους της Περιφέρειας. Συγκεκριμένα, υπάρχουν πολλές περιπτώσεις υπαλλήλων των τεχνικών υπηρεσιών δήμων και κοινοτήτων, αλλά κατά την άποψή μου, και της νομαρχίας, για τους οποίους θεωρώ, κύριε Υπουργέ, ότι θα πρέπει να υπάρξει μία νομοθετική ρύθμιση ή μεταβατική διάταξη, πέρα από ερμηνευτική εγκύκλιο, η οποία να διασφαλίζει το τι γίνεται με αυτήν την κατηγορία υπαλλήλων και βεβαίως να τους διασφαλίζει για την υπάρχουσα δημοτική περίοδο, εφαρμόζοντας το κώλυμα και το ασυμβίβαστο από την επόμενη δημοτική περίοδο και τις επόμενες δημοτικές εκλογές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κατρίνη για την υποβολή της επίκαιρης ερώτησης.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Ντόλιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε συνάδελφε, δεν κάναμε κανένα λάθος με τη νομοθετική ρύθμιση την οποία κάναμε. Ήταν απόλυτα προσεκτική, ξέραμε ακριβώς το τι κάναμε.

Όπως σας είναι γνωστό, απαγορεύεται να ανακηρυχθούν δημοτικοί σύμβουλοι οι υπάλληλοι των δήμων και των νομικών τους προσώπων.

Εδώ υπήρξε η εξής ιδιαιτερότητα. Υπάρχει μία σειρά υπαλλήλων των σημερινών Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων που μετατάσσονται υποχρεωτικά στις πρωτοβάθμιες Τοπικές Αυτοδιοικήσεις. Οι υπάλληλοι αυτοί δεν έχουν κώλυμα να είναι υποψήφιοι και να ανακηρυχθούν υποψήφιοι, κάτι το οποίο δεν μπορούσαμε καθ' οιονδήποτε τρόπο να το απαγορεύσουμε. Κάναμε γνωστό, όμως -και μάλιστα το διευκρινίσαμε και με εγκύκλιό μας, η οποία ερμήνευε το νόμο- ότι εφόσον εκλεγούν δημοτικοί σύμβουλοι, δεν θα μπορούν να έχουν την ιδιότητα του δημοτικού υπαλλήλου, εκτός εάν αποφασίσουν να παραιτηθούν από την ιδιότητα του δημοτικού συμβούλου.

Στο Υπουργείο έχουν φθάσει τρία τέτοια περιστατικά. Δεν ξέρω εάν εσείς γνωρίζετε περισσότερα. Έχουμε, όμως, να σας πούμε ότι υπάρχουν αρκετά περιστατικά, πάνω από δέκα, που μας ρώτησαν κατά τη διάρκεια της κατάρτισης των συνδυασμών, τι θα συμβεί στην περίπτωση που είναι υποψήφιοι και εκλεγούν δημοτικοί σύμβουλοι.

Τους εξηγήσαμε αυτό που σας είπα προηγουμένως και οι άνθρωποι αυτοί δεν έβαλαν υποψηφιότητα εξ αυτού του λόγου. Αυτός είναι ένας πρόσθετος λόγος για τον οποίο δεν μπορούμε να κάνουμε αυτή τη ρύθμιση, γιατί, όπως αντιλαμβάνεστε, δεν θα έχει το στοιχείο της δικαιοσύνης. Δεν μπορεί να ισχύουν δύο μέτρα και δύο σταθμά. Όταν μία διάταξη απαγόρευσε επί της ουσίας κάποιους ανθρώπους να είναι υποψήφιοι, δεν μπορεί στη συνέχεια να άρουμε τη διάταξη αυτή, δικαιώνοντας μία απόφαση την οποία πήραν κάποιον, εν πλήρη, θα έλεγα, συνειδήσει, εν πλήρη γνώσει αυτού το οποίο θα αντιμετώπιζαν αμέσως μετά τις εκλογές.

Μπορώ να προσθέσω και άλλα επιχειρήματα, αλλά ίσως θα το κάνω μετά, στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υφυπουργό.

Κύριε Κατρίνη, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, θα μου επιτρέψετε να διαφωνήσω λίγο με το σκεπτικό που αναπτύξατε, γιατί, όταν στο ίδιο νομοσχέδιο εσείς προβλέπετε ότι μια σειρά κωλυμάτων, τα οποία είναι πολύ σωστά, δεν μπορούν να εφαρμοστούν γι' αυτή τη δημοτική περίοδο και γι' αυτές τις εκλογές και θα εφαρμοστούν για την επόμενη δημοτική περίοδο και τις εκλογές του 2014 πλέον, τη μία στιγμή, λοιπόν, που εσείς το προβλέπετε, ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει αιφνιδιαστικά, την ίδια στιγμή μου απαντάτε ότι κάποιον υπάλληλο το γνώριζαν και κακώς έθεσαν υποψηφιότητα, ενώ όλοι οι άλλοι έχουν απαλλαγεί απ' αυτό το δίλημμα.

Και θέλω να προσθέσω, διαβάζοντας και την εγκύκλιο την οποία αναφέρατε, από τη Διεύθυνση Οργάνωσης και Λειτουργίας ΟΤΑ, τον Αύγουστο του 2010, ότι στη σελίδα 17 εσείς αναφέρετε και λέτε ότι είναι δυνατόν υποψήφιοι να μην καταλαμβάνονται από τα κατωτέρω κωλύματα αναφορικά με την εκλογική περιφέρεια στην οποία θέτουν υποψηφιότητα. Όμως από 1-1-2011, αν εκλεγούν, μπορούν να καταλαμβάνονται από τα ασυμβίβαστα του άρθρου 14 του ν. 3852, τα οποία πληρούνται στα όρια πλέον του νέου δήμου, ακριβώς αυτό που μου απαντήσατε. Και τούτο, διότι σύμφωνα με το άρθρο 14, για τις προσεχείς δημοτικές εκλογές και μόνο, ισχύουν αποκλειστικά τα κωλύματα του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, ενώ για τη δημοτική περίοδο ισχύουν τα ασυμβίβαστα του άρθρου 14.

Συνεχίζετε, λοιπόν, σε αυτή την εγκύκλιο και λέτε ότι δεν μπορούν να εκλεγούν στα αξιώματα δημοτικών αρχών μία σειρά υπαλλήλων. Στη σελίδα 19, λοιπόν, λέτε ότι οι υπάλληλοι των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων οι οποίοι καθίστανται, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 95 και 257 του ν. 3852, υπάλληλοι των νέων δήμων, δεν καταλαμβάνονται από το κώλυμα αυτό. Άρα, εσείς με ερμηνευτική εγκύκλιο προβλέπετε και λέτε ότι υπάλληλοι των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων που αυτοδίκαια, υποχρεωτικά γίνονται υπάλληλοι των νέων δήμων, δεν καταλαμβάνονται από το κώλυμα αυτό. Και νομίζω ότι είναι πολύ ορθό.

Αυτό, λοιπόν, που ζητώ εγώ και νομίζω ότι είναι το πιο σωστό είναι αυτή η ερμηνευτική εγκύκλιος να επεκταθεί και στους υπαλλήλους των περιφερειών, οι οποίοι μετατάσσονται αυτοδίκαια στους δήμους, αν και κατά την άποψή μου και για να μην έχουμε

οποιαδήποτε δικαστική διαμάχη, θα έπρεπε ίσως με νομοθετική ρύθμιση να προβλεφθεί η απαλλαγή του κωλύματος γι' αυτές τις κατηγορίες των υπαλλήλων ή η δυνατότητά τους να αποσπαστούν σε όμορους δήμους.

Αρα, τι ζητάω; Ζητάω την επέκταση της εφαρμογής της εγκυκλίου για τους υπαλλήλους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και στους υπαλλήλους της περιφέρειας και συγκεκριμένα των τεχνικών υπηρεσιών δήμων και κοινοτήτων, των πολεοδομιών και όλων των υπηρεσιών της περιφέρειας οι οποίοι μετατάσσονται στους δήμους. Νομίζω ότι εδώ έχει γίνει μία πολύ σωστή ερμηνεία στην ερμηνευτική εγκύκλιο. Σωστά λέει μέσα ότι δεν καταλαμβάνονται υπάλληλοι της νομαρχίας από το κώλυμα, επειδή έγιναν υποχρεωτικά δημοτικοί υπάλληλοι. Αυτό, όμως, θα πρέπει, για λόγους ίσης αντιμετώπισης, να επεκταθεί και στους υπαλλήλους της περιφέρειας, οι οποίοι έγιναν υποχρεωτικά δημοτικοί υπάλληλοι.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Πριν σας δώσω το λόγο, κύριε Υφυπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής πενήντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το 8ο και 10ο Επαγγελματικά Λύκεια Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Στην επίκαιρη ερώτηση θα απαντήσει στη δευτερολογία του ο Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Γεώργιος Ντόλιος.

Κύριε Ντόλιο, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Η λογική με την οποία νομοθετήσαμε κατ' αυτό τον τρόπο, δεν είναι εκείνη η λογική που βάζει κωλύματα, γιατί προβλέπει ότι εκ της θέσεως την οποία κατέχει ένας υπάλληλος δήμου, νομαρχίας κ.λπ. υποβοηθείται στην εκλογή του.

Η λογική του νόμου είναι ότι δεν μπορεί να είναι κανείς στο όργανο της υπηρεσίας του οποίου προϊστάται και συγχρόνως να είναι και στην υπηρεσία και να είναι και υφιστάμενος, δηλαδή και προϊστάμενος και υφιστάμενος. Αυτό δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό. Παραδείγματος χάριν, θα μπορούσαμε να έχουμε ένα δημοτικό σύμβουλο στην πλειοψηφούσα παράταξη και να οριστεί αντιδήμαρχος και να είναι προϊστάμενος των υπηρεσιών στις οποίες ο ίδιος θα δουλεύει. Αυτό δεν γίνεται. Αυτή είναι η λογική του νόμου. Ήταν απόλυτα συνειδητό αυτό το οποίο κάναμε. Δεν θέλουμε να υπάρχει αυτό το φαινόμενο πλέον στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Δεν υπάρχει διαφορετική αντιμετώπιση μεταξύ των υπαλλήλων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και στους υπαλλήλους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, παραδείγματος χάριν, των πολεοδομιών, των οποίων οι αρμοδιότητες εν bloc μεταφέρονται στην πρωτοβάθμια Τοπική Αυτοδιοίκηση. Επομένως και οι ίδιοι αυτοί υπάλληλοι των πολεοδομιών έχουν το ίδιο κώλυμα. Μπορούν να είναι υποψήφιοι, δεν μπορούμε να τους το απαγορεύσουμε, δεν βάλαμε εμείς κανένα τέτοιο δίλημμα. Οι ίδιοι αποφάσισαν -πέρα πολλοί απ' αυτούς, είναι δύο δεκάδες τουλάχιστον- να μην είναι υποψήφιοι, γιατί ήξεραν το δίλημμα το οποίο θα αντιμετώπιζον μετά τις εκλογές, στην περίπτωση που εκλεγούν, γι' αυτό και δεν είναι υποψήφιοι.

Εγώ, απαντώντας σας, θα ήθελα να θέσω το ερώτημα -ρητορικά τουλάχιστον- τι θα απαντήσουμε σε αυτούς τους είκοσι περίπου ανθρώπους που δεν έβαλαν υποψηφιότητα, αν αμέσως μετά τις εκλογές κάνουμε αυτή τη ρύθμιση για να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα, το θέμα το οποίο προέκυψε σε τρεις, απ' ό,τι γνωρίζω, ανθρώπους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Υφυπουργό κ. Ντόλιο.

Προχωρούμε στην τρίτη με αριθμό 329/7-12-2010 επίκαιρη

ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Μαυρικού προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τον τρόπο πληρωμής των εργαζομένων στους Δήμους και στις Περιφέρειες μετά την 1-1-2011 κ.λπ..

Το λόγο έχει ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Μαυρικός για δύο λεπτά, για να αναπτύξει την επίκαιρη ερώτησή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Φέραμε στη Βουλή, κύριε Υπουργέ, την αγωνία και τα ερωτηματικά που έχουν οι εργαζόμενοι στους δήμους και στις περιφέρειες για το τι θα γίνει με τους μισθούς και τις αμοιβές τους μετά την 1-1-2011, που με την εφαρμογή του ν. 3852 δεν είναι βέβαιο κάτω από ποιες διαδικασίες και με ποιες ρυθμίσεις θα είναι εξασφαλισμένη η καταβολή των μισθών των εργαζομένων στους δήμους και στις περιφέρειες.

Είναι γνωστό ότι μέχρι τώρα πληρώνονταν από τον κρατικό προϋπολογισμό. Με τις καινούργιες ρυθμίσεις, οι προϋπολογισμοί που θα διαμορφώσουν οι δήμοι και οι περιφέρειες θα πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί μέχρι τις 31 του Μάρτη του 2011 και προκύπτει το ερώτημα τι θα γίνει στο ενδιάμεσο διάστημα. Έχουμε υπ' όψιν μας τη ρύθμιση που γίνεται με το άρθρο 10 του πολυνομοσχεδίου, αυτού του αντεργατικού και αντιλαϊκού κατασκευάσματος, που με τη λογική του «άρον-άρον, σταύρωσον Αυτόν», η Κυβέρνηση κατέθεσε σήμερα και θα ψηφίσει αύριο. Εκτιμούμε, όμως, ότι και μέσα από αυτές τις ρυθμίσεις δεν λύνεται επί της ουσίας το θέμα και θέλουμε να έχουμε μία σαφή από την πλευρά σας δέσμευση, τι θα γίνει με τη μισθοδοσία όλων αυτών των εργαζομένων, που μέχρι τώρα πληρώνονταν με τις συγκεκριμένες διαδικασίες.

Πιστεύουμε ότι η άποψη που είχε το ΚΚΕ και που εξακολουθεί να έχει, ότι οι εργαζόμενοι αυτοί θα έπρεπε να πληρώνονται μέσα από τον κρατικό προϋπολογισμό και όχι από τη φορολογία, την επιπλέον, νέα, πρόσθετη φορολογία, που θα επιβάλουν οι φορείς του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», προκειμένου να εξασφαλίσουν τη μισθοδοσία αυτών των εργαζομένων, που δημιουργεί πρόσθετα προβλήματα για τα λαϊκά εισοδήματα και τη λαϊκή τάξη.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Γεώργιος Ντόλιος, για τρία λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριοι συνάδελφοι, όπως διαπιστώσατε, το ίδιο ερώτημα, η ίδια ανησυχία, προέκυψε και σε εμάς, γι' αυτό και προχωρήσαμε σε τροπολογία την οποία κάναμε διάταξη σε νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών που ήδη συζητείται στη Βουλή και με την οποία τροπολογία προβλέπουμε ότι οι υπάλληλοι των σημερινών Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων που πληρώνονταν από τον κρατικό προϋπολογισμό και οι μεταταγέντες εθελοντικά ή υποχρεωτικά υπάλληλοι των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων που μετατάσσονται στους δήμους, θα συνεχίσουν να πληρώνονται από τον κρατικό προϋπολογισμό για τους τέσσερις πρώτους μήνες.

Το ίδιο θα συμβεί και με τους υπαλλήλους της ΤΥΔΚ, οι οποίοι υποχρεωτικά μετατάσσονται από τις σημερινές κρατικές περιφέρειες στους δήμους.

Για τους τέσσερις πρώτους μήνες η επιλογή του αριθμού των τεσσάρων μηνών έγινε γιατί μέχρι τότε θα έχουν ψηφιστεί οι προϋπολογισμοί και των περιφερειών των αραιτών και των δήμων οπότε θα μπορούν να εκτελούνται αυτού του είδους οι δαπάνες από τους ΚΑΠ.

Επειδή όμως είχατε και μία άλλη επιχειρηματολογία θέλω να σας πω ότι όταν κοστολογήσαμε τις αρμοδιότητες που μεταφέρονται από τον ένα στον άλλο βαθμό, μέσα στην κοστολόγηση κυρίως μετρήσαμε το κόστος της μισθοδοσίας και των ασφαλιστικών εισφορών.

Στους ΚΑΠ λοιπόν, οι οποίοι ψηφίστηκαν από τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» και θα τους δείτε γραμμένους και στον προϋπολογισμό, προβλέπεται και η μισθοδοσία όλων αυτών των υπαλλήλων και των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, που γίνονται αυτοδίκαια

υπάλληλοι της σημερινής αιρετής περιφέρειας και των μετατασσομένων υπαλλήλων από τις σημερινές νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις και από τις κρατικές περιφέρειες στον πρώτο βαθμό τοπικής αυτοδιοίκησης.

Επομένως –επειδή είναι εδώ δίπλα και ο κ. Σαχινίδης- θα πρέπει να αναφέρω, ότι η μισθοδοσία η οποία θα γίνει από τον κρατικό προϋπολογισμό θα αφαιρεθεί κατά το ακριβές ποσό του κόστους της μισθοδοσίας και των ασφαλιστικών εισφορών από τους ΚΑΠ του πρώτου και δεύτερου βαθμού κατά τη διάρκεια του 2011.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Ντόλιο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεώργιος Μαυρίκος, για τρία λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ: Πρώτον, κύριε Υπουργέ, στη ρύθμιση, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 σχετικά με τη μισθοδοσία, εμείς δεν βλέπουμε που συμπεριλαμβάνονται εδώ ή τι αναφέρει για τους εργαζόμενους σήμερα στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Δεύτερον, δεν βλέπουμε να γίνεται εδώ κάποια αναφορά σχετικά με τους συμβασιούχους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Τι σημαίνουν αυτές οι παραλείψεις σε ό,τι αφορά τους συμβασιούχους; Είναι χιλιάδες εργαζόμενοι. Σημαίνει ότι στις 31/12/2010 θα απολυθούν όλοι αυτοί οι άνθρωποι; Γιατί δεν γίνεται καμμία πρόβλεψη εδώ, για το πώς αυτοί θα αμείβονται ή πώς θα πληρώνονται οι μισθοί τους;

Λέει συγκεκριμένα η ρύθμιση: «Η μισθοδοσία του μονίμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικού, που υπηρετεί στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις...». Δεν μιλάει για τους ΟΤΑ, ούτε λέει τίποτα για τους συμβασιούχους. Λέει ότι γι' αυτούς καταβάλλεται μέχρι τον Απρίλη του 2011 κ.λπ., με βάση τον κρατικό προϋπολογισμό.

Άρα, γεννιέται ένα μεγάλο θέμα: Τι θα γίνει με όλους αυτούς τους ανθρώπους, θα τους απολύσετε; Ένα το κρατούμενο.

Δεύτερον, τι θα γίνει με τους εργαζόμενους σήμερα στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης; Αυτά πιστεύουμε ότι είναι δύο ζητήματα για τα οποία το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας υποστηρίζει και διεκδικεί την ικανοποίηση των αιτημάτων των εργαζομένων αυτών, γιατί και δίκαια είναι και αναγκαίο είναι αυτοί οι άνθρωποι στη λειτουργία της νομαρχιακής και περιφερειακής διοίκησης.

Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Γεώργιο Μαυρίκο.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός κ. Ντόλιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συμβασιούχοι στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, ο αριθμός των οποίων εγκρίθηκε κατά τη διάρκεια του 2010, είναι εννιακόσιοι πενήντα. Δεν είναι χιλιάδες. Γνωρίζουμε ότι αυτοί οι οποίοι υπέγραψαν τελικά τις συμβάσεις είναι πολύ λιγότεροι, είναι περίπου οι μισοί. Αυτοί οι άνθρωποι πληρώνονται όχι από τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά από τους ΚΑΠ της σημερινής Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης κι επομένως, θα μπορέσουν να πληρωθούν από την 1η Ιανουαρίου από την ίδια πηγή.

Οι συμβάσεις τους -των περισσότερων απ' αυτούς, της συντριπτικής πλειοψηφίας- δεν λήγουν στις 31 Δεκεμβρίου, αλλά συνεχίζονται για μερικούς μήνες και κατά τη διάρκεια του 2011 και μέχρι τη λήξη των συμβάσεών τους θα πληρωθούν από τους ΚΑΠ.

Επίσης, θέλω να σας πω για να είστε ενημερωμένοι -γιατί πιθανότατα θα σας γεννηθεί κάποιο άλλο ερώτημα- ότι υπάρχουν δύο θέματα. Το ένα είναι στη σημερινή Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αθήνας όπου εδώ στη Βουλή και με δική σας απαίτηση είχε ψηφιστεί η μεταφορά υπαλλήλων από δημοτική επιχείρηση του Δήμου Περιστερίου στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση κι αυτό δεν εντάχθηκε στους ΚΑΠ. Ήταν μία ρύθμιση με την οποία είχαμε διαφωνήσει τότε -ψηφίστηκε από τη Βουλή κι από την προηγούμενη κυβέρνηση- κι αυτοί οι υπάλληλοι οι οποίοι

μισθοδοτούνται θα πληρώνονται επίσης, από τους ΚΑΠ.

Ένα ανάλογο περιστατικό υπάρχει στην ιδιαίτερη πατρίδα μου στον Έβρο, όπου υπάρχουν πολύ λιγότεροι, δέκα με δεκαπέντε άνθρωποι, οι οποίοι μεταφέρθηκαν από δημοτική επιχείρηση, παρατύπως θα έλεγα, στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και δεν πληρώνονται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Είναι μόνιμοι υπάλληλοι –να το πω έτσι απλά- και συνεχίζουν να πληρώνονται από τους ΚΑΠ.

Γι' αυτές τις δύο ομάδες εργαζομένων, εμείς φροντίσαμε να προβλέψουμε τη μισθοδοσία τους μέσα από τους ΚΑΠ, έτσι ώστε να πληρωθούν από τους παλιούς ΚΑΠ κατά κάποιο τρόπο τους τέσσερις πρώτους μήνες και στη συνέχεια να πληρώνονται κανονικά, όπως όλοι οι υπάλληλοι του δεύτερου και του πρώτου βαθμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης από τους ΚΑΠ, τους οποίους θα παίρνουν ανά μήνα, τα δωδεκατημόρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, κ. Γεώργιο Ντόλιο.

Σειρά έχει η τέταρτη με αριθμό 317/7-12-2010 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τις γερμανικές πολεμικές αποζημιώσεις κ.λπ..

Κύριε Αϊβαλιώτη, έχετε το λόγο να αναπτύξετε την επίκαιρη ερώτησή σας, για δύο λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Χαίρομαι που είναι ο κύριος Σαχινίδης εδώ, ένας από τους πιο εργατικούς Υπουργούς της Κυβέρνησης.

Στις 7 Ιουνίου μου απαντήσατε, κύριε Υφυπουργέ, σε ερώτησή μου στη Βουλή για το σύνολο του δημοσίου χρέους, το οποίο πριν έξι μήνες ήταν λίγο παραπάνω από 310 δισεκατομμύρια ευρώ εκ των οποίων 285 δισεκατομμύρια ήταν δάνεια εντός και εκτός Ελλάδας και τα δάνεια στο εξωτερικό ήταν 8,5 δισεκατομμύρια ευρώ, μεγάλο μέρος των οποίων ξέρουμε όλοι ότι προερχόταν από τη Γερμανία.

Θα καταθέσω στα πρακτικά την απάντηση που μου δώσατε. Το δημόσιο χρέος, πριν έξι μήνες επαναλαμβάναμε ότι ήταν 310.384.000.000 ευρώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα απάντηση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτή ήταν η κατάσταση, λοιπόν, του δημοσίου χρέους, το οποίο φούσκωνε μεταξύ άλλων και από τις απίστευτες αμυντικές δαπάνες που επωμιζόμαστε για να αντιμετωπίσουμε τους εθνικιστές της Τουρκίας, από το δραματικό εμπορικό έλλειμμα, το οποίο έγινε ιδιαίτερα έντονο και πήρε τραγικές διαστάσεις από το '81 και εντεύθεν και από τις κλεψίες που έκαναν στην Ελλάδα ξένες εταιρείες «μπομπούκια», όπως η "SIEMENS" και φυσικά από το γεγονός ότι οι χώρες που κατέστρεψαν την Ελλάδα με τα στρατεύματά τους και μας καταλήστεψαν με αναγκαστικά κατοχικά δάνεια, ουδέποτε πλήρωσαν γι' αυτήν τη ληστεία.

Ξέρουμε όλοι ότι μιλάμε για τη Γερμανία, η παρουσία της οποίας στην Ελλάδα την περίοδο '41-'44 ήταν συνώνυμη με τη θηριωδία, την πλήρη καταστροφή των υποδομών της χώρας και τη διάλυση της οικονομίας μας με το κατοχικό δάνειο, το οποίο αποστέρησε την Ελλάδα και από τους τελευταίους πόρους που διέθετε τότε.

Νομίζω ότι η απορία κάθε Έλληνα πολίτη, ανεξαρτήτως αν είναι δεξιός ή αριστερός -εδώ δεν υπάρχει ιδεολογία- είναι πόσο επιβάρυνε το δημόσιο χρέος μας η ναζιστική κατοχή και τα παρελκόμενά της. Γιατί η Γερμανία μόνο ψύχουλα έχει δώσει μέχρι τώρα προς την Ελλάδα, εν αντιθέσει με πλήρεις αποζημιώσεις που έχει δώσει σ' άλλες χώρες, όπως για παράδειγμα στο Ισραήλ.

Ρωτάει, λοιπόν, ο κάθε Έλληνας πολίτης, πόσα μας χρωστούν οι Γερμανοί και γιατί δεν τα ζητάμε. Και είναι ενδιαφέρον να μαθαίναμε σήμερα και το ακριβές ύψος, κύριε Υπουργέ, του ελληνικού δημοσίου χρέους, αφού θα πρέπει να σημειώσουμε ότι ο κ. Ρέν -ο οποίος μας έκανε, επιτέλους, την τιμή να έρθει σε

μια επιτροπή της Βουλής πριν λίγες μέρες- ούτε για το ότι δεν θα μειωθεί δραστικά το δημόσιο χρέος μας καθυσάχασε, ούτε εξήγησε γιατί, ενώ κανονικά θα έπρεπε να επιδεικνύει αλληλεγγύη η Ευρωπαϊκή Ένωση, αναγκάζομαστε και δανειζόμαστε με το τοκογλυφικό επιτόκιο του 5,2% από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν το επιτόκιο με το οποίο δανειζόμαστε από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο είναι 3%.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Κωνσταντίνο Αϊβαλιώτη.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Φίλιππος Σαχινίδης, για τρία λεπτά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, τρία ζητήματα αναδεικνύονται μέσα από την ερώτησή σας. Το πρώτο ζήτημα είναι ποιο είναι το χρέος της χώρας. Το δεύτερο είναι αν η χώρα διεκδικεί από τη Γερμανία αποζημιώσεις, έτσι ώστε να μειωθεί το χρέος το οποίο έχουμε και το τρίτο είναι τι κάνει η χώρα για να μειώσει το χρέος.

Σε ό,τι αφορά το πρώτο ερώτημα το οποίο καταθέτετε, γνωρίζετε πολύ καλά ότι στο κεφάλαιο 8 της εισηγητικής έκθεσης του κρατικού προϋπολογισμού του 2011, ο οποίος συζητήθηκε ήδη στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής, αναφέρεται ότι το χρέος της γενικής Κυβέρνησης εκτιμάται στα 330.400 εκατομμύρια ευρώ ή 142,5% του ΑΕΠ για το 2010.

Σε ό,τι αφορά το χρέος της κεντρικής κυβέρνησης, αυτό εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στα 343.200 εκατομμύρια ευρώ.

Το θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων έρχεται και επανέρχεται στη Βουλή και θέλω να σας υπενθυμίσω ότι και από το κόμμα σας έχουν υποβληθεί αρκετές ερωτήσεις γύρω από το ζήτημα αυτό. Την τελευταία φορά ο Αρχηγός του κόμματός σας, ο κ. Καρατζαφέρης, έθεσε το ερώτημα αυτό προς τον Πρωθυπουργό της χώρας.

Νομίζω ότι είναι πολύ χρήσιμο για το Σώμα να επικαλεστώ την απάντηση που έδωσε ο Πρωθυπουργός της χώρας γύρω από το ζήτημα των γερμανικών αποζημιώσεων ως συνέπεια του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου. Ο Πρωθυπουργός της χώρας είπε ότι δεν έχουμε παρατηρήσει ποτέ από τις αξιώσεις μας. Το θέμα υφίσταται στο πλαίσιο των διμερών μας σχέσεων με τη Γερμανία, όμως στην απάντηση που έδωσε στον Αρχηγό του κόμματός σας έκανε και μία άλλη επισημάνση σ' ό,τι αφορά το δίλημμα που βάζετε εάν θα έπρεπε αυτή τη στιγμή να τεθεί το ζήτημα αυτό προκειμένου να προχωρήσουμε στη μείωση του χρέους. Είπε ότι το ζήτημα αυτό δεν αποτελεί για μας «σημαία» ευκαιρίας τώρα που βρεθήκαμε σε μία αδυναμία, δηλαδή τώρα που εμείς καλούμαστε να βάλουμε σε τάξη τα του οίκου μας, να αναδείξουμε αυτό το ζήτημα προκειμένου να αποφύγουμε να αναλάβουμε τις ευθύνες μας.

Αυτό, κύριε συνάδελφε, μας φέρνει στο τρίτο ζήτημα το οποίο αναδεικνύεται, δηλαδή τι κάνουμε εμείς και ποιες είναι οι συγκεκριμένες πρωτοβουλίες μας. Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι το χρέος, το οποίο μόλις τώρα σας ανέφερα, είναι ένα πάρα πολύ μεγάλο χρέος και πολλοί αναλυτές και οι ίδιες οι αγορές θέτουν το ερώτημα: «Μπορεί η Ελλάδα να χειριστεί ένα τόσο υψηλό χρέος;» Επομένως τίθεται το ερώτημα ποιες είναι οι ευθύνες που έχουμε προκειμένου να αντιμετωπίσουμε αυτό το πρόβλημα;

Εμείς λοιπόν, έχουμε αναλάβει όλες εκείνες τις ευθύνες που μας αναλογούν και λέμε ότι πρέπει να προχωρήσουμε σ' όλες τις αναγκαίες αλλαγές, είτε αυτές έχουν να κάνουν με το πώς θα βάλουμε σε τάξη τα δημόσια οικονομικά μας, είτε έχουν να κάνουν με το πώς θα προχωρήσουμε εκείνες τις διαρθρωτικές αλλαγές που θα επιτρέψουν την οικονομία να βγει από την κρίση και να επιταχύνει τους ρυθμούς ανάπτυξης.

Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι η δυναμική του χρέους, δηλαδή ο τρόπος με τον οποίο εξελίσσεται επηρεάζεται και από τα δημοσιονομικά ελλείμματα που πρέπει να μετατραπούν σε δημοσιονομικά πλεονάσματα, αλλά επηρεάζεται και από τους ρυθμούς ανάπτυξης. Αν η χώρα δεν προχωρήσει, και δεν αποκτήσει θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, θα είναι πάρα πολύ δύσκολο να μειώσουμε αυτό το χρέος το οποίο ουσιαστικά περιορίζει τις

προοπτικές της χώρας.

Κύριε Πρόεδρε, θα συνεχίσω στη δευτερολογία μου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το λόγο έχει ο κ. Αϊβαλιώτης, για τρία λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η πρώτη οδυνήρη παρατήρηση και το πρώτο συμπέρασμα είναι ότι ενώ πριν από έξι μήνες το χρέος μας ήταν 310 δισεκατομμύρια, άκουσα από τον κύριο Υπουργό με ιδιαίτερη ενόχληση –αλλά αυτή είναι η αλήθεια– ότι είναι πλέον στα 330 δισεκατομμύρια, δηλαδή σε έξι μήνες πήγε πάνω κατά 20 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό το λέω για να δούμε τι συμβαίνει με τη διόγκωση του χρέους μας και ότι υπάρχουν χρήματα τα οποία μας τα χρωστάνε, τα κλέψανε οι Γερμανοί, σκόρπισαν την καταστροφή και δεν έχουν πληρώσει.

Ο Μανώλης Γλέζος δεν ανήκει φυσικά στο ΛΑΟΣ. Είναι μια εμβληματική μορφή της Αριστεράς. Τον τιμάμε και μόνο για το γεγονός ότι κατέβασε μαζί με το Λάκη Σάντα –του οποίου το όνομα περιέργως αποσιωπάται συχνά– τη ναζιστική σημαία από την Ακρόπολη, το μιστό αυτό σύμβολο της καταστροφής και του ρατσισμού. Ο Μανώλης Γλέζος εκδίδει αυτό εδώ το ενημερωτικό δελτίο το οποίο λέγεται «Μνήμη και χρέος» το οποίο πάσχει από ιδεολογική μονομέρεια και μονολιθικότητα, όπως δυστυχώς γίνεται συχνά με πολλές εκδόσεις της Αριστεράς. Είναι κρίμα, αλλά αυτό το πολύ σημαντικό –όπως θα μπορούσε να αποδειχθεί– δελτίο πάσχει από ιδεολογική μονομέρεια. Όμως στο Μανώλη Γλέζο συγχωρούνται τα πάντα γιατί είναι ο Μανώλης Γλέζος κι ως προσπαθεί αυτό το δελτίο να αποσιωπήσει την προσφορά άλλων παράξενων, άλλων ανθρώπων που προσπαθούμε τόσα χρόνια να αναδείξουμε απ' όπου έχουμε βρεθεί το ζήτημα των γερμανικών πολεμικών αποζημιώσεων.

Θυμίζω ότι ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ έχει κατ' επανάληψη ανακινήσει το θέμα στην Ευρωβουλή όταν ήταν Ευρωβουλευτής και ότι έχω προσφέρει κι εγώ στην Επιτροπή Αναφορών της Ευρωβουλής. Μάλιστα η προσφυγή μου συζητείται το Φεβρουάριο στις Βρυξέλλες όπου θα πάω για να υποστηρίξω το αίτημα της πληρωμής εκ μέρους της Γερμανίας των γερμανικών πολεμικών αποζημιώσεων.

Σ' αυτό λοιπόν το δελτίο, αγαπητέ φίλε και Υφυπουργέ κύριε Σαχινίδη, γίνεται μια εκτίμηση του συνολικού μεγέθους των γερμανικών αποζημιώσεων που οφείλονται προς την Ελλάδα. Οικονομολόγοι της Αριστεράς κάθισαν, έβαλαν κάτω τις γνώσεις τους και κατέληξαν στο εξής συμπέρασμα. Διαβάζω απ' αυτό το δελτίο που εκδίδει ο Μανώλης Γλέζος: «Μας οφείλουν 108 δισεκατομμύρια ευρώ από την επικαλεσθείσα αποζημίωση της Διεθνούς Διασκεψέως Ειρήνης των Παρισίων συν 54 δισεκατομμύρια από το κατοχικό δάνειο πλέον τόκοι». Αυτό λέει ο Μανώλης Γλέζος. Φανταστείτε λοιπόν ότι στο σύνολο οι Γερμανοί χρωστάνε 162 δισεκατομμύρια χωρίς τους τόκους. Για ποιο λόγο τα χρωστάνε; Διότι κατέστρεψαν τις πόλεις, τα χωριά, τα λιμάνια μας, τα γεφύρια, τις σιδηροδρομικές γραμμές, καταλήστεψαν τον οπλισμό του στρατού μας και υπήρξε μια ληστρική δήμευση του πλούτου μας, των αγροτικών και άλλων προϊόντων. Έκαναν θηριωδίες, εκτελέσεις. Από πού να ξεκινήσει κανείς και πού να τελειώσει; Από την Καισαριανή, το Δίστομο, τα Καλάβρυτα, την Κάνδανο; Δεν άφησαν λίθο επί λίθου. Είχαμε πείνα, είχαμε πεντακάσιες χιλιάδες νεκρούς Έλληνες σε τρία χρόνια κτηνώδους ναζιστικής φασιστικής κατοχής καθώς και από το αναγκαστικό δάνειο που η κατοχική κυβέρνηση της Ελλάδας υποχρεώθηκε να πληρώσει απ' αυτούς τους ναζιστές και τους υπόλοιπους το 1942.

Χαιρόμαστε που, επιτέλους, φαίνεστε διατεθειμένοι –ακούστηκε η άποψη του Πρωθυπουργού αλλά και η άποψη του κ. Καστανίδη πριν από λίγες μέρες– γιατί βλέπουμε ότι προτίθεστε να τα ζητήσετε. Είναι αυτό που χρόνια τώρα φωνάζαμε. Τα μισά, δηλαδή, του δημόσιου χρέους μας μάς τα χρωστάει η Γερμανία. Πιέστε ως Κυβέρνηση τη Μέρκελ, αφήστε τις αβρότητες, μην «τσιμπάτε» με τους επαίνους και τα βραβεία όπως είδαμε πριν από τρεις μήνες με το βραβείο που δόθηκε στο Βερολίνο προς τον κ. Παπανδρέου. Το μεγαλύτερο βραβείο θα το πάρετε από την ιστορία και από τους Έλληνες αν επιμείνετε και πάρετε τα κλεμμένα από τους Γερμανούς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Αϊβαλιώτη.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Σαχινίδης για να δευτερολογήσει για τρία λεπτά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, θέλω να υπενθυμίσω ότι όσο μία χώρα συνεχίζει να έχει ελλείμματα, το χρέος αυξάνεται, άρα η διαπίστωσή σας ότι πριν από λίγο καιρό ήμασταν στα 310 εκατομμύρια ευρώ και τώρα είμαστε στα 330 εκατομμύρια ευρώ δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι είναι μία πρωτοφανής συνεισφορά στο δημόσιο διάλογο. Σέβομαι αυτό που λέτε, απλώς υπενθυμίζω: Όσο μία χώρα έχει ελλείμματα, το χρέος της αυξάνεται.

Υπενθυμίζω ότι στο τέλος του 2009 το έλλειμμα της χώρας ήταν στα 36 δισεκατομμύρια. Στο τέλος του 2010 μ' αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια και τη συναίνεση που έδωσε ο ελληνικός λαός θα καταφέρουμε να έχουμε μειώσει το έλλειμμα από τα 36 στα 22. Άρα, το γεγονός ότι έχουμε έλλειμμα το Δεκέμβριο του 2010 στα 22 δισεκατομμύρια σημαίνει ότι το χρέος θα συνεχίσει να αυξάνεται.

Για την επόμενη χρονιά η προσπάθεια θα συνεχιστεί και η συζήτηση που θα ακολουθήσει στην Ολομέλεια σχετικά με τον προ-

ϋπολογισμό που έχουμε καταθέσει είναι μία προσπάθεια η οποία θα μας επιτρέψει να μειώσουμε το έλλειμμα από τα 22 δισεκατομμύρια στα 17 δισεκατομμύρια στο τέλος του 2011. Αυτό τι σημαίνει; Ότι και το 2011 το χρέος της χώρας θα συνεχίσει να αυξάνεται. Αυτή είναι μία πραγματικότητα γιατί πολλές φορές εδώ πέρα λένε κάποιοι: Καλά, με τόσο μεγάλη θυσία, με τόσο μεγάλη προσπάθεια που γίνεται από τη μεριά των Ελλήνων πολιτών, των συνταξιούχων, των εργαζομένων, το χρέος συνεχίζει να αυξάνεται; Ο μόνος τρόπος για να μην συνεχίσει να αυξάνεται το χρέος είναι να μηδενιστούν τα ελλείμματα. Αν θέλουμε να το μειώσουμε, θα πρέπει να έχουμε και πλεονάσματα. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Σ' ό,τι αφορά το θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων σας είπα και προηγουμένως ότι παραμένει ανοικτό, αλλά με κανέναν τρόπο δεν θα πρέπει να παραβλέπουμε τις δικές μας ευθύνες για να αντιμετωπίσουμε τα δικά μας προβλήματα. Ας αναλάβουμε εμείς τις ευθύνες που έχουμε για να λύσουμε τα δικά μας προβλήματα και από κει και πέρα βεβαίως το θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων παραμένει ανοικτό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Υφυπουργό κ. Σαχινίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επίκαιρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Εξορθολογισμός διαδικασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις».

Το νομοσχέδιο θα ψηφιστεί στο σύνολο σε άλλη συνεδρίαση. Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης και άλλες διατάξεις».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το νομοσχέδιο κινήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στη συζήτηση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Ενίσχυση και ανάπτυξη κινηματογραφικής τέχνης και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 9-12-2010 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δυο συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη συνεδρίαση της Τετάρτης 15-12-2010 θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες ως μια ενότητα.

Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι με επιστολή που στάλθηκε προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Ζιώγας.

Με επιστολή που στάλθηκε από τον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής, κ. Βαΐτης Αποστολάτος και ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Γεωργιάδης Σπυρίδων Αδωνις.

Και από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς με επιστολή που στάλθηκε προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο κ. Αναστάσιος Κουράκης και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής, κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκης.

Το λόγο έχει τώρα η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας κ. Παναγιώτα Ζούνη. Έχετε το λόγο για δεκαπέντε λεπτά, κυρία Ζούνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΖΟΥΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, χαίρομαι ιδιαίτερα γιατί το νομοσχέδιο αυτό έδωσε σε όλους μας την ευκαιρία να μιλήσουμε για πολιτισμό για πολλές ώρες, για μέρες. Και χαίρομαι ακόμα πιο πολύ γιατί το κάναμε όλοι με πολλή φροντίδα και περισσή ευθύνη.

Είναι μια ανάσα να μιλάμε για σινεμά όταν το λεξιλόγιο τελευταία κινείται στο ασφυκτικό πλαίσιο των οικονομικών όρων. Και είναι μεγαλύτερη ανάσα όταν βρίσκουμε τρόπους να βοηθήσουμε την ελληνική κινηματογραφία για να διεκδικήσει αυτό που δικαιούται.

Προπαθώντας να αντιμετωπίσουμε την κρίση σαν μια νέα αρχή και μέσα στο πρόγραμμα των μεγαλύτερων μεταρρυθμίσεων που έχουν γίνει στη σύγχρονη ιστορία μας το νομοσχέδιο του κινηματογράφου αποτελεί ένα ακόμα δείγμα της πολιτικής που ακολουθούμε: της πολιτικής που εξορθολογίζει ενισχύει και κυρίως δεν φοβάται να αντιμετωπίσει κατεστημένα ετών.

Ειδικά στο χώρο της τέχνης, όπου τον πρώτο λόγο έχει η ατο-

μική δημιουργική ικανότητα, η πολιτεία το μόνο που μπορεί και οφείλει να κάνει είναι να δημιουργήσει το κατάλληλο περιβάλλον. Να δώσει την απαραίτητη στήριξη για να ανθίσει το ταλέντο. Από το 1915 που γυρίστηκε η πρώτη ελληνική ταινία και κρατώντας τα αριστουργήματα που το ελληνικό σινεμά μας έχει χαρίσει και μέχρι σήμερα, ενώ η δυναμικότητα και αριθμός των νέων Ελλήνων κινηματογραφιστών αυξάνουν, δεν βλέπουμε ουσιώδη αύξηση του αριθμού των ταινιών. Και πάντως το σινεμά δεν γράφει την ιστορία που του αξίζει. Τα προβλήματα παραμένουν αναλλοίωτα και επαναδιατυπώνονται κατά καιρούς με διαφορετική σύνταξη ή προτεραιότητες. Η αδυναμία πρόσβασης στις ξένες αγορές και η απροθυμία της εσωτερικής αγοράς οδηγούν σε μια αδυναμία απόσβεσης του κόστους.

Οι ελάχιστες ιδιωτικές επενδύσεις οδηγούν στην εξάρτηση από τις χρηματοδοτικές ενέσεις του ελληνικού κέντρου κινηματογράφου.

Η έλλειψη βιομηχανικής ή βιοτεχνικής έστω υποδομής οδηγεί ενίοτε στη νοσταλγία της λεγόμενης χρυσής εποχής της «Φίνος Φίλμ».

Η ασθένεια του κλάδου της διανομής, παρά τα κίνητρα που δόθηκαν με το νόμο του 1998, δεν οδηγεί τις ελληνικές ταινίες στις αίθουσες προβολής. Μέτρα ιδιαίτερα ευεργετικά για την κινηματογραφία, όπως η επιστροφή του ειδικού φόρου στους παραγωγούς και η διάθεση του 1,5% του κύκλου εργασιών των τηλεοπτικών καναλιών για την κινηματογραφική παραγωγή δεν μπορούν να εφαρμοστούν.

Η έλλειψη, τέλος, ολοκληρωμένου ανώτατου εκπαιδευτικού συστήματος των νέων κινηματογραφιστών αφήνει ανεκμετάλλευτο και ελλειπές το ισχυρό δυναμικό των νέων δημιουργών στη χώρα. Η ανώτατη κινηματογραφική εκπαίδευση βέβαια δεν είναι θέμα που εμπίπτει στις αρμοδιότητες του Υπουργείου Πολιτισμού. Αφορά και το Υπουργείο Πολιτισμού, αλλά κυρίως το Υπουργείο Παιδείας.

Και το καλό νέο είναι ότι υπάρχει ισχυρή πολιτική βούληση να λυθεί. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι ο νόμος του 1986 -ο νόμος της Μελίνας- προσέφερε εξαιρετικά σημαντική υπηρεσία στην κινηματογραφική κοινότητα σύμφωνα με τις κοινωνικές ανάγκες της εποχής. Μετά από είκοσι τέσσερα χρόνια όμως έπρεπε να εξεταστεί ξανά το ισχύον θεσμικό πλαίσιο. Να εξεταστεί ως προς τα καινούργια δεδομένα, ως προς την αποτελεσματικότητα ή τις αδυναμίες του, ως προς τις ελλείψεις ή την πλημμελή εφαρμογή του. Ήταν ομόφωνη η εκδήλωση της ανάγκης να εξεταστεί. Το δείχνουν οι διάφορες προσπάθειες κατά καιρούς.

Πρώτον, γιατί ενώ οι ψηφιακές τεχνολογίες ανθίζουν, επομένως οι ανελαστικές δαπάνες μειώνονται, ενώ οι τρόποι χρήσης και εκμετάλλευσης των έργων πολλαπλασιάζονται, ενώ οι πολυκινηματογράφοι και οι εταιρείες διανομής ανοίγουν την αγορά, παρ' όλα αυτά η έλλειψη πόρων και οι θεσμικές αγκυλώσεις εμποδίζουν την αξιοποίηση των δυνατοτήτων που προκύπτουν.

Δεύτερον, γιατί η Ελλάδα είναι μέλος οργανισμών όπως το EURIIMAGE και το MEDIA PROGRAM που ενισχύουν τις συμπαραγωγές και την εξωστρέφεια. Για να μπορέσει όμως να αξιοποιηθεί αυτή η δυνατότητα πρέπει να αναπτυχθούν μικρές και μεσαίες επαρκείς επιχειρήσεις οπτικοακουστικής παραγωγής.

Είναι λοιπόν απολύτως αναγκαία η ρύθμιση όλων αυτών των αναπτυξιακών και θεσμικών προβλημάτων με μια συνολική παρέμβαση. Οι επιμέρους ρυθμίσεις του νομοσχεδίου αλληλοεξαρτώνται απολύτως και αποσκοπούν στο να λειτουργήσουν συνδυαστικά και στοχευμένα.

Βασικοί στόχοι του νομοσχεδίου είναι η ενίσχυση των νέων δημιουργών, η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, η αύξηση των επενδύσεων στην κινηματογραφική παραγωγή, η προσέλκυση ξένων παραγωγών και συμπαραγωγών, η εξαγωγικότητα της ελληνικής παραγωγής, άρα η αύξηση της εξωστρέφειας, η διαφάνεια και αποτελεσματικότητα στην λειτουργία των κρατικών φορέων υλοποίησης της κινηματογραφικής πολιτικής.

Οι στόχοι αυτοί είναι μετρήσιμοι. Ελέγχονται στην αύξηση του αριθμού των ελληνικών ταινιών, στην αύξηση των εισιτηρίων που κόβουν οι ελληνικές ταινίες, στην αύξηση του προϋπολογισμού των ελληνικών ταινιών, στην αύξηση των ταινιών που βρίσκουν

διανομή σε χώρες του εξωτερικού.

Ποιες είναι οι προϋποθέσεις για να λειτουργήσουν και να αναβαθμιστούν οικονομικά οι μικρές και μεσαίες εταιρείες παραγωγής; Απαραίτητη προϋπόθεση είναι οι πολλαπλές πηγές χρηματοδότησης. Πώς θα γίνει αυτό; Με την αύξηση της ιδιωτικής χρηματοδότησης, τη στήριξη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας στην κινηματογραφική παραγωγή. Και εδώ βεβαίως τα φορολογικά κίνητρα που έχουν ψηφιστεί λειτουργούν ως αναπόσπαστος παράγοντας. Τον εξορθολογισμό του πλαισίου της κρατικής χρηματοδότησης και την απλούστευση των διαδικασιών αφήνοντας πίσω τη γραφειοκρατία. Και πώς θα επιτευχθούν όλα αυτά; Αντιμετωπίζοντας και λύνοντας τα προβλήματα που εμποδίζουν να γίνουν πράξεις οι προθέσεις του προηγούμενου νόμου.

Οι διατάξεις σχετικά με την ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφίας διαρθρώνονται σε έξι κεφάλαια.

Στο έβδομο κεφάλαιο περιλαμβάνονται λοιπές διατάξεις κινηματογραφικής πολιτικής και στο όγδοο αναγκαίες διορθωτικές και μεταβατικές ρυθμίσεις.

Στο πρώτο κεφάλαιο τίθενται οι γενικές αρχές που διέπουν την εθνική κινηματογραφική πολιτική και επαναδιατυπώνονται οι ορισμοί των βασικών εννοιών του νομοσχεδίου λαμβανομένης υπ' όψιν της ραγδαίας εξέλιξης της τεχνολογίας.

Στο δεύτερο κεφάλαιο καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένα κινηματογραφικό έργο μπορεί να θεωρηθεί ελληνικό. Προστατεύεται και ενισχύεται η ελληνική γλώσσα αλλά παρέχονται και τα κίνητρα προσέλκυσης ξένων παραγωγών και συμπαραγωγών υπό την διπλή προϋπόθεση, ότι το μεγαλύτερο μέρος των γυρισμάτων και το μεγαλύτερο μέρος του κόστους της ταινίας αφορούν την ελληνική επικράτεια. Επίσης, καθορίζεται αναλυτικά το σύστημα υπαγωγής ενός έργου στα μέτρα ενίσχυσης με τρεις πίνακες μοριοδότησης.

Στο τρίτο κεφάλαιο αναπτύσσονται τα μέτρα ενίσχυσης της κινηματογραφικής παραγωγής της οποίας το κράτος ήταν και είναι ο βασικότερος χρηματοδότης.

Με τις παρεμβάσεις του νομοθέτη αυξάνεται δραματικά το ποσό από τον ειδικό φόρο που αποδίδεται στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου.

Ενισχύονται οι μικρότερες επιχειρήσεις αισθουσών αλλά και οι θερινοί κινηματογράφοι με στόχο τη βιωσιμότητά τους λόγω της ιδιαίτερης πολιτιστικής σημασίας τους. Οι ενισχύσεις από τον ειδικό φόρο για τις αίθουσες συνδέονται με την προσβασιμότητα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Ο τρόπος υπολογισμού της ενίσχυσης απλουστεύεται: με αυξημένη την ενίσχυση για έργα που έκαναν μέχρι πενήντα χιλιάδες εισιτήρια. Στηρίζονται έτσι οι ταινίες από μικρότερες εταιρείες που δεν έχουν πρόσβαση στην εμπορική διανομή όπως και οι ταινίες με εξειδικευμένο κοινό.

Η κλίμακα ενίσχυσης είναι αντίστροφη και προοδευτικά μειούμενη για τα περισσότερα εισιτήρια αφήνοντας όμως στις επιτυχημένα εισπρακτικά ταινίες ένα γενναίο ποσοστό.

Λύνεται το χρόνιο πρόβλημα της καταβολής του 1,5% του κύκλου εργασιών των τηλεοπτικών σταθμών το οποίο εδώ και είκοσι ένα χρόνια δεν έφτανε ποτέ στην παραγωγή. Ορίζεται με ακρίβεια ο τρόπος υπολογισμού και καταβολής του οφειλόμενου ποσού βεβαίως και οι κυρώσεις στην περίπτωση που η υπόχρεη εταιρεία δεν συμμορφωθεί.

Το σύστημα ενίσχυσης επεκτείνεται και στις εταιρείες παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και νέων τεχνολογιών.

Στο τέταρτο και πέμπτο κεφάλαιο μεταρρυθμίζεται η δομή των δυο δημοσίων φορέων άσκησης κινηματογραφικής πολιτικής: του Κέντρου Κινηματογράφου και του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης.

Η πολύπλοκη γραφειοκρατική δομή του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου με το πλέγμα των επιτροπών δημιούργησε συνθήκες μέσα από τις οποίες θα ήταν αδύνατον να μην εμφανιστούν δυσλειτουργίες.

Η συνδιοίκηση, επίσης, των επαγγελματικών σωματείων με φορείς που χρηματοδοτούνται εξ' ολοκλήρου από τον κρατικό προϋπολογισμό και ασκούν εθνική πολιτική είναι μη συμβατή επί της αρχής.

Το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου παύει να είναι Ανώνυμος Εταιρεία και γίνεται κοινωφελές μη κερδοσκοπικό νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου.

Οι γενικές συνελεύσεις και του Κέντρου Κινηματογράφου και του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης καταργούνται.

Η απαιτούμενη διαφάνεια και λογοδοσία, όμως, αυξάνονται εντυπωσιακά. Ξεπερνούν τις υποχρεώσεις ακόμη και μιας Ανώνυμης Εταιρείας.

Οι εκπρόσωποι των συνδικαλιστικών φορέων, επίσης, ενημερώνονται για την οικονομική διαχείριση κάθε έτους.

Για τις θέσεις των γενικών διευθυντών προβλέπεται δημόσια πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος.

Έτσι, διαμορφώνεται ένα Φεστιβάλ πιο οικονομικό και αποτελεσματικό και ένα Κέντρο Κινηματογράφου που εστιάζει στην προώθηση των έργων, στηρίζει όλα τα στάδια της παραγωγής, ανιχνεύει τις νέες δυνάμεις με αποτελεσματικότερη διαχείριση του δημόσιου χρήματος και τακτική λογοδοσία, με μεγαλύτερη ευελιξία και σαφώς ορθολογικότερη λειτουργία στα όργανα διοίκησής του.

Με το έκτο κεφάλαιο ενεργοποιείται ουσιαστικά η λειτουργία του κινηματογραφικού αρχείου από το Εθνικό Οπτικοακουστικό Αρχείο.

Στο έβδομο και όγδοο ρυθμίζονται εκκρεμότητες, βελτιώνονται θέματα, συμπληρώνονται διατάξεις, καθορίζονται κριτήρια και αίρονται δυσκολίες, όπως επίσης αναβαθμίζονται τα κρατικά λογοτεχνικά βραβεία. Γι' αυτά θα μιλήσουμε αναλυτικά στη συζήτηση της Τετάρτης.

Με την τροπολογία τώρα του Υπουργείου Εσωτερικών, που προς το παρόν έχει κατατεθεί, εισάγονται ρυθμίσεις μεταβατικού χαρακτήρα για την εφαρμογή του Προγράμματος «ΚΑΛΛΙ-ΚΡΑΤΗΣ» και επεκτείνεται η εφαρμογή του ν. 3839/2010 για την επιλογή προϊσταμένων οργανικών μονάδων και στους δήμους.

Μέχρι τη σύσταση του ειδικού συμβουλίου επιλογής προϊσταμένων η επιλογή του ελεγκτή νομιμότητας θα γίνεται από πενταμελή επιτροπή που θα αποτελείται από τον Πρόεδρο του ΑΣΕΠ και τέσσερις συμβούλους.

Ορίζονται συγκεκριμένες αρμοδιότητες των δήμων, οι οποίες ασκούνται από 1η Ιουλίου του 2011 και μέχρι την ημερομηνία αυτή θα ασκούνται από τις περιφέρειες.

Δίνεται παράταση έξι μηνών για την μετατροπή των δημοτικών ραδιοφώνων και τηλεοπτικών σταθμών σε ανώνυμες εταιρείες.

Προβλέπεται ότι και στις περιφέρειες Ιονίων Νήσων, Ανατολικής Μακεδονίας Θράκης και Θεσσαλίας οι υποψήφιοι αντιπεριφερειάρχες των επιλαχόντων συνδυασμών καταλαμβάνουν θέση περιφερειακού συμβούλου στην εκλογική τους περιφέρεια, όπου ήταν υποψήφιοι και ο συνδυασμός τους έλαβε τις περισσότερες έδρες και παρέχεται η δυνατότητα μετάταξης ή μεταφοράς υπαλλήλων Υπουργείων και ΝΠΔΔ στην αποκεντρωμένη διοίκηση Αιγαίου.

Επανέρχομαι, κλείνοντας με τον κινηματογράφο. Το νομοσχέδιο έχει ξεκάθαρες προτεραιότητες και στοχεύσεις: την ενίσχυση της ελληνικής κινηματογραφίας και την αποτελεσματικότερη λειτουργία των θεσμών. Οι τρόποι και τα μέσα που χρησιμοποιεί είναι σαφή και τα προσδοκώμενα αποτελέσματα μετρήσιμα. Διαγράφει αυστηρά το πλαίσιο για τα μείζονα και δεν παγιδεύει τα ελάσσονα. Αντίθετα, αφήνει, όπως επιβάλλεται, το περιθώριο να οριστεί η πολιτική από τα πρόσωπα που θα αναλάβουν την ευθύνη. Εκεί εξάλλου ελέγχονται και δικαιώνονται και οι προθέσεις.

Τελειώνω, αγαπητοί συνάδελφοι, καταθέτοντας μια σκέψη. Οι βελτιώσεις που προέκυψαν από τη συζήτηση ήταν σημαντικές. Θα έχουμε την ευκαιρία να αναφερθούμε διεξοδικά στα άρθρα. Έχω την εντύπωση, όμως, ότι αναλωθήκαμε πολύ και χρονικά και ψυχικά σε ένα θέμα τριβής αυτό δηλαδή της συμμετοχής των αιρετών από τους συνδικαλιστικούς φορείς στη διοίκηση του Κέντρου Κινηματογράφου. Θέμα που δεν υπάρχει στη συντριπτική πλειοψηφία των χωρών της Ευρώπης, αλλά θέμα που αποδεικνύει πανηγυρικά τη δυσπιστία μας στους θεσμούς και τις δημοκρατικές διαδικασίες.

Δηλώνουμε, δηλαδή, εκ προοιμίου ότι το να επιλέξει ο δημοκρατικά εκλεγμένος Υπουργός, ο οποιοσδήποτε Υπουργός, τους ανθρώπους που θα ασκήσουν την πολιτική του είναι αδιαφάνεια, ενώ στις άλλες χώρες είναι αυτονόητο δικαίωμα και ευθύνη.

Αν φοβόμαστε τη διαπλοκή και τα συμφέροντα, νομίζω ότι είναι

υποκρισία να τα φοβόμαστε μόνο για ορισμένους λειτουργούς. Κανένας τίτλος δεν εγγυάται την αθωότητα. Υπάρχουν απλώς άνθρωποι που σέβονται και άλλοι που δεν σέβονται. Το θέμα, όμως, αυτό ανέδειξε ανάγλυφα και την πολυδιάσπαση του χώρου του ελληνικού κινηματογράφου και αυτό είναι χρήσιμο, γιατί ανέδειξε και τη μεγάλη ανάγκη να ενωθούν οι άνθρωποι της τέχνης σε μια στιβαρή φωνή. Ίσως αυτό είναι και μια από τις μεγάλες έμμεσες προσφορές αυτού του νομοσχεδίου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πολύ την εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ κ. Πέμυ Ζούνη.

Το λόγο έχει τώρα ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, Βουλευτής κ. Αθανάσιος Δαβάκης, για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώντας την ομιλία μου στη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου, του πρώτου βασικού νομοσχεδίου που φέρνει ο κύριος Υπουργός Πολιτισμού, δεν μπορώ να μην πάρω έναυσμα από τα τελευταία λεγόμενα της κυρίας συναδέλφου ότι το παρόν νομοσχέδιο τείνει να ενώσει τους ανθρώπους του χώρου υπό μια στιβαρή μορφή, που θα αρμόσει και θα διευθετήσει και θα συντονίσει όλα τα προβλήματα, τα οποία αντιμετωπίζει αυτός ο χώρος, ο χώρος του κινηματογράφου. Ένας χώρος που -δεν μπορώ να το κρίνω- δεν τον γνώριζα στα ενδότερά του και ενδεχομένως δεν τον γνωρίζω ακόμη τόσο καλά, όσο αυτοί καθ' αυτοί οι άνθρωποι αυτού του λεγόμενου οπτικοακουστικού χώρου. Είναι, όμως, ένας χώρος πολλαπλά σπαρασσόμενος από εσωτερικές έριδες, έριδες οι οποίες, κυρίως, εδράζονται σε ζητήματα που αφορούν τη διανομή του κρατικού χρήματος μέσω του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και άλλα πολλά.

Αυτές οι έριδες πιστεύω ότι είχαν καταλαγιάσει, είχαν διευθετηθεί κατά ένα μεγάλο μέρος από το ήδη υπάρχον νομικό πλαίσιο, το νόμο της Μελίνας Μερκούρη, ο οποίος άρμοζε τα δεδομένα, δημιουργούσε ευοίωνες προοπτικές και πιστεύω ότι λειτουργήσε επί μια εικοσιπενταετία και πλέον πάρα πολύ σωστά.

Πραγματικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα χαιρόμουν αν στο προς ψήφιση νομοσχέδιο αυτή η κριτική, την οποία τώρα σας κάνω, θα περιοριζόταν σε μερικές μόνο διορθωτικές παρεμβάσεις, επειδή τούτο θα σήμαινε ότι θα έχει γίνει δεκτό από το μεγαλύτερο μέρος και τους ανθρώπους του κινηματογραφικού χώρου.

Αυτές οι ελπίδες, όμως, έχουν διαψευστεί. Αντί για ένα ευσύννοπο και σύγχρονο νομοσχέδιο, πολλαπλά εμπλουτισμένο, που θα έδινε λύσεις στα αναφερόμενα προβλήματα του κινηματογράφου μας ή έστω για ένα νομοσχέδιο στο βασικό πνεύμα της Μελίνας Μερκούρη, πολιτικής αναδόχου αυτού του περιήμου νόμου που προείπα, προτάθηκε ένα νομοσχέδιο που ουδόλως πιστεύω ότι ανταποκρίνεται όχι μόνο στις δικές μας προσδοκίες, αλλά κυρίως σε εκείνες των ανθρώπων του χώρου.

Και πάλι, όμως, θα μπορούσαμε να αποδεχτούμε, να συζητήσουμε εποικοδομητικά επί της συγκεκριμένης πρότασης εάν έστω και αυτήν τη τελευταία στιγμή στην έδρα του Κοινοβουλίου, στην Ολομέλεια επιφέρονταν ορισμένες αλλαγές που θα βελτίωναν κατά πολύ αυτό το νομοσχέδιο.

Με λύπη, όμως, αντιληφθήκαμε ότι δεν υφίσταται πολιτική βούληση να πραγματοποιηθούν αυτές οι στοιχειώδεις διεργασίες που θα μας οδηγούσαν όλους, όλες τις πτέρυγες να καταλήξουμε σε ένα νομοσχέδιο που θα ικανοποιούσε την πλειονότητα του χώρου του κινηματογράφου, καθώς θα εξέφραζε τις απόψεις της πλειοψηφίας.

Πληροφορηθήκαμε, επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και το λέω σε όσους δεν μετέχουν στην αρμόδια Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ότι ο κύριος Υπουργός είχε αρνηθεί να συναντηθεί με αρκετούς από τους φορείς, εκτός από κάποιους «ημετέρους», χωρίς κάποιο βάσιμο στοιχείο, ώστε να χαρακτηριστεί ένας ως αντίπαλος του ή μη φίλος διακείμενος μαζί του. Έδωσε εντολή, δε, να αναπτυχθεί προς διαβούλευση το νομοσχέδιο μόνο επί εννέα μέρες, ίσως επειδή γνώριζε προκαταβολικά ότι ενδεχομένως θα εμφανίζονταν απόψεις που θα ενοχλούσαν γενικότερα την κατάσταση, όπως είχε δρομολογηθεί.

Παρά ταύτα αντί να επανεξετάσει το νομοσχέδιο και να προβεί σε αλλαγές, επέλεξε να παραβλέψει την αγωνία του κινηματογραφικού κόσμου, όπως τουλάχιστον εμείς της Νέας Δημοκρατίας τη διαπιστώσαμε και τη βιώσαμε αυτόν τον καιρό τον οποίο συζητούμε και να το φέρει το συντομότερο δυνατόν προς ψήφιση.

Διερωτώμεθα, κύριε Υπουργέ, γιατί επιμένετε τόσο πολύ να περάσει αυτό το νομοσχέδιο;

Θα μου επιτρέψετε να σας προκαταλάβω και να σας υπενθυμίσω ότι τόσο εσείς, όσο και οι συνεργάτες σας όσο ικανοί και αν είστε, δεν θα έπρεπε να σας λείπει ένα μεγάλο προσόν που οφείλει να έχει οποιοσδήποτε βρίσκεται σε αυτήν την Αίθουσα.

Και δεν το λέω φυσικά προς υπόδειξη.

Και το προσόν αυτό είναι η βάσανος της συναναστροφής με το λαό και ειδικότερα όταν λέμε «λαό» στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, με τους θιγόμενους κλάδους στο χώρο του κινηματογράφου, μια συναναστροφή, που φοβούμαι που θα το πω, αλλά δεν επεδείχθη κατά τη συζήτηση και κατά την άρμωση όλων αυτών των δομών και των τομών που κάνετε με το νομοσχέδιο αυτό.

Και ας πούμε, κύριε Υπουργέ, ότι στο γενικότερο πνεύμα που διέπει την Κυβέρνηση σας έχετε βαλθεί να εξαλείψετε κάθε συνδικαλιστικό στοιχείο από αυτά χάρη στα οποία παρέμεινε το κόμμα σας, το κόμμα το οποίο κυβερνά, επί τόσα χρόνια στην εξουσία. Διαφωνώ μεν, αλλά το αποδέχομαι.

Εμάς, όμως, κύριε Υπουργέ, τους εκπροσώπους του ελληνικού λαού, τους Βουλευτές που έχουμε εκλεγεί με αυτήν την ψήφο, που μεταφέρουμε σε εσάς την αγωνία αυτού του κόσμου, τη δυσανεμία του, γιατί δεν μας ακούτε; Όποιος διαβάσει τα Πρακτικά των συνεδριάσεων, θα διαπιστώσει ότι πλην κάποιων -όχι όλων, το τονίζω- Βουλευτών της παράταξής σας, κανένας άλλος Βουλευτής δεν συνηγόρησε απόλυτα και με την καρδιά του υπέρ του νομοσχεδίου σας και πολλοί σας συνέστησαν και μάλιστα πρότειναν συγκεκριμένες αλλαγές και τροπολογίες, από τις οποίες δεν βλέπω να έχουν γίνει πολλές αποδεκτές.

Και ενώ παρουσιάστηκατε προσηνής και διατεθειμένος να προβείτε σε χρήσιμες αλλαγές, δεν κάνατε κάτι ουσιαστικό, βελτιωτικό και κυρίως προς την κατεύθυνση της συγκεκριμένης πορείας την οποία σας περιγράψω.

Βιαστήκατε, επίσης, να προχωρήσετε στην ολοκλήρωση της διαδικασίας στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων μόλις την περασμένη Πέμπτη. Επιμείνατε να μην υπάρξουν περιθώρια περαιτέρω μελέτης, ούτως ώστε με υπερβολική σπουδή σήμερα Δευτέρα, εν μέσω μιας σοβούσης οικονομικής, αλλά και πολιτικής κρίσεως, να συζητούμε το νομοσχέδιο για τον κινηματογράφο.

Κύριε Υπουργέ, λυπούμαι, αλλά ούτε ο τρόπος με τον οποίο χειριστήκατε τη διαδικασία ψήφισης του νομοσχεδίου, ούτε το ίδιο το νομοσχέδιο ανταποκρίνεται στις προσδοκίες μας και πιστεύω όχι μόνο σε εμάς στη Νέα Δημοκρατία, αλλά και στους περισσότερους συναδέλφους όλων των πτερύγων. Αντί να ενεργήσετε κατά τρόπο σφαιρικό και συναινετικό, αντί να φροντίσετε να καταβάλλετε κάθε δυνατή προσπάθεια, ώστε ο νευραλγικός χώρος του κινηματογράφου να μονιάσει, επιλέξατε ακριβώς το αντίθετο.

Λάβατε εξ' αρχής θέση υπέρ της μίας μικρής ομάδας συμφερόντων, την οποία υποστηρίζατε με κάθε δυνατό τρόπο, φτάνοντας μάλιστα στο σημείο να δικαιολογείτε τις μάλλον αμετροεπείς ενέργειες αυτής της ομάδας και κάποιων ηγητόρων αυτής της ομάδας, αποδεχόμενος ως αληθή κάποια στοιχεία που εμείς τα θεωρούμε παραποιημένα, δηλαδή ότι η συγκεκριμένη ομάδα, κύριε Υπουργέ, διωκόταν και αυτή η ομάδα ήταν θύματα από το περιήμο κατεστημένο, όταν από τα επίσημα έγγραφα τα οποία μπορούμε να διαθέτουμε, καταδεικνύεται ότι η εν λόγω ομάδα ήταν καταχρηστικά ευνοημένη, κατ' επανάληψη μάλιστα και αδικαιολόγητα, καθώς οι μεμονωμένες και υπερεκτιμημένες επιτυχίες της οφείλονταν στην προσωπική ικανότητα ελαχίστων από τους δημιουργούς που μετέχουν στις τάξεις της και καθόλου στην ανύπαρκτη κινηματογραφική πολιτική του Υπουργείου όλων των περιόδων, αν θέλετε.

Παρουσιάστηκατε, λοιπόν, στην τελευταία συνεδρίαση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων αρνούμενοι να αποδεχθείτε

έστω μια από τις πολλές προτάσεις που συμπτωματικά υποστήριζαν πάνω από δυο κόμματα. Μερικές δε από αυτές τις υποστήριζαν και συγκεκριμένα επιφανή στελέχη πρώην Υπουργοί σας της κυβερνώσας παρατάξεως, όπως ο κ. Βούρος ο οποίος βρίσκεται εδώ, ο κ. Λιάνης, η κ. Αράπογλου, η Πρόεδρος της Επιτροπής μας και η κ. Γκερέκου.

Προσωπικά θα ήθελα να είχα πάρει στα χέρια μου, ασχέτως εάν διαφωνούμε ή συμφωνούμε, κύριε Υπουργέ, ένα νομοσχέδιο φτιαγμένο με αγάπη για τον κινηματογραφικό χώρο και τους ανθρώπους αυτού του χώρου. Όμως, το εν λόγω νομοθέτημα μόνο από αγάπη για τον κινηματογράφο δεν πιστεύω ότι διέπεται. Πρόκειται για ένα ψυχρό κατασκεύασμα εξυπηρέτησης συμπεριόντων μιας συγκεκριμένης ομάδας, η οποία ακόμη και σε τούτες τις δύσκολες στιγμές που διέρχεται ο τόπος μας δεν διστάζει να χρησιμοποιεί την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου για να εξυπηρετεί κυρίως ιδιοτελή συμφέροντα τόσο στον κινηματογραφικό χώρο, όσο και στη δημόσια τηλεόραση. Υπάρχουν στοιχεία τα οποία μπορώ να τα έχω και στη διάθεσή σας.

Δεν αντιλαμβάνομαι, λοιπόν, τη λογική να αποφεύγουμε να συνομιλούμε με αξιόλογους ανθρώπους του χώρου, που άσχετα από τις ιδεολογικές τους θέσεις ανήκουν σε εκείνους που έχουν προσφέρει και έχουν προσφέρει σημαντικά στην κινηματογραφική τέχνη. Και εμείς αντί να τους κοιτάμε –δεν λέω να τους αγκαλιάζουμε- αντί να τους ακούμε, τους απαξιώνουμε, αρνούμενοι να τους δεχτούμε ή ορθότερα να τους καλέσουμε να μας εκφράσουν τις απόψεις τους.

Και βάζω αυτό τον τόνο και αυτό το πρόσωπο στις εκφράσεις μου, διότι δυστυχώς αυτή η πολιτική επιδεικνύεται από την παρούσα πολιτική ηγεσία. Η πείρα θα είχε σίγουρα βοηθήσει να μην ενστερνιστείτε απόψεις ακραίες και επικίνδυνες από μία μειοψηφία που αντιλαμβάνεται τα πράγματα διαφορετικά από την πλειοψηφία.

Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι ένας Βουλευτής οφείλει να αφουγκράζεται ακόμη και τον κόσμο της Αντιπολίτευσης, γιατί ως Βουλευτής μπορεί να εκλεγόμαστε από ένα κόμμα, όμως είμαστε ταγμένοι στην υπηρεσία του ελληνικού λαού και όχι μόνο των ημετέρων. Αυτή την κακοδαιμονία πληρώνει και θα συνεχίσει να πληρώνει, εάν συνεχίζεται αυτή η κατάσταση, σίγουρα η χώρα μας.

Και λυπούμαι που παρ' όλο που όλοι το έχουμε αντιληφθεί, εσείς αρνείστε πεισματικά να ακούσετε έστω τις αντίθετες απόψεις. Ας τους ακούγατε και ας τους απορρίπτατε. Τώρα με αυτή σας τη συμπεριφορά όχι απλώς δικαιώνετε τον αγώνα πολλών σε αυτό το χώρο, αλλά σηματοδοτείτε την έναρξη ενός άλλου αγώνα, τον οποίο θα συνεχίσουν μέχρι να τον φέρουν εις πέρας καταργούμενου αυτού του νομοσχεδίου, αυτού του νόμου.

Και ιδού τι θέλω να πω. Προτού ακόμη ψηφιστεί ο νόμος, κύριοι συνάδελφοι, που θέτει τα πάντα στον κινηματογραφικό χώρο υπό τον απόλυτο έλεγχο του κυρίου Υπουργού, ήδη έχουν δοθεί δείγματα για το τι θα επακολουθήσει. Δεν είμαι τόσο αισιόδοξος όπως η εισηγήτρια της κυβερνώσας παρατάξεως.

Όπως ανέφερα και στην αρχή της ομιλίας μου, περίμενα όπως και σύσσωμος ο χώρος τους κινηματογράφου, ότι θα ερχόταν ένας νόμος ο οποίος πέρα από το ότι θα επικαιροποιούσε τους πρότερους νόμους, θα έριχνε το βάρος στην πάταξη της διαπλοκής και ό,τι αυτό συνεπάγεται. Δηλώσατε πρόσφατα ότι αυτό δεν γινόταν όλα αυτά τα χρόνια στα εποπτευόμενα από το Υπουργείο όργανα, διότι οι αιρετοί –άκουσον, άκουσον!- εκπρόσωποι φορέων ασκούσαν πλημμελώς τα καθήκοντά τους.

Φέρατε, λοιπόν, εσείς ένα νόμο, όπου καταργείτε τους αιρετούς και διορίζετε ανθρώπους της επιλογής σας, ισχυριζόμενοι ότι κατά αυτόν τον τρόπο όχι μόνο θα παταχθεί η διαπλοκή, αλλά το πολιτικό κόστος της μη χρηστής διοίκησης και της κακής διαχείρισης θα βαρύνει εσάς ή τον εκάστοτε Υπουργό Πολιτισμού, δηλαδή η γνωστή τακτική «πονάει κεφάλι, κόβει κεφάλι».

Με λύπη μου, όμως, διαπιστώνω ότι αυτή η επιλογή είναι επικοινωνιακού και μόνο χαρακτήρα. Γιατί, κύριε Υπουργέ, επιτρέψατε τον εξοβελισμό κατά τρόπο αντιδημοκρατικό της γενικής συνελεύσεως, μοναδικού οργάνου ελέγχου του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης και αναλάβετε εσείς, πριν ακόμα ψηφιστεί ο νόμος, την υποχρέωση να ελέγχετε τη Διοίκηση του Φεστιβάλ, την οποία

σημειωτέων εσείς ο ίδιος διορίσατε, χωρίς μάλιστα να τηρήσετε διαφανείς διαδικασίες;

Επ' αυτού, λοιπόν, θα ήθελα να σας πω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα, κύριοι συνάδελφοι, και θα καταλάβετε τι θέλω να πω. Επιτρέψατε να διοριστεί Πρόεδρος της Κριτικής Επιτροπής του Διεθνούς Φεστιβάλ ο κ. Μιχάλης Δημόπουλος, που ως γνωστόν μετέχει ως ηθοποιός στην ταινία «Attemberg» της κ. Ραχήλ Τσαγκάρη, η οποία διαγωνιζόταν στο Διεθνές Φεστιβάλ και «συμπτωματικά» της απενεμήθη ο Αργυρός Αλέξανδρος. Αυτοί είναι οι διωχθέντες;

Μάλιστα, προηγουμένως στο διάδρομο ο κ. Τασούλας, Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, μου είπε πολύ χαρακτηριστικά: «Πράγματι, ο κ. Δημόπουλος ήταν πολύ αντικειμενικός, γιατί αντί να της δώσει το πρώτο Βραβείο, της έδωσε το δεύτερο». Θα χαρώ παρόλ' εφ' ουδ' εμείς να αυτήν την περίπτωση μία ικανοποιητική απάντηση ως προς το τι προτίθεστε να πράξετε γι' αυτήν την έκδηλα αντιδεοντολογική τουλάχιστον ενέργεια του Διευθυντή του Φεστιβάλ.

Ατυχώς, όμως, δεν είναι η μόνη περίπτωση. Συμπτωματικά ο κ. Δημόπουλος διορίστηκε από εσάς προ μηνών Πρόεδρος και της κριτικής επιτροπής που επέλεξε την ελληνική ταινία που μας εκπροσωπεί στη διαδικασία των Όσκαρ.

Ποιο όργανο βάσει του νέου νόμου θα ελέγχει για τέτοιου είδους αυθαιρεσίες, κύριε Υπουργέ; Οι διορισμένοι από εσάς θα μπορούν να σηκώσουν το ανάστημα στην υπουργική αυθεντία, στην υπουργική εξουσία; Και δεν λέω μόνο για τη δική σας Υπουργία, αλλά και για τις υπουργίες που θα επακολουθήσουν.

Θα ήθελα, επίσης, να ρωτήσω εάν στην επιτροπή που πρόσφατα συνεστήθη σχετικά με το Μητρώο Επιχορηγουμένων Φορέων είναι πάλι ο κ. Δημόπουλος μέλος. Εύλογα αναρωτιέμαι –όχι γιατί έχω τίποτε με τον άνθρωπο, άλλωστε τα προσόντα του τα έχει εκτιμήσει και η Νέα Δημοκρατία και προ εικοσαετίας είχε διοριστεί και επί Κυβερνήσεως Μητσοτάκη- δεν υπάρχουν άλλα πρόσωπα στο χώρο ή στη δική σας παρατάξη ή στον ευρύτερο χώρο; Μην κοιτάμε μόνο τις παρατάξεις. Και εάν όντως συμβαίνει αυτό, πού ελπίζετε να βρείτε τόσο ικανά στελέχη, τόσο ικανούς ανθρώπους για να στελεχώσετε και το Εθνικό Κέντρο Κινηματογράφου και τις διευθύνσεις που συστήνεται με το παρόν νομοθέτημα και όλα εκείνα;

Προτού καταλήξω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να προσθέσω ότι πολύ πιθανόν ο κινηματογράφος των δημιουργών στη χώρα να έχει χάσει την αίγλη που είχε πριν κάποιες δεκαετίες. Η μη συμμετοχή του λαού μας, του κοινού, στις αίθουσες και η έλλειψη ενδιαφέροντος για τα τεκταινόμενα στον ελληνικό κινηματογράφο οφείλεται εν πολλοίς και πιστεύω μοναδικά στον ασφυκτικό κρατικό έλεγχο που επί χρόνια ασκείται στον κινηματογράφο και που αντί να συμβάλει στην ανάπτυξή του, τον περιορίζει σε ολοένα στενότερο πλαίσιο κομματικών επιταγών και συναλλαγών, όπου ανταμείβεται όχι η επιτυχία, αλλά η μετριότητα και η πειθήνια υποταγή στα κελεύσματα μίας πολιτικής νομενκλατούρας.

Δεν ήταν οι αιρετοί το πρόβλημα, κύριε Γερούλανο. Ήταν και είναι η αδυναμία ή η άρνηση της εκάστοτε ηγεσίας του Υπουργείου –όχι μόνο σήμερα- να ξεκαθαρίσει επιτέλους την ήρα από το στάρι και να επιτρέψει σε ένα χώρο τόσο ευαίσθητο, αντιφατικό και απρόβλεπτο –όπως ο καλλιτεχνικός- να απογαλακτιστεί, να απεγκλωβιστεί από την κρατική αγκάλη. Με αυτόν τον τρόπο θα κατάφερνε να κερδίσει επάξια και έντιμα, χωρίς στημένα βραβεία όπως αυτά που σας ανέφερα προηγουμένως, χωρίς δοτούς παντογνώστες, χωρίς κατευθυνόμενους δημοσιογραφικούς καλμούς μία θέση στην καρδιά του ελληνικού λαού και μια θέση, έστω στο χαμηλότερο σκαλοπάτι –«λίγο δεν είναι» που λέει και ο Καβάφης- της παγκόσμιας κινηματογραφικής κοινότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και τούτο δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί με την εμφάνιση τέτοιου νόμου που φέρνεται σήμερα στη Βουλή. Και επιμένετε, μάλιστα, να ψηφιστεί, αρνούμενος να ακούσετε οιαδήποτε από τις πολλές αντίθετες απόψεις που έχουν διατυπωθεί από την πλειοψηφία των δημιουργών του χώρου, από τους εκπροσώπους των φορέων και –πιστεύω- και από το σύνολο των εκπροσώπων του

ελληνικού λαού.

Πιστεύω ότι έστω και την ύστατη στιγμή –διατηρούμε αυτήν την ελπίδα, κύριε Υπουργέ- θα σκεφτείτε ορισμένα πράγματα και θα προχωρήσετε σε αυτό που πρέπει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, Βουλευτή Λακωνίας τον κ. Αθανάσιο Δαβάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής τριάντα εννέα μαθητές και μαθήτριες καθώς και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το 5ο Γυμνάσιο Ξάνθης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Στη συνέχεια θα ήθελα να κάνω μία ανακοίνωση προς το Σώμα:

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτουν την Έκθεσή τους στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Επείγοντα μέτρα εφαρμογής του προγράμματος στήριξης της ελληνικής οικονομίας».

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. Ιωάννης Ζιώγας για δεκαπέντε λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είμαστε μάρτυρες, βιώνουμε καθημερινά σε όλους τους τόνους και τους τομείς, σε όλα τα μέτωπα ότι οι νομοτέλειες ανάπτυξης αυτού του κοινωνικοπολιτικού συστήματος, του καπιταλιστικού, επιβάλλουν ακόμη περισσότερη συγκέντρωση και συγκεντροποίηση σε όλους τους τομείς της οικονομίας. Δηλαδή, περισσότερος πλούτος σε λιγότερα χέρια.

Ειδικά για τον κινηματογράφο –ή πιο σωστά για τον οπτικοακουστικό τομέα- η Ευρωπαϊκή Ένωση καλεί όλα τα κράτη-μέλη σε συστράτευση για να αντιμετωπιστεί η άναρχη, ανισόμετρη παραγωγή και ο κατακερματισμός της στην Ευρώπη και να οικοδομηθεί μία μεγάλη καθετοποιημένη, κινηματογραφική βιομηχανία στα πρότυπα της Χολιγουντιανής, ικανή να τα βγάλει πέρα στον αδυσώπητο οικονομικό πόλεμο για την κατάκτηση των διεθνών αγορών.

Από την άλλη, οι νέες τεχνολογικές εξελίξεις ισχυροποιούν το οικονομικό βάρος μιας αγοράς, η οποία εκτίνεται πια σε όλο τον πλανήτη μέσω του διαδικτύου και των δορυφόρων που απαιτούν τη ψηφιοποίηση του κινηματογραφικού έργου και από την άποψη αυτή το εξομοιώνουν με το οπτικοακουστικό. Σε αυτό το περιγγραμμά εντάσσεται και το νομοσχέδιο.

Όσοι διατηρούν επιφυλάξεις δεν έχουν παρά να διαβάσουν το σημείωμα επί των αρχών του, σύμφωνα με το οποίο η επανεξέταση του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου γίνεται επιτακτική γιατί οι εξελίξεις στο ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον δημιουργούν την ανάγκη αναμόρφωσης και συμμετοχής της ελληνικής κινηματογραφίας στα νέα ευρωπαϊκά δεδομένα, δηλαδή στην προσπάθεια δημιουργίας μιας ενιαίας ευρωπαϊκής οπτικοακουστικής αγοράς μέσα από την προβλεπόμενη από το Πρόγραμμα «MEDIA» ενίσχυσης των ευρωπαϊκών συμπαραγωγών για μία αποτελεσματική εφόρμηση του ευρωπαϊκού κινηματογράφου σε ευρύτερες γεωγραφικές περιοχές.

Η Κυβέρνηση δεν είναι, λοιπόν, ευχαριστημένη από το σημερινό νομοθετικό πλαίσιο, όχι γιατί ενδιαφέρεται να βοηθήσει την κινηματογραφική τέχνη, να αναπνεύσει ελεύθερα για να μπορεί να «αγαώνει», όπως με περισσή υποκρισία δήλωνε ο κύριος Υπουργός ένα χρόνο πριν. Ο πραγματικός λόγος που αναθεωρεί τον κινηματογραφικό νόμο είναι γιατί το ισχύον νομικό καθεστώς βρίσκεται πίσω από τις σύγχρονες ανάγκες του κεφαλαίου. Με άλλα λόγια είναι ανεπαρκές για την επιζητούμενη διεύρυνση της καπιταλιστικής ανάπτυξης της βιομηχανίας του κινηματογράφου.

Αφαιρώντας τη μάσκα του φιλότεχνου ο κύριος Υπουργός

κατά την παρουσίαση του νομοσχεδίου στο Υπουργικό Συμβούλιο υπογράμμισε ότι το ενδιαφέρον για τον κινηματογράφο οφείλεται στο ότι είναι ένας τομέας που δίνει υπεραξία στα προϊόντα μας και βεβαίως συνδυάζεται άριστα και με την τουριστική βιομηχανία, προσθέτοντας πως κάθε ταινία είναι μία επιχείρηση με θέσεις εργασίας, έσοδα και έξοδα κέρδη και ζημιές. Είναι μέρος μιας ολοκληρωτικής βιομηχανίας, της βιομηχανίας του πολιτισμού που σήμερα καταγράφεται στην Ευρώπη ως η πιο γρήγορα ανερχόμενη ευρωπαϊκή, οικονομική δραστηριότητα.

Σ' αυτήν τη λογική είναι υποταγμένο το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Υπό την σκοπιά αυτή δεν αποτελεί σε καμμία περίπτωση κεραυνό εν αιθρία, δεν πραγματοποιεί απλά ένα νέο αποφασιστικό βήμα στην ακόμα μεγαλύτερη στήριξη της συγκέντρωσης και της συγκεντροποίησης του κεφαλαίου στην κινηματογραφική τέχνη, αλλά προχωράει ακόμη περισσότερο: Διασφαλίζει τους όρους για ολοκληρωτική κυριαρχία των μεγάλων μονοπωλιακών, πολυεθνικών επιχειρήσεων που λυμαίνονται το χώρο, ενώ παράλληλα ευθυγραμμίζονται με τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στον τομέα αυτόν του πολιτισμού, τον πολιτιστικό, για τη δημιουργία της ενιαίας ευρωπαϊκής πολιτισμικής ταυτότητας ως προϋπόθεση για την ενιαία ευρωπαϊκή αγορά, διακηρυγμένη θέση της Συνόδου των Υπουργών Πολιτισμού από το 2003 στη Θεσσαλονίκη, κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μάλιστα, ο τότε Υπουργός Πολιτισμού ο κ. Βενιζέλος είχε δηλώσει πως και εάν ακόμη δεν υπήρχε αυτή η ευρωπαϊκή, πολιτισμική ταυτότητα θα έπρεπε να επινοηθεί. Φυσικά, με τον όρο αυτό δεν εννοούν απλά μία πολιτισμική ομογενοποίηση, αλλά την ολοκληρωτική εφαρμογή και με ενιαίο τρόπο του κοσμοπολιτισμού στον πολιτισμό.

Είναι προφανές ότι ως κόμμα, ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Είναι ένα νομοσχέδιο που δημιουργεί τις δυνατότητες στο να μπορεί να χρηματοδοτηθεί εκείνο το κομμάτι της κινηματογραφικής βιομηχανίας που μέχρι τώρα αποκλειόταν από τις επιλογές του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, το καθαρά εμπορικό. Έτσι, μετά τον έλεγχο των μέσων παραγωγής και διανομής, μετά την εμπορευματοποίηση του κινηματογραφικού έργου, μετά την προσπάθεια ενσωμάτωσης των δημιουργών μέσα από το προηγούμενο νομικό καθεστώς, τώρα προχωράει η Κυβέρνηση στον ολοκληρωτικό έλεγχο των παραγωγικών δυνάμεων. Για το λόγο αυτό καταργεί και τυπικά πια το δημιουργικό ρόλο του σκηνοθέτη, του σεναριογράφου και των άλλων συνδημιουργών του κινηματογραφικού έργου. Ο σκηνοθέτης, ο σεναριογράφος, ο συνθέτης, ο σκηνογράφος, ο ενδυματολόγος αναφέρονται στο νομοσχέδιο μόνο ως συντελεστές της ταινίας για τη μοριοδότηση. Πέρα από αυτό δεν υπάρχουν ούτε οι ίδιοι, αλλά ούτε και το δικαίωμά τους να υπερασπίζονται τη δημιουργία τους από φυσική, ιδεολογική ή όποια άλλη αλλοίωση ή ακόμη και καταστροφή.

Ειδικότερα για τον σκηνοθέτη του αφαιρεί το δικαίωμα του τελικού λόγου, το γνωστό «final cut». Δεν τον θεωρεί δημιουργό, αλλά έναν ακόμη μισθωτό της εταιρείας παραγωγής. Τον κατατάσσει σαν έναν ακόμη συντελεστή του κινηματογραφικού έργου, αφήνοντας μόνο τον παραγωγό ως εξέχοντα και καθοριστικό παράγοντά του.

Σε αντίθεση λοιπόν με το ν. 1397/1986, αναφερόταν ρητά – άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2- ότι πρώτον, ο σκηνοθέτης έχει το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας στο κινηματογραφικό έργο. Το δικαίωμα αυτό δεν θίγει τα κατά δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας δικαιώματα των άλλων συντελεστών του έργου πάνω στα πνευματικά τους δημιουργήματα. Δεύτερον, ο σκηνοθέτης ορίζει τα βασικά καλλιτεχνικά και τεχνικά στελέχη της παραγωγής του έργου, εκτός αν υπάρξει αντίθετη γραπτή συμφωνία με τον παραγωγό. Ακόμη και αυτά τα κολοβωμένα δικαιώματα καταργούνται. Στον παραγωγό δίνεται όλη η εξουσία πάνω στο έργο, το περιεχόμενο και την κατεύθυνσή του. Έτσι, παρά το ότι για λόγους συνταγματικής νομιμότητας επαναφέρει την απαγόρευση λογοκρισίας, είναι προφανές ότι αφού ο παραγωγός είναι αυτός που τελικά θα επιβάλει στον σκηνοθέτη την κατεύθυνση και όχι ο σκηνοθέτης που είναι επί της ουσίας ο δημιουργός νομιμοποιείται και ενισχύεται η λογοκρισία της αγοράς. Όχι μόνο

δεν κάνει διάκριση ανάμεσα στο κινηματογραφικό έργο και την κινηματογραφική ταινία, αλλά και ταυτίζει το κινηματογραφικό έργο με το οπτικοακουστικό.

Τι σημαίνει κινηματογραφικό έργο και τι κινηματογραφική ταινία; Στο ν.1597/1986, στο άρθρο 4, υπήρχε η έννοια του κινηματογραφικού έργου, που ουσιαστικά αποτελούσε το πρωτότυπο και η έννοια της κινηματογραφικής ταινίας, που είναι το αντίγραφο του πρωτότυπου σε φιλμ των τριάντα πέντε ή δεκαέξι χιλιοστών. Με άλλα λόγια, το κινηματογραφικό έργο είναι η καλλιτεχνική δημιουργία και η κινηματογραφική ταινία το αντίγραφο της, το οποίο βγαίνει στην αγορά, στον καπιταλισμό, ως εμπόρευμα.

Αυτή η αλλαγή είναι σκόπιμη, αφ' ενός επειδή με αυτόν τον τρόπο το εμπόρευμα, δηλαδή η κινηματογραφική ταινία, γίνεται το κυρίαρχο, ενώ στην άλλη περίπτωση το κυρίαρχο είναι το κινηματογραφικό έργο, η δημιουργία και δευτερεύον στοιχείο είναι η κινηματογραφική ταινία, δηλαδή το εμπόρευμα και αφ' ετέρου επειδή συνδέεται στενά με τις τεχνολογικές εξελίξεις στα μέσα παραγωγής οπτικοακουστικού προϊόντος και τις προοπτικές που ανοίγουν οι νέες τεχνολογίες, δηλαδή σχετίζεται άμεσα με τις επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εισάγει την έννοια της «ελληνικότητας», αλλά την ίδια στιγμή την υπονομεύει, πρώτα-πρώτα, με τη λογική των 2/3 του άρθρου 3. Θέλει να είναι, πρώτον, το 51% στην ελληνική γλώσσα ή δεύτερον, το 51% των γυρισμάτων στην Ελλάδα ή τρίτον, το 51% του προϋπολογισμού να έχει δαπανηθεί στην Ελλάδα. Όμως, από τα προηγούμενα τρία, εάν πληροί τα δύο, αποκτά την ελληνικότητα.

Επειτα, υπονομεύει την ελληνικότητα με τις διατάξεις της μοριοδότησης στο άρθρο 4, στις παραγράφους 2 έως 7.

Επίσης, την υπονομεύει ακόμη και με το άρθρο 3, παράγραφος 3, όπου προβλέπεται πως με υπουργική απόφαση καθορίζονται η διαδικασία και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την έκδοση πιστοποιητικού ιθαγενείας, οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να εκδίδεται πιστοποιητικό ελληνικής ιθαγενείας και για κινηματογραφικό έργο, το οποίο δεν πληροί τα κριτήρια της παραγράφου 1, καθώς και κάθε άλλο θέμα σχετικό με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Στο ν.1597/1986 προβλεπόταν ένας ελάχιστος αριθμός τεχνικών, δεκατρείς για ταινία των 37mm και έντεκα για ταινία των 16mm, οι οποίοι θα έπρεπε να έχουν τα αναγκαία από το νόμο προσόντα για την άσκηση του επαγγέλματος στην ειδικότητά τους. Στη θέση αυτής της διάταξης επιβάλλει, με το πρόσχημα των αντικειμενικών κριτηρίων, μοριοδότηση και ως βάση για την ένταξη στο νόμο τα δεκατέσσερα μόρια σε σύνολο δεκαοκτώ.

Αυτό φαίνεται με την πρώτη ματιά ότι βοηθά να πέσει το κόστος παραγωγής και κατά συνέπεια, διευκολύνονται οι νέοι κυρίως δημιουργοί στο να μπορέσουν να γυρίσουν μία ταινία. Αυτό, όμως, εάν εξεταστεί βαθύτερα, θα δούμε ότι δεν είναι έτσι.

Πρώτον, γιατί ο πραγματικός δημιουργός, ο σκηνοθέτης, με το παρόν νομοσχέδιο δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας ακόμη συντελεστής.

Δεύτερον, ο νόμος δεν προβλέπει τη χρηματοδότηση της παραγωγής όλων των ταινιών που θα υποβληθούν στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου. Με δεδομένο ότι το Κέντρο θα χρηματοδοτεί σύμφωνα με το τι χρήματα διαθέτει, είναι προφανές πως προηγούνται με βάση τη μοριοδότηση ταινίες που συγκεντρώνουν το μεγαλύτερο αριθμό μορίων. Όταν, λοιπόν, κάποιος σκηνοθέτης αποφασίζει να παίξει και το ρόλο του παραγωγού, θα βρεθεί μπροστά σ' αυτό το πρόβλημα, αφού δεν θα μπορεί να ανταγωνιστεί τους οικονομικά ισχυρότερους.

Αυτό ισχύει στο πρώτο επίπεδο της παραγωγής. Υπάρχει και το δεύτερο επίπεδο και είναι αυτό της επιστροφής του φόρου. Το άρθρο 6 θεσπίζει το συντελεστή ενίσχυσης του κινηματογραφικού έργου. Για να πιάσεις το συντελεστή 1 και να πάρεις όλο το ποσό της επιστροφής του φόρου που σου αναλογεί, θα πρέπει να συγκεντρώσεις ογδόντα μονάδες αξιολόγησης από τις εκατό, που είναι και το σύνολο.

Το κριτήριο «γλώσσα», που υπάρχει στις μονάδες αξιολόγησης για τον προσδιορισμό του συντελεστή της ταινίας, βάσει του οποίου θα υπολογιστεί το ποσό της επιστροφής του φόρου, επί-

σης υπονομεύεται από την ποσόστωση. Με δεδομένο ότι ο ανώτερος συντελεστής είναι το 1, το σύνολο των μονάδων είναι εκατό και η προϋπόθεση για να μπει η ταινία στο συντελεστή 1, είναι οι ογδόντα μονάδες και η ελληνική γλώσσα συγκεντρώνει τις είκοσι, καταλαβαίνει κανείς πως όποια ταινία έχει γυριστεί στην Ελλάδα από εταιρεία που διαθέτει εδώ υποκατάστημα με κεφάλαια μη ελληνικά, μη Έλληνες ηθοποιούς και λοιπούς συντελεστές, δικαιούται επιστροφής φόρου. Εδώ να επισημάνουμε ότι η γλώσσα είναι εργαλείο της σκέψης και επομένως δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ως ένα απλό κριτήριο και μάλιστα ισότιμα με το πόσο κεφάλαιο δαπανήθηκε ή πόση έκταση ταινίας γυρίστηκε στη χώρα.

Το πόσο ελληνοκεντρικός είναι ο νόμος φαίνεται και από την πρόβλεψη που κάνει για τους διευθυντές, γενικούς και διευθυνσέων, του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και του Φεστιβάλ. Προβλέπει, λοιπόν, στα σχετικά άρθρα πως αυτοί μπορούν να είναι πρόσωπα αναγνωρισμένου κύρους από το χώρο του ελληνικού ή του παγκόσμιου κινηματογράφου.

Το 1,5%, που ήταν υποχρεωμένα τα κανάλια να διαθέτουν για τη χρηματοδότηση ταινιών, παύει να υπολογίζεται με βάση τα ακαθάριστα έσοδα του καναλιού, αλλά στη βάση του διαφημιστικού χρόνου.

Επίσης, αποκτούν το δικαίωμα να συμψηφίζουν το 50% του ποσού με διαφημιστικό χρόνο στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, ενώ ταυτόχρονα διαγράφονται, αφού δεν παίρνει κανένα μέτρο για να καταβληθούν, τα μέχρι τώρα ποσά που έπρεπε να έχουν καταβάλει τα κανάλια με βάση το μέχρι σήμερα ισχύον καθεστώς.

Οι κρατικοί οργανισμοί που θα υλοποιήσουν αυτήν την πολιτική, δηλαδή το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου και το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, αλλάζουν μορφή. Παίρνουν τη μορφή του νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου και αποβάλλουν από τις δομές τους εκπροσώπους των συνδικαλιστικών φορέων. Και αυτό, επειδή έρχονται να παίξουν -ειδικά το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου- το ρόλο του κράτους ως συλλογικού κεφαλαιοκράτη που θα αντιμετωπίσει τον κατακερματισμό και τις ενδομονοπωλιακές αντιθέσεις, για να εξασφαλιστούν οι όροι συγκέντρωσης και συγκεντρωποίησης του κυκλώματος της κινηματογραφικής παραγωγής, προώθησης και διανομής. Πρόκειται για κρατικομονοπωλιακή ρύθμιση. Θέλει κράτος πιο ισχυρό και πιο ευέλικτο, για να προωθήσει γρήγορα τις αναδιαρθρώσεις.

Και, εάν αυτού του τύπου η ανάπτυξη είναι μονόδρομος για τους καπιταλιστές, μονόδρομος για τους εργαζόμενους, τους σκηνοθέτες, τους ηθοποιούς, τους τεχνικούς του κινηματογράφου, είναι με ένα πανίσχυρο λαϊκό μέτωπο να δημιουργήσουν τις κοινωνικοπολιτικές προϋποθέσεις για μία άλλης κατεύθυνσης ανάπτυξης, μια ανάπτυξης που κίνητρο και μέτρο της προόδου της δεν θα έχει το κέρδος μιας μικρής κοινωνικής ομάδας, αλλά την υλική και πνευματική ανύψωση του συνόλου του λαού, μια ανάπτυξη που θα αντιμετωπίζει την κινηματογραφική τέχνη όχι ως βιομηχανία ανταγωνιστική, αλλά ως λειτουργία κοινωνική, με προορισμό να εφοδιάζει τον άνθρωπο με ανώτερες και αντάξιες του είδους του διανοητικές και ψυχικές δυνάμεις, ώστε να μπορεί να κατανείη την πραγματικότητα και διαρκώς να την καλυτερεύει, να την αλλάζει, υπερνικώντας κάθε επίδραση και αντίσταση του παλιού και κερδοσκοπικού τρόπου παραγωγής.

Γιατί αυτό που στερεί στις μέρες μας από δημιουργικότητα και πρωθυμική δύναμη την κινηματογραφική τέχνη στη χώρα μας και διεθνώς, δεν είναι απλά η ξεπερασμένη νομοθεσία, αλλά οι ξεπερασμένες σχέσεις παραγωγής που έχουν μεταβληθεί σε τροχοπέδη στην ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, όπως είναι η τέχνη και πάνω απ' όλα, οι άνθρωποι που τη δημιουργούν. Με άλλα λόγια, είναι η εκμετάλλευση και ο έλεγχος των πραγματικών συντελεστών της κινηματογραφίας από εκείνους που έχουν στην ιδιοκτησία τους τα μέσα κινηματογραφικής παραγωγής. Γι' αυτό και βασική προϋπόθεση αυτής της άλλης ανάπτυξης είναι η κοινωνικοποίηση των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής που θα επιτρέψει επιστημονικό και κοινωνικό κεντρικό σχεδιασμό και λαϊκό έλεγχο σε όλα τα στάδια της παραγωγής, από τον προγραμματισμό μέχρι την υλοποίησή της, ως το μόνο τρόπο να καταργηθεί ο ανταγωνισμός και η σημερινή αναρ-

χία της, που φέρνει και τις κρίσεις.

Οι Έλληνες κινηματογραφιστές και οι δημιουργοί γενικότερα οφείλουν απέναντι, κατ' αρχάς, στην τέχνη τους και στον εαυτό τους να κατανοήσουν ότι και για τον κινηματογράφο ισχύει αυτό που ισχύει για το σύνολο της τέχνης και του πολιτισμού σε σχέση με την πολιτική των κυβερνήσεων του κεφαλαίου. Ο κινηματογράφος όχι μόνο δεν εξαιρείται, αλλά είναι ο τομέας-ατμομηχανή αυτής της αντιδραστικής πολιτικής. Είναι πλέον καιρός να κατανοηθεί ότι και στον κινηματογράφο πραγματική διεξοδος μπορεί να υπάρξει μόνο συνειδητοποιώντας τη βασική αλήθεια ότι, όπως τα εργοστάσια μπορούν να παράξουν χωρίς αφεντικά, αλλά δεν μπορούν χωρίς εργάτες, έτσι και ο κινηματογράφος μπορεί μια χαρά να υπάρξει χωρίς ιδιωτική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής του, στη διανομή και στην προβολή του, αλλά χωρίς σκηνοθέτες, ηθοποιούς και τεχνικούς δεν μπορεί να υπάρξει, δεν μπορεί να παράξει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Ζίωγα, Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης.

Πριν δώσω το λόγο στον επόμενο ομιλητή, θέλω να κάνω μία ανακοίνωση προς το Σώμα.

Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη:

α) «Κύρωση Συμφωνίας Έδρας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του FRONTEX (Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης), για τη φιλοξενία του επιχειρησιακού γραφείου FRONTEX στην Ελλάδα» και

β) «Κύρωση Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη συνεργασία σε θέματα εσωτερικής ασφάλειας».

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, Βουλευτής Α' Πειραιά, κ. Βαϊτσης Αποστολάτος.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συναδελφοί, τελικά με τους τρεις προλαλήσαντες εισηγητές-ομιλητές εκείνο που είναι σαφές είναι ότι όλα τα πράγματα και κυρίως τα σχέδια νόμου διαβάζονται και διπλά και πολλαπλά. Ερχόμαστε γι' αυτό στην Ολομέλεια με τον κινηματογραφικό νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού ύστερα από τέσσερις συνεδριάσεις και πολύ περισσότερες διαβουλεύσεις στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, σε μία εκ των οποίων δώσαμε το Βήμα σε δέκα φορείς αρμόδιους για το χώρο του κινηματογράφου που πραγματικά μας βοήθησαν στο να διαμορφώσουμε μία απόλυτα ολοκληρωμένη άποψη για το τι χρειάζεται ο σύγχρονος ελληνικός κινηματογράφος, ώστε να γίνει σωστός πρωταγωνιστής στην ελληνική και διεθνή σκηνή σήμερα ως έχει με σύμμαχο βεβαίως και συνεπικόρροπο πάντοτε την βαριά ιστορία που φέρει, που κουβαλάει στις πλάτες του.

Από την εισηγήτρια την κ. Πέμυ Ζούνη, εκείνο που κράτησα στον επίλογό της είναι την σιβαρή φωνή που το καθιέρωσε κιόλας. Το λέω αυτό γιατί κρίνουμε ότι το ιδιαίτερο της υπεύθυνης δουλειάς που έγινε και εκ μέρους του αρμόδιου Υπουργείου και εκ μέρους όλων των Βουλευτών, που συμμετείχαμε στην επεξεργασία του νομοσχεδίου στην επιτροπή, τούτο βασίζεται στη δημοκρατική σύνθεση απόψεων, που κυριάρχησε των όποιων διαφωνιών.

Προσπαθήσαμε όλοι να δώσουμε ένα γερό εφόδιο στον κινηματογράφο, να κάνουμε κάτι καλό για τον ελληνικό πολιτισμό μέσω αυτού και όχι να αντιμετωπίσουμε το νομοσχέδιο αυτό σαν πεδίο άσκησης δριμείας αντιπολιτευτικής κριτικής ως είθισται. Γι' αυτό και ακούσαμε προτάσεις από τους εκπροσώπους του χώρου, δώσαμε ιδέες σε ορισμένα σημεία και λύσεις και αυτό που όλοι παρατηρήσαμε είναι ότι πολλές από τις διαφορετικές απόψεις που εκφράστηκαν, υιοθετήθηκαν τελικά και ενσωματώθηκαν με απαραίτητες τροποποιήσεις.

Σε κάθε περίπτωση, λοιπόν, ερχόμαστε σήμερα στην Ολομέλεια να το συζητήσουμε και να ψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο μετά

από έναν εποικοδομητικό και καρποφόρο, μπορώ να πω, διάλογο. Σε αυτήν τη βάση και τη λογική ότι ένα νομοσχέδιο για την ανάπτυξη του σινεμά είναι σίγουρα καλύτερο από το να μείνει η κατάσταση στο χώρο ως έχει σήμερα, που δεν έχουμε δει τουλάχιστον τα τελευταία είκοσι χρόνια τίποτε σημαντικό, ίσως ελάχιστα μετρίως καλά, θεωρούμε ότι αυτό το νομοσχέδιο κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση και δεδομένης της συνολικής συνθετικής και κοπιώδους δουλειάς που έχει γίνει και των προτάσεων που έχουν εισακουστεί και πολλές έχουν υιοθετηθεί, είμαστε υπέρ του νομοσχεδίου επί της αρχής.

Βιώνουμε, άλλωστε μια περίοδο κρίσης οικονομικής, αλλά και κοινωνικών αξιών, αντίδοτο, αν όχι θεραπεία, στην οποία μπορεί να δώσει κάθε μορφή πολιτισμού, πόσω μάλλον η επίκαιρη, ζωντανή, άμεση και δυναμική μορφή και παραγωγή πολιτισμού και τέχνης, όπως είναι ο κινηματογράφος. Ειδικά σήμερα ο κινηματογράφος μπορεί να μας προσφέρει αυτή την απαραίτητη ονειρική πραγματικότητα που η ζωή χρειάζεται και δεν μπορούμε να βιώσουμε λόγω των συνθηκών της τώρα.

Ακόμη, όμως, κι αν ξεφύγουμε από τη θεωρητική προσφορά του πολιτισμού στο ευ ζην όλων μας, ο κινηματογράφος μπορεί να μας ενισχύσει οικονομικά σε αυτή τη δυσχερή οικονομική φάση με το κατάλληλο θεσμικό υπόβαθρο. Μπορεί να φέρει στην Ελλάδα χρήμα μέσα από την προβολή της χώρας μας, της αξεπέραστης ομορφιάς της και της σημειακά διαφορετικής διαφοροποιητικότητας της στον κόσμο.

Σε αυτή ακριβώς τη δυνατότητα συμβολής και προσφοράς του στη χώρα μας έγκειται η σημασία και η βαρύτητα του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, το οποίο μεταξύ άλλων έρχεται να αντικαταστήσει ένα σοβαρότατο νομοθέτημα, εκείνο της Μελίνας Μερκούρη, οπότε αυτόματα επιφορτίζεται και με τις μεγαλύτερες των αξιώσεων.

Κύριο ζητούμενο είναι να λάβει υπ' όψιν όλες εκείνες τις παραμέτρους που συναποτελούν την έννοια της πολιτιστικής δημιουργίας και από τη στιγμή βεβαίως που καλείται να εφαρμοστεί στο πλαίσιο μιας έντονα εμπορευματικής και εμπορευματοποιημένης εποχής, να διατηρήσει τις ισορροπίες ανάμεσα στην τέχνη και την τεχνοκρατία για να μην χάσει αφ' ενός και πρωτίστως ο κινηματογράφος την καλλιτεχνική του ουσία και τη μέγιστη πολιτιστική του σημασία, αλλά και για να μπορέσει αφ' ετέρου ένα νομοθέτημα για αυτόν να αποδειχθεί ευεργετικό για την Ελλάδα και για τους Έλληνες.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν αυτό ακριβώς το ζητούμενο, εγείρονται οι όποιες διαφωνίες μας επί των επιμέρους θεμάτων με τα οποία ασχολείται το παρόν νομοσχέδιο και η πεποίθησή μας ότι ακόμη επιδέχεται και την τελευταία στιγμή περαιτέρω βελτιώσεων. Εχθρός του καλού, άλλωστε, είναι το καλύτερο. Στους προβληματισμούς αυτούς θα αναφερθώ διεξοδικότερα στην επί των άρθρων συζήτηση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος αυτής κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ)

Ενδεικτικά αναφέρω ότι αφορούν κυρίως: πρώτον, αυτό το περφόρμανς μέτρο περί απόδοσης του 1,5% από τη δημόσια και την ιδιωτική τηλεόραση. Ο αξιότιμος κύριος Υπουργός έχει ακούσει τη γνώμη μας. Είναι μια ιστορία που αφορά ένα καθορισμό παραβόλου που λέει το κόμμα μας, το οποίο ποσό για κάθε προβολή ελληνικής ταινίας και ξένης για την ενίσχυση του ελληνικού κινηματογράφου θα γίνει μια πηγή σίγουρης χρηματοδότησης, γιατί ως έχουν τα πράγματα θεωρούμε ότι στην πράξη ένα τέτοιο μέτρο δεν θα αποδώσει τα βέλτιστα στον τομέα της χρηματοδότησης του χώρου.

Άλλωστε, σε ό,τι αφορά τη δημόσια τηλεόραση ίσχυε και μέχρι σήμερα αλλά ποτέ δεν εφαρμόστηκε. Τώρα είναι αλήθεια ότι με το νομοσχέδιο τούτο ποινικοποιούνται τα πράγματα και δίνεται η δυνατότητα μιας εφαρμογής. Σε ό,τι αφορά τα ιδιωτικά κανάλια θα σας φέρω το παράδειγμα ενός αμιγώς αθλητικού καναλιού, το οποίο δεν θα έχει λόγο να υποχρεώνεται σε αυτή την απόδοση του 1,5%. Βέβαια, την ανάλυση θα την κάνουμε, επαναλαμβάνω, στην επί των άρθρων συζήτηση.

Ένα δεύτερο θέμα είναι αυτό το περιβάλλον περί θεμάτων, αδιαφάνειας, αναξιοκρατίας, που άκουσα από τους δύο τελευταίους συναδέλφους εισηγητές και μη επαρκούς εκπροσώπησης

από ανθρώπους του χώρου που τίθενται από την αλλαγή της νομικής μορφής του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου από ανώνυμη εταιρεία που είναι σήμερα, σε κοινωφελές, μη κερδοσκοπικό νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου από την κατάργηση διοικητικών οργάνων, που ισχύουν σήμερα στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου και τη συγκέντρωση των εξουσιών στο πρόσωπο του γενικού διευθυντή και στο ολιγομελές Διοικητικό Συμβούλιο.

Ίδιες αντιρρήσεις εγείρονται και για τη δομή του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Πρόκειται για το «μήλον της έριδος» στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο με την έννοια ότι τα άρθρα που σχετίζονται με τα θέματα αυτά είναι εκείνα που εγείρουν τις περισσότερες αντιδράσεις, όχι μόνο από την πλευρά της αντιπολίτευσης, αξιωματικής και των άλλων, αλλά από την πλειονότητα όλων των κινηματογραφιστών. Αναγνωρίζω τη διάθεση και τη θέληση του Υπουργού να περιορίσει το μέγεθος αυτών των θεμάτων με κάποιες επιμέρους ρυθμίσεις και κάποιες σαφείς νομοτεχνικές βελτιώσεις που έκανε και αυτό βεβαίως είναι προς τιμήν του.

Σε ό,τι έχει να κάνει κυρίως με τη δημοσιοποίηση των οικονομικών τόσο του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου όσο και του Φεστιβάλ Κινηματογράφου, αλλά και τη θέσπιση πρόσκλησης ενδιαφέροντος για τις θέσεις του γενικού διευθυντή και των διευθυντών των επιμέρους διευθύνσεων, οι αλλαγές αυτές από την αρχική του θέση είναι σημαντικότερες. Οι αλλαγές αυτές, ωστόσο, θα μπορούσαν να είναι ακόμη πιο ριζικές υπέρ της απαιτούμενης διαφάνειας και αξιοκρατίας μιας δημοκρατίας που επιμένουμε και εμμένουμε στην αρχική μας θέση στο ότι έχει να κάνει με το κομμάτι τούτο. Άλλωστε, σας θυμίζω ως Ασκληπιάδης ότι «φρόνιμον και συνετόν και έτι δημοκρατικότερον τα «προλαμβάνειν» και όχι το θεραπεύειν».

Και επειδή μπορείτε να προλάβετε σε αυτόν τον τομέα μελλοντικές παρεκκλίσεις των Υπουργών που θα σας ακολουθήσουν ίσως, επιμένουμε ότι τα θέματα αυτά πρέπει να τα ξαναδείτε σε άλλη βάση.

Το τρίτο αντικείμενο αντιρρήσεών μας είναι η κατάργηση σημαντικών κινηματογραφικών θεσμών, έτσι όπως το αντιλαμβάνεσθε, σταθερά και αποκλειστικά και απαρέγκλιτα, όπως δηλαδή τα κρατικά κινηματογραφικά βραβεία ποιότητας. Από τη στιγμή που ενισχύετε τα κρατικά λογοτεχνικά βραβεία –και βεβαίως όχι μόνο ορθώς το πράττετε, αλλά είχατε τα συγχαρητήρια όλων μας– γιατί την ίδια στιγμή λειτουργείτε με άλλα κριτήρια και καταργείτε τα κρατικά κινηματογραφικά βραβεία, που έχουν αντίκρισμα όχι μόνο στην ηθική επιβεβαίωση του δημιουργού αλλά και στην αναγνώριση του στην αγορά έτσι όπως λειτουργούν τα πράγματα; Γνωρίζουμε όλοι πως λειτουργούν αυτά.

Τα βραβεία υπάρχουν από το 1960 για κάποιον λόγο. Για λόγο που δεν ήταν γραφικός και φολκλορικός και μας έκανε περήφανους. Γι' αυτόν τον ίδιο λόγο υπάρχουν και ισχύουν ακόμη και σε πολλές χώρες της άλλης Ευρώπης, στην Ιταλία τα βραβεία της Ρώμης, αλλά και τα βραβεία της Ταορμίνια και το Φεστιβάλ της Βενετίας, στη Γερμανία αντίστοιχα του Βερολίνου και τα βραβεία στη Γαλλία, που εκτός από τις Κάννες είναι τα Σεζάρ και όλα αυτά.

Εσείς έχετε στη διάθεσή σας μοντέλα ευρωπαϊκά όπου αντίστοιχα βραβεία λειτουργούν πολύ καλά ως θεσμός, οπότε αξιοποιήστε τα προς όφελος της αναβάθμισης των κρατικών βραβείων ποιότητας και μην καταργείτε μονοκονδυλιά έτσι απλά. Η τέχνη θέλει επιβράβευση, θέλει αυτό το χειροκρότημα που είναι η καλύτερη πληρωμή της και αναγνώρισή της. Σας καλώ να μην της το στερήσετε.

Αυτές είναι σε γενικές γραμμές οι αντιρρήσεις μας επί των άρθρων του νομοσχεδίου, που θα τις εξειδικεύσουμε στη συζήτηση επ' αυτών.

Θέλω να αναφερθώ σε ένα ακόμα σημείο. Υπάρχει μία αντίληψη επί του συνόλου του νομοσχεδίου ότι βάζει σε δεύτερη μοίρα την εννοούμενη καρδιά του κινηματογράφου, τον σκηνοθέτη, δίνοντας σαφές προβάδισμα στον παραγωγό. Θα έλεγα εν τέλει, όχι αδικώς. Γιατί πιαστικά υπάρχουν ορισμένα σημεία, όπως είναι το θέμα της επιστροφής του ειδικού φόρου που θα μπορούσαν να λειτουργήσουν περισσότερο ευεργετικά για τον

σκηνοθέτη, χωρίς να λειτουργούν εις βάρος του παραγωγού.

Αυτό που θέλω να πω είναι ότι εδώ έγκειται το ζητούμενο που ανέφερα στην αρχή περί των απαραίτητων ισορροπιών μεταξύ τέχνης και τεχνοκρατίας. Το ότι θα ευνοήσουμε τον μεν, δεν σημαίνει ότι θα ρίξουμε τον δε. Δεν πρέπει, όμως, να κάνουμε και το αντίθετο. Να βρεθεί η χρυσή τομή, όπως έχει βρεθεί και στις άλλες χώρες, στη Γερμανία για παράδειγμα. Να υιοθετήσουμε το καταλληλότερο μοντέλο, προκειμένου να μην δημιουργούνται εντυπώσεις διαφορετικής αντιμετώπισης και δικαίως επαναλαμβανών.

Και ένα τελευταίο, το οποίο θα ήταν παράλειψη να μην ακουστεί στη συζήτηση για τον κινηματογράφο, είναι αυτό που λείπει αυτή τη στιγμή από το σινεμά, η κινηματογραφική παιδεία. Από την πρώτη κιόλας επιτροπή είχαμε τη βαλσαμική δέσμευση εκ μέρους του Υπουργού περί ενίσχυσης της κινηματογραφικής παιδείας μέσα από τη θέσπιση των ακαδημιών. Στο ίδιο πλαίσιο είναι αναγκαίο να καθιερωθούν και τρόποι καλλιέργειας της αντίληψης, της νοστορπίας και της αντιμετώπισης του κινηματογράφου. Να δώσουμε κίνητρα στους νέους και στον κόσμο να ασχοληθούν με αυτό το κομμάτι της τέχνης, που είναι το πιο προσιτό σε όλους, σε σχέση με τα υπόλοιπα. Να γίνει δηλαδή συνείδηση σε όλους μας αυτό που γνωρίζετε και που γνωρίζουμε καλά, ότι η κινηματογραφική τέχνη όπως είναι σήμερα στην Ευρώπη και ακόμη περισσότερο η κινηματογραφική βιομηχανία των ΗΠΑ, έχουν καταδείξει ότι ανάγκη πρώτη της διαμόρφωσης του σημερινού γίνεσθαι, ακόμα και των διαφόρων πολιτικών είναι το σινεμά. Αναλογιστείτε μόνο το τι συμβαίνει στον τουρισμό της χώρας μας κατά την προβολή των ταινιών, στη Σκόπελο το «Μάμα μία», «Το μαντολίνο του λοχαγού Κορέλι», την «Τροία» και τον «Αλέξανδρο» που γυρίστηκαν στο Μαρόκο, γιατί δεν είχαν κίνητρα να γίνουν στην Ελλάδα. Βοήθησαν, όμως, την Ελλάδα οικονομικά και τουριστικά.

Με αφορμή, λοιπόν, το παρόν νομοσχέδιο του κινηματογράφου πρέπει να ξεκινήσει μία προσπάθεια για την καθιέρωση και ενίσχυση της κινηματογραφικής παιδείας, να δοθούν στους νέους ανθρώπους κίνητρα ενασχόλησης με το χώρο αυτό σε επαγγελματικό και ερασιτεχνικό επίπεδο. Να αποκτήσουμε ως λαός μια πιο ολοκληρωμένη κινηματογραφική κουλτούρα για να έχουμε και μεγαλύτερη κινηματογραφική παραγωγή. Έχουμε ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε το μέγεθος αυτού του πολιτισμού, του ελληνικού, του κινηματογραφικού, αυτό δηλαδή που έχουν συνειδητοποιήσει οι ξένοι, όπως ο Γκοντάρ που αρνείται να πάει στις Κάννες να πάρει το βραβείο του, λέγοντας «πρέπει να βοηθήσουμε την Ελλάδα να βγει από την οικονομική κρίση, γιατί της το χρωστάμε πολιτιστικά, πολιτισμικά». Και εμείς με τη σειρά μας χρωστάμε στο δικό μας πολιτισμό την παραπάνω αυτή συνειδητότητα της ομορφιάς του.

Ο ελληνικός κινηματογράφος είναι brand name με ταινίες θρύλους, όπως «Τα παιδιά του Πειραιά», η «Μανταλένα», η «Ηλέκτρα» του Κακογιάννη, οι «Τρωάδες» του, η «Στέλλα» του. Εμείς, όμως, από την πλευρά μας δεν έχουμε αξιοποιήσει κατάλληλα σήμερα τις ευκαιρίες τούτες. Εμείς πρέπει να το κάνουμε. Δεν θα το κάνει κανείς άλλος. Εμείς πρέπει να αξιοποιήσουμε αυτήν τη διαχρονικότητα που κάνει τις ταινίες να πουλάνε. Και πουλάνε γιατί είναι καλές.

Σήμερα οι καιροί δεν συγχωρούν την οποιαδήποτε αδράνεια. Ένα τέτοιο νομοσχέδιο για τον κινηματογράφο πρέπει να λειτουργήσει ως δύναμη αντίστασης στην παρακμή και την έκπτωση του ελληνικού πολιτισμού, γιατί αυτή είναι η κύρια κρίση, για να βοηθήσουμε αυτήν την κρυμμένη Ελλάδα των πολύ ικανών ανθρώπων, των καλλιτεχνών, ανθρώπων της γνώσης, της τέχνης και του πνεύματος, να παλέψει κατά της πνευματικής παρακμής της χώρας και να συνεισφέρουν τα μέγιστα σε αυτό που η Ελλάδα μας ξέρει καλύτερα από όλα να κάνει, να παράγει πολιτισμό. Με αυτόν τον τρόπο θα προστατευθούμε από ένα τέτοιο παρόν που ζούμε και έτσι κάπως, στα σίγουρα όμως θα δουλέψουμε για ένα καλύτερο μέλλον, γιατί το ελληνικό σινεμά είναι μία σταθερά, μία βεβαιότητα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον ειδικό

αγορητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αποστολάτο.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών, Εξωτερικών και Παιδείας Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αναστάσιος Κουράκης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σίγουρο ότι χρειαζόμαστε εδώ και πολλά χρόνια ένα νέο νόμο για τον κινηματογράφο. Άκουσα διάφορες γνώμες στη διαβούλευση με τους ανθρώπους του σινεμά που έλεγαν ότι αυτή η επιτακτική ανάγκη είναι ισοδύναμη με το «φέρτε μας ένα νομοσχέδιο». Φατάζομαι ότι κανένας δεν θεωρεί «φέρτε μας ένα οποιοδήποτε νομοσχέδιο», αλλά «φέρτε μας ένα νομοσχέδιο το οποίο μπορεί να δώσει λύση».

Θέλω να πω ότι έρχεται το νομοσχέδιο αυτό για να ψηφιστεί από τη Βουλή των Ελλήνων, με μία σοβαρή υπονόμηση που αφορά το κομμάτι της διαβούλευσης. Αναγνωρίζεται με ανακοινώσεις και σχόλια από τους περισσότερους φορείς και ειδήμονες του κινηματογράφου ότι εδώ υπήρξε ένα πολύ μεγάλο έλλειμμα. Βεβαίως καταλαβαίνω ότι γίνονται συζητήσεις επί πολλούς μήνες ίσως, αλλά δεν είναι δυνατόν να διατίθενται εννέα μέρες για τη διαδικτυακή διαβούλευση και να διατίθενται μερικά λεπτά στην κυριολεξία για να μελετήσουν τα κόμματα τις βελτιώσεις-τροπολογίες που φέρνει ο Υπουργός στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Δεν είναι δυνατόν να είμαστε υποχρεωμένοι μέσα σε μία ημέρα, εξαιτίας της αιφνιδιαστικής πραγματικά έλευσης του νομοσχεδίου στη Βουλή σήμερα, να τρέχουμε σαν τρελοί για να καταθέσουμε τροπολογίες, ώστε να έχουν έγκυρο χαρακτήρα σε λίγες ώρες. Αυτό είναι μία υπονόμηση της ουσίας, όχι μόνο της διαδικασίας.

Τελικώς, έχουμε -με τα μέχρι γνωστά στοιχεία- τρία κόμματα από την Αντιπολίτευση -τη Νέα Δημοκρατία, το ΚΚΕ και το ΣΥΡΙΖΑ- να μην εγκρίνουν το σχέδιο νόμου. Ο κ. Δαβάκης είπε ότι, εάν γίνουν σοβαρές αλλαγές, μπορεί να αλλάξει η στάση του κόμματός του. Το ίδιο λέμε και εμείς.

Εμείς έχουμε καταθέσει δώδεκα τροπολογίες. Επιμένουμε σε ορισμένα πράγματα. Είμαστε απολύτως διατεθειμένοι να αλλάξουμε στάση εάν γίνουν ουσιαστικές τροπολογίες και ουσιαστικές αλλαγές, όχι σε όλα βεβαίως. Κανένας δεν ζητά, εμείς τουλάχιστον δεν ζητούμε να έρθετε στη δική μας αντίληψη.

Το νομοσχέδιο που έχουμε μπροστά μας βέβαια έρχεται σε μία πάρα πολύ άχαρη ημέρα. Είναι την ίδια ημέρα που γίνεται μία πλήρης κατεδάφιση των εργασιακών σχέσεων και μία πτώχευση του πληθυσμού, με μία τεράστια κρίση. Αυτό θα επιβεβαιωθεί με το αυριανό νομοσχέδιο, το οποίο γυρίζει τη χώρα μας πάρα πολλά χρόνια πίσω.

Είναι γνωστές οι αντιδράσεις από όλο τον πολιτικό κόσμο και βεβαίως από Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, όπως και η απεργία στις 15 Δεκεμβρίου, που είναι μία κραυγή αγωνίας όλης της κοινωνίας. Εγώ τουλάχιστον αισθάνομαι λίγο περίεργα να μιλούμε για τον κινηματογράφο. Αισθάνομαι όμως ταυτόχρονα πάρα πολύ καλά για το ότι μπορούμε, κάτω από αυτές τις συνθήκες, να μιλούμε για τον πολιτισμό και την τέχνη.

Στο ερώτημα βέβαια εάν η τέχνη μπορεί να δώσει ουσιαστική λύση στα προβλήματα της ανθρωπότητας, η απάντηση είναι -την οποία υιοθετώ και εγώ- ότι κανένα από τα φλέγοντα προβλήματα της ανθρωπότητας δεν τα λύνει ένα ποίημα ή ένα σονέτο. Καταλύει όμως τη συλλογιστική που το προκαλέσει. Έτσι, λοιπόν, περισσότερο από ποτέ χρειαζόμαστε και την τέχνη και τον κινηματογράφο, κυρίως για να καταλυθεί η λογική που γεννά την κοινωνική ανισότητα και τα δεκάδες προβλήματα στην πατρίδα μας και όχι μόνο.

Σχετικά με το νομοσχέδιο που συζητούμε υπάρχουν ορισμένα χτυπητά σημεία, όπως είναι το ότι δεν υπάρχει αναφορά στον

σκηνοθέτη, δηλαδή δεν υπάρχει σαφής αναφορά ότι ο σκηνοθέτης είναι ο δημιουργός οπτικοακουστικού έργου. Τα κείμενα που θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν δεν αξιοποιήθηκαν, όπως το κείμενο των πέντε προσωπικοτήτων του χώρου, του Μάνου Ζαχαριά, του Γιάννη Μπακογιαννόπουλου, του Κώστα Βρεττάκου, του Μάνου Ευστρατιάδη, του Διαγόρα Χρονόπουλου, οι οποίοι ανάμεσα στα άλλα διατυπώνουν ότι «κυρίως στο σύνολό του το νομοσχέδιο εκφράζει μία στροφή της κρατικής κινηματογραφικής πολιτικής και επιχειρεί μία μεταρρύθμιση που οι μακροπρόθεσμες συνέπειές της φοβούμεθα ότι δεν έχουν μελετηθεί σε βάθος».

Στις γενικές αρχές, παρ' όλο που υπήρξε εξήγηση από τον κύριο Υπουργό, λέμε ότι δεν υπάρχει καμμία μέριμνα για την κινηματογραφική παιδεία που είναι πάγιο αίτημα του κινηματογραφικού χώρου. Θα έλεγα ότι προστέθηκε χάριν εντυπώσεων περισσότερο ότι το κράτος οφείλει να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για τη βελτίωση της κινηματογραφικής παιδείας του λαού, την ίδια στιγμή που δεν προβλέπεται κανένα μέτρο προς αυτήν την κατεύθυνση.

Βέβαια, η ερμηνεία ή η απολογία έστω του Υπουργού ήταν ότι αυτό είναι ένα πολύ σοβαρό θέμα και θα έπρεπε -και πρέπει- να αντιμετωπιστεί μαζί με το Υπουργείο Παιδείας. Δεκτή η εξήγηση. Θα έλεγα ότι περιμένουμε να δούμε στο εγγύς μέλλον το κομμάτι που αφορά την κινηματογραφική παιδεία. Τελούμε εν αναμονή.

Το δεύτερο κεφάλαιο, που μιλάει για το ελληνικό κινηματογραφικό έργο, αφήνει, όπως ξέρουμε, στην ευχέρεια υπουργικής απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού τις προϋποθέσεις με τις οποίες μπορεί να εκδίδεται πιστοποιητικό ελληνικής ιδιαιτεριότητας του κινηματογραφικού έργου. Θα θέλαμε κάτι πιο συγκεκριμένο.

Όσον αφορά το τρίτο κεφάλαιο, για την ενίσχυση της κινηματογραφίας, να σημειώσουμε ότι μειώνεται στο κατεστημένο σχέδιο νόμου το ποσοστό της ενίσχυσης. Ακόμη δεν προβλέπεται διαχωρισμός των ιδιοτήτων όσον αφορά τον παραγωγό, τον διανομέα, τον αιθουσάρχη, καθώς ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι σήμερα όλο και περισσότερο αυτές οι ιδιότητες συγκεντρώνονται σ' ένα πρόσωπο, πράγμα που οδηγεί στη μονοπώληση της κινηματογραφικής παραγωγής και στην εξαφάνιση του ανεξάρτητου ελληνικού κινηματογράφου.

Κατά την αντίληψή μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα έπρεπε τουλάχιστον να προβλέπεται ώστε η επιστροφή του φόρου να γίνεται με μία μόνο από τις τρεις ιδιότητες, στην περίπτωση βεβαίως που συγκεντρώνονται στο ίδιο πρόσωπο.

Ακόμη δεν παρέχονται κίνητρα για την επανεπένδυση στην κινηματογραφική παραγωγή των ποσών που προκύπτουν από την επιστροφή των ειδικών φόρων. Έτσι, θα λέγαμε συμπερασματικά ότι με το νομοσχέδιο αυτό φωτογραφίζονται συγκεκριμένες εταιρείες και παραγωγοί και όχι το σύνολο των παραγωγών. Κωδικοποιημένα έχουμε μία μονοπωλιακή κατάσταση παραγωγών, έχουμε μηχανισμούς για χρηματοδότηση συγκεκριμένων εταιρειών και διευκολύνσεις των ξένων και όχι των Ελλήνων κινηματογραφιστών.

Το ζήτημα σχετικά με το 1,5% το έχω πει πάρα πολλές φορές και δεν έχω πάρει καμμία απάντηση. Θα θέλαμε τουλάχιστον στο τέλος να έχουμε, όχι μια ικανοποίηση, μία απάντηση έστω. Δεν γίνεται καμμία μνεία στις ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις ούτε καν περαίωση. Όποιος δεν έδωσε τόσα χρόνια αυτό το 1,5% και κυρίως οι μεγαλοκαναλάρχεις, δεν έγινε και τίποτε!

Είναι ξέρετε σαν τα αυθαίρετα. Κάθε φορά σβήνουμε τα από εδώ και πέρα και ο καθένας έχει τη βεβαιότητα -όχι την αίσθηση- ότι μετά από λίγα χρόνια θα υπάρξει μία νέα παραγραφή κ.ο.κ.. Να γίνει έστω μία περαίωση, γιατί δεν μπορούμε να χαρίσουμε όλα αυτά τα χρήματα. Είναι κλοπή του ιδρώτα και του έργου του δημιουργού.

Όσον αφορά τα νέα μέτρα δεν έχουμε επαρκείς εγγυήσεις ότι θα μπορέσουν να εισπραχθούν. Καταλαβαίνω ότι κάνετε μία σοβαρή προσπάθεια και γι' αυτό περιμένουμε. Είναι εθιμική η συμπεριλήψη του ανταποδοτικού τέλους στον ετήσιο κύκλο εργασιών της ΕΡΤ, όπως και η επέκταση του 1,5% στα συνδρομητικά κανάλια.

Το κυριότερο ζήτημα, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –το γνωρίζετε, το έχουμε πει και στην επιτροπή– είναι η αντίρρησή μας για το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου. Δεν είναι θετική η αλλαγή της νομικής μορφής. Δεν είναι θετικός ο διορισμός επταμελούς διοικητικού συμβουλίου από τον Υπουργό. Αν τώρα υπάρχει ένας καλός «Γερουλάνος», αύριο θα υπάρξει ένας κακός «Γερουλάνος».

Το να κρίνουμε μ' έναν τρόπο απολύτως αφοριστικό την προηγούμενη, ενδεχομένως κακή σε ορισμένες στιγμές, συνδιοίκηση, δεν σημαίνει ότι μπορούμε να καταργήσουμε τελείως την αιρετότητα.

Πριν από λίγες ημέρες ήρθε στα χέρια μου η επιστολή του κ. Ντίνου Κατσουρίδη. Απευθύνεται στην Ένωση Σκηνοθετών Παραγωγών Κινηματογράφου. Λέει το εξής: «Επιχειρεί με το νομοσχέδιο να μετατρέψει το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου σε διευθυντικοκεντρικό, με έναν σούπερ διευθυντή ως μονοπρόσωπο κέντρο αποφάσεων και μάλιστα χωρίς προδιαγραφές προσόντων και ένα κατ' όνομα ΔΣ με μόνη αρμοδιότητα να επικυρώνει τις αποφάσεις του πρώτου».

Καταλαβαίνετε ότι άνθρωποι που διορίζονται από τον Υπουργό, λογοδοτούν στον Υπουργό και σε κανέναν άλλον. Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, μου ήρθε στο μυαλό τώρα το πως στάθηκαν οι πρυτάνεις απέναντι στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Οι πρυτάνεις εκλέγονται. Όλοι οι εκλεγμένοι πρυτάνεις στάθηκαν αρνητικά καταθέτοντας τη δική τους αντιπρόταση για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, εκτός από τις διορισμένες διοικήσεις, που έγιναν από το Υπουργείο Παιδείας σε ορισμένα πανεπιστήμια –που έπρεπε να υπάρχουν διορισμένες για ορισμένο χρονικό διάστημα– μέχρι να μπορέσουν να γίνουν εκλογές. Όλοι οι διορισμένοι πήραν θέση υπέρ του Υπουργείου, γιατί λογοδοτούν στο Υπουργείο. Οι άλλοι δεν λέω ότι θα έπρεπε αναγκαστικά να πάρουν αρνητική θέση –καθόλου, θα μπορούσαν να πάρουν και θετική ή άλλοι αρνητική κ.λπ.– αλλά το μη τυχαίο είναι ότι οι διορισμένες διοικήσεις δεν άσκησαν καμμία κριτική.

Εμείς θα καταθέσουμε τροπολογία. Είμαστε διατεθειμένοι να αλλάξουμε στάση εάν αλλάξετε σε δύο σημεία το νομοσχέδιο: Στο θέμα του διορισμού της διοίκησης και τη στάση απέναντι στο Φεστιβάλ του Ελληνικού Κινηματογράφου, όσον αφορά το διαγωνιστικό χαρακτήρα. Το είδατε και με την έλευσή σας και την παρουσία σας στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, πριν από δύο ημέρες. Να συμφωνήσουμε ότι θα μπορούσαν οι άνθρωποι του κινηματογράφου, οι άνθρωποι του σινεμά να βρουν τον τρόπο. Εάν δεν θέλουν το βραβειακό, να βρουν κάτι άλλο. Να βρουν μια ακαδημία, αλλά να βρουν κάτι, ώστε να μην έχουμε αυτό το απολυταρχικοφεουδαρχικό εξαρτημένο ΔΣ και όχι μία μορφή κοινωνικού ελέγχου. Μπορούμε να το βρούμε.

Η αντίληψη που εκφράσατε ότι εάν κάποτε γίνει, είμαι διατεθειμένος να δώσω θέση και σε αιρετούς δεν μας εκφράζει. Κατ' αρχάς δεν ξέρουμε εάν θα είστε εσείς αύριο και αν ο αντικαταστάτης σας θα έχει ακριβώς την ίδια αντίληψη, ή θα τον βολεύει να διορίζει επτά στους επτά, που να λογοδοτούν στον ίδιο.

Ακόμη καταργείται το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο, που ήταν ο σύνδεσμος στο Υπουργείο Πολιτισμού και την κινηματογραφική κοινότητα, για την χάραξη της κινηματογραφικής πολιτικής χωρίς να δημιουργείται κάτι νέο.

Στο θέμα του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης είπα ότι η απάλειψη του διαγωνιστικού χαρακτήρα είναι εξαιρετικά αρνητική. Το είπαν και άλλοι συνάδελφοι.

Επίσης, το νομοσχέδιο δεν μας εκφράζει –πέρα από αυτά που είπα– γιατί δεν υπάρχει πρόβλεψη για τις ταινίες μικρού μήκους, για τις κινηματογραφικές λέσχες ανά την περιφέρεια, ενώ δεν γίνεται κανένας λόγος για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου εκτός Θεσσαλονίκης.

Εμείς θα καταθέσουμε –ήδη τις έχετε– αρκετές τροπολογίες που αφορούν και τα εργασιακά προβλήματα και όχι μόνο, των τεχνικών του κινηματογράφου και για τη Ταινιοθήκη και για το Φεστιβάλ της Δράμας και για πολλά πολλά άλλα πράγματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Β' Αντιπροέδρου της Βουλής)

Θέλω να κλείσω όπως άρχισα, για το τι μπορεί να προσφέρει

η τέχνη στις μέρες μας. Θα κλείσω μ' αυτό που λέω στο πρώτο μάθημα που κάνω στους φοιτητές της Ιατρικής, για το ποια είναι η σχέση με τον άρρωστο. Έχει αναλογία αυτό, δεν κάνω άλλου είδους αναφορές. Θα σας πω λοιπόν, μία ιστορία: ότι ο ποιητής Μαρία Ρίλκε συνήθιζε με έναν φίλο του συνταξιούχο κάθε μέρα να κάνουν μία βόλτα στους δρόμους της Βιέννης. Καθώς περπατούσαν συναντούσαν μία γριά, η οποία στεκόταν στην άκρη του δρόμου, είχε απλωμένο το χέρι της, ζητιάνευε και όταν κάποιος περαστικός της έδινε ένα νόμισμα, χωρίς να τον κοιτάξει έβαζε το νόμισμα στην τσέπη της και ξανάπλωνε το χέρι. Μία μέρα, καθώς ο Ρίλκε βάδιζε με τον φίλο του, ο Ρίλκε κρατούσε ένα τριαντάφυλλο και πήρε και το έβαλε στο χέρι της γριάς. Για πρώτη φορά είδαν ότι τον κοίταξε –κοίταξε τον άνθρωπο που της έκανε αυτή την προσφορά– και αμέσως μετά αντί να μείνει, μάζεψε τα πράγματά της και έφυγε. Η γριά δεν εμφανίστηκε την επόμενη ημέρα, ούτε την μεθεπόμενη. Μετά από μία εβδομάδα ο φίλος του Ρίλκε, ρωτάει τον ποιητή: Αυτή η γυναίκα λείπει μία εβδομάδα, απορώ πώς θα ζει. Και του απαντάει ο Ρίλκε: Με το τριαντάφυλλο.

Θεωρώ, ότι ο κινηματογράφος στις μέρες μας έχει εξαιρετική σημασία. Μπορεί να αποτελέσει το τριαντάφυλλο, φθάνει να του συμπεριφερθούμε και να το ποτίσουμε, όπως του πρέπει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κουράκη, τον ειδικό αγορητή του ΣΥΡΙΖΑ.

Παρακαλώ το Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ, κ. Δημήτριο Παπουτσή, να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Παπουτσή, έχετε το λόγο, για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λαμβάνω το λόγο σήμερα παρά το γεγονός, ότι δεν είμαι ειδικός στα θέματα του κινηματογράφου και της τέχνης ειδικότερα. Επίσης, σε πείσμα μίας εποχής «λογικής», –που μας φέρει την προτεραιότητα της συζήτησης ενός σχεδίου νόμου που αφορά παραπέρα την στήριξη των μέτρων ενίσχυσης της οικονομίας της χώρας μας και μάλιστα υπό την μορφή κατεπειγόντος, κάτι που συζητείται στην αυριανή συνεδρίαση και με τον κίνδυνο να παρεξηγηθούμε όσοι σήμερα τολμούμε να μιλήσουμε για τον πολιτισμό και τον κινηματογράφο σαν μία «διάθεση πολυτελείας» και σε πείσμα μιας τέτοιας στρεβλής εντύπωσης –και επειδή με τη συζήτηση και της σημερινής νομοθετικής πρωτοβουλίας πρέπει να συμβάλουμε στην ανάδειξη ενός κλίματος αισιοδοξίας στην πατρίδα μας αυτές τις μέρες– πιστεύω πως πρέπει να στηρίξουμε αυτή τη σημαντική νομοθετική πρωτοβουλία.

Επέλεξα, λοιπόν, να υποστηρίξω από το Βήμα το υπό συζήτηση αυτό σχέδιο νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού για έναν απλό λόγο: Θεωρώ ότι σε ένα μεγάλο βαθμό ο κινηματογράφος είναι εκείνη η ριζοσπαστική μαζική τέχνη, η οποία με τον άλφα ή τον βήτα τρόπο μας αφορά όλους, γιατί είναι η πιο ζωντανή, η πιο άμεση, η πιο δυναμική, κατά τη γνώμη μου, τέχνη.

Θεωρώ, επίσης, ότι ο κινηματογράφος είναι ένας από τους κατ' εξοχήν παράγοντες διαμόρφωσης της σύγχρονης ταυτότητας ενός λαού τόσο στο εσωτερικό, όσο και διεθνώς. Και υπό αυτήν την έννοια έχει ανάγκη ενός ενιαίου, συνόλου, κανόνων δικαίου και ρυθμίσεων από πλευράς της πολιτείας, που θα διαφυλάσσουν, θα προστατεύουν, θα προωθούν την κινηματογραφική τέχνη. Σε αυτό φαντάζομαι ότι θα συμφωνήσουμε όλοι μας.

Ήθελε, λοιπόν, η στιγμή κατά την οποία ο ν. 1597/86 γνωστός και ως «νόμος της Μελίνας Μερκούρη», μετά από είκοσι τέσσερα χρόνια να έχει ξεπεραστεί τόσο από τις τεχνολογικές, όσο και από τις θεσμικές εξελίξεις στο χώρο της κινηματογραφικής παραγωγής. Είναι αναπόφευκτο, λοιπόν, ότι το όλο νομικό πλαίσιο υποστήριξης της ελληνικής κινηματογραφικής παραγωγής θα πρέπει να εκσυγχρονιστεί. Φυσικά, ένα νομοθέτημα το οποίο άντεξε και παρήγαγε έργο για είκοσι τέσσερα ολόκληρα χρόνια, περιποιεί τιμή ασφαλώς, για την αείμνηστη Μελίνα. Εύχομαι ολόψυχα, κύριε Υπουργέ, να αντέξει και η δική σας νομοθετική ρύθμιση τόσο πολύ στο χρόνο.

Η όλη αυτή νομοθετική πρωτοβουλία από πλευράς του Υπουρ-

γείου Πολιτισμού και Τουρισμού, στηρίχθηκε στις εξής διαπιστώσεις. Πρώτα απ' όλα ότι ο χώρος του κινηματογράφου είναι ιδιαίτερος γιατί ο κινηματογράφος είναι και Μέσον Μαζικής Επικοινωνίας, αλλά και τέχνη παράλληλα.

Επίσης, γίνεται αντιληπτό ότι μια κινηματογραφική παραγωγή, ενώ έχει υψηλό κόστος, για τους πολίτες ασφαλώς, δεν αποτελεί επιλογή πολυτελείας.

Τέλος, και ακόμα πιο σημαντικό είναι ότι ο κινηματογράφος κατά τις δεκαετίες του '50 και του '60, μας επαναποθέτησε ως χώρα στον παγκόσμιο χάρτη -σε μια εποχή που αναρρώναμε τότε από την Κατοχή και τον Εμφύλιο- σήμερα μοιάζει να μην γράφει την ιστορία που του αξίζει. Και τι εννοώ με αυτό; Ότι οι διεθνείς διακρίσεις ελληνικών αριστουργημάτων της εποχής εκείνης, όπως «ο Ζορμπάς» και «η Στέλλα» και άλλες μας έκαναν αναγνωρίσιμους ως χώρα τότε στο μεγάλο jet set, με την ανακάλυψη των ελληνικών νησιών και των τοπίων, αλλά και των ιδιαιτεροτήτων μας. Αναγνώριση η οποία αποζημιώθηκε βέβαια - για να το θέσω κάπως πιο ωμά- στη συνέχεια, με την άνοδο του τουρισμού μας. Μπήκαμε δηλαδή εκείνες τις δεκαετίες στον παγκόσμιο πολιτιστικό και τουριστικό χάρτη μέσα από αυτές τις ταινίες και άλλες αντίστοιχες.

Οφείλουμε πάρα πολλά στον ελληνικό κινηματογράφο. Κατά την άποψη μου, η ελληνική κινηματογραφική παραγωγή έχει και σήμερα παρόμοιο έργο να επιτελέσει, γιατί τηρουμένων των αναλογιών η Ελλάδα και σήμερα αντιμετωπίζει μεγάλα και δυσεπίλυτα προβλήματα, όπως και τότε. Εξυπακούεται, λοιπόν, ότι χρέος της Κυβέρνησης, αλλά και της Βουλής, είναι να συνδράμει τους ανθρώπους που δημιουργούν κινηματογράφο και απασχολούνται στο χώρο, όσο περισσότερο γίνεται στο έργο τους.

Επί του προκειμένου, με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου ερχόμαστε να δώσουμε λύση σε χρόνια προβλήματα. Είναι προβλήματα που αναφέρονται στις ελάχιστες, μέχρι τώρα, ιδιωτικές επενδύσεις, στην πάγια αδυναμία πρόσβασης στην εξωτερική αγορά, στην πολύπλοκη γραφειοκρατική δομή του κέντρου κινηματογράφου, στα προβλήματα στη διανομή, στις ελλείψεις των υποδομών.

Στην ουσία η κεντρική επιδίωξη του Υπουργείου με το παρόν σχέδιο νόμου είναι η απελευθέρωση των δημιουργικών δυνάμεων του τόπου. Το νομοσχέδιο στηρίζεται σε τέσσερις βασικούς πυλώνες. Σε ένα τετράπτυχο, δηλαδή, το οποίο φιλοδοξεί να φέρει στον ελληνικό κινηματογράφο, πρώτον περισσότερα χρήματα, δεύτερον, περισσότερες πηγές χρηματοδότησης, τρίτον, λιγότερη γραφειοκρατία και τέλος να ενισχύσει την κινηματογραφική δημιουργία.

Το νομοσχέδιο έρχεται να ολοκληρώσει την πολιτική επιλογή του Υπουργείου και να στηρίξει τον κινηματογράφο μετά και τη θέσπιση των φορολογικών κινήτρων για την κινηματογραφική παραγωγή, τα οποία ενσωματώθηκαν πέρυσι στο φορολογικό νομοσχέδιο.

Στοχεύουμε, λοιπόν, πράγματα τα οποία είναι μετρήσιμα. Εάν πετύχουμε, όλοι μας θα βγούμε ωφελημένοι. Στοχεύουμε στην ενίσχυση των νέων δημιουργών, σε μία κρίσιμη χρονική στιγμή, κατά την οποία η ελληνική κινηματογραφική παραγωγή αποκτά εξωστρέφεια, παρουσία εκτός συνόρων, στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, στην αύξηση των επενδύσεων στην εγχώρια αγορά.

Προσανατολιζόμαστε στην προσέλκυση ξένων συμπαραγωγών και παραγωγών, στην προβολή του σύγχρονου ελληνικού πολιτισμού στο εξωτερικό και τέλος στη διαφάνεια και στην αποτελεσματικότητα στη λειτουργία των κρατικών φορέων, που υλοποιούν την κινηματογραφική πολιτική.

Μέλημά μας είναι το πώς θα χρηματοδοτήσουμε τον πολιτισμό, χωρίς να σπαταληθούν κονδύλια, όπως είχε γίνει, κατά περίπτωση, στο παρελθόν. Με αυτό το σχέδιο νόμου μειώνουμε τα χρήματα που έχει ο Υπουργός στη διάθεσή του, για να τα χειρίζεται μόνος.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας πείσω και εγώ από τη πλευρά μου για το θέμα της σύνδεσης του κινηματογράφου με το εκπαιδευτικό σύστημα. Μιλώ κατ' ουσίαν για τη σύζευξη του πολιτισμού με την παιδεία, που ξεκινά με τη θεσμοθέτηση όσο το δυνατόν γρηγορότερα του

πάγιου αιτήματος των ανθρώπων του χώρου της έβδομης τέχνης αναφορικά με τη δημιουργία ανωτέρων σχολών κινηματογράφου.

Δεν είναι δυνατόν να θέλεις να ενισχύσεις τον κινηματογράφο στη χώρα σου και παράλληλα οι άνθρωποι που ενδιαφέρονται ακαδημαϊκά για αυτόν, να πρέπει να ξενιτεύονται στο εξωτερικό.

Κλείνοντας και αναφορικά με το θέμα της εκτός συνόρων εξωστρέφειας και της ελκυστικότητας της ελληνικής κινηματογραφικής παραγωγής, θα ήθελα να καλέσω τους αρμοδίους να δουν, να παραδειγματιστούν από το παράδειγμα άλλων χωρών, όπως είναι αντίστοιχες ευρωπαϊκές χώρες, η Ισπανία, η Βρετανία, η Ιταλία ή και η Δανία ακόμη, που με εύληπτες, απλές και όχι απλοϊκές ταινίες κατόρθωσαν να μπουν και στο μυαλό, αλλά και στην ταινιοθήκη του μέσου παγκοσμιοποιημένου πολίτη. Με τον τρόπο αυτό και την τοπική κινηματογραφική παραγωγή τους τόνωσαν και έγιναν ευρύτερα γνωστές σαν χώρες.

Κάνω, λοιπόν, ένα αντίστοιχο κάλεσμα για λιγότερο κινηματογραφικό ακαδημαϊσμό, για λιγότερη αφαιρετικότητα. Είναι αρχές, οι οποίες απευθύνονται σε συγκεκριμένο ιδιότυπο και περιορισμένο, κατά τη γνώμη μου, κοινό παγκοσμίως. Σίγουρα δεν είναι το ζητούμενο, κατ' εμέ, αυτό το διάστημα από τον ελληνικό κινηματογράφο.

Τελειώνοντας, προτού σας ευχαριστήσω για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε σε σχέση με το χρόνο, θέλω να κάνω και εγώ μια αναφορά στο φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους της Δράμας. Είναι ένας θεσμός, θα έλεγα, παγκόσμιας αναγνώρισης. Θα επιθυμούσα μια επιπλέον προσπάθεια για περαιτέρω νομική κατοχύρωση αυτού του θεσμού και υποστήριξη, πέραν ασφαλώς της διατυπωθείσης και εκπεφρασμένης πολιτικής βούλησης του Υπουργού για τη στήριξη του φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους της Δράμας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτριο Παπουτσή.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Και εγώ, όπως και ο συνάδελφος κ. Παπουτσης, δεν είμαι ειδικός σε θέματα κινηματογράφου. Διαμορφώνω απλώς τη ζήτηση ως θεατής. Δηλαδή, δεν γνωρίζω καλά το σκέλος της προσφοράς, της δημιουργίας.

Θα ήθελα να πω, κύριε Υπουργέ, ότι προβληματίστηκα για το εάν πραγματικά έπρεπε να πω δύο λόγια όταν σήμερα έξω από την Αίθουσα αυτή, στην κοινωνία, στην οικονομία συμβαίνουν σημεία και τέρατα. Οι πολίτες, που μας παρακολουθούν να συζητάμε αυτό το νομοσχέδιο, θα έλεγαν ότι περί άλλων τυρβάζουμε.

Ωστόσο, μιλάμε για κάτι που είναι πολύ σημαντικό. Μιλάμε για πολιτισμό. Μιλάμε για τέχνη. Έψαξα να βρω ένα ορισμό της τέχνης. Τελικά και διαβάζοντας αρκετά, κατέληξα στον πιο σημαντικό για μένα, από τους ορισμούς που βρήκα. Η τέχνη είναι, αυτό που είναι. Θα προσέθετα ότι είναι και μια μεταφορά, μια διάχυση συναισθημάτων. Αυτήν την αίσθηση μου δημιουργεί η τέχνη του κινηματογράφου.

Συζητάμε, λοιπόν, για την 7η Τέχνη την πρώτη μετά τις έξι καλές τέχνες. Μιλάμε, όμως, κύριε Υπουργέ μόνο για τέχνη; Όχι. Ο κινηματογράφος είναι και αποτέλεσμα δύο ακόμα συντελεστών. Ο ένας είναι η τεχνολογία και ο άλλος είναι η οικονομία. Είναι η τεχνολογία, γιατί σήμερα ο κινηματογράφος δεν μπορεί να επιβιώσει χωρίς την τεχνολογία, τα ψηφιακά μέσα. Όλα όσα παρακολουθούμε με θαυμασμό στην οθόνη μας, το επιβεβαιώνουν.

Ως προς τον δεύτερο συντελεστή, δηλαδή την οικονομία, ο κινηματογράφος δημιουργεί πραγματικά αξία και στο σκέλος της παραγωγής, αλλά και στη διανομή. Ποιος είναι, λοιπόν, ο στόχος; Είναι να συνδυαστούν κατάλληλα αυτοί οι τρεις παράγοντες, αυτοί οι τρεις συντελεστές, δηλαδή η τέχνη, η τεχνολογία και η οικονομία έτσι ώστε να στηρίζουμε και να αναπτύξουμε τον ελληνικό κινηματογράφο. Νομίζω ότι αυτό είναι κοινός τόπος.

Για να αναπτύξουμε, όμως, τον ελληνικό κινηματογράφο, χρει-

αζόμαστε μεγαλύτερη αγορά. Η ελληνικό αγορά δεν φθάνει. Άρα εξωστρέφεια, δηλαδή, επενδύσεις. Αλλά ας το αφήσω αυτό στην άκρη.

Το πιο σημαντικό απ' όλα, δηλαδή, η προστιθέμενη αξία του κινηματογράφου, είναι η προβολή της χώρας. Μην ξεχνάμε ότι από τον κινηματογράφο έγινε η χώρα μας τουριστικός προορισμός. Δεν υπάρχει, λοιπόν, καλύτερο μέσο προβολής του πολιτισμού και της ιστορίας μας από τον κινηματογράφο.

Εδώ θα ήθελα να ανοίξω μία παρένθεση για να αναφερθώ στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, τη Χίο και σε ένα σκηνοθέτη τον οποίο γνώρισα πρόσφατα και έχω δει όλες του τις ταινίες, τον Δήμο Αβδελιώδη. Δύο από τις χαρακτηριστικές του ταινίες είναι το «Δέντρο που πληγώναμε», που αναφέρεται στην καλλιέργεια του σκίνου, δηλαδή της μαστίχας, και η «Εαρινή σύναξη των αγροφυλάκων». Είναι δύο υπέροχες ταινίες, που παρουσιάζουν και αναδεικνύουν τον πολιτιστικό πλούτο της ιδιαίτερης πατρίδας μου.

Είπα ότι ο κινηματογράφος είναι ένα μέσο προβολής. Είναι ένα μέσο δωρεάν προβολής. Την προβολή αυτή τη χρειαζόμαστε σήμερα περισσότερο από ποτέ. Θα ήθελα να πω και κάτι ακόμα, κύριε Υπουργέ. Ο κινηματογράφος δεν απαιτεί υποδομές. Δηλαδή, επενδύσεις. Αυτές υπάρχουν. Είναι, όπως είπα και πριν, ο φυσικός πλούτος της χώρας και το τεράστιο απόθεμα ιστορίας και πολιτισμού, που έχουμε.

Εάν μου επιτρέπεται, θα ήθελα να αναφερθώ ακόμη μία φορά στην ιδιαίτερη πατρίδα μου και στον κάμπο της Χίου. Σας καλώ να τον επισκεφθείτε και να δείτε ότι έχουμε το μοναδικό στον κόσμο υπαίθριο στούντιο και θα ήθελα να μας κάνετε την τιμή να έρθετε για να το διαπιστώσετε και εσείς.

Αναφέρθηκε προηγουμένως σε τρεις συντελεστές, στη τέχνη, στην τεχνολογία και στην οικονομία. Και οι τρεις αυτοί συντελεστές υποφέρουν από το υπερτροφικό και γραφειοκρατικό κράτος.

Θα αναφερθώ εδώ σε μια γαλλοαμερικανική παραγωγή -νομίζω ότι σε αυτήν είναι συμμετέχοντα τα στούντιο Ντίσνεϋ- με τίτλο «Νικόστρατος ο Πελεκάνος». Είναι μια ταινία που επρόκειτο να γυριστεί στη Σίφνο τον Απρίλιο που μας πέρασε. Βασίζεται σε ένα βιβλίο ενός Γάλλου, αν θυμάμαι καλά, συγγραφέα.

Ακούστε το εκπληκτικό που συνέβη. Ενώ οι παραγωγοί, Γάλλοι και Αμερικανοί, φρόντιζαν για τα πάντα και με κάθε λεπτομέρεια, ώστε να γίνει αυτή η ταινία, κάποια στιγμή ζήτησαν εγγράφως άδεια από το λιμεναρχείο της περιοχής ή το λιμενικό ταμείο -δεν είμαι σίγουρος- για να εγκαταστήσουν μια πλωτή, μη μόνιμη προβλήτα στη θάλασσα για τις ανάγκες της ταινίας και την οποία θα αποξήλωναν μόλις τελείωναν τα γυρίσματα.

Το Λιμεναρχείο του απάντησε ότι είναι αρμόδιο το Υπουργείο Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Απευθύνθηκαν οι άνθρωποι στο Υπουργείο Οικονομίας, το οποίο τους παρέπεμψε στη κτηματική Υπηρεσία ή στη Διεύθυνση Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομίας. Δηλαδή, ο υπάλληλος που συνέταξε το έγγραφο, δεν το έψαξε καν για να τους κατευθύνει στην μία ή στην άλλη υπηρεσία. Η απάντησή του ήταν «πήγαινε εκεί ή εκεί».

Προφανώς αυτή δεν είναι και η μοναδική ιστορία κινηματογραφικής τρέλας στη χώρα μας. Θα αναρωτιέται, βέβαια, κανείς γιατί δεν απασχολεί κανέναν το γεγονός ότι οι παραλίες μας έχουν χιλιάδες σταθερές παράνομες προβλήτες;

Η κ. Κατσέλη, απ' ό,τι διάβασα και προς τιμήν της προσπάθησε να λύσει το πρόβλημα. Δεν ξέρω αν τα κατάφερε τελικά.

Εκείνο που αναρωτιέμαι είναι μήπως, κύριε Υπουργέ, αυτό το νομοσχέδιο ήταν μία αφορμή για να ασχοληθείτε και εσείς με το θέμα της διευκόλυνσης των διεθνών παραγωγών που πολλές φορές αναστέλλονται με τέτοιου είδους;

Ερχομαι τώρα στον ελληνικό κινηματογράφο. Ο ελληνικός κινηματογράφος έχει ανακάμψει -για να μην πω ότι ανθεί κιόλας- και αυτό, κύριε Υπουργέ, έγινε από μόνο του. Μόνος του τα κατάφερε, όχι με το νομοσχέδιο αυτό. Το κράτος, βέβαια, προχωρά και μέσα από την προσπάθεια αυτή θεωρεί ότι την ανάκαμψη θα την κάνει μεγάλη ανάπτυξη.

Κατά την γνώμη μου, όπως και σε άλλους τομείς της οικονομίας έτσι και στον κινηματογράφο, είναι θέμα ζήτησης και προ-

σφοράς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ένα λεπτάκι, κυρία Πρόεδρε.

Είπα στην αρχή ότι εγώ, ως θεατής βρίσκομαι στο σκέλος της ζήτησης, διαμορφώνω, δηλαδή, τη ζήτηση. Για την προσφορά όμως είναι σαφές ότι εργάζεται ο δημιουργός και ο παραγωγός. Όμως, αν δεν υπάρχει ζήτηση, δηλαδή, εισιτήρια, αυτό που κάνετε, δηλαδή, η επιστροφή στους παραγωγούς του Ειδικού Φόρου Θεάματος, δεν έχει νόημα.

Και να σημειώσω εδώ ότι ξεχάσατε τους δημιουργούς, δηλαδή, τους σκηνοθέτες και τους σεναριογράφους. Και κάτι ακόμα, ξεχάσατε το ότι ο παραγωγός έχει ήδη χρηματοδοτηθεί από το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου. Άρα, λοιπόν, υπάρχει ένα πρόβλημα σχετικό με το μείγμα της ανταποδοτικότητας από πλευράς της πολιτείας.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι σημειώνω με ικανοποίηση ότι στις πρωτοβουλίες σας θα είναι και μία ρύθμιση για την Ελληνική Ταινιοθήκη αλλά και για το θέμα λειτουργίας των Ανωτέρων Σχολών Κινηματογράφου, που, απ' ό,τι διάβασα, πρόκειται να το φέρετε προσεχώς για ψήφιση στη Βουλή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μουσουρούλη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Κώστας Καζάκος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΖΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να καλησπερίσω τη μοναδική κυρία συνάδελφο και τους έξι-οκτώ κυρίους συναδέλφους. Αισθάνομαι σαν να παίζω σε αποτυχημένη παράσταση σήμερα. Σχεδόν χάνει το νημά του να παρεμβαίνει κανείς για τέτοια ζητήματα και να ανεβαίνει στην έδρα της Βουλής. Μήπως είναι μοιραίο; Το ενδιαφέρον που επιδεικνύεται για τον κινηματογράφο, καθρεπτίζεται στην εικόνα της Αίθουσας.

Θα ήθελα να πω μερικά στοιχεία, μία μικρή αναδρομή στο παρελθόν, για να ξέρουμε μέσα σε ποιο περιβάλλον μιλάμε για τον κινηματογράφο σήμερα, το 2010. Ο ελληνικός κινηματογράφος έχει μία ιστορία περίπου εκατό χρόνων, αλλά ανδρώθηκε στα χρόνια της Κατοχής και υπήρξε αυτή η αθήνη που την είπαμε με πολλά ονόματα, «ο παλιός εμπορικός κινηματογράφος», «ο παλιός καλός κινηματογράφος».

Πέρασε πολλά στάδια και συκοφαντήθηκε και μεγεθύνθηκε και πολλά συνέβησαν. Το πρώτο που έχει σημασία είναι ότι ήταν ο κινηματογράφος των παραγωγών, ήταν ένα επάγγελμα βιοποριστικό. Αντί να κάνουν μία άλλη δουλειά μερικοί άνθρωποι τότε, σκεφθήκαν να εμπορευτούν την εικόνα, που δημιουργούσε ισχυρές εντυπώσεις στο κοινό. Ο λόγος ήταν απολύτως κερδοσκοπικός. Ο κινηματογράφος αυτός, που ανδρώθηκε στην Κατοχή, στον πόλεμο και μετά, στην περιπέτεια του Εμφυλίου και άρχισε να κάνει μεγάλα εισιτήρια και να έχει απήχηση στο κοινό από τη δεκαετία του '50 και ύστερα, έφθασε στη δεκαετία του '60 στο απόγειο του, μέχρι τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '70 -1972 με 1973- όπου και πέθανε. Μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, σε λίγους μήνες, απρόσμενα άδειασαν οι αίθουσες από αυτό τον παλιό κινηματογράφο.

Πρέπει να πούμε το εξής, το οποίο παραγνωρίζεται και μάλλον δεν το προσέχει κανείς. Ότι σε όλη αυτήν τη διάρκεια και προηγούμενος, στα χρόνια του Μεσοπολέμου, που δεν υπήρχαν παραγωγοί, αλλά υπήρχαν μερικοί τρελοί κινηματογραφιστές, υπήρχε πάντα και προσπάθεια να γίνει καλλιτεχνικός κινηματογράφος. Η εικόνα ξέρετε ποια ήταν; Ότι οι εμπορικές ταινίες έκαναν εξακόσιες χιλιάδες εισιτήρια, οκτακόσιες χιλιάδες εισιτήρια και η καλλιτεχνική ταινία έκανε χίλια διακόσια εισιτήρια, έκανε δύο χιλιάδες εισιτήρια με το ζόρι, ολόκληρη την πρώτη εβδομάδα προβολής. Αυτό, βέβαια, έχει ερμηνείες.

Αυτός ο παλιός κινηματογράφος ήταν προϊόν όχι μόνο κερδοσκοπίας, αλλά και κακού γούστου, ήταν ψευδεπίγραφος, πλαστός, παρούσαζε πλαστογραφημένη πραγματικότητα στο κοινό, επειδή είχαν την αντίληψη οι παραγωγοί της εποχής ότι ο κόσμος, βεβαρημένος από τον πόλεμο και την Κατοχή, ήθελε φρου-

φρου και αρώματα, ήθελε περιπέτειες, να ευχαριστηθεί, να γελάσει, να χαρεί. Και τι έκαναν για να το πετύχουν αυτό; Πλαστογραφούσαν, έκλεβαν τα μελό του Χόλιγουντ που παίζονταν στην Ελλάδα, πλαστά σενάρια, εξωπραγματικές καταστάσεις, έδιναν ξένα πρότυπα, πλαστογραφημένα, ηλίθια πρότυπα και στη νεολαία, στα κοριτσόπουλα της εποχής και στους νέους της εποχής, που άρχιζαν και περπατούσαν σαν τον Τζων Γουέιν στους δρόμους και τα κοριτσάκια που έβγαιναν τις Κυριακές στη Δραπετσώνα και το Κερατσίνι, προσπαθώντας να μιμηθούν τις γόησσες του Χόλιγουντ και μετέπειτα, τα πρότυπα του ελληνικού κινηματογράφου.

Όλα τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας για τους παραγωγούς της εποχής, γι' αυτό τον κινηματογράφο της εποχής, όλα αυτά τα προβλήματα ήταν σαν να είχαν γίνει στις Σαμόες και στα νησιά του Ειρηνικού, σαν να μην τα είδαν ποτέ, σαν να μην τα αντιμετώπισαν ποτέ στην Ελλάδα. Παράλληλα, όμως, υπήρχαν και καλλιτεχνικές προσπάθειες, οι οποίες πήγαιναν άχρηστες, δεν τις έβλεπε κανένας. Γιατί;

Να πούμε και αυτό, ότι μετά το θάνατο αυτού του κινηματογράφου, το 1972, μέσω της τηλεόρασης άρχισε μία καινούργια άνοδος, γιατί η τηλεόραση έζησε από αυτόν τον παλιό κινηματογράφο. Αυτό δεν σημαίνει, όπως έχει ειπωθεί πολλές φορές, ότι ήταν σπουδαίος κινηματογράφος αυτός, αλλά σημαίνει ότι η ελληνική κοινωνία έπασχε από μία χρόνια καχεξία και ζούσε και ζει ακόμα -να μη χαρακτηρίσω με τι- με τα ίδια σκουπίδια. Γιατί; Γιατί δεν απόκτησε ποτέ παιδεία, γιατί καταστράφηκαν τα κριτήρια του λαού μας τα οποία είχε κάποτε. Τώρα δεν μπορεί να ξεχωρίσει μεταξύ δύο πραγμάτων αυτό που του χρειάζεται περισσότερο.

Η καταστροφή του αποδέκτη του έργου της τέχνης, του έργου του πολιτισμού είναι το βασικότερο πρόβλημα της κοινωνίας μας. Είναι ελεύθεροι οι καλλιτέχνες να κάνουν ό,τι θέλουν, να πουν ό,τι θέλουν, να κάνουν επανάσταση με τα ποιήματά τους και με τα θεατρικά τους έργα, με τις ταινίες τους, αλλά το σύστημα που λέμε, ό,τι έχει ο καθένας στο κεφάλι του γι' αυτό το πράγμα, έχει αφαιρέσει τον αποδέκτη του έργου, έχει αφαιρέσει τη συχνότητα και ο δημιουργός εκπέμπει στο διάστημα, στην έρημο.

Αυτό είναι μία πραγματικότητα. Αυτό να το έχουμε υπ' όψιν μας για ποιο τόπο και για ποιο χώρο μιλάμε.

Προσπαθούμε να νομοθετήσουμε για τον κινηματογράφο βάσει καινούργιων δεδομένων και όπως φαίνεται, εκτελώντας τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία ζήτησε το Χόλιγουντ, τη μεγάλη βιομηχανία της βορειοαμερικανικής δημοκρατίας όπου το εμπόριο του θεάματος έχει φθάσει να ξεπερνάει σε κέρδη το εμπόριο των όπλων και το εμπόριο των ναρκωτικών. Μιλάμε για τρομαχτική δύναμη.

Λέει, λοιπόν, η Ευρώπη ότι γιατί να μην συγκεντρώσουμε κι εμείς τις δυνάμεις που είναι διασπαρμένες σε όλες τις μικρές χώρες και να κάνουμε μία ευρωπαϊκή κινηματογραφία, ένα Χόλιγουντ, για να έχουμε ένα μεγάλο κομμάτι της πίτας στην παγκόσμια οπτικοακουστική αγορά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Καζάκο.

Παρακαλώ πολύ το Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνεργισμού, κ. Ηλία Πολατίδη να λάβει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Είναι πράγματι δύσκολο το καθήκον να μιλάς για τον κινηματογράφο μετά από τον κ. Καζάκο, ο οποίος γύρισε ορισμένες ταινίες πριν να γεννηθώ εγώ. Παρ' όλα αυτά τις έχω δει, μου έχουν αρέσει και το παράδοξο -και τώρα θα διαφωνήσω μαζί σας, επειδή λέτε ότι δεν ήταν καλές αυτές οι ταινίες- είναι ότι τις βλέπουν και τα παιδιά μου.

Το θέμα, λοιπόν, είναι το τι έχουμε σήμερα. Μπορούμε πάντα να συγκρίνουμε κάτι με ένα απόλυτο, με ένα ιδανικό και να βρίσκουμε ότι δεν ήταν σωστό.

Δυστυχώς όμως κύριε Καζάκο, σήμερα δεν υπάρχει Σακελλάριος. Μπορεί κάποιος να θεωρούσαν ότι το «Χτυποκάρδια στα θρανία» ή «Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο» δεν ήταν καλές ταινίες, αλλά δυστυχώς τέτοιες ταινίες δεν μπορούμε

να βγάλουμε σήμερα. Μακάρι να μπορούσαμε.

Δυστυχώς σήμερα, δεν έχουμε ένα νέο Καζάκο, ένα νέο Παπαγιαννόπουλο, ένα νέο Ορέστη Μακρή, μία νέα Γεωργία Βασιλειάδου, δεν έχουμε έναν Τζαβέλα και μία σειρά από άλλους. Πάνω απ' όλα και δυστυχώς δεν έχουμε Φίνο. Ήταν πράγματι βιοποριστικοί οι λόγοι που έστρεψαν αυτούς τους ανθρώπους εκεί. Αλλά ποιος μπορεί να πει ότι κάποιοι που έστησαν αυτήν την τέχνη στην Ελλάδα, δεν είχαν όραμα και αγάπη;

Να μην ξεχνάμε ότι αυτοί οι άνθρωποι κατόρθωσαν να δώσουν ένα κομμάτι πολιτισμού το οποίος καλώς ή κακώς, είναι αυτό που υπάρχει σήμερα. Εκείνη την εποχή, λοιπόν, έβγαιναν μέτριες ταινίες, έβγαιναν κακές ταινίες, έβγαιναν μυθοπλασίες αλλά έβγαιναν και αριστουργήματα.

Οι παλαιότεροι θα θυμούνται κι εμείς οι νεότεροι μάθαμε ότι δυστυχώς, όταν έβγαίνε το σήμα της Φίνος Φιλμ στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου για το οποίο μιλάμε σήμερα, γιουχαράνε οι προοδευτικοί νέοι εκείνης της εποχής.

Που είναι σήμερα ο Φίνος; Σήμερα θα αντικαταστήσει το Φίνο το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου και οι διορισμένοι από το Υπουργείο; Ποιος από εδώ και απ' έξω που μας βλέπει πιστεύει ότι πράγματι αυτοί οι διορισμένοι με τις αιώνιες διαμάχες τους για κονδύλια που πάντα ζητάνε κάτι παραπάνω, θα μπορέσουν να αντικαταστήσουν το Φίνο;

Και τι μας έχει φέρει η τηλεόραση κι ορισμένα κανάλια ιδιαιτέρως; Μας έχουν φέρει τα σκουπίδια του Χόλιγουντ. Αυτή η μεγάλη επανάσταση κι αυτό το να διώξουμε τον παλιό κακό κινηματογράφο, να φέρουμε τη νέα κουλτούρα ή θολοκουλτούρα, μας οδήγησε στο να τρώμε τα σκουπίδια του Χόλυγουντ. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Να πω κι ένα άλλο γεγονός. Το 1974 το αμερικάνικο ίδρυμα Ford, έκανε μία έρευνα γιατί στην Ελλάδα υπήρχε το εξής παράδοξο φαινόμενο: Η Ελλάδα ήταν η μοναδική χώρα στον κόσμο στην οποία στα εισιτήρια στα ελληνικά προς ξενόγλωσσα ήταν είκοσι προς ένα. Δηλαδή, ο κόσμος πήγαινε κι έβλεπε κυρίως ελληνικές ταινίες. Έβαλε, λοιπόν, αυτό το περιβόητο, προοδευτικό, αμερικάνικο ίδρυμα Ford, στόχο να διορθώσει αυτήν την κατάσταση και το κατόρθωσε. Κατέστρεψε τον ελληνικό κινηματογράφο. Αυτό έκανε. Και πώς το έκανε; Με την ίδρυση του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου.

Μπήκε, λοιπόν, το κράτος να κάνει καλύτερα από τον Φίνο κι από τους υπόλοιπους, Καραγιάννη Καρατζόπουλο, κ.λπ, αυτό που ήξεραν εκείνοι να κάνουν. Εσείς, κύριε Καζάκο, τους έχετε γνωρίσει. Για μένα είναι ιστορικά πρόσωπα αυτά και βλέπω το αποτέλεσμα της δουλειάς τους. Δυστυχώς κανείς κρατικοδίαιτος διορισμένος δεν μπορεί να κάνει αυτά που έκαναν αυτοί.

Και μετά από μία δεκαετία, που υπήρχαν ταινίες με μία ιστορική πολιτική μονομέρεια -τη δεκαετία του '80- μονίμως από το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, υπήρχε η οπτική της αριστεράς για ορισμένα γεγονότα κ.λπ.- από ένα σημείο και μετά, μετά το '90, ξαφνικά περάσαμε στη χυδαιότητα. Αυτό που βγαίνει απ' αυτό που λέμε «ελληνικός κινηματογράφος» είναι μία χυδαιότητα και μία διάθεση κατασφυοφαντήσεως ή ειρωνείας κάθε τι ελληνικού που πραγματικά δεν ξέρω από ποιους κομπλεξικούς κυρίως σκηνοθέτες και παραγωγούς βγαίνουν. Τι ακριβώς θεωρούν ότι επιτυγχάνουν κάνοντας όλα αυτά τα πράγματα; Υπάρχει κάποια λύση σ' αυτήν την κατάσταση;

Νομίζω ότι αυτοί που έκαναν τους σχεδιασμούς τότε το 1974 -και αναφέρομαι στο ίδρυμα Ford- πέτυχαν το σκοπό τους. Διέλυσαν μία ελληνική παραγωγή κινηματογράφου.

Μπορούμε να την ανασυστήσουμε; Μπορούμε αλλά όχι με τους όρους που βάζει το παρόν νομοσχέδιο στο οποίο δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει φυσικά τις προθέσεις σας και δεν πιστεύω ότι είναι δυνατόν να θέλει ο Υπουργός Πολιτισμού να μην υπάρχει ελληνική βιομηχανική παραγωγή.

Μπορεί να το επιτύχει; Μπορούν αυτά τα μέτρα τα οποία προτείνετε πράγματι να το κάνουν; Αρκεί το 1,5% που βάζετε στα διαφημιστικά έσοδα την ίδια ώρα που οι σταθμοί αυτοί έχουν σχεδόν 100% αμερικάνικο πρόγραμμα και στην κυριολεξία μας ταΐζουν μόνο τα σκουπίδια; Φθάνει για να μπορέσουμε να κάνουμε κάτι καλό; Γιατί δεν δίνετε κάποια κίνητρα για συνέ-

ργειες μεταξύ των σταθμών και βάζετε ο καθένας μόνος του απλά να διαθέτει;

Να είναι υποχρεωμένοι, λοιπόν, να κάνουν ελληνικές παραγωγές όχι μόνο κινηματογραφικές αλλά και ιστορικές και λογοτεχνικές σειρές και να είναι αυτό υποχρέωση προκειμένου να τους δώσετε την άδεια. Να δούμε και κάτι άλλο, πέραν από ορισμένα σίριαλ. Υπάρχουν βέβαια και ορισμένα σωστά, ελάχιστα στον αριθμό. Η πλειοψηφία όμως, συναγωνίζεται στο ποιο θα είναι πιο σκουπίδι από τα σκουπίδια που βλέπουμε από την αμερικάνικη τηλεόραση. Δυστυχώς, αυτή είναι η πραγματικότητα σήμερα.

Οι νέες τεχνολογίες κύριε Υπουργέ, δίνουν τις δυνατότητες πραγματικά σήμερα να ανταγωνιστούμε χώρες, οι οποίες μπορούν να δώσουν φθηνούς κομπάρσους, να έχουν γενικά ένα μειωμένο κόστος παραγωγής. Όλα αυτά τα σκηνικά που απαιτούσαν τεράστιες δαπάνες στο παρελθόν, σήμερα δεν απαιτούνται. Αυτό που λείπει όμως -και δεν μπορώ να δω μέσα στο νομοσχέδιό σας, δυστυχώς- είναι η έμπνευση και το όραμα.

Μας λείπουν τέτοιοι άνθρωποι. Είναι ένα γενικότερο θέμα της παιδείας και του πολιτισμού που υπάρχει το πως θα ξαναβγούμε άνθρωποι, οι οποίοι θα έχουν κάτι μέσα στην ψυχή τους για να μπορέσουν να το περάσουν και στο πανί του κινηματογράφου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Πολατίδη.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής, κ. Ελευθέριος Αυγενάκης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναγνωρίζουμε όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα ότι το παρόν νομοσχέδιο έρχεται μέσα σε μια ιδιαίτερως δύσκολη αλλά και φορτισμένη συγκυρία, ωστόσο σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να παραβλέψουμε το γεγονός ότι άπτεται άμεσα των πολύ σημαντικών θεμάτων του πολιτισμού.

Εισαγωγικά επιτρέψτε μου να δώσω ιδιαίτερη βαρύτητα στον μοναδικό πολιτιστικό πλούτο που διαθέτει η χώρα μας αλλά και στην πρωτογενή πολιτιστική μας παράδοση. Θεωρώ, λοιπόν, ότι την ώρα που η δημοσιονομική κρίση μαστίζει τη χώρα αλλά και το ελληνικό νοικοκυριό, τα δύο αυτά στοιχεία, η μοναδικότητα και η σημασία του ελληνικού πολιτισμού στο σύνολό του όπως και η πολιτιστική μας παράδοση και κληρονομιά, συνθέτουν βασικά συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας μας και μπορούν να αποτελέσουν σημαντικά αναπτυξιακά εργαλεία.

Βεβαίως αναγκαία προϋπόθεση γι' αυτό είναι να προχωρήσουμε με προσεκτικά σχεδιασμένες πρωτοβουλίες και να εφαρμόσουμε συγκεκριμένες ρεαλιστικές προτάσεις γιατί τονίζω ως δεδομένο ότι μαζί με τον τομέα του τουρισμού, ο πολιτισμός μπορεί να αποδειχθεί ως η κινητήριος δύναμη της οικονομίας, ως ένα υπαρκτό και ισχυρό συγκριτικό πλεονέκτημα της χώρας που μπορεί να την κάνει ευρύτερα γνωστή και ελκυστική στις ανερχόμενες τουριστικές αγορές αλλά και τις παλαιές και να την αναβαθμίσει ως παγκόσμιο πόλο έλξης. Στο πλαίσιο αυτό κρίνω ότι οφείλουμε να εργαστούμε πιο έντονα για την προβολή και την ανάδειξη των πολιτιστικών μας θησαυρών.

Στην παράμετρο αυτή μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο και ο κινηματογράφος. Βεβαίως πρωτίτως οφείλουν να μεριμνήσουν το Υπουργείο και η Κυβέρνηση για την ανάδειξη των αρχαιολογικών χώρων της πολιτιστικής μας κληρονομιάς αλλά και του σύγχρονου πολιτιστικού προϊόντος. Ταυτόχρονα κρίνεται εξίσου σημαντικό να υπάρξει καλύτερη λειτουργία των οργάνων των τουριστικών υπηρεσιών, τα οποία βεβαίως πρέπει να είναι απαλλαγμένα από τον συνδικαλισμό και τα όποια συμφέροντα. Σε κάθε περίπτωση χρειαζόμαστε άμεσα ρεαλιστικές και εφαρμόσιμες προτάσεις που θα αναθερμάνουν το πολιτιστικό ενδιαφέρον στον τόπο μας τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο.

Προτείνω, λοιπόν, να εργαστούμε πιο εντατικά για να εξασφαλίσουμε την προσβασιμότητα των αρχαιολογικών χώρων και των ιστορικών μνημείων της χώρας μας. Κατά τη γνώμη μου είναι ντροπή χώροι όπως η Ακρόπολη να κλείνουν λόγω κινητοποιήσεων, όταν η Κυβέρνηση κωφεύει μπροστά σε δίκαια ή και σε

υπερβολικά κάποιες φορές αιτήματα των εργαζομένων που επιτελούν πολύ σημαντικό έργο για να μένουν αυτοί οι χώροι ανοιχτοί, καθαροί και ασφαλείς.

Πρέπει να επενδύσουμε στη συστηματική προβολή και ανάδειξη των συγκεκριμένων μνημείων που τελούν υπό την προστασία της UNESCO και μπορούν να συγκεντρώσουν το παγκόσμιο πολιτιστικό ενδιαφέρον, να υποστηρίξουμε τις νέες αυτοδιοικητικές δομές για την πραγματοποίηση εκδηλώσεων πολιτισμού, εκθέσεων, θεατρικών παραστάσεων, για την ανάπτυξη δημοτικών βιβλιοθηκών, για την ανάδειξη αρχαιολογικών χώρων που υπάρχουν στα όρια των αρμοδιοτήτων τους και παραμένουν ανεκμετάλλευτοι. Μάλιστα με την καθιέρωση ενός συστήματος χορηγιών μπορεί να αποφευχθεί η διαρκής χρηματική επιβάρυνση του δημοσίου. Να καθιερώσουμε εκτός της 18ης Μαΐου - της διεθνούς ημέρας των μουσείων- και άλλες σταθερές ημερομηνίες με ελεύθερη είσοδο για το κοινό.

Είναι δεδομένο ότι αντίστοιχες πρωτοβουλίες που υπάρχουν στην Ευρώπη λειτουργούν πολύ θετικά, κύριε Υπουργέ. Πρέπει να αναβαθμίσουμε τις υφιστάμενες υποδομές των μουσείων σε μία άλλη αντίληψη, πέρα απ' αυτήν των δημοσίων υπηρεσιών. Πρέπει να καλλιεργήσουμε μέσω συγκεκριμένων προγραμμάτων και δράσεων όπως το πρόγραμμα «Μελίνα, Εκπαίδευση και Πολιτισμός» την καλλιτεχνική έκφραση των νέων και να ενισχύσουμε ουσιαστικά την πολιτιστική μας διάσταση στην εκπαίδευση.

Σε επίπεδο Νομού Ηρακλείου κρίνω ως πολύ θετική την πρόταση του Δημάρχου Ηρακλείου κ. Κουράκη που σας έχει καταθέσει ήδη, κύριε Υπουργέ, για την ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων της Κνωσού και τη δημιουργία ενός ανοιχτού αρχαιολογικού πάρκου στο Ηράκλειο που θα προβάλλει και θα αναδεικνύει τα μοναδικά μνημεία του μινωικού πολιτισμού και κατ' επέκταση το Ηράκλειο αλλά και την Κρήτη.

Σας ζητώ, λοιπόν, και απ' αυτό το Βήμα, κύριε Υπουργέ, να δώσετε τη θετική σας γνώμη και να προχωρήσει η διαδικασία με τον θεσμικό φορέα ενοποίησης των αρχαιολογικών χώρων.

Ταυτόχρονα δεν πρέπει να παραβλέψω την ανάγκη για την ολοκλήρωση επιτέλους του έργου της ανακαίνισης του αρχαιολογικού μουσείου Ηρακλείου και την επανέναρχη επιτέλους της πλήρους λειτουργίας του, κάτι που αποτελεί καθολικό αίτημα των πολιτών και όλων των φορέων του νησιού, κάτι που οφείλω να ομολογήσω ότι η προηγούμενη ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού επί κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας δεν έδειξε να αναγνωρίζει, ούτε καν να αντιλαμβάνεται τη σπουδαιότητά του, παρά τις οχλήσεις που της έγιναν. Θα υπενθυμίσω απλώς ότι η λειτουργία του αρχαιολογικού μουσείου Ηρακλείου έχει ανασταλεί από τις 13 Νοεμβρίου του 2006 καθώς η παλαιότητα του κτηρίου κατέστησε αναγκαίες τις εργασίες αποκατάστασης και ανακαίνισής του.

Σημειώστε επίσης ότι το Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου αποτελεί το μεγαλύτερο περιφερειακό μουσείο της χώρας αλλά και το μοναδικό στον κόσμο όσον αφορά εκθέματα σχετικά με τον κρητικό πολιτισμό, ενώ είναι το δεύτερο σε επισκεψιμότητα στη χώρα. Ως εκ τούτου η άμεση ολοκλήρωση των εργασιών συντήρησης, ανακαίνισης και αποκατάστασης του μουσείου και η έναρξη της πλήρους λειτουργίας του αποτελούν επιτακτική προτεραιότητα καθώς η σημερινή κατάσταση αποτελεί σημαντικό πλήγμα για τον πολιτισμό και τον τουρισμό όχι μόνο της πόλης αλλά και ολόκληρης της Κρήτης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προχωρώντας στις συγκεκριμένες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου αναφέρω ότι με τις παρούσες διατάξεις εισάγεται ένα νέο πλαίσιο λειτουργίας για τη δημιουργική ανάπτυξη του ελληνικού κινηματογράφου με επίκεντρο την ενίσχυση της παραγωγής αλλά και την ορθολογική ανακατανομή των πόρων που απορροφώνται ετησίως από τον ελληνικό κινηματογράφο. Το σχέδιο νόμου κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση καθώς οι ρυθμίσεις του θεραπεύουν κάποιες χρόνιες και συστηματικές δυσλειτουργίες και δημιουργούν ένα σύγχρονο πλαίσιο για την ανάπτυξη του ελληνικού κινηματογράφου. Για το λόγο αυτό επί της αρχής τάσσομαι υπέρ.

Συγκεκριμένα στα μέσα που μπορούν να συμβάλουν στην ενίσχυση της παραγωγής είναι η απόδοση του ποσοστού από την επιστροφή του ειδικού φόρου στους παραγωγούς ελληνικών ται-

νιών και μάλιστα με αντίστροφη κλίμακα, δηλαδή ενισχύοντας σημαντικά την κατηγορία εκείνη των ταινιών που τα τελευταία χρόνια έχει αποκτήσει και επαφή με το κοινό αλλά και σημαντικές διακρίσεις. Υπάρχει επίσης η ρύθμιση της υποχρέωσης των ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών εθνικής εμβέλειας να επενδύουν με δικά τους κριτήρια το 1,5% των διαφημιστικών εσόδων τους στην κινηματογραφική παραγωγή, ενώ τους δίνεται η ευχέρεια να καταβάλουν έως και το ήμισυ του ποσού σε διαφημιστικό χρόνο. Βεβαίως σε περίπτωση μη εφαρμογής υπάρχει πρόβλεψη κυρώσεων. Υπάρχει η επέκταση του μέτρου και στους παρόχους τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, η δυνατότητα εισροής ιδιωτικών κεφαλαίων μέσα από την αναμενόμενη εφαρμογή των ήδη ψηφισθέντων φορολογικών κινήτρων και η σημαντική αύξηση του αντίστοιχου ποσού που επενδύεται από την ΕΡΤ χάριν του συυπολογισμού του ανταποδοτικού τέλους στα έσοδά της.

Στο σημείο αυτό υπογραμμίζω ότι πρέπει επιτέλους να αποσαφηνίσουμε ή πιο σωστά να επαναπροσδιορίσουμε τι ακριβώς σημαίνει ΕΡΤ, δηλαδή κρατική τηλεόραση, και πώς λειτουργεί ή πιο σωστά πώς θα θέλαμε να λειτουργεί. Από τη μία δηλαδή βάζουμε την κρατική τηλεόραση να συναγωνίζεται τα ιδιωτικά κανάλια και να παίρνει μερίδιο της διαφημιστικής πίτας και από την άλλη την πριμοδοτούμε αφειδώς με κρατικό δημόσιο χρήμα διορίζοντας διοικήσεις με χρήματα που προέρχονται από τον ιδρώτα και τον κόπο του Έλληνα φορολογούμενου ακόμα και μέσω των λογαριασμών της ΔΕΗ, όπως πολύ καλά γνωρίζουμε, κύριε Υπουργέ.

Κλείνοντας επαναλαμβάνω τη θέση μου ότι ψηφίζω επί της αρχής το παρόν σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Αυγενάκη.

Παρακαλώ τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Καρατζαφέρη να λάβει το λόγο.

Κύριε Καρατζαφέρη, έχετε δύο λεπτά σύμφωνα με τον Κανονισμό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Μέσα σ' όλα αυτά τα βασανιστικά και βάρβατα τα οποία κυριαρχούν στην κοινωνία μας αυτήν την περίοδο και αναγκαζόμαστε κι εμείς, εν πολλοίς, να τα παρακολουθούμε από το θεσμικό ρόλο που μας έχει αναθέσει ο ελληνικός λαός, σήμερα συζητάμε για ένα εξαιρετικό θέμα, για τον κινηματογράφο.

Δεν ανεβαίνω στο Βήμα για να κάνω ένα μνημόσυνο στον κινηματογράφο. Απλώς θέλω να δώσω εύσημα που ίσως για τόσα χρόνια δεν δώσαμε σ' αυτό που λέγεται ελληνικός κινηματογράφος.

Ο ελληνικός κινηματογράφος ήταν η παιδεία που λάβαμε. Βλέπαμε στην οθόνη τη ζωή μας. Θυμάμαι το «Συνοικία το όνειρο» με τον Αλεξανδράκη και έβλεπα τη γειτονιά μου. Έβλεπα την προέκταση της ζωής μου ακόμα και σε ταινίες ίσως λιγότερο φιλόδοξες ποιοτικά του Τέμπου με τον Ξανθόπουλο, το παιδί του λαού. Εκεί ήταν ο μόχθος, ήταν όλη η δική μας ζωή. Αυτό είχε μία ομορφιά που δεν καταλαβαίναμε τότε. Ίσως κάποιοι από μας σ' εκείνη την ηλικία της εφηβείας σνομπάραμε αυτές τις ταινίες και ακριβώς αυτός ο σνομπισμός έγινε μία ενοχή σήμερα και δυσανασχετούμε. Να συγχωρέσουμε τον εαυτό μας που δεν είχε καταλάβει τι εισπράτταμε τότε απ' αυτόν τον κινηματογράφο.

Μεγάλα ονόματα τα οποία μας γαλούχησαν. Όχι μια, όχι δυο γενιές, ίσως και τρίτη γενιά, κύριε Υπουργέ. Άνθρωποι απλοί, καθημερινοί, χωρίς πτυχία, χωρίς μεταπτυχιακά, χωρίς διδακτορικά. Αλλά μεγάλοι δάσκαλοι! Θανάσης Βέγγος: ένας άνθρωπος χωρίς πτυχία αλλά με μια διάχυτη παιδεία. Σε όλους αυτούς χρωστάμε.

Και παίρνω ευκαιρία απ' αυτήν τη συζήτηση εδώ, κύριε Υπουργέ, για να σας πω να κάνουμε μια συζήτηση εδώ στη Βουλή για τον κινηματογράφο. Να ζητήσετε μια ημέρα. Να κάνουμε μια συζήτηση, να μιλήσουμε. Και να δούμε πόσα πράγματα μας προσέφερε ο Ελληνικός Κινηματογράφος και τι μπορούμε να αποφύγουμε από τον υπερατλαντικό κινηματογράφο. Τη βία, τους φόνους, τους βιασμούς; Αυτή είναι η προσφορά τους. Και δεν θα έλεγα ότι είναι και τυχαία η επιλογή των

θεμάτων. Ίσως να είναι ένα ευρύτερο πλαίσιο κάποιων πραγμάτων που πρέπει να μας τροφοδοτήσουν.

Και όπως πολύ σωστά είπε ο κ. Καζάκος, δεν χειριστήκαμε εμείς το θέμα του κινηματογράφου με την απαιτούμενη ευρύτητα. Μια άλλη εθνότητα πήρε τον κινηματογράφο στα χέρια της και διά του κινηματογράφου έκανε μια διεθνή προπαγάνδα για εξήντα χρόνια όπως «METRO GOLDWYN MAYER» και κάποιες άλλες. Εμείς είχαμε μόνο μια προσπάθεια, τότε με τον Σκούρα, η οποία δεν είχε συνέχεια. Είναι μεγάλο, τεράστιο όπλο ο κινηματογράφος, είναι σαν ένα βιβλίο. Όσο υπάρχει η ταινία, μεταδίδεται, μεταδίδεται, μεταδίδεται και συνεχίζει. Υπάρχουν ταινίες διαχρονικές. Ταινίες που έχουν μια ηλικία εβδομήντα - ογδόντα ετών. Κλασικές ταινίες όπως το «Όσα παίρνει ο άνεμος» ή ακόμα και από το δικό μας κινηματογράφο. Ποια να θυμηθώ και ποια να ξεχάσω; Ταινίες που είναι η ταυτότητα της ζωής μας, όπως «Η κάλπικη λύρα» με τα τέσσερα επεισόδια.

Δεν έχω την ψευδαίσθηση να νομίζω, λοιπόν, ότι αυτός ο κινηματογράφος μπορεί σήμερα να γυρίσει, κύριε Υπουργέ. Ίσως γιατί είναι διαφορετικά τα πράγματα. Άλλη η φθοροποιός δύναμη της κοινωνίας μας. Ένας κινηματογράφος ο οποίος τότε δεν εμπλέκετο τόσο πολύ στα γράναζα μιας στείρας αντιπαράθεσης.

Εγώ θυμάμαι σε ταινίες που πρωταγωνιστούσε ο Καζάκος με μια συγκεκριμένη πολιτική δομή με έναν άλλο που ανήκε σε ένα τελείως διαφορετικό χώρο. Υπήρξε μια συνύπαρξη και συλλειτουργία. Αν και εγώ με τον Κώστα Καζάκο έχουμε βρεθεί σε ένα χώρο κοινό, παρ' ότι έχουμε διαφορές μου φαίνεται ήσουν στο εννέα και ήμουν στο ένα με όλη την καλή παρέα, τον Κένιχ, τον Σερίφη και όλους αυτούς σε δύσκολες ημέρες μετά το Πολυτεχνείο του 1973.

Θέλω να πω, λοιπόν, ότι σήμερα δεν μπορούμε τα έχουμε αυτά από τον κινηματογράφο. Ούτε σήμερα δυστυχώς –όπως και στην πολιτική εξάλλου– υπάρχουν εκείνα τα μεγάλα ονόματα, εκείνοι οι «όγκοι» όπως ο Αυλωνίτης, η Βασιλειάδου, ο Ρίζος, ο Λογοθετίδης. Θα μπορούσα να μιλάω μέχρι αύριο το πρωί και ο κατάλογος να είναι ατελής. Δεν υπάρχουν σήμερα. Όπως και στην πολιτική εξάλλου. Δεν υπάρχουν τα μεγάλα εκείνα ονόματα: ο Καραμανλής, ο Φλωράκης, ο Παπανδρέου. Νομίζω όλοι δεχόμαστε ότι η σημερινή απόδοση δεν είναι εκείνη εκείνων των μεγάλων. Η κάθε εποχή ξέρετε σηματοδοτείται από τα πρόσωπα τα οποία ηγούνται σε διάφορους τομείς και εξαιρετικά ιδίως στην πολιτική και στον κινηματογράφο.

Μια παρατήρηση, κύριε Υπουργέ. Αυτά τα λεφτά του 1,5% θα δυσκολεύεστε πάντα να τα παίρνετε. Εμείς έχουμε μια συγκεκριμένη πρόταση. Ειδικό παράβολο για κάθε ταινία όταν παίζεται. Έρχεται το τάδε κανάλι και λέει. Προγραμματίζω για τον Νοέμβριο αυτές τις είκοσι επτά ταινίες. Το παράβολό σου! Και παίζονται οι ταινίες. Είναι σίγουρα λεφτά αυτά! Τα μόνα σίγουρα λεφτά. Όταν αρχίζετε με 1,5% του αν και πώς θα το πάρω και μπηκά μέσα κ.λπ., είναι μια διαδικασία που δεν ωφελεί. Κάθε ταινία που προβάλλεται έχει παράβολο υπέρ του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου. Ορίστε το πόσο είναι. Νομίζω ότι είναι και το πλέον σωστό.

Αυτό δε που κάνετε τώρα είναι και λίγο αυθαίρετο. Ένα αθλητικό κανάλι που δεν παίζει ποτέ μια ταινία γιατί να πληρώσει;

Και εν τέλει μια ακόμα πρόταση που έχω να σας κάνω είναι όταν προβάλλεται ελληνική ταινία –που η ελληνική ταινία πέρα από κτήμα του παραγωγού και των κληρονόμων είναι και κτήμα του ελληνικού λαού– να ζητηθεί από τους τηλεοπτικούς σταθμούς να σας δώσουν διαφημιστικό τηλεοπτικό χρόνο για να περνάτε σποτ πολιτισμού. Τα έχουμε ανάγκη, κύριε Υπουργέ. Δεν έχετε πρόσβαση. Ο πολιτισμός δυστυχώς δεν πουλάει στα μέσα ενημέρωσης. Γι' αυτό βλέπετε cd και ταινίες που είναι απίθανου καλλιτεχνικής αποδόσεως και δεν βλέπετε πολιτισμό. Αν σας δώσει για κάθε ταινία ένα λεπτό σποτ, εσείς μπορείτε να ετοιμάσετε πολιτισμικά σποτάκια, τα οποία να παίζουν και να αναδεικνύουν αυτά που έχουμε ανάγκη. Περισσότερη παιδεία και πολιτισμός. Σκεφτείτε και νομίζω ότι μπορείτε να το εφαρμόσετε. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κα-

ρατζαφέρη.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Αθανάσιος Οικονομού.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι δεδομένο και το ξέρουμε όλοι αυτό ότι, οποιαδήποτε χώρα μπορεί να επιδείξει πρωτοπορία, έχει φτιάξει προ πολλού πνευματική παράδοση. Οπουδήποτε ανθεί η σύγχρονη πολιτιστική δημιουργία υπάρχει μια δομημένη αντίληψη της πολιτείας για τη διαμόρφωση του κατάλληλου περιβάλλοντος για δημιουργική έκφραση.

Σε όποιο μέρος του κόσμου υπάρχει παραγωγή τέχνης υπάρχουν θεσμοί και υποδομές που την υποστηρίζουν. Και την υποστηρίζουν αποτελεσματικά γιατί οι ίδιοι αυτοί θεσμοί έχουν στο κύτταρό τους, στον πυρήνα της φιλοσοφίας τους, απ' ενός τον σεβασμό για τους όρους μέσα στους οποίους γεννιέται η τέχνη, απ' ετέρου τη γνώση για το περιβάλλον που χρειάζεται σήμερα ώστε να αναπτυχθεί το πολιτιστικό κεφάλαιο.

Αυτό, λοιπόν, μέχρι σήμερα δεν το είχαμε. Αυτό δεν σημαίνει -για να μην παρεξηγηθώ- ότι δεν προέκυψαν αριστουργήματα μέσα από μια τεράστια ατομική προσπάθεια. Όχι όμως ως οργανωμένη προσπάθεια. Δεν είχαμε το κατάλληλο πλαίσιο, ούτε μια παγιωμένη κουλτούρα ώστε το παραγόμενο πολιτιστικό προϊόν να μην επηρεάζεται από τις πολιτικές συνθήκες τις συνδικαλιστικές αγκυλώσεις ή τις προσωπικές επιδιώξεις και σκοπιμότητες.

Η παγκόσμια εμπειρία μας δείχνει ότι οι πόροι που διατίθενται για τον κινηματογράφο είναι ένα μειζον ζήτημα αλλά δεν είναι το μόνο. Διότι έχουμε από τη μια πλευρά το παράδειγμα της Δανίας που με έναν σωστό προγραμματισμό ενισχύει τον κινηματογράφο με πολλά χρήματα. Έχουμε όμως από την άλλη, την ίδια στιγμή, καλό κινηματογράφο με πολύ λιγότερα χρήματα από μικρότερες χώρες όπως η Κροατία, το Ισραήλ, εσχάτως η Τουρκία, βεβαίως η Ουγγαρία από παράδοση, αλλά και από μεγαλύτερες χώρες όπως το Ιράν.

Αυτήν την αυτονότητα υπέρβαση υπηρετεί το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα. Και καλούμαστε να δούμε πέρα από τη λογική που είχαμε μέχρι τώρα και να δώσουμε με καινούργια υλικά τις ευκαιρίες σε όλους τους τομείς. Αυτήν την αλλαγή που είναι ένα αίτημα πολλών ετών ενσωματώνει το παρόν νομοσχέδιο.

Ειδικότερα, πρώτον σέβεται τους όρους μέσα στους οποίους γεννιέται το κινηματογραφικό προϊόν γιατί δεν μπορεί το δημιουργήμα -το οποίο μάλιστα από την ιδέα μέχρι την υλοποίηση απαιτεί πάρα πολλά μέσα και συντελεστές- να είναι αποτέλεσμα συσχετισμών στα διοικητικά όργανα των κεντρικών θεσμών του Κέντρου Κινηματογράφου και του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης.

Είναι προφανές ότι η κατάσταση την οποία ανατρέπει το νομοσχέδιο περιγραφόταν κυρίως με όρους συντεχνίας και όχι με όρους καλλιτεχνίας θέτοντας τεράστια αναχώματα για να παραχθεί ένα διαφορετικό ελληνικό σινεμά και κυρίως για να συνδεθεί το σινεμά που προσωποποιούν νέοι έλληνες δημιουργοί που αναγνωρίζονται στα διεθνή φεστιβάλ με τη χώρα από την οποία προέρχονται.

Δεύτερον, κατανοεί τους όρους ανάπτυξης του σύγχρονου κινηματογραφικού κεφαλαίου γιατί στην ουσία ανοίγει σε περισσότερους δημιουργούς και παραγωγούς στον ελληνικό κινηματογράφο και μάλιστα με βιώσιμους όρους.

Οι προτεινόμενες λύσεις για να ξεπεραστεί ο σκόπελος της μη καταβολής του 1,5% από τα έσοδα των ιδιωτικών καναλιών στην κινηματογραφική παραγωγή, τα κίνητρα στους ιδιώτες για να επενδύσουν στον κινηματογράφο, η δημιουργία προϋποθέσεων για τη λειτουργική και οικονομική αναβάθμιση των μικρών και μεσαίων εταιρειών παραγωγής, το νέο πλαίσιο ώστε να γίνει η χώρα μας ελκυστική και τόπος ελκυστικός για το ρεπεράζ και τα γυρίσματα ξένων παραγωγών και συμπαραγωγών είναι κάτι πολύ περισσότερο από την εύρεση νέων πηγών χρηματοδότησης. Είναι στην ουσία οι συντεταγμένες για ένα τοπίο που θέτει για πρώτη φορά τους κανόνες που ταιριάζουν στη φύση όχι η ίδια η κινηματογραφική παραγωγή, η κινηματογραφική παραγωγή που από τη μια πλευρά χρειάζεται την ελευθερία που προϋποθέτει η δημιουργία και από την άλλη χρειάζεται την οργάνωση και τα κίνητρα που απαιτεί οποιαδήποτε αγορά και οποιαδήποτε παρα-

γωγική δραστηριότητα για να δημιουργεί κέρδος, θέσεις εργασίας και προστιθέμενη πολιτιστική αξία στον κινηματογράφο.

Τρίτον, αντιμετωπίζετε την κινηματογραφική παραγωγή στο πλαίσιο μιας νέας πολιτιστικής πολιτικής. Σ' αυτό το σημείο επιτρέψτε μου να επιμείνω, γιατί πέρα από τα επιμέρους, τα οποία είναι εξόχως σημαντικά, το σύνολο του νομοσχεδίου προτείνει τελικά ένα μοντέλο νέο για την πολιτική του πολιτισμού.

Αυτή η πολιτική, την οποία υπερασπίζεται η Κυβέρνηση, βλέπει σε βάθος και δεν μένει στο βραχυπρόθεσμο και στο εύκολο, όπως άλλωστε και ο πολιτισμός, ευνοεί την ουσία της διανομής του πολιτιστικού πεδίου, την αλληλεπίδραση, όπως άλλωστε και δημιουργεί, καταλαβαίνει την ανάγκη να παρακολουθήσει τις καθημερινές, πλέον, μικρές επαναστάσεις στην εφαρμογή της τεχνολογίας, όπως την καταλαβαίνει και η νέα γενιά, στρέφεται προς την ταυτότητα της Ελλάδας που θέλουμε να έχουμε όταν θα τελειώσουν οι κραδασμοί της κρίσης, όπως εκεί στρέφονται και οι ελπίδες ολοκλήρωσης της κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο δεν μας φέρνει μόνο ένα βήμα πιο κοντά σε μια νέα καλλιτεχνική παιδεία, μας φέρνει ένα βήμα πιο κοντά σε μια νέα αντίληψη για τον πολιτισμό μας στο σύνολό του.

Γι' αυτό, αν και αφορά πρωτίστως τους κινηματογραφιστές, τελικά απευθύνεται σε όλους τους πολίτες, στον κάθε άνθρωπο που δεν θέλει απλώς να βλέπει το ωραίο καμιά φορά στο σινεμά, αλλά απαιτεί να βλέπει να γίνονται παντού ωραία πράγματα και στον ελληνικό κινηματογράφο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Οικονομού.

Σε αυτό το σημείο έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας.

Γνωρίζετε ότι έχετε το λόγο για δώδεκα λεπτά

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πράγματι, σήμερα συζητάμε ένα νομοσχέδιο πολύ μεγάλου ενδιαφέροντος, γιατί ίσως είναι από τις λίγες στιγμές που η Βουλή με συγκεκριμένες πρωτοβουλίες ασχολείται με τον πολιτισμό και την τέχνη.

Θεωρώ, όμως ότι σε αυτήν την περίπτωση και ειδικά σε αυτήν ακριβώς την εικόνα που εμφανίζει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, που δεν είναι τυχαίο ότι επιγράφεται ως «Μέτρα προστασίας και ανάπτυξης της κινηματογραφικής τέχνης», θα πρέπει να υπάρξουν κάποια σχόλια που ξεφεύγουν από τα στενά οικονομικά μοντέλα ανάπτυξης του κινηματογράφου ή του κινηματογραφικού έργου ως προϊόντος.

Θα πρέπει, κύριε Υπουργέ -και εδώ ακριβώς αποτελεί την ένσταση που προκαταβολικά καταθέτω στη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου- να ασχοληθούμε και με εκείνη τη διαδικασία, η οποία παράγει το έργο του κινηματογράφου ως αγαθό πολιτισμού και ως καλλιτεχνικό δημιουργήμα.

Αυτό είναι που λείπει από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, η θέαση του, δηλαδή, από την πλευρά εκείνου που θέλει να παραγάγει την τέχνη του κινηματογράφου και όχι απλώς να ενισχύσει τις παραγωγικές διαδικασίες που έχουν ως αποτέλεσμα τη μορφοποίηση ενός συγκεκριμένου προϊόντος.

Δεν μπορεί να είναι διαφορετικά, γιατί οι αισθητικές αξίες, είναι αξίες μη αναγώγιμες στην οικονομία. Μπορεί, πράγματι, να μιλάμε για αξίες πολιτισμού και παράλληλα να μιλάμε και για οικονομικές αξίες, αλλά αυτά τα δύο είδη των αξιών οριοθετούν δύο διαφορετικούς μικρόκοσμους, δύο διαφορετικούς χώρους. Η μεν αξία του πολιτισμού με τη μορφή του καλλιτεχνικού προϊόντος οριοθετεί τον μικρόκοσμο τον καλλιτεχνικό, εκεί δηλαδή όπου διεξάγονται επαγγελματικοί αγώνες που έχουν σαν διακύβευμα την πρωτότυπη αισθητική έκφραση της κοινωνικής πραγματικότητας και από την άλλη πλευρά στον χώρο της αγοράς, πράγματι αναπτύσσονται δραστηριότητες που έχουν σαν στόχο την επένδυση εν όψει και με την προοπτική της δημιουργίας κέρδους.

Αναμφίβολα, ο κινηματογράφος είναι ταυτόχρονα και τέχνη και διαδικασία παραγωγική που έχει αντίκρουσμα στο χώρο της

αγοράς. Υπό αυτήν την έννοια, λοιπόν, θεωρώ ότι το νομοσχέδιο έχει δώσει πολύ μεγάλο βάρος στην οργάνωση των σχέσεων που ενισχύουν την παραγωγή ως οικονομική διαδικασία και λιγότερη ακριβώς είναι η κατανομή του ενδιαφέροντος σε εκείνες τις διαδικασίες και σε εκείνους τους θεσμούς που κάνουν μέσα από την κοινωνία να εμφανίζονται νέοι καλλιτέχνες, δημιουργοί, σκηνοθέτες, ηθοποιοί, οι οποίοι είναι οι προαγωγοί του πολιτισμού και της τέχνης.

Γι' αυτό, λοιπόν, θεωρώ ότι θα πρέπει αυτό το σχέδιο νόμου να το ξαναμελετήσετε. Δεν είναι δυνατόν σε αυτό το απαράδεκτο σύστημα της μοριοδότησης να λέτε ότι αποκαθιστάτε σχέσεις αξιοκρατίας και αντικειμενικής εκτίμησης, όταν είναι βέβαιο ότι καμμία αισθητική αξία δεν μπορεί να χωρέσει σε αυτού του είδους τους νάρθηκες. Δεν είναι δυνατόν να μιλάμε για μοριοδότηση αισθητικών προϊόντων, όπως ακριβώς μιλάμε για τη μοριοδότηση του ΑΣΕΠ.

Πράγματι, εδώ υπάρχει ένα ζήτημα. Θα πρέπει να υπάρξουν άλλα κριτήρια. Θα πρέπει να υπάρξουν κριτήρια αισθητικής. Θα πρέπει να υπάρξουν κριτήρια ποιότητας, που δεν έχουν να κάνουν με τις ποσοτώσεις ή με τις ποσοτικοποιήσεις μιας καλλιτεχνικής δημιουργίας.

Στη δεύτερη περίπτωση δεν μπορούμε να μιλάμε για προσπάθεια της πολιτείας να προαγάγει την τέχνη, αλλά βεβαίως μπορείτε εσείς να είστε ικανοποιημένος ότι μέσα από αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο επιχειρείτε να αποκαταστήσετε σχέσεις εξοικονόμησης κατά τέτοιο τρόπο των διαδικασιών που παράγουν έργα τέχνης, ώστε αυτά ταυτόχρονα να ικανοποιούν και τους όρους της οικονομικής συναλλαγής, στο επίπεδο, βέβαια, της αγοράς.

Πώς αλλιώς να εξηγηθεί το γεγονός ότι δημιουργείτε ένα θεσμό, τον οποίον μάλιστα τον τοποθετείτε στην θέση ενός άλλου, που φέρει το ίδιο όνομα; Δημιουργείτε, λοιπόν, το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου ως κοινωφελές ιδιωτικού δικαίου νομικό πρόσωπο στη θέση μιας ανώνυμης εταιρείας, η οποία βέβαια κατ' όνομα είχε τη λειτουργία της ανώνυμης εταιρείας, γιατί πράγματι ικανοποιούσε κριτήρια διαδικασιών του ιδιωτικοοικονομικού τομέα, πλην, όμως, αυτή η συγκεκριμένη ανώνυμη εταιρεία ήταν κρατική εταιρεία, δηλαδή, έκανε διαχείριση δημοσίου χρήματος.

Από τη μια πλευρά δημιουργείτε σήμερα την εντύπωση ότι μέσω αυτής της πολύ συγκεκριμένα κεντροθετημένης δομής του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, στο οποίο διορίζετε εσείς το διοικητικό συμβούλιο και στο οποίο διορίζετε εσείς ένα γενικό διευθυντή, ο οποίος μεριμνά περί των πάντων, διοικεί ουσιαστικά το συγκεκριμένο πρόσωπο. Και μέσα από αυτού του είδους τις πολύ συγκεντρωτικές διαδικασίες θεωρείτε ή πιστεύετε ότι μπορεί να υπάρξει προαγωγή της κινηματογραφικής τέχνης. Ε, όχι! Αυτό που θα υπάρξει είναι, θεωρώ, μια σειρά ιδίων φαινομένων, σαν και αυτά που θεωρώ ότι ελπίζετε ότι θα θεραπεύσετε με τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία.

Δεν νοείται δημιουργία καλλιτεχνική και μάλιστα τέτοια σαν αυτή που είναι ο κινηματογράφος. Γιατί ο κινηματογράφος έχει και ένα άλλο χαρακτηριστικό. Είναι μια τέχνη που το αποτέλεσμα της είναι το προϊόν του διαλόγου ή της συλλειτουργίας πολλών δημιουργών. Για να υπάρξει ένα κινηματογραφικό έργο θα πρέπει να συλλειτουργήσει ο σκηνοθέτης, ο σεναριογράφος, ο συνθέτης, ο ηθοποιός και όλοι αυτοί μέσα σε μια σύνθεση που πραγματικά θα πρέπει να δημιουργεί και να εκφράζει και να υλοποιεί αισθητικές αξίες. Θα πρέπει σε αυτήν την περίπτωση να μην υπάρχουν διοικητικά μέτρα σαν και αυτά του Ελληνικού Κέντρου του Κινηματογράφου. Θα πρέπει, πράγματι -και δεν έχω κανένα δισταγμό να το πω- να βρείτε ένα άλλο πρότυπο, να βρείτε ένα άλλο όραμα, αυτό που έλεγε κάποτε ο Μάο «εκατό λουλούδια να ανθίζουν, εκατό σχολές να μάχονται».

Αυτή είναι η κοινωνική συνθήκη που μπορεί να προσφέρει στην προαγωγή της τέχνης, γιατί θα πρέπει πραγματικά οι νέοι δημιουργοί να έχουν την ίδια πρόσβαση σε εκείνα τα κέντρα, όπου έχουν σχέση με τη διανομή κρατικών πόρων για την ενίσχυση της κινηματογραφικής παραγωγής, με τον ίδιο τρόπο ακριβώς που και ένας άξιος, ένας δοκιμασμένος σκηνοθέτης μπορεί να έχει την ίδια πρόσβαση.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι είναι δικαιολογημένο το αίτημα αυτής της μερίδας, που είναι και πλειοψηφική, των δημιουργών του κινηματογράφου να έχετε μαζί τους μία πιο ουσιαστική και μια πιο δημιουργική επικοινωνία, τουλάχιστον στο θέμα του διορισμού των μελών του διοικητικού συμβουλίου του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου από εκείνους οι οποίοι εκλέγονται από τα συγκεκριμένα νομικά πρόσωπα που οργανώνουν και συνασπίζουν τους καλλιτέχνες του είδους, είτε με τη μορφή των σκηνοθετών είτε με την κατηγορία των σεναριογράφων ή και εκείνων των άλλων ανθρώπων που ασχολούνται με την τέχνη του κινηματογράφου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Αυτό, όμως, που θα ήθελα ιδιαίτερος να επισημάνω -θα τα πούμε τα περισσότερα όταν θα κάνουμε την κατ' άρθρον συζήτηση- είναι ότι ο κινηματογράφος, η λεγόμενη έβδομη τέχνη, είναι πράγματι η τέχνη της νεωτερικότητας. Είναι η τέχνη η οποία θεμελιώθηκε επάνω στα αγαθά της Βιομηχανικής Επανάστασης και πράγματι είναι η τέχνη που μπορεί, όπως ελέχθη και προηγουμένως, να είναι πιο κοντά στο λαό. Πλην, όμως, κανένας ποτέ δεν θα μπορέσει αυτήν την τέχνη να την προσεγγίσει με άλλο τρόπο παρά μόνο με τα ονόματα των σκηνοθετών, των ηθοποιών ή των μουσικών που έχουν συνεργαστεί για τη δημιουργία αυτού του καλλιτεχνικού αποτελέσματος.

Και δεν είναι βέβαια αυτό που λέω κάποια ιδιαίτερη σοφία. Εάν πάρει κάποιος και διαβάσει την ιστορία του κινηματογράφου του Ζορζ Σαντούλ, θα δει ότι η ιστορία του κινηματογράφου έχει γραφτεί με το όνομα του Χίτσκοκ, με το όνομα του Αϊζενστάιν, με το όνομα του Βάιντα, με το όνομα του Θόδωρου Αγγελόπουλου, με το όνομα του Βούλγαρη, με το όνομα του Μπελόκιο, με το όνομα των αδελφών Ταβιάνι, με το όνομα του Φασμπίτερ, με τα ονόματα των χολιγουντιανών δημιουργών και των ηθοποιών, που πράγματι και αυτοί αποτελούν ένα μέρος της ιστορίας του κινηματογράφου.

Θα πρέπει, λοιπόν, να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση και να υπάρξουν καλύτερες και αποτελεσματικότερες πρωτοβουλίες, ώστε μαζί με την οικονομική ενίσχυση που προσπαθείτε να δώσετε στην ανάπτυξη του κινηματογράφου, να δημιουργήσετε και τις θεσμικές προϋποθέσεις που είναι αναγκαίες και απαραίτητες, ώστε να υπάρχει η άνθιση αυτής της τέχνης όσον αφορά τις πολιτισμικές, τις αισθητικές και τις καλλιτεχνικές της εκδοχές.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπύρος Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μερικές παρατηρήσεις-επισημάνσεις θέλω να κάνω, γιατί ο εισηγητής μας έδωσε ολοκληρωμένα τη θέση μας για το νομοσχέδιο. Ωστόσο, πρέπει να επισημάνουμε ότι και το νομοσχέδιο για τον κινηματογράφο κινείται στην ίδια κατεύθυνση που αναπτύσσεται η συνολική πολιτική της Κυβέρνησης, δηλαδή στην ενίσχυση της μονοπωλιακής δράσης και στον κινηματογράφο, με ταυτόχρονη ελαχιστοποίηση της δυνατότητας παραγωγής, παρέμβασης έργου των μικρών παραγωγών, των νέων σκηνοθετών, των νέων δημιουργών.

Συμπερασματικά, σήμερα δεν είναι μόνο η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που σαρώνει εργατικές και λαϊκές κατακτήσεις. Δεν είναι μόνο η «γκολτίν» στα εργασιακά, ασφαλιστικά, κοινωνικά δικαιώματα. Δεν είναι μόνο τα αντεργατικά αντιλαϊκά μέτρα που λιγοστεύουν το ψωμί στο τραπέζι της εργατικής λαϊκής οικογένειας. Δεν είναι μόνο τα μέτρα που υψώνουν τείχη στη ζωή των νέων ανθρώπων, που τους εμποδίζουν ή τους απαγορεύουν μία δημιουργική ζωή.

Τώρα και με αυτό το νομοσχέδιο παίρνονται ήδη πιο δραστηρικά από άλλοτε μέτρα για την πιο ουσιαστική ιδεολογική παρέμβαση απ' ό,τι μέχρι χθες και για τον ιδεολογικό αποπροσανατολισμό, τη χειραγώγηση έως και αποχαύνωση των πλατιών λαϊκών στρωμάτων μέσα από το κινηματογραφικό έργο, το οποίο παίρνει σήμερα άλλο χαρακτήρα πιο βίαιο, πιο ισοπεδωτικό για την επίδραση στη συνείδηση των εργαζομένων και ειδικότερα των νέων.

Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου όλα όσα αφορούν τον κινηματογράφο, δηλαδή τα πάντα, εναρμονίζονται –και αναφέρεται ρητά μέσα στο νομοσχέδιο– με τα συμφέροντα των μονοπωλίων, με την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την πολιτική για τον πολιτισμό. Τα πάντα προσαρμόζονται στις σημερινές ανάγκες του κεφαλαίου και αλλάζουν οι σχέσεις –τονίστηκε προηγουμένως και έχει σημασία να ξαναεπωθεί– των συντελεστών του κινηματογραφικού έργου. Εξαφανίζεται ο σκηνοθέτης, εξαφανίζεται ο σεναριογράφος και άλλοι παράγοντες, όλοι αυτοί οι οποίοι έπαιζαν, τουλάχιστον μέχρι σήμερα και πιστεύουμε ότι θα συνεχίσουν να παίζουν, έναν πολύ ουσιαστικό και δημιουργικό ρόλο.

Και φυσικά τα πνευματικά τους δικαιώματα δεν είναι απλά ότι συρρικνώνονται, αλλά στην ουσία μπαίνουν σε μία διαδικασία κατάρτησης. Μετατρέπεται και αυτός και όλοι οι παράγοντες και ο σεναριογράφος και ο σκηνοθέτης και ο μουσικός του έργου σε έναν από τους συντελεστές του κινηματογραφικού έργου. Δηλαδή κινηματογραφικά έργα τα οποία επενδύθηκαν με την μουσική του Θεοδωράκη, του Χατζιδάκι, του Ξαρχάκου, του Λεοντή, του Μαρινόπουλου και άλλων συνθετών απλά δεν θα έχουν αυτό το χαρακτήρα, αλλά θα είναι και αυτοί ένα από τα ονόματα που θα αναφέρονται ή στην πορεία μπορεί και να μην αναφέρονται.

Ο παραγωγός αποκτά πλήρη εξουσία στο έργο, στο περιεχόμενο, στην κατεύθυνσή του. Θα απαντήσει κάποιος: «Μα, καλά, είστε αφελείς; Καπιταλισμό έχουμε και ο καπιταλιστής έχει ως μοναδικό και κυρίαρχο το κέρδος». Εμείς απαντάμε ότι η τέχνη του κινηματογράφου, η ποιότητά της, ο ρόλος της μπορεί και πρέπει να είναι εκτός από ψυχαγωγικός και παιδευτικός, να προβληματίζει, να ανεβάζει το πολιτιστικό επίπεδο του λαού και όχι να τον χειραγωγεί, να τον αποπροσανατολίζει, να τον αποχαυνώνει. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Αναφέρθηκαν προηγουμένως τα «σκουπίδια». Ναι, είναι πολιτιστικά υποπροϊόντα. Είναι «σκουπίδια» κυρίως του αμερικάνικου κοσμοπολιτισμού και όχι μόνο. Και φυσικά δεν είναι σημερινό το φαινόμενο. Ο αμερικάνικος πολιτιστικός ιμπεριαλισμός προωθεί τα υποπροϊόντα του παντού. Αυτά τα «σκουπίδια»! Διαθέτει τεράστια οικονομικά μέσα γι' αυτό και βέβαια έχει πάρα πολλές δυνάμεις να τα προωθεί.

Συνεπώς δεν μπορούμε να μιλάμε γενικώς για τον κινηματογράφο, να αναφερόμαστε στην ιστορία. Πράγματι, η ιστορία του ελληνικού κινηματογράφου έχει πάρα πολλά θετικά στοιχεία. Είχε και έχει έργα πολύ καλά. Ωστόσο, σήμερα έχουμε μία συγκεκριμένη πραγματικότητα. Η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στον πολιτιστικό τομέα είναι και εδώ σαφής και συγκεκριμένη. Το κύριο είναι να δημιουργηθεί και στον πολιτισμό, όπως αναφέρεται στο νομοσχέδιο, μια ενιαία ευρωπαϊκή πολιτισμική ταυτότητα.

Δεν είναι κάτι καινούργιο. Αναφέρθηκε προηγουμένως από τον εισηγητή μας. Το 2003 ήταν Πολιτιστική Πρωτεύουσα η Θεσσαλονίκη και Υπουργός Πολιτισμού ο κ. Βενιζέλος, ο οποίος είπε ότι αν δεν υπήρχε αυτή η διάθεση, αυτή η προσπάθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης να δημιουργηθεί η ενιαία ευρωπαϊκή πολιτιστική ταυτότητα, θα έπρεπε να την εφεύρουμε, θα έπρεπε να επινόηθεί. Εδώ δεν νοείται απλά μια πολιτιστική ομογενοποίηση, αλλά κύρια επιδίωξη είναι η ολοκληρωτική εφαρμογή και με ενιαίο τρόπο του κοσμοπολιτισμού και στον πολιτισμό, αυτού του αστικού κοσμοπολιτισμού και στον πολιτισμό.

Με το σημερινό νομοσχέδιο δεν ενισχύεται στην ουσία του ο ελληνικός κινηματογράφος. Ενισχύεται και σε αυτόν το χώρο το μονοπωλιακό κεφάλαιο για τη στήριξη της κυριαρχίας του παρπέρα.

Με όλες αυτές τις ρυθμίσεις καταργούνται και κάποια δικαιώματα των συντελεστών του κινηματογραφικού έργου που είχαν θεσμοθετηθεί πριν από είκοσι πέντε χρόνια. Υπάρχει, όμως, αυτό το ουσιαστικό πρόβλημα: Τι θα γίνει με αυτούς του φιλόδοξους νέους και νέες σκηνοθέτες, παραγωγούς, αυτούς τους ανεξάρτητους παραγωγούς; Θα μπορέσουν αυτό το καλλιτεχνικό τους έργο να το ολοκληρώσουν; Και κυρίως, θα υπάρξει κάποια δυνατότητα να προβληθεί αυτό το έργο τους; Ουσιαστικά οι νέοι άνθρωποι, οι νέοι δημιουργοί, μ' αυτό το νομοσχέδιο δεν έχουν καμμία ελπίδα το έργο τους και να χρηματοδοτηθεί και να προ-

βληθεί.

Η αντίληψη για τη συλλογικότητα είναι απαράδεκτη. Η κατάργηση της συμμετοχής των αιρετών στα διοικητικά συμβούλια δίνει μία αντίληψη, μία διάθεση κατάργησης της συλλογικότητας. Ανέφερε η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας, η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ ότι η επιλογή των συνεργατών του Υπουργού από τον ίδιο είναι κατεκτημένο σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχουν πολλές κατακτήσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχουν και παρατηρητήρια για την ανεργία. Έχουν και παρατηρητήρια για τη ζωή της πεταλούδας. Έχουν, έχουν, έχουν... Για τη σημερινή κατάσταση, όμως, που συνθλίβονται τα εργασιακά, ασφαλιστικά και κοινωνικά δικαιώματα, δεν έχουν παρατηρητήρια.

Ασφαλώς, άμεσους συνεργάτες ένας Υπουργός, πολιτικού ή ειδικού σκοπού συνεργάτες είναι δικαίωμά του να τους έχει. Όμως, τους αιρετούς δεν είναι κανενός δικαίωμα να τους εξοστρακίζει. Η συμμετοχή αιρετών σε φορείς ευρύτερου και κοινωνικού χαρακτήρα πρέπει να είναι επιβεβλημένη. Η εξάλειψη της συλλογικότητας σχετίζεται πάντοτε βέβαια με το συσχετισμό δυνάμεων. Η τακτική σας δείχνει ότι δεν έχετε εμπιστοσύνη, ακόμα και στους αιρετούς που ιδεολογικά και πολιτικά είναι μαζί σας.

Ζητήσαμε και ζητάμε την αναβάθμιση της κινηματογραφικής παιδείας, από το επίπεδο της σχολικής αισθητικής αγωγής έως την ίδρυση ανωτάτων σχολών κινηματογράφου. Μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει τίποτα προς αυτήν την κατεύθυνση, όπως ανώτατες σχολές κινηματογράφου που θα διαθέτουν όλες τις επαρκείς υποδομές, έναν πλήρη εργαστηριακό εξοπλισμό, υλικοτεχνική υποδομή, η οποία θα συνδυάζει και θα συνδέει σε μεγάλο βαθμό τη θεωρία με την πράξη. Βεβαίως, χρειάζονται τμήματα επιστημονικής ειδικότητας στους αναγκαίους τομείς για την παραγωγή του κινηματογραφικού έργου.

Κάποια στιγμή, κύριε Υπουργέ, πρέπει να κάνετε το βήμα να αναβαθμίσετε την κινηματογραφική παιδεία.

Εμείς, κύριε Πρόεδρε, θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε όλους όσους αγωνίζονται σε αυτόν το χώρο για την ποιοτική αναβάθμιση του κινηματογράφου, για τη δυνατότητα παραγωγής έργου, το οποίο θα έχει και παιδαγωγικό ρόλο και θα ψυχαγωγεί και θα ανεβάζει την αισθητική αντίληψη των εργαζομένων, του λαού. Ένα κινηματογραφικό έργο, το οποίο δεν θα το βλέπει αναγκαστικά στον κινηματογράφο ή πολύ περισσότερο αναγκαστικά στην τηλεόραση, στο σπίτι του ο εργαζόμενος, αλλά θα έχει διάθεση, επιθυμία, θα έχει μία ιδιαίτερη αγωνία να πάει να δει ένα καλό κινηματογραφικό έργο και όχι απλά να βλέπει ένα κινηματογραφικό έργο για να κοιμάται πιο γρήγορα και πιο ήσυχα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, κύριε Υπουργέ, εμείς από την πλευρά του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού θέλουμε να σας συγχαρούμε ιδιαίτερα για το παρόν νομοσχέδιο. Και δεν το λέω ειρωνικά αυτό, το λέω με πολύ μεγάλη ειλικρίνεια. Αυτή η ιστορική περίοδος, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι. Την οποία διανύουμε είναι μία εξαιρετικώς ενδιαφέρουσα περίοδος για την οποία ο ιστορικός του μέλλοντος θα την τιτλοφορήσει ως εξής: «ΠΑΣΟΚ εναντίον ΠΑΣΟΚ». Πρέπει να σας πω ότι βλέπω με τρομερά θετική διάθεση το νέο ΠΑΣΟΚ, όπου ξηλώνει σε όλους τους τομείς –στην προκειμένη περίπτωση στον κινηματογράφο– το παλιό ΠΑΣΟΚ. Θερμά συγχαρητήρια! Όλα αυτά για τα οποία φωνάζανε οι σοβαροί άνθρωποι εδώ και δεκαετίες, γίνονται σιγά-σιγά πράξη, έστω και τα μισά. Σιγά-σιγά τα καταφέρνεται, κύριε Υπουργέ. Φυσικά, δεν θα μπορούσε ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός να μην σας συνδράμει σε αυτήν σας την προσπάθεια.

Θα ήθελα να θέσω ένα θέμα για το καταλάβει ο τηλεθεατής που τώρα μας βλέπει από την τηλεόραση: Άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή τις ενστάσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, οι οποίες είναι ιδεολογικά συνεπείς. Το ξεκαθαρίζω αυτό. Αντιλαμβάνομαι πάρα πολύ καλά –παραδείγματος χάριν– γιατί το

Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος υπερασπίζεται την παρουσία των συνδικαλιστών εις τα διάφορα όργανα διοικήσεως. Είναι προφανές. Εάν το ΚΚΕ, κύριε Νικητιάδη, σε αυτήν την Αίθουσα δεν προασπίζεται την παρουσία των συνδικαλιστών στα όργανα διοικήσεως, ποιος θα το κάνει σε αυτήν την Αίθουσα; Πολύ καλά κάνετε. Το ερώτημα είναι: γιατί η Νέα Δημοκρατία το υπερασπίζεται; Αυτό είναι τρομακτικό ερώτημα για εμένα. Δηλαδή, αντιλαμβάνομαι σε ένα πλαίσιο ιδεολογικής και πολιτικής αντιπαράθεσως, κύριε συνάδελφε, ότι το λογικό είναι η Νέα Δημοκρατία, η οποία κατηγορούσε τον Ανδρέα Παπανδρέου επί του ΠΑΣΟΚ του '80 που έκανε, παραδείγματος χάριν, το νόμο της Μελίνας τότε -μέσα σε πολλά άλλα που έκανε σε διάφορους τομείς- να βλέπει σήμερα με χαρά τη δικαίωση της τότε πολιτικής της και την παραδοχή του νυν ΠΑΣΟΚ ότι αυτά που έγιναν τα τελευταία τριάντα χρόνια στην Ελλάδα -διαβάζω από την εισηγητική έκθεση, παραδείγματος χάριν- «έχουν εξαντλήσει την αποτελεσματικότητά τους» ή -το ακόμα καλύτερο- «ότι τελικά, η άσκηση κινηματογραφικής πολιτικής εξετράπη και οδήγησε σε συστημική αποτυχία». Αριστούργημα! Μα, αυτά λέγαμε τόσα χρόνια. Γι' αυτά τους κατηγορούσαμε.

Και αφού έρχονται, λοιπόν, μετά από τριάντα χρόνια και παραδέχονται ότι η πολιτική τους οδήγησε -ξαναδιαβάζω- «σε συστημική αποτυχία» -δηλαδή τα έκαναν θάλασσα- και λένε, λοιπόν, τώρα παρ' το πάλι ανάποδα, «έξω οι συνδικαλιστές, γιατί έχουν καταστρέψει τα πάντα», «έξω οι κρατικοδίαιτοι που έπαιρναν λεφτά απ' όπου μπορούσαν και τα έκαναν σουίτες και να βάλουμε σιγά-σιγά μια τάξη στο πώς διαχειριζόμαστε τα χρήματα των Ελλήνων φορολογούμενων», ακούω τη Νέα Δημοκρατία να λέει: «Γιατί φεύγουν συνδικαλιστές από τα όργανα;». Μα, αυτό είναι ατζέντα ΚΚΕ, δεν είναι ατζέντα της Νέας Δημοκρατίας. Η Νέα Δημοκρατία πρέπει να πανηγυρίζει γι' αυτό, πρέπει να επιχαίρει. Εσείς έπρεπε κανονικά να σηκωθείτε και να χειροκροτήσετε με πολύ μεγάλη δύναμη αυτό που κάνει ο κ. Γερουλάνος. Αυτό που κάνει ο κ. Γερουλάνος είναι το ξήλωμα του παλαιού ΠΑΣΟΚ. Αυτό κάνει. Και εμείς θα πούμε όχι;

Επίσης, πρέπει να σας πω ότι δεν είναι καθόλου προβοκάτσια. Πραγματικά το κάνει. Βέβαια, αύριο θα τα πούμε ακόμη καλύτερα, γιατί κάνετε ακόμη καλύτερα πράγματα αύριο προς αυτήν την κατεύθυνση. Αλλά να το ξεκαθαρίσουμε για να καταλάβουμε τι γίνεται. Πρέπει να σας συγχαρώ, κύριε Υπουργέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Είμαστε κατά...

ΣΥΝΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σας άκουσα. Στεναχωρήθήκατε για την έξοδο των συνδικαλιστών από τα όργανα διοικήσεως. Τι να σας πω; Είναι μία καινοφανής θέση της Νέας Δημοκρατίας. Εντάξει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Είμαστε κατά των διορισμένων πάντα.

ΣΥΝΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν ήμασταν, γιατί ήμουν και εγώ στη Νέα Δημοκρατία και θυμάμαι τι ήμασταν. Αλλά το τί ήμασταν και το τι γίναμε είναι ένα θεωρητικό θέμα. Ας μην ανοίξουμε εδώ το θέμα των διορισμένων και τι έκαναν οι διορισμένοι. Είναι μεγάλο θέμα αυτό.

Κύριε Υπουργέ, σε ένα επίσης πολύ μεγάλο κεφάλαιο, το θεωρώ πάρα πολύ σωστή -και διαφωνώ με τον κ. Τζαβάρα, ο οποίος φερ' ειπείν έφυγε από την Αίθουσα και κρίμα γιατί ήταν πολύ ενδιαφέρουσα η ομιλία του και ομολογώ εάν μου βάζατε ερώτηση «γιατί καταψηφίζει ο κ. Τζαβάρας;» δεν θα μπορούσα να απαντήσω, για να είμαι 100% σίγουρος, δεν έχει, όμως, σημασία, δεν είναι εδώ για να μπορέσει να το τεκμηριώσει περαιτέρω με αντίθεση με αυτά που είπε ο κ. Τζαβάρας, την ιδέα το να μπουέ συγκεκριμένα κριτήρια για το πώς θα χρηματοδοτείται μία ταινία και ποιος θα παίρνει χρήματα των Ελλήνων φορολογούμενων. Είναι πολύ σωστή η ιδέα αυτή. Κανείς δεν ζήτησε από τον Υπουργό Πολιτισμού ή από το ελληνικό κράτος να κρίνει διαχρονικά, ποιο θα είναι το μεγάλο έργο. Προφανώς, θα το κρίνει ο χρόνος. Η τέχνη δεν θα κριθεί από εμάς, θα κριθεί από μόνη της. Το πώς, όμως, θα διαχειριστούμε τα χρήματα των Ελλήνων φορολογούμενων -με συγχωρείτε- αυτό είναι ένα πάρα πολύ μεγάλο θέμα. Και όσο πιο διαφανές είναι το κριτήριο, όσο πιο δομημένο είναι το κριτήριο, όσο πιο σίγουροι είμαστε ότι χρήματα δεν πρόκειται να πεταχθούν τουλάχιστον εις γνώσιν μας εις τον κάλαθο των αχρήστων, τόσο πιο υπεύθυνη δουλειά κάνουμε εδώ

σε αυτήν την εποχή της κρίσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για να κλείσω, από το ποιοι και το πόσο αντέδρασαν φαίνεται ότι το νομοσχέδιο κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Όποιος έχει στοιχειώδη ιδέα του τι γίνονταν όλα αυτά τα χρόνια μπορεί να καταλάβει ότι τα τρία τέταρτα των αντιδράσεων είναι από φορείς και από πλευρές που είχαν συμφέρον να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Αυτή η κατάσταση, όμως, πρέπει κάποτε να τελειώνει, όχι μόνο φυσικά στον κινηματογράφο, αλλά σε όλα τα θέματα.

Κύριε Υπουργέ, τελειώνω με το θέμα του ειδικού τέλους του 1,5%. Δεν έχουμε ακούσει την τοποθέτησή σας. Εμείς θέλουμε να επαναλάβουμε και να είμαστε πάρα πολύ σαφείς ότι πιστεύουμε πως παρά την καλή σας πρόθεση και τις προτάσεις που υπάρχουν στο νόμο για τις κυρώσεις ως προς την είσπραξη του τέλους του 1,5%, στην πράξη, κυρία Ζούνη, δεν θα εισπραχθεί σχεδόν τίποτα, πλην των διαφημίσεων που θα δοθούν δωρεάν, διότι στην πράξη είναι πάρα πολύ δύσκολο να εφαρμόσεις αυτό το σωστό μέτρο. Αντίθετα, ο τρόπος που προτείνουμε εμείς, που είναι το παράβολο επί της ταινίας, είναι κάτι το οποίο μπορείς να εισπράτεις ανά ταινία, δηλαδή μικρό ποσό κάθε φορά, και άρα να γεμίζεις ένα κουμπαρά. Εκεί πραγματικά θα μπορέσεις να μαζέψεις λεφτά, ενώ στην άλλη περίπτωση, στο τέλος, θα δείτε ότι πάλι δεν θα μαζέψουμε λεφτά.

Επίσης, θα μπορούσατε να κάνετε και κάτι άλλο. Εγώ άκουσα την πρόταση του κ. Βούρου στην επιτροπή και ήταν εξαιρετικά ενδιαφέρουσα. Μπορείτε να βάλετε το κάθε κανάλι να διαλέξει από τις προτάσεις του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου ποια ταινία θέλει να χρηματοδοτήσει, να κάνει την συμπαραγωγή και να κερδίσει έτσι και το κανάλι μετά από αυτήν την ταινία. Πρέπει, δηλαδή, με κάποιον τρόπο να γίνει πρακτικά εφαρμόσιμο το μέτρο, γιατί πολύ φοβόμαστε ότι έτσι όπως το έχετε φέρει και άδικο είναι, γιατί θα πληρώνουν σταθμοί που δεν έχουν καμμία σχέση με τις ταινίες και δεν θα εφαρμοσθεί τελικά στην πράξη και άρα θα έχουμε κάνει μία τρύπα στο νερό.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Επί προσωπικού;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ανεφέρθη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Τι αναφέρθηκε; Εγώ δεν άκουσα πουθενά το όνομά σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Μπορώ να έχω το λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Είναι δυνατόν τέτοια ώρα να μπαίνουν τέτοια θέματα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Είναι θέμα ώρας δηλαδή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ακούστηκε καθόλου το όνομά σας; Εάν έχετε θέμα επί προσωπικού, να σας δώσω το λόγο, αλλά δεν φάνηκε πουθενά να υπάρχει τέτοιο θέμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Συνεχίστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Μιχάλης Κριτσωτάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, θα ενδώσω σε έναν πειρασμό, αφού ο Τάσος Κουράκης κατά την εισήγησή του κάλυψε όλα τα θέματα. Ο πειρασμός αυτός είναι ότι εμείς βλέπουμε να χαρακτηρίζονται θετικά κινηματογραφικές ταινίες του παρελθόντος, που τότε είχαν χαρακτηριστεί αρνητικά, γιατί είμαστε μια κοινωνία, κατά τη γνώμη μου, που έχει οπισθοχωρήσει ως κοινωνία, ως πλαίσιο αξιών, που είμαστε πίσω και ως λαός, ως αποδέκτης δηλαδή, όπως είπε και ο κ. Καζάκος, της τέχνης. Θα τολμήσω να σας προτείνω να κάνετε μία σύγκριση ανάμεσα στον Κατράκη του τότε κινηματογράφου και στον Κατράκη του θεάτρου, για να σας πω ότι αυτή ήταν η διαφορά του επιπέδου στον κινηματογράφο και στο θέατρο τότε και από εκεί και πέρα μπορεί κανείς να κάνει συμπεριμύς πάνω στην αρχική σκέψη που ο κ. Καζάκος εδώ ανέφερε.

Φοβάμαι ότι δεν βλέπουμε πάντα τέχνη, όταν βλέπουμε τον

παλιό κινηματογράφο, που το λένε «καλό σινεμά», όπως φοβάμαι ότι δεν βλέπουμε καν την ιστορία του κινηματογράφου, αλλά μία νοσταλγία για το παλιό και καλύτερο από το σημερινό αξιακό σύστημα. Χρειάζεται, όμως, άλλη κουλτούρα στον ελληνικό λαό, για να ζητά ο ελληνικός λαός το καλύτερο. Εάν αυτό δεν γίνει εσωτερικό αίτημα του ελληνικού λαού, δεν θα κατακτηθεί και ο στόχος του καλύτερου.

Φοβάμαι, επίσης, ότι θα βλέπουμε αύριο τις σημερινές ταινίες, που, πράγματι, τις θεωρούμε γενικώς –και αυτές που είναι στον κινηματογράφο, αλλά και αυτές στην τηλεόραση- αριστουργήματα, εάν η ελληνική κοινωνία συνεχίσει, μαζί με τον οικονομικό κατήφορο, τη νεοφιλελεύθερη προοπτική που κάποιοι της ετοιμάζουν. Και εδώ θα έλεγα ότι θα πρέπει να κοιταχθούμε όλοι, γιατί όλοι έχουμε ευθύνες, άλλοι ενεργητικές και άλλοι παθητικές.

Θα τολμούσα, επίσης, να πω για την οικονομική κρίση ότι υπάρχει κρίση στον πολιτισμό. Υπάρχει ο πολιτισμός του τουρισμού, που θέλει να εμπορευματοποιηθεί και δεν μπορεί, που θέλει να γίνει η τέχνη εμπορευματοποιημένη και τουριστική και δεν τα καταφέρνει.

Έχουμε, παρακαλώ, και το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού! Από μόνο του, χωρίς να θέλω να πω κάποια ύβρη, δεν είναι το καλύτερο, όταν βάζουμε αυτά τα δύο μαζί και όταν προσπαθούμε με τον πολιτισμό να τραβήξουμε τον τουρισμό, αλλά με έναν εμπορευματοποιημένο τρόπο.

Ακόμη, θέλω να μιλήσω για την κρίση στο Κοινοβούλιο και για τη διαδικασία σήμερα του κατεπείγοντος σε ένα ακόμα νομοσχέδιο. Θέλω να σας αναφέρω τη στατιστική, κύριοι συνάδελφοι. Στα δεκαοκτώ νομοσχέδια που έχει φέρει το Υπουργείο Οικονομικών, τα επτά είναι με τη διαδικασία του επείγοντος, όπως τούτο που κατατέθηκε σήμερα. Όλες οι πλευρές της Βουλής έχουν εναντιωθεί, αλλά η Κυβέρνηση δεν καταλαβαίνει, είναι σε έναν άλλον πολιτισμό. Είναι βαρύ να πει κανείς ότι σήμερα δεν είμαστε στον πολιτισμό του μνημονίου, αλλά το μνημόνιο είναι ο πολιτισμός ορισμένων;

Μαζί με τις συλλογικές συμβάσεις, που αύριο με αυτό το κατεπείγον νομοσχέδιο πάνε περίπατο και αφήνουν τη θέση τους στις ατομικές διαπραγματεύσεις και σε ένα τοπίο ομίχλης με ανεργία, πάμε σε μια άλλη κοινωνία που έχει χάσει το χαμόγελο και την ελπίδα μαζί με τα κοινωνικά, τα ανθρώπινα και εργασιακά δικαιώματα. Και αυτά πολιτισμός είναι και αυτά κουλτούρα διαμορφώνουν. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο συζητούμε και δεν μπορούμε να λέμε για αυτό το νομοσχέδιο ότι είναι μία όαση σε μία έρημο ή ένα νησί σε έναν ωκεανό.

Να θυμίσω, κύριοι συνάδελφοι, ότι πριν από μερικές ώρες εδώ σε δική μου επίκαιρη ερώτηση για το ζήτημα του εικοσιτετραμήνου των αρχαιολόγων, που επί είκοσι τέσσερις μήνες δουλεύουν και μετά απαγορεύεται να ξαναδουλέψουν, δεν μπόρεσε να μου δώσει μία απάντηση ο Υφυπουργός Πολιτισμού και με παρέπεμψε στην αποψινή συνεδρίαση, να μιλήσουμε, λέει, γι' αυτό το θέμα. Του είπα ότι εμείς διευκολύνουμε, κάνοντας μία τροπολογία, που μπορεί εύκολα να ψηφιστεί, για να τελειώνει αυτό το θέμα, διότι δεν μπορούμε να έχουμε έναν πολιτισμό, ο οποίος να έχει τα μνημεία σε αυτήν την κατάσταση που βρίσκονται, να μην χαιρέται τον πολιτισμό, να μην τον απολαμβάνει, να μην τον δίνει και στους υπόλοιπους, αλλά να τον θέλει μόνο για τουριστικό στοιχείο.

Είχα καταγγείλει, μαζί με αυτήν την κατάσταση, την Κυβέρνηση ότι έχει το μνημόνιο ως πολιτισμό ή ότι πολιτισμός της είναι το μνημόνιο. Θεωρούσα στην αρχή ότι είναι μία υπερβολή και το έκανα για να προκαλέσω, αλλά τώρα έχω την εντύπωση πως είναι μία αντικειμενική πραγματικότητα που καθημερινά επιβεβαιώνεται.

Θέλω να σας πω, ακόμη, δύο-τρία πράγματα και συγχωρέστε μου την παρέμβαση. Είμαι από την Κρήτη, μένω στο Ηράκλειο και μάλιστα στη λεωφόρο Κνωσού, κοντά στο μνημείο της Κνωσού. Είναι ντροπή –και δεν αφορά μόνο εμάς, αλλά ολόκληρη την Κρήτη και την Ελλάδα- το γεγονός ότι το μνημείο της Κνωσού δεν είναι εγγεγραμμένο στον κατάλογο των μνημείων της ΟΥΝΕΣΚΟ, διότι πλήθος αυθαιρέτων και άλλων αυθαιρεσιών είναι γύρω του και γι' αυτό καλώς δεν εγγράφεται στον κατάλογο

των μνημείων της ανθρωπότητας της ΟΥΝΕΣΚΟ.

Κύριοι συνάδελφοι, το Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου είναι τέσσερα χρόνια κλειστό και υπάρχει προοπτική να είναι κλειστό για τουλάχιστον ένα ή δύο χρόνια ακόμα, χωρίς να ξέρουμε τι θα γίνει παραπέρα. Τα εκθέματα εκτίθενται –και εκτιθέμεθα και εμείς- στο γκαράζ του νέου κτηρίου σε αποθήωση του πολιτισμού μας. Όμως, για την Κυβέρνηση φταίνε οι κινητοποιήσεις των εργαζομένων στον Πειραιά και στην Ακρόπολη, που κινητοποιούνται για δίκαια αιτήματα τα οποία δεν λύνονται, τα οποία δεν τα λύνετε εσείς. Χάνεται, λέει, ο τουρισμός και η κρουαζιέρα και φταίνε οι κινητοποιήσεις, όχι δηλαδή αυτά που σας αναφέρω τώρα. Αυτά είναι μικρά, το άλλο είναι το μείζον.

Κύριε Υπουργέ, η ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων του Ηρακλείου –ένα θέμα για το οποίο κινείται σήμερα ο Δήμος Ηρακλείου και καλά κάνει- είναι αναγκαία, αλλά χωρίς ένα σχέδιο για τη διόρθωση των ημαρτημένων, για να μπορεί να εξυγιανθεί ο χώρος του μνημείου της Κνωσού και το άνοιγμα του μουσείου του Ηρακλείου θα είναι ενοποίηση ανάπηρη. Σε αυτό νομίζω ότι πρέπει να παρέμβετε και όλο το έργο να σχεδιαστεί τώρα, να γίνεται σιγά-σιγά και να είναι μία εναντίωση προς το πνεύμα της κρίσης.

Θέλω να σας πω ότι δεν θέλουμε να μείνουμε σε ένα κλίμα προγονολατρίας, προγονοπληξίας και αρχαιολατρίας. Ο Μινωικός Πολιτισμός είχε τη συμβολή του, αλλά την είχε και με τον δις Ολυμπιονίκη, τον δολιχοδρόμο Εργοτέλη, που ήταν ο ανατρεπτικός, αντικαθεστωτικός στο σκληρό καθεστώς των Μινών. Σήμερα το άγαλμά του υπάρχει μόνο στην Ιμέρα της Ιταλίας. Από την Ελλάδα δεν λείπει μόνο το άγαλμά του, αλλά λείπει περισσότερο το πνεύμα του, το πνεύμα της ανατροπής, που είναι ό,τι το καλύτερο ενάντια στην εμπορευματοποίηση, στο νεοφιλελευθερισμό και στην κυριαρχία των αγορών.

Έρχομαι επί του νομοσχεδίου. Επί της αρχής το νομοσχέδιο δεν εκφράζει, κατά τη γνώμη μας, ένα ολοκληρωμένο αναπτυξιακό μοντέλο. Με ποια οικονομικά κριτήρια, με ποιες αξίες και με ποια οικονομικά εχέγγυα μέσα στην πολιτική κρίση θα λειτουργήσει αυτό το νομοσχέδιο;

Η αναγκαιότητα της θέσπισης ενός νέου νόμου για τον ελληνικό κινηματογράφο είναι διατυπωμένη από σύσσωμη την κινηματογραφική κοινότητα εδώ και είκοσι πέντε χρόνια. Ο Πρωθυπουργός στις εξαγγελίες του για τις πρώτες εκατό ημέρες της Κυβέρνησής σας είχε συμπεριλάβει και την κατάθεση νόμου πλαισίου για τον ελληνικό κινηματογράφο. Ωστόσο, χρειάστηκε ένας χρόνος για να κατατεθεί από το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού το σχετικό νομοσχέδιο. Η δυσφορία για τη μη κατάθεση του ήταν διάχυτη όλο αυτό το διάστημα και τελικά ο Υπουργός προχώρησε, επιτέλους, στη δημοσιοποίηση του νομοσχεδίου και σήμερα βρίσκόμαστε να το συζητάμε.

Αρχικά θα πρέπει να πούμε για εμάς είναι πρόχειρο νομοσχέδιο, κατώτερο των περιστάσεων και των απαιτήσεων της εποχής μας και μας πηγαίνει πίσω από το ν. 1597/86, που ήταν γνωστός και ως νόμος της Μελίνας. Για την Ελλάδα ο νόμος που συνέβαλε στην προστασία και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης και την ενίσχυση της ελληνικής κινηματογραφίας, είναι αυτός ακριβώς ο νόμος. Το θλιβερό, όμως, είναι ότι ο νόμος αυτός δεν εφαρμόστηκε ποτέ.

Θα αναφέρω δύο στοιχεία. Πρώτον, δεν υπάρχει κινηματογραφικό αρχείο και δεν είναι μικρό αυτό. Δεύτερον, δεν υπάρχει κινηματογραφική παιδεία, ενώ προβλεπόντουσαν όλα αυτά από το νόμο. Πιστεύουμε ότι αυτός ο νόμος δεν ξεπεράστηκε και οι αλλαγές που θα χρειαζόντουσαν και που θα έπρεπε να γίνουν ήταν ελάχιστες. Ακολούθησε μία σειρά από νόμους που ήταν γνωστοί με τα ονόματα των Υπουργών και όχι για κάτι που πέτυχαν, όπως ο νόμος Τατούλη, Λιάπη, Βενιζέλου, Σαμαρά, της ομάδας Γαβρά κ.λπ., οι οποίοι δεν αντιμετώπισαν τα σοβαρά προβλήματα του χώρου. Στη σύνταξη του παρόντος νομοσχεδίου δεν συμμετείχαν ή τουλάχιστον όσο θα έπρεπε οι συντεταγμένες παραγωγικές δυνάμεις του ελληνικού κινηματογράφου.

Τώρα, για τις γενικές αρχές και ορισμούς που έχετε στο πρώτο κεφάλαιο του νόμου, θα ήθελα να σας πω ότι δεν υπάρχει καμία μέριμνα για την κινηματογραφική παιδεία που είναι πάγιο αίτημα του κινηματογραφικού χώρου. Στο νομοσχέδιο που

συζητάμε προστέθηκε η φράση ότι το κράτος οφείλει να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για τη βελτίωση της κινηματογραφικής παιδείας του λαού» -είναι σωστό- χωρίς, όμως, να προβλέπονται κάποια μέτρα σε αυτήν την κατεύθυνση.

Με το άρθρο 38 συστήνεται η Γνωμοδοτική Επιτροπή Σχολών Κινηματογράφου και Τηλεόρασης. Αυτό είναι βήμα για την ενεργοποίηση του «νεκρού» ν. 1158/81. Ανοίγει έτσι ο δρόμος για μία τακτοποίηση των διαφόρων σχολών και έναν έλεγχο του εκπαιδευτικού τους έργου. Το έλλειμμα, όμως, στην κινηματογραφική παιδεία και την πιστοποίηση επαγγελματικών δικαιωμάτων και τεχνικών παραμένει.

Στο δεύτερο κεφάλαιο, με τις υπουργικές αποφάσεις αφήνει την ευχέρεια στον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού τις προϋποθέσεις με τις οποίες μπορεί να εκδίδεται πιστοποιητικό ελληνικής ιθαγένειας.

Στο τρίτο κεφάλαιο -και αυτά νομίζω ειπώθηκαν και θα τα πω γρήγορα για να πάω σε προτάσεις- μειώνεται στο κατεστημένο σχέδιο νόμου το ποσοστό ενίσχυσης. Δεν προβλέπεται διαχωρισμός των ιδιοτήτων: παραγωγός, διανομέας, αιθουσάρχης και αυτό νομίζω είναι πάρα πολύ σημαντικό. Πηγαίνουμε σε μία μονοπωλιακή κατάσταση παραγωγών. Σκοπεύει να φτιάξει το νομοσχέδιο, απ' ότι φαίνεται, μηχανισμούς για τη χρηματοδότηση συγκεκριμένων εταιρειών. Φαίνεται μία τέτοια κατεύθυνση. Θα δούμε εάν διαψευστεί, αλλά συνήθως όλα τα άσχημα που προβλέπονται εδώ επιβεβαιώνονται. Στοχεύει στις διευκολύνσεις ξένων και όχι Ελλήνων κινηματογραφιστών.

Τέλος, για το 1,5% δεν θα κάνω άλλη μνεία, γιατί τα είτε ο εισηγητής μας κ. Τάσος Κουράκης. Θα πω για το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, ότι δεν κρίνεται θετική η αλλαγή της νομικής μορφής του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου για τους λόγους, που ήδη έχουμε αναφέρει.

Ακόμη να σας πω στο επίπεδο πια των προτάσεων, ότι αναφερθήκαμε στο πρώτο μέρος γιατί λέμε τεκμηριωμένα «όχι» σε αυτό το νόμο, αλλά συγχρόνως πρέπει να σας παρουσιάσουμε τους άξονες τουλάχιστον μίας εναλλακτικής πολιτικής για την προστασία και την ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης και την ενίσχυση της ελληνικής κινηματογραφίας. Το πρώτο που λέμε είναι ότι η προστασία της κινηματογραφικής τέχνης αποτελεί υποχρέωση του κράτους που μεριμνά για την ανάπτυξή της. Από τη δεκαετία του '50 στη Δύση, στην Ευρώπη, ειδικά στη Γαλλία και με Υπουργό τον Αντρέ Μαρλό έκαναν πράξη την προστασία του κινηματογράφου από το κράτος.

Το δεύτερο που θέλω να σας πω είναι ότι στην ενίσχυση από τα έσοδα του ειδικού φόρου, πρέπει να έχουν συμμετοχή αναλογικά και ισότιμα, όλοι οι πραγματικοί δημιουργοί του κινηματογραφικού έργου, και ο σκηνοθέτης και ο σεναριογράφος και ο μουσικοσυνθέτης, όταν υπάρχει και όχι μόνο ο παραγωγός.

Τρίτον, διορθωτικές κινήσεις για την περαιτέρω αξιοποίηση της επιστροφής του ειδικού φόρου που εισπράττεται κάθε χρόνο από την προβολή των κινηματογραφικών ταινιών, το 1,5% επί του συνολικού τζίρου των τηλεοπτικών καναλιών και για τα κρατικά κανάλια και τα ιδιωτικά που παρακρατείται από το Υπουργείο Οικονομικών και αποδίδεται στο Υπουργείο Πολιτισμού για την ενίσχυση του κινηματογράφου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό κύριε Πρόεδρε, για να ολοκληρώσω τις προτάσεις, εάν είναι εύκολο.

Να γίνεται έλεγχος για την καταβολή του 1,5% από τους ισολογισμούς των καναλιών, πρόστιμα και κλείσιμο για τους παραβάτες, όπως και για την παραβίαση της εργασιακής και ασφαλιστικής νομοθεσίας. Στον ελληνικό μας καπιταλισμό ισχύει το καθεστώς της ασυδοσίας και αυτό πρέπει να ανατραπεί τουλάχιστον στην τέχνη.

Οι τραπεζικές δανειοδοτήσεις πρέπει να είναι χαμηλότοκες προς στην παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών ή για την ίδρυση ή τη λειτουργία εργαστηρίου παραγωγής και επεξεργασίας των κινηματογραφικών ταινιών, καθώς και για τη δημιουργία νέων ή τη βελτίωση παλαιών κινηματογραφικών αιθουσών.

Να πω για το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, ότι αποτελεί ανώνυμη εταιρεία και όχι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, η

οποία ανήκει εξ ολοκλήρου στο κράτος. Έχει διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια και λειτουργεί για το δημόσιο συμφέρον, σύμφωνα με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και υπό την εποπτεία όμως του κράτους. Δημοσιεύει ισολογισμούς και σκοποί του κέντρου είναι η προστασία και η ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης στην Ελλάδα και η προβολή και η διάδοση της ελληνικής κινηματογραφικής παραγωγής στο εσωτερικό και στο εξωτερικό.

Έχουμε κι άλλες προτάσεις, θα τις καταθέσω γραπτά. Δεν θα πω περισσότερα σε αυτό, για να προλάβω να πω ακόμη για την ενίσχυση και επέκταση του εναλλακτικού δικτύου διανομής, το οποίο είναι πολύ σημαντικό, για τις κινηματογραφικές ταινίες, όπως οι κινηματογραφικές λέσχες, επίσης οι δημοτικοί κινηματογράφοι, οι αίθουσες των κοινωνικών φορέων, τα σχολεία τα οποία θα μπορούσαν να συμπεριλάβουν τον κινηματογράφο στις υποχρεωτικές σχολικές εκδρομές που έχουν και θα μπορούσαν οι τάξεις των μαθητών να πηγαίνουν σε κινηματογραφικές αίθουσες και να παρακολουθούν ταινίες. Οι πρωτοβουλίες πολιτών σε αυτούς τους θεσμούς, αποτελούν παράδειγμα για μίμηση και για τη στήριξη του κινηματογράφου.

Από τα μέσα της δεκαετίας του '70 οι φορείς του κινηματογράφου, προβάλλουν το αίτημα της ίδρυσης ακαδημίας κινηματογράφου πανεπιστημιακού επιπέδου, όπου θα διδάσκονται όλοι οι κλάδοι που αφορούν τον κινηματογράφο. Η πρόταση παραμένει ακόμη και πρέπει να διεκδικηθεί. Δεν είναι μέσα στο νομοσχέδιο. Όπως και η δημιουργία ινστιτούτου σεναρίου μέσα από την κατάρτιση πολυεπίπεδων προγραμμάτων χρηματοδότησης. Τέλος, κύριε Πρόεδρε -και ευχαριστώ για την ανοχή σας- εξασφάλιση του καθεστώτος προστασίας της Ταινιοθήκης της Ελλάδας και του Εθνικού Κινηματογραφικού Αρχείου.

Προτείνουμε να προστεθούν στο σχετικό κεφάλαιο τα εξής: «Κινηματογραφική Λέσχη είναι το Σωματείο ή η Ένωση προσώπων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που ασχολείται συστηματικά με την προβολή της κινηματογραφικής τέχνης και την παραγωγή της κινηματογραφικής παιδείας, αποτελώντας ένα εναλλακτικό εθνικό δίκτυο διανομής ταινιών».

Υπάρχουν και άλλες προτάσεις, θα σας τις δώσω γραπτές μετά.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή και νομίζω ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι πραγματικά πίσω από τις ανάγκες, είναι πίσω από αυτό που θα ήθελε και η τέχνη του κινηματογράφου και η ελληνική κοινωνία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ Μανώλης Μπεντενιώτης.
ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σχέδιο νόμου που συζητούμε θεσπίζεται το νέο νομοθετικό πλαίσιο, για «την ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης στη χώρα μας», αφού το νομοθετικό πλαίσιο του ν. 1597/86 για την προστασία και την ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης και την ενίσχυση της ελληνικής κινηματογραφίας, με βάση τον οποίο λειτουργήσε αυτός ο χώρος, έχει αναμφίβολα ξεπεραστεί. Έχει ξεπεραστεί, όμως, από την εξέλιξη της τεχνολογίας, αλλά και τις αλλαγές που έχουν προκύψει στο ένα τέταρτο περίπου ενός αιώνα από τότε, γιατί πρέπει σήμερα, και ιστορικά πλέον, να αποδεχθούμε ότι αυτό, το τότε, νομοθετικό πλαίσιο ήταν πραγματικά και ριζοσπαστικό, αλλά και πρωτοποριακό.

Όμως, σήμερα έχουμε ριζικές αλλαγές τόσο στο στάδιο της παραγωγής, αλλά και στη διαφοροποίηση του τοπίου της ίδιας της κινηματογραφικής αγοράς. Άρα είναι άλλη η σημερινή πραγματικότητα του χώρου της ελληνικής κινηματογραφίας, γι' αυτό και η οποιαδήποτε άλλη προσέγγιση που επιχειρήθηκε εδώ για την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου είναι και ανιστόρητη και παραπλανητική. Γι' αυτό και σήμερα ήταν αναγκαία η αλλαγή αυτού του θεσμικού πλαισίου αφού τα τελευταία χρόνια έχουμε ριζική αλλαγή της παραγωγικής αλυσίδας με την εξέλιξη της τεχνολογίας και ειδικότερα της ψηφιακής τεχνολογίας, η οποία πλέον είναι η βάση της κινηματογραφικής παραγωγής.

Με το νέο αυτό θεσμικό πλαίσιο επιχειρείται μία συνολική πα-

ρέμβαση, μια παρέμβαση που αντιμετωπίζει ουσιαστικά, αλλά και με επάρκεια όλα τα προβλήματα που έχουν προκύψει. Πρέπει να το ομολογήσουμε ότι τα αντιμετωπίζει αποτελεσματικά, διασφαλίζοντας επιπλέον τη διαφάνεια και την αξιοκρατία, που είναι τα ζητούμενα αυτής της εποχής.

Βασικά ενισχύονται οι νέοι δημιουργοί, αλλά και στηρίζεται η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, η αύξηση των επενδύσεων από την εγχώρια αγορά, αλλά και από το εξωτερικό, η προσέλευση ξένων παραγωγών και συμπαραγωγών, αλλά και η αποτελεσματικότητα στη λειτουργία των κρατικών φορέων, στην υλοποίηση της κινηματογραφικής πολιτικής, η οποία πλέον παίρνει άλλες διαστάσεις.

Πράγματι, η μεταρρύθμιση που επιχειρείται στον τομέα αυτόν του πολιτισμού, είναι συνέχεια με συνέπεια των άλλων μεταρρυθμίσεων της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, που έχουν ήδη προηγηθεί, στο χώρο της αυτοδιοίκησης, στο χώρο της περιφερειακής ανάπτυξης, στο χώρο της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, στην κοινωνικοασφαλιστική πολιτική, αλλά κυρίως στη δημοσιονομική και οικονομική προέκταση. Γι' αυτό και η μεταρρύθμιση αυτή στο χώρο του πολιτισμού, ειδικότερα αυτήν την περίοδο της οικονομικής και της κοινωνικής κρίσης, είναι και μία διέξοδος της χώρας από την κρίση, αφού «ο πολιτισμός, θα είναι αντίδοτο στην κρίση», όπως πρόσφατα πολύ ορθά ανέφερε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας.

Έτσι προωθείται ένα σχέδιο εξυγίανσης και ανάπτυξης, διαφάνειας και αποτελεσματικότητας στη λειτουργία των κρατικών φορέων υλοποίησης της κινηματογραφικής πολιτικής, ενίσχυσης των νέων δημιουργών, εξορθολογισμού των πόρων, προώθησης νέων τεχνολογιών, αύξησης των επενδύσεων στην κινηματογραφική παραγωγή, ανατροπής των κατεστημένων, δημιουργίας μίας προοπτικής ανάπτυξης του χώρου του κινηματογράφου. Έτσι, έχουμε μία πρώτη, μετά από είκοσι πέντε χρόνια, υπεύθυνη και σοβαρή πρόταση για μία συνολικά ουσιαστική παρέμβαση στο χώρο, για να έχουμε μία νέα εθνική κινηματογραφική πολιτική.

Ειδικότερα η άρθρωση του νομοσχεδίου περιλαμβάνει οκτώ κεφάλαια. Περιέχει στα πρώτα έξι κεφάλαια, στα άρθρα 1 έως 34, τις διατάξεις που αφορούν την ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφίας, στο έβδομο κεφάλαιο, στα άρθρα 35 έως 39 περιλαμβάνει τις λοιπές διατάξεις της κινηματογραφικής πολιτικής, στο όγδοο κεφάλαιο στα άρθρα 40 έως 51 επανακαθορίζει το καθεστώς χορήγησης των κρατικών λογοτεχνικών βραβείων και των βραβείων συγγραφής θεατρικών έργων και περαιτέρω είναι κρίσιμο να επισημανθεί ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό, πως καθορίζονται με ακρίβεια οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένα κινηματογραφικό έργο μπορεί να θεωρηθεί ελληνικό, όπως ακόμη και ότι προστατεύεται και ενισχύεται η ελληνική γλώσσα.

Επίσης, ένα σημαντικό βήμα προς τα εμπρός είναι ειδικότερα ενδιαφέρον, το ότι το 1,5% του κύκλου εργασιών των τηλεοπτικών σταθμών, το οποίο εδώ και πλέον των δύο δεκαετιών δεν έφθανε στην παραγωγή, σήμερα προσδιορίζεται με ακρίβεια και πλέον θα αποτελεί τον πόρο μίας νέας ουσιαστικής χρηματοδότησης, ουσιαστικής στήριξης της κινηματογραφικής πολιτικής και ενίσχυσης των νέων δημιουργών, αλλά και του ελληνικού πολιτισμού.

Καταληκτικά, μπορούμε να ισχυριστούμε ότι το νομοσχέδιο θέτει τις αρχές σχετικά με την ανάπτυξη και την ελευθερία της κινηματογραφικής τέχνης, κατοχυρώνει την ελευθερία του κινηματογράφου, την ελευθερία της παραγωγής, αλλά και της κυκλοφορίας των κινηματογραφικών έργων, καθώς και της παρακολούθησής της από το κοινό, όπως διέπεται στο μέτρο –πρέπει να το υπογραμμίσουμε αυτό με έμφαση- που αποτελεί έκφραση και διάδοση γνώμης, αλλά και έκφραση τέχνης, όπως το Σύνταγμα στα άρθρα 14 και 16 προβλέπει. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι ο καλλιτέχνης-δημιουργός εξαιρείται της υποχρέωσης της τήρησης των άλλων συνταγματικών προστατευομένων εννόμων αγαθών.

Συμπερασματικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την εφαρμογή αυτού του θεσμικού πλαισίου, παρέχεται η δυνατότητα πλέον, να αναβαθμίσουμε και την κινηματογραφική παιδεία, μία παιδεία που θα έχει αναμφίβολα σημαντική συμβολή στον πο-

λιτισμό της χώρας μας. Γιατί γι' αυτόν τον πολιτισμό, η χώρα μας και υπερηφανεύεται και πορεύεται και στην ευρωπαϊκή και στην παγκόσμια κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κ. Μπεντενιώτη.

Συνεχίζουμε με τον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει η κ. Μάγια Τσόκλη, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ.

ΜΑΓΙΑ ΤΣΟΚΛΗ: Έχουμε μείνει έξι στην Αίθουσα. Δεν είναι άσχημα.

Ενώ το όνομα της Ελλάδας συνδέεται διεθνώς με τον πολιτισμό, εδώ και δεκαετίες, τα θέματα που αφορούν στον πολιτισμό μας αντιμετωπίζονται στη δική μας ελληνική κοινωνία –καθρέπτης της οποίας προφανώς είναι και το Κοινοβούλιο- σαν μία πολυτέλεια. Και σήμερα ο πολιτισμός αναφέρθηκε σχεδόν ενοχικά, θα έλεγα, σαν ο πολιτισμός να μην είχε σχέση με την καθημερινότητα, σαν να αφορούσε κάποιους λίγους, μία ελίτ διανοουμένων, που ζουν στο δικό τους κόσμο και μιλούν τη δική τους γλώσσα. Έτσι πιστεύω ότι πολλοί συνάδελφοι ξαφνιάστηκαν όταν είδαν από κοντά στην αίθουσα της Γερουσίας τις δυναμικές αντιδράσεις που προκάλεσε το νέο νομοσχέδιο για την ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης.

Όλοι οι άνθρωποι που έχουμε κάποια σχέση με την παραγωγή –το έλεγα και στην επιτροπή- βρεθήκαμε στην αρχή διχασμένοι συναισθηματικά απέναντι σ' αυτό το νέο νομοσχέδιο. Κάποιοι φίλοι ήταν υπέρ, κάποιοι φίλοι ήταν κατά και η αλήθεια είναι ότι αν δεν είσαι της δουλειάς, αν δεν γνωρίζεις το περιβάλλον, τους ανθρώπους, την ιστορική εξέλιξη κάποιων θεσμών, δύσκολα αντιλαμβάνεσαι τις λεπτομέρειες. Εξ ου και πολλοί Βουλευτές βρέθηκαν ουσιαστικά να επαναλαμβάνουν λέξη προς λέξη απόψεις συγκεκριμένων αντιπροσώπων του κλάδου. Αυτό είναι απολύτως κατανοητό.

Γι' αυτό και η ακρόαση των φορέων από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ήταν και εξαιρετικά χρήσιμη, γόνιμη και αποκαλυπτική. Χρήσιμη γιατί οι λέξεις «τέχνη», «δημιουργία», «πολιτισμός» ακούστηκαν πολλές φορές μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Γόνιμη, διότι έγινε από όλους σαφές ότι το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού και ο ίδιος ο Υπουργός δεν επέλεξαν την εύκολη οδό της ψήφου της Πλειοψηφίας, αλλά αντίθετα την όσο γίνεται μεγαλύτερη συναίνεση των κομμάτων. Εξ ου και οι πολλές συναντήσεις, εξ ου και οι τροποποιήσεις που έγιναν μετά τις συζητήσεις στην επιτροπή. Αποκαλυπτική δε, διότι ενώ, παραδείγματός χάριν, στο ασφαλιστικό ακούστηκαν έξι φορείς, στο νομοσχέδιο για τον κινηματογράφο αναγκαστήκαμε να καλέσουμε δέκα, ενώ κάποιοι άμεσα ενδιαφερόμενοι απλώς δεν είχαν χώρο να συμμετέχουν. Το γεγονός αυτό μας έφερε όλους αντιμέτωπους με τα θέματα εκπροσώπησης που βασανίζουν τον κινηματογραφικό κλάδο.

Για το νομοσχέδιο τώρα. Είναι σημαντικό να δεχθούμε, για να κρίνουμε, το νομοσχέδιο γι' αυτό που είναι, δηλαδή ένας νόμος πλαίσιο. Δεν λύνει όλα τα προβλήματα του κινηματογράφου, δεν αναφέρεται σε όλα τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με τον κινηματογράφο. Προτείνει απλά τη νέα πολιτική κουλτούρα, μέσα στην οποία θα κινηθούν και θα αναπτυχθούν δράσεις και στρατηγικές για την ανάπτυξη του σινεμά.

Ας προσπαθήσουμε εν τάχει, να απαντήσουμε στους επικριτές αυτού του νομοσχεδίου. Αυτό το σχέδιο νόμου –λένε κάποιοι- δεν έχει αναπτυξιακό χαρακτήρα, δεν διασφαλίζει τη σταθερή ροή πόρων. Κάθε άλλο. Το σημερινό αναπτυξιακό νομοσχέδιο που καλούμαστε να ψηφίσουμε είναι η συνέχεια της συντονισμένης προσπάθειας ενίσχυσης του κινηματογράφου, που ξεκίνησε το Υπουργείο Πολιτισμού με τα σημαντικότερα φορολογικά κίνητρα που δόθηκαν στο πλαίσιο του νέου φορολογικού νόμου.

Η πιο σημαντική καινοτομία του νέου νομοσχεδίου είναι ότι σπάει το μονοπωλιακό ρόλο χρηματοδότησης που έπαιζαν μέχρι τώρα το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου και η ΕΡΤ. Η απόδοση του 1,5%, η είσπραξη του ειδικού φόρου επί των εισιτηρίων, η τακτική χρηματοδότηση του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου από το Υπουργείο, δημιουργούν ουσιαστικά πολλαπλές πηγές χρηματοδότησης.

Σε ό,τι αφορά τη διασφάλιση των πόρων η απόδοση του 1,5% είναι γνωστή. Τα προβλήματα ήταν γνωστά. Από το 1989 ποτέ δεν εφαρμόστηκε. Εξαιρετικά σημαντικό για την εφαρμογή της συγκεκριμένης διάταξης είναι το γεγονός ότι το 1,5% κατοχυρώνεται πλέον ως δημόσιο έσοδο και πως αναγράφονται ρητά οι κυρώσεις για τους τηλεοπτικούς σταθμούς και τις εταιρείες παραγωγής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών που δεν θα αποδίδουν το 1,5% των εσόδων τους για την παραγωγή των κινηματογραφικών ταινιών, όπως οφείλουν.

Επίσης, η απλοποίηση της διαδικασίας επιστροφής ειδικού φόρου από τα εισιτήρια είναι από τα πολύ θετικά σημεία αυτού του νομοσχεδίου, που θα ωφελήσουν σημαντικά την ανάπτυξη της ελληνικής κινηματογραφικής ταινίας. Ωφελούνται άμεσα οι παραγωγοί, 85% εκ των οποίων είναι και σκηνοθέτες -μην το ξεχνάμε αυτό- που θα εισπράττουν πια με εύκολες διαδικασίες την επιστροφή φόρου που τους αναλογεί.

Παράλληλα, το γεγονός πως το 80% από το ποσό που περισσεύει από την επιστροφή φόρου θα πηγαίνει απευθείας στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, ισοδυναμεί με διπλασιασμό των εσόδων του κέντρου.

«Αυτό το νομοσχέδιο λόγω της νέας οργάνωσης του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου καταστρατηγεί την, κατοχυρωμένη από το Σύνταγμα, ελευθερία της τέχνης», συνεχίζουν οι επικριτές. Το ζήτημα της ριζικής αναδιοργάνωσης του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και το προσωποκεντρικό μοντέλο που προτείνεται προκάλεσε πάρα πολλές αντιδράσεις.

Όσοι φοβούνται τις αλλαγές, τρέχουν να προεξοφλήσουν την αποτυχία του νομοσχεδίου. Πιστεύω όμως πως το παράδειγμα του εξαιρετικού Φεστιβάλ Αθηνών και του Γιώργου Λούκου είναι η απόδειξη πως η επιτυχία κρίνεται στην πορεία, την πράξη, την επιλογή των σωστών ανθρώπων, την εφαρμογή των νόμων και την καλή λειτουργία των θεσμών.

Προς τιμήν του το Υπουργείο και ο Υπουργός υπήρξαν ανοικτοί στα σχόλια που κατατέθηκαν, τα έλαβαν υπ' όψιν τους, προέβησαν σε κάποιες αλλαγές. Η αναδιαμόρφωση του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου επιχειρεί ουσιαστικά να αλλάξει την πολιτική κουλτούρα στο χώρο του κινηματογράφου, με βασική αλλαγή πως το Υπουργείο και συγκεκριμένα ο ίδιος ο Υπουργός αναλαμβάνει την ευθύνη για την επιτυχία ή μη αυτού του εγχειρήματος, χωρίς να πετάει το μπαλάκι σε τρίτους.

Κακά τα ψέματα, αν θέλουμε να είμαστε για μία φορά ειλικρινείς, θα πρέπει κρίνοντας ιστορικά να παραδεχτούμε ότι όσο διαφανείς και αν είναι οι θεσμοί, όσο σωστοί κι αν είναι οι νόμοι, πάντα η επιτυχία μιας πολιτιστικής πολιτικής έχει να κάνει με την επιλογή των προσώπων, με το όραμά τους, με την προσωπικότητά τους να υποστηρίξουν αυτό το όραμα.

Εξάλλου, το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου λειτουργεί με το ισχύον καθεστώς τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια. Κατά γενική ομολογία, παρά την παρουσία αιρετών, δεν αποφεύχθηκε διαχρονικά ούτε η κακοδιαχείριση ούτε η αδιαφάνεια. Ας έχουμε τη γενναιότητα, λοιπόν, να δοκιμάσουμε και ένα άλλο μοντέλο.

«Το νομοσχέδιο δεν εγγυάται θεσμούς οικονομικού ελέγχου και λογοδοσίας», συνεχίζουν οι διαφωνούντες. Τα άρθρα και οι αλλαγές που έχουν γίνει μας βοηθούν να καταλάβουμε ότι εδώ έγιναν αλλαγές και το Υπουργείο πήρε μερικές σημαντικές αποφάσεις. Τέλος, «το νομοσχέδιο ακυρώνει ή υποβαθμίζει δοκιμασμένους θεσμούς», λένε, εκφράζοντας τις ανησυχίες τους άνθρωποι που έχουν κυριολεκτικά αφιερώσει τη ζωή τους στην τέχνη του κινηματογράφου.

Επαναλαμβάνω ότι πρόκειται για έναν νόμο πλαίσιο που δεν μπορεί να λύσει όλα τα προβλήματα του κινηματογράφου. Προτείνει ένα πλαίσιο μέσα στο οποίο θα κινηθούν και θα αναπτυχθούν δράσεις και στρατηγικές για την ανάπτυξη του. Το να μη γίνεται συγκεκριμένη αναφορά σ' ένα θεσμό, από τη στιγμή που δεν υπάρχει κάποια διάταξη που να τον καταργεί ή να τον τροποποιεί, δεν ισοδυναμεί με ακύρωση του θεσμού. Αυτό νομίζω το έχουμε καταλάβει όλοι.

Θα κάνω μία μικρή παρένθεση. Ο κ. Δαβάκης που είναι εδώ, μίλησε για το Ατενμπεργκ, για μία ταινία που είχα την τύχη να βραβεύσω στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης προχθές. Ήθελα να σας διαβάσω δύο πράγματα γι' αυτήν την ταινία από το internet.

Εκεί λένε τα εξής: «Για πρώτη φορά στην ιστορία του το κορυφαίο αμερικάνικο φεστιβάλ ανεξάρτητου κινηματογράφου Sundance φιλοξενεί στο πρόγραμμά του ελληνική ταινία. Η ταινία της Αθηνάς Τσαγκάρη «Ατενμπεργκ» θα προβληθεί στο τμήμα Spotlight, στο οποίο παρουσιάζονται οι καλύτερες ταινίες που έχουν διαγράψει σημαντική πορεία σε διεθνή φεστιβάλ μέσα στη χρονιά.

Στην Μπιενάλε της Βενετίας το Ατενμπεργκ πήρε το πρώτο βραβείο γυναικείας ερμηνείας και πολλά άλλα βραβεία. Έχει εξασφαλίσει συμμετοχή στο Φεστιβάλ του Ρότερνταμ, στο διαγωνιστικό τμήμα του Φεστιβάλ D' Angers Premier Plan, έχει ταξιδέψει στο Φεστιβάλ του Τορόντο, στο Ρέκιαβικ, στο Λονδίνο». Είναι μία εξαιρετική ταινία για την οποία είμαστε πολύ περήφανοι. Αν δεν είχε βραβευθεί, τότε θα μιλάγαμε για διαπλοκή, πιστεύω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Τι σημαίνει «έχει ταξιδέψει στο Φεστιβάλ του Τορόντο»;

ΜΑΓΙΑ ΤΣΟΚΛΗ: Σημαίνει ότι πρέπει να είναι μία ταινία ιδιαίτερα σημαντική και καλή για να της κάνουν την τιμή να τη δεχθούν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ποιος την πήγε;

ΜΑΓΙΑ ΤΣΟΚΛΗ: Θα σας πω από κοντά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Δαβάκη, σας παρακαλώ, να ολοκληρώσετε.

Σας παρακαλώ, να ολοκληρώσετε.

ΜΑΓΙΑ ΤΣΟΚΛΗ: Νομίζω ότι ολοκλήρωσα, αλλά βλέπετε ότι μερικά πράγματα που αξίζουν, δεν πρέπει να τα κατεβάζουμε σε άλλο επίπεδο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Βούρος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να ξεκινήσω από αυτήν τη θλιβερή διαπίστωση ότι είμαστε πραγματικά πολύ λίγοι μέσα στην Αίθουσα. Από τότε που ενεπλάκη στην εφηβική μου ηλικία με τα κοινά, κύριε Πρόεδρε, μέχρι και σήμερα, άκουγα και ακούω για τον πολιτισμό, για τη βαριά βιομηχανία, για την ανάπτυξη, για το διαβατήριο προς το εξωτερικό, για την πολιορκητική μηχανή που θα αλώσει τις αγορές και διαπιστώνω με θλίψη αυτό που και άλλοι συνάδελφοι επισημάναν, ότι είμαστε πάρα πολλοί λίγοι.

Δεν είναι θέμα παρόντων, γιατί και άλλες φορές συνάδελφοι Βουλευτές βρίσκονται λίγοι μέσα στην Αίθουσα, αλλά είναι σε συνεδριάσεις, σε κοινοβουλευτικούς τομείς εργασίας, οπωσδήποτε μέσα στο Κοινοβούλιο. Είναι η θλιβερή εικόνα της εγγραφής των μελών που θέλησαν να μιλήσουν και να τοποθετηθούν για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, μόλις εννέα. Δεν είναι καν τα μέλη της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Είναι γεγονός ότι διανύουμε μία περίοδο επαναπροσδιορισμού αξιών, θεσμών, μεταρρυθμίσεων, αλλαγών. Πρέπει να επισημάνω μόνο ότι αυτές οι αλλαγές δεν κατοχυρώνονται ίσως μόνο μέσα από περικοπές, μέσα από θυσιές κοινωνικές. Ούτε καν κατοχυρώνονται μέσα από τα όπλα πολλές φορές, αν θέλουμε να μιλήσουμε για επαναστατικές αλλαγές. Κατοχυρώνονται πολλές φορές και μέσα από τα βιβλία, από τον κινηματογράφο, από το θέατρο, από τις τέχνες.

Πρέπει να επισημάνω και να υπενθυμίσω μάλλον στους συναδέλφους ότι η θρησκεία και η πολιτική, δύο από τους βασικότερους πυλώνες ανάπτυξης των κοινωνιών, δεν θα έκαναν τίποτα, δεν θα πετύχαιναν τίποτα, αν δεν στηρίζονταν στην κουλτούρα, την παιδεία.

Δύο τρεις συνάδελφοι αναφέρθηκαν στο παρελθόν, σε θέματα του παλιού καλού ελληνικού κινηματογράφου, στην παραγωγή του Φίνου, του Καραγιάννη-Καρατζόπουλου, επισημαίνοντας μάλιστα ότι δεν θέλουν να κάνουν μνημόσυνο. Δυστυχώς όμως γυρίζοντας το βλέμμα μας στο παρελθόν, γυρίζουμε την πλάτη μας στο μέλλον.

Και εμείς υποστηρίζουμε αυτές τις ταινίες, και η κ. Ζούνη και εγώ, λόγω αν θέλετε της ιδιαιτερότητας που έχει η σχέση μας με το επάγγελμα, αλλά πιστέψτε με τιμώντας όλους αυτούς τους συναδέλφους και υπογραμμίζοντας την ιδιαίτερη σημαντική συμβολή που είχαν στην ανάπτυξη του κινηματογράφου, θέλω να κα-

ταθέσω και την άποψη ότι τα προϊόντα που γεννάει η τέχνη είναι ανάλογα με αυτά που επιβάλλει η εκάστοτε εποχή.

Εκείνη η εποχή είχε να κάνει με τον χρωματόδρομο, τον καταβρεχτήρα του δήμου, είχε να κάνει με τη φτωχογειτονιά, με τη μετανάστευση, με το πηλοφόρι και τον οικοδόμο. Η τέχνη, η συγκεκριμένη εποχή γεννάει τελείως διαφορετικές ανάγκες. Επομένως, μεγάλοι, τιμημένοι και σεβαστοί οι παλαιοί θεμελιωτές του κινηματογράφου, αλλά πρέπει να κοιτάξουμε και το μέλλον.

Ο κόσμος αλλάζει, ο ανταγωνισμός μαίνεται, η κινηματογραφική οικονομία αναζητεί νέους δρόμους και νέες ισορροπίες. Χρειαζόμαστε νέους κανόνες, άλλη διαχείριση, αν θέλουμε να διατηρήσουμε τη ζωτικότητα και τον πλουραλισμό ενός ποιοτικού κινηματογράφου.

Υπάρχουν εξαιρετικές ταινίες όπως και άθλιες. Το να στοχεύεις στο μεγάλο κοινό δεν αποτελεί εγγύηση ποιότητας ούτε πρόκριμα καινότητας. Το ίδιο ισχύει και για τις ταινίες τέχνης. Από την μία είχαμε το ταλέντο και έχουμε το ταλέντο των καλλιτεχνών, από την άλλη έχουμε το σύστημα με τις σχέσεις των οικονομικών δυνάμεων που δημιουργούν έναν κίνδυνο ομογενοποίησης, μία μορφή ομοιότητας, ένα φόβο μείωσης των ανεξάρτητων παραγωγών και διανομών.

Πρόκειται για αληθινή απειλή για εκείνα τα έργα που δεν διαθέτουν την ίδια οικονομική ισχύ. Χρειάζεται, λοιπόν, πολιτική βούληση, προκειμένου το δίκαιο του ισχυρότερου να μην εκτοπίσει το δικαίωμα των άλλων ταινιών να βρίσκουν δίοδο προβολής στο θεατή.

Θέλω να πιστεύω πως όλοι οι Βουλευτές που ενεπλάκησαν στην ιστορία αυτού του νομοσχεδίου, καταθέσαμε ζητήματα, αντιθέσεις, αντιρρήσεις, ιδιαίτερα καλοπροαίρετα. Βρεθήκαμε καλοπροαίρετοι απέναντι σε ένα νομοσχέδιο που έτυχε πολύμηνης επεξεργασίας, άμεσης και έμμεσης, άμεσης λόγω της επεξεργασίας που έτυχε από το Υπουργείο, έμμεσης εξαιτίας της επεξεργασίας που κατέθεσαν οι υπόλοιποι φορείς.

Θέλω να πω ότι φυσικά δεν είναι ένα πρόχειρο, όπως όλοι διατείνονται, σχέδιο νόμου. Και πρέπει να πω ότι αισθάνομαι καλά όταν συνειδητοποιώ ότι ο Υπουργός και το επιτελείο του επεξεργάστηκαν το νομοσχέδιο και άκουσαν, έτειναν ευήκοον ους και στη διαβούλευση και στους Βουλευτές της Συμπόλιτευσης, αλλά και γενικά στους Βουλευτές που πρότειναν διορθώσεις κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων.

Και μόνο ότι στην τελευταία συνεδρίαση ο κύριος Υπουργός έφερε τριάντα εννέα νομοθετικές βελτιώσεις και τροποποιήσεις, σχεδόν ένα καινούργιο νομοσχέδιο δηλαδή, αποτελεί απόδειξη της καλής πρόθεσης και της διάθεσης προσέγγισης των αντιθέτων σε άποψη πτερύγων της Βουλής.

Κατ' αρχάς, λοιπόν, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο μετά από περίπου είκοσι πέντε χρόνια -όπως πολλοί υπογράμμισαν- έρχεται να εναρμονίσει, αν θέλετε, τις ανάγκες του κινηματογραφικού κόσμου με τη σημερινή πραγματικότητα. Έγινε πολύς λόγος γιατί δεν κρατήθηκε ο νόμος της Μελίνας, με κάποιες προσθήκες, ή γιατί δεν στηρίχθηκε ο ν. 2121/93, επίσης με κάποιες προσθήκες. Είναι ηλίου φαεινότερον, ότι εκτός από την επικαιροποίηση, εν πάση περιπτώσει, που η αγορά υπαγορεύει, κάποιων άρθρων, ουσιαστικά η φιλοσοφία είναι του νόμου της Μελίνας και του ν. 2121/93, που αποτέλεσαν θεμέλιο, τουλάχιστον ως προς το καλλιτεχνικό κομμάτι του νομοσχεδίου. Προτείνονται αλλαγές, διαφάνεια και αξιοπιστία, μεγαλύτερη ευελιξία των οργανισμών, ορθολογικότερη λειτουργία των οργάνων διοίκησης και πάει λέγοντας. Να μην υπογραμμίσουμε πάλι και αυτά που έχουμε πει στις διάφορες συνεδριάσεις.

Δεν είναι σημαντική αλλαγή στο θέμα της προστασίας της ελληνικότητας ενός έργου; Δεν είναι σημαντική η εισαγωγή της καινοτομίας μοριοδότησης; Δεν είναι βασικός ο στόχος της ενίσχυσης των νέων δημιουργών, των νέων θέσεων εργασίας; Δεν είναι στόχος η αύξηση επενδύσεων από την εγχώρια αγορά και το εξωτερικό; Δεν είναι στόχος η προσέλκυση ξένων παραγωγών; Δεν εξασφαλίζεται, επιτέλους, το 1,5% από το ετήσιο ακαθάριστο έσοδο των καναλιών μέσω της ΔΟΥ. Είναι πολύ σημαντικό να το υπογραμμίσουμε αυτό. Δεν εξασφαλίζεται η επιστροφή φόρου;

Είναι πάρα πολλά αυτά που έχουμε πει και στις προηγούμενες

συζητήσεις μας, κύριε Πρόεδρε. Να επισημάνω για μια ακόμα φορά την αύξηση της ιδιωτικής χρηματοδότησης, τη στήριξη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, που με εργαλείο τα φορολογικά κίνητρα γίνεται όλο και πιο σημαντική, όλο και πιο ουσιαστική.

Τελειώνω, με τέσσερις επισημάνσεις, που απλώς θα έλεγα ότι τις τιτλοποιώ γιατί τις έχουμε συζητήσει με τους συμβούλους του κυρίου Υπουργού.

Ως προς την αντικατάσταση των Κρατικών Βραβείων Ποιότητας -το είχα αναφέρει και στην επιτροπή- νομίζω πως η υπάρχουσα ακαδημία εμπλουτισμένη με νέες εξέχουσες προσωπικότητες, υποστηριγμένη οικονομικά από το Υπουργείο, αλλά ανεξάρτητη, θα μπορούσε να προτείνει με μυστική ψήφο, τα μέλη της δηλαδή τις υποψηφιότητες και να απονέμουν και τα βραβεία. Το σχέδιο αυτό θα μπορούσε να αποτελέσει ένα σχέδιο ουσιαστικά, αντικατάστασης των Κρατικών Βραβείων Ποιότητας.

Στο θέμα του ελέγχου είχα προτείνει -και νομίζω ότι αξίζει να το συζητήσουμε- μια ανεξάρτητη αρχή ελέγχου πεπραγμένων.

Επίσης, μια προσθήκη που θα μπορούσε να μπει στο άρθρο 46, κύριε Υπουργέ, αφορά το άρθρο 3 του ν. 2121/93, προκειμένου να προσαρμοστεί στη οδηγία 92/100 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αναφορικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης οπτικοακουστικών έργων. Θα σας καταθέσω την τροποποίηση.

Βέβαια, να σας αναφέρω ως τίτλο -γιατί έχουμε και τη συνεδρίαση της Ολομέλειας που αφορά τα άρθρα- την επισήμανση και την υπογράμμιση της αναγκαιότητας της ίδρυσης του Ελληνικού Ινστιτούτου Σεναρίου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώνουμε τον κατάλογο των ομιλητών με τον Ανεξάρτητο Βουλευτή, κ. Γρηγόριο Ψαριανό.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχω ξαναπει και στην επιτροπή και στην Ολομέλεια -μια που είναι εδώ, οι Υπουργοί Πολιτισμού- ότι, όπως είχε πει ο Μιχάλης Παπαγιαννάκης για την Αθήνα, ευεργέτης της πόλης θα είναι αυτός που θα γκρεμίσει και όχι αυτός που θα χτίσει. Ίσως αυτό το Υπουργείο Πολιτισμού, μας δίνει ένα άλλοθι, ότι παράγουμε και φροντίζουμε τον πολιτισμό. Ιδρύθηκε σε χρόνια περίεργα, από φάτσες περίεργες, από ανθρώπους με λογικές και πολιτικές περίεργες και ίσως το χρησιμοποιούμε και εμείς ως άλλοθι, ότι πραγματικά φροντίζουμε και υπηρετούμε και θεραπεύουμε τον πολιτισμό. Ίσως ένας καλός Υπουργός Πολιτισμού, με το που θα αναλάμβανε, να καταργούσε το Υπουργείο.

Επειδή ξέρετε ότι έχουν γίνει πολλά σε αυτό το Υπουργείο -εφ' όλων και υφ' όλων των κυβερνήσεων ως τώρα και ως προς τον τρόπο που έχουν διαχειρισθεί τα κονδύλια, οι χρηματοδοτήσεις, οι επιχορηγήσεις, οι θιάσοι, οι ομάδες, οι συντεχνίες, κ.τ.λ.- με όλη αυτήν την ιστορία έχουμε καταλήξει όλοι τώρα να δεχόμαστε, ή οι περισσότεροι τουλάχιστον, ότι πραγματικά πρέπει να δούμε ένα καινούργιο νόμο για τον κινηματογράφο και να προχωρήσουμε να δούμε ένα νόμο για το θέατρο, για τη μουσική και για όλα τα υπόλοιπα στη συνέχεια. Και να περιμένουμε από τη συνεργασία του Υπουργείου Πολιτισμού, όσο θα υπάρχει, και του Υπουργείου Παιδείας, όσο επίσης θα υπάρχει αυτό, και όσο θα έχουμε έστω και ψήγματα παιδείας, να δούμε αυτήν την περίφημη συνεργασία, που έχουμε ακούσει και που περιμένουμε όλοι και για τις Σχολές Κινηματογράφου, και για τη συνεργασία αυτή σε πολιτιστικό επίπεδο και σε επίπεδο παραγωγής παιδείας και όχι μόνο εκπαίδευσης.

Είπαμε και στην επιτροπή, ότι επί της αρχής θα υπερψηφίσουμε το νομοσχέδιο, γιατί πραγματικά βάζει μερικά καινούργια πράγματα. Όμως, θα επιμείνω και θα επαναλάβω μερικά σημεία, τα οποία φορείς και άνθρωποι του κινηματογράφου επί δεκαετίες έχουν δουλέψει, αυτοί που έχουν υπηρετήσει το χώρο του κινηματογράφου και πολλοί από αυτούς το έκαναν και ανιδιοτελώς, ακόμα και αν αργότερα ήρθαν και κέρδη. Να πω εδώ ότι για εμένα δεν υπάρχει εμπορικός κινηματογράφος και σινεφίλ. Ο Δαλιανίδης και το μιούζικαλ μαζί με τον Αγγελόπουλο, το Νικολαΐδη, τον Πανουσόπουλο, τον Παναγιωτόπουλο, τον Κούνδουρο, τον Κακογιάννη, είναι ένα, είναι το όλον του ελληνικού κινηματογράφου. Πρέπει να δούμε από την «Κάλπη λύρα» και

το «Δράκο» και από τη «Στέλλα» ως τη «Στρέλλα», όλο τον κινηματογράφο συνολικά. Πρέπει να πω για το περί προστασίας της ελληνικότητας, περί της επιστροφής του φόρου, για το 1,5% που μπαίνει σε μια σειρά πραγματικά αποτελεσματικής διαχείρισης και πραγματικής είσπραξης του. Υπάρχουν σημεία μέσα εδώ που πρέπει να τα κάνουμε ακόμα πιο συγκεκριμένα.

Πρέπει να δούμε, ας πούμε, τη μοριοδότηση. Μπορούμε να συμφωνήσουμε στη μοριοδότηση. Όταν αφορά έναν κινηματογραφιστή που κάνει μόνος του μια ταινία, πώς θα λειτουργεί αυτή η μοριοδότηση; Μήπως είναι αντικίνητρο για έναν άνθρωπο, που θα κάνει σκηνοθεσία και παραγωγή μιας μικρής ή μεγάλης ταινίας μόνος του; Ένα είναι αυτό. Το έχουν θέσει και στην επιτροπή, κάποιοι από τους ανθρώπους που μίλησαν εκ μέρους των φορέων. Μετά είναι η υπόχρεη εταιρεία. Δεν ξεκαθαρίζεται αν ο όρος «Εταιρεία Παροχής Οπτικοακουστικών Μέσων και Νέων Τεχνολογιών» περιλαμβάνει και τα ιδιωτικά κανάλια. Αυτό πρέπει να το πούμε, να καθοριστεί, να είναι θεσμοθετημένο και να υπάρχει ο όρος. Τα ιδιωτικά κανάλια δεν πληρώνουν, δεν έχουν πληρώσει. Και ένα δεύτερο είναι πώς θα εισπραχθούν και αυτά που ως τώρα δεν έχουν πληρωθεί. Είναι ένα επίσης, δίκαιο αίτημα των ανθρώπων του κινηματογράφου.

Ακούσαμε τοποθετήσεις του στυλ ότι αύριο γίνεται άλλο ένα τσεκούρωμα στα εργασιακά δικαιώματα, ότι βρισκόμαστε σε μια δίνη, σε μια περιδίνηση δυσάρεστη και καταστροφική για την οικονομία, για τις κοινωνικές σχέσεις, για τον κοινωνικό ιστό. Και είπαν κάποιοι: μπορεί να ασχολείστε με τον κινηματογράφο, με το ότι κάνουμε σινεμά; Το άκουσα και εκτός Αιθούσης αυτό, αλλά το άκουσα και εδώ λίγο να συζητιέται, έστω και εκτός μικροφώνων.

Θέλω να πω, ότι σε πολύ δύσκολες περιόδους ο κινηματογράφος, η μουσική και η τέχνη μας έσωσαν, ή μας έδωσαν διεξόδους και οράματα. Επειδή, ίσως και η πενία τέχνας κατεργάζεται, που λέει και η παροιμία μας, υπάρχει και ένας σοβαρός κίνδυνος με αυτό το νομοσχέδιο, κύριοι Υπουργοί και κύριοι συνάδελφοι, το οποίο στη βασική του φιλοσοφία δεχόμαστε ότι συνεισφέρει και μπορεί να προσφέρει και να φτιάξει πράγματα και στην πορεία να διορθώσει και αυτά, που ακόμα δεν είναι διατυπωμένα καλά, ή δεν έχουν μπει μέσα, δεν έχουν περιληφθεί. Φοβάμαι, ότι δίνουμε ας πούμε, μπόνους δημιουργίας, κυρίως στον παραγωγό και στις εταιρείες και όχι, κυρίως, στον σκηνοθέτη και μαζί με αυτόν στον σεναριογράφο και τον μουσικοσυνθέτη, ενδεχομένως, που είναι οι βασικοί συντελεστές ενός έργου τέχνης κινηματογραφικού.

Να πω και κάτι ακόμα. Είμαστε λίγο των άκρων. Από τον απόλυτο κρατισμό σοβιετικού τύπου, περνάμε και στην αποθέωση και στην ασυδοσία του ιδιώτη πια, ή του ιδιώτη ευεργέτη, ή του απλού ιδιού. Από τα συνολικά εκλεγμένα διοικητικά συμβούλια φορέων φτάνουμε στα συνολικά διορισμένα. Δεν υπάρχει μέση οδός; Δεν υπάρχει ένας τρόπος να είναι και κρατισμός και ιδιωτική εκμετάλλευση, ιδιωτική επένδυση;

Δεν υπάρχει ένας τρόπος να είναι και εκλεγμένα και διορισμένα; Δεν μπορούμε να βρούμε μία ισορροπία;

Ξέρετε, ο καλός Υπουργός μπορεί, πράγματι, μ' αυτό το νομοσχέδιο να παράγει καλή τέχνη, καλλιτεχνία. Ο κακός Υπουργός, που μπορεί να προκύψει ή να ενσκήψει, θα δημιουργήσει κακοτεχνίες μ' αυτό. Μπορεί να δούμε φαινόμενα Τζέιμς Παρί - ένα όνομα που θυμήθηκα πολύ πρόσφατα, επειδή κάποιο ελληνικό καθεστώς φρόντισε τον ελληνικό κινηματογράφο με τέτοιους τρόπους- ή από την άλλη μεριά, μπορεί να δούμε με την ασυδοσία του ιδιώτη ένα σαπουνοσινεμά, όπως λέμε για τις τηλεοπτικές σαπουνόπερες.

Επειδή, η υπερβολή της λειτουργίας των ανθρώπων των κομμάτων και των πειθαρχημένων κομματικών μηχανισμών στην αντιπροσωπευτική δημοκρατία-εκλογή οδήγησε σε ένα είδος γκρεμού, πάμε τώρα στον απόλυτο διορισμό. Φθάνουμε στο άλλο άκρο και φθάνουμε σε μία τύπου υπουργοκρατία. Αυτά είναι σοβαρές ενστάσεις. Έχουν σχέση και με τη φιλοσοφική ανάπτυξη του ζητήματος, όχι μόνο με τεχνικά θέματα.

Επίσης, μια που μιλάμε για διορισμένους, βεβαίως είναι όλοι κατά των διορισμών. Είναι όλοι, εκτός από την πλευρά που διορίζει. Εάν διορίζει η Νέα Δημοκρατία, όλοι οι άλλοι είναι κατά και

εκείνη επιμένει. Εάν διορίσω εγώ, βεβαίως θα είμαι ευχαριστημένος, εάν τους διορίσω όλους όπως γουστάρω εγώ. Δικαίως οι άλλοι θα διαμαρτύρονται. Πρέπει, λοιπόν, να βρούμε και σ' αυτό τη χρυσή τομή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω να αναφερθώ και σε άλλα σημεία. Δεν έχω το χρόνο να αναφερθώ στα σημεία που έχω σημειώσει, για τις κινηματογραφικές λέσχες, για την ταινιοθήκη της Ελλάδος. Είναι σοβαρά κενά η έλλειψη της φροντίδας τους μέσα σ' αυτό το νομοσχέδιο.

Θα ήθελα να αναφερθώ και στο Φεστιβάλ της Δράμας και θα το επαναφέρω, παρ' όλο που έχω πάρει έξι φορές απάντηση από τον Υπουργό. Αλλά -συγγνώμη- αυτή η απάντηση δεν είναι πειστική. Μάλιστα, η σύγκριση που κάναμε με τη Green Peace και το γιατί δεν νομοθετούμε για τη Green Peace ένα νομοσχέδιο για την ενέργεια και το περιβάλλον, δεν είναι το ίδιο πράγμα. Ένα φεστιβάλ που έχει προσφέρει, δεν χρειάζεται να το χρηματοδοτήσουμε, ούτε σου ζητάει να του δώσεις τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Πρέπει σ' αυτό το νομοσχέδιο να διατυπωθούν, να αναφερθούν και η ταινιοθήκη της Ελλάδας και η φροντίδα του κινηματογραφικού αρχείου.

Θα ήθελα να πω και δύο πράγματα για τις κινηματογραφικές λέσχες. Τα υπόλοιπα θα τα πούμε και μεθαύριο. Είναι μερικά πράγματα που έχω σημειώσει εδώ, αλλά δυστυχώς τα επτά λεπτά, τα οποία και εξάντλησα κιόλας, δεν επαρκούν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού κ. Γερουλάνος.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα συμφωνήσω με αρκετούς ομιλητές που ανέφεραν ότι την ώρα που συμβαίνουν τόσα πολλά και δύσκολα πράγματα στην κοινωνία μας, την ώρα που οφείλουμε να πάρουμε τόσο δύσκολες αποφάσεις, πολλοί μπορεί να μην μπορούν να κατανοήσουν ακριβώς για ποιο λόγο μιλάμε για τον πολιτισμό.

Θα επιδιώξω να αποδείξω ότι είναι πραγματικά σημαντικό να μιλάμε σήμερα για τον πολιτισμό και ότι εάν δεν το κάναμε, η κοινωνία μας θα ήταν φτωχότερη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δύναμη αυτού του Κοινοβουλίου επαφίεται στη δυνατότητά μας να ανταποκρινόμαστε έγκαιρα στις ανάγκες του πολίτη, βεβαίως, μέσα από τις ιδεολογικές προτεραιότητες που ο καθένας μας προτάσσει, αλλά και με μία διάθεση επίλυσης των προβλημάτων που αντιμετωπίζει.

Στη σημερινή επί της αρχής συζήτηση, θα μείνω επί της αρχής του νομοσχεδίου, διότι οι αρχές αυτού του νομοσχεδίου έχουν για όλους τεράστια σημασία.

Ο κίνδυνος, όμως, σε τέτοιες συζητήσεις είναι να γίνουν τόσο αόριστες, που δίνουν την εντύπωση ότι δεν αφορούν τον πολίτη. Συχνά ο κόσμος μας ακούει και αισθάνεται ότι συζητούμε μέσα σε μία γυάλα, αποκομμένοι από την πραγματικότητα που εκείνος βιώνει.

Θα προσπαθήσω να αποφύγω αυτήν την παγίδα, μιλώντας για ένα συγκεκριμένο πολίτη. Το όνομά της είναι Αθηνά. Είναι ένας από τους νέους δημιουργούς της πατρίδας μας. Είναι μία νέα γυναίκα, που ανακάλυψε ότι έχει ταλέντο να κάνει ποιοτικές κινηματογραφικές ταινίες, οι οποίες και έχουν βραβευθεί σε διάφορες χώρες του κόσμου.

Εκτός από ταλαντούχος καλλιτέχνης είναι και ένα πολύ ανήσυχο πνεύμα. Οι ταινίες της μιλούν για τον έρωτα, για την οικογένεια, για τις σχέσεις των ανθρώπων. Προβληματίζουν και συχνά σοκάρουν, αλλά δεν φοβούνται να αναδείξουν θέματα που η κοινωνία μας τα αποφεύγει και τα φέρνει στο τραπέζι για να τα συζητήσουμε. Μέσα από την τέχνη της Αθηνά δεν χαϊδεύει. Θα έλεγα μάλιστα ότι η τέχνη της δαγκώνει.

Εκτός των άλλων, η Αθηνά είναι και πρέσβειρα για τον σύγχρονο ελληνικό πολιτισμό και θα έλεγα γενικότερα για την πατρίδα μας. Όπου βρεθεί και όπου σταθεί, τη ρωτούν για την Ελλάδα, για την κρίση, για τον κινηματογράφο και για τον πολιτισμό στη χώρα μας.

Εκείνη μιλάει για μία νέα Ελλάδα που παλεύει να γεννηθεί, για τους νέους που θέλουν να δημιουργήσουν, για το ταλέντο που υπάρχει άφθονο στη χώρα μας. Μιλάει για τον Φίλιππο, τον Σύλλα, για το Γιώργο, τους οποίους θα μπορούσε να ανταγωνίζεται. Αλλά μιλάει γι' αυτούς, λες και είναι ήρωες μέσα στην ίδια περιπέτεια. Ο λόγος που τους κατονομάζω, είναι ότι συχνά ξεχνάμε ότι οι αποφάσεις που παίρνουμε εδώ, αλλάζουν τη ζωή πραγματικών ανθρώπων. Ένα τέτοιο νομοσχέδιο αυτό προσπαθεί να κάνει.

Η Αθηνά, όμως, δεν είναι μόνο ένας σκεπτόμενος καλλιτέχνης ή πρέσβειρα του σύγχρονου πολιτισμού μας. Η Αθηνά είναι και εργοδότης. Κόβει μισθοδοσία, προσλαμβάνει και απολύει, προωθεί και διαφημίζει, επενδύει και ρισκάρει.

Εάν στο μυαλό σας εργοδότης είναι συνήθως άνδρας, καθισμένος πίσω από ένα γραφείο, τότε θα δυσκολευτείτε να δείτε την Αθηνά σαν έναν άνθρωπο που συμβάλλει άμεσα στην αύξηση του ΑΕΠ και στη μείωση της ανεργίας. Όμως, το κάνει και αξίζει το σεβασμό μας που τα καταφέρνει.

Η πολιτεία έχει κάθε λόγο να βοηθήσει το έργο της Αθηνάς, όχι μόνο γιατί έχει σημαντική πολιτιστική αξία, αλλά διότι έχει και επιχειρηματική. Η βοήθεια που θέλουμε να της προσφέρουμε, στο επιχειρηματικό τουλάχιστον μέρος της δουλειάς της, λίγο διαφέρει από τη βοήθεια που προσφέρουμε στους ξενοδόχους ή στους ιχθυοτρόφους ή ακόμα και σε εφοπλιστές που εξυπηρετούν συγκεκριμένες γραμμές.

Αλλά παρ' ότι θέλουμε και έχουμε ταχθεί να βοηθήσουμε την Αθηνά, πολύ λίγα από τα χρήματα τα οποία έχουμε εντάξει στον κινηματογράφο, φθάνουν ποτέ στην παραγωγή. Για την ακρίβεια λιγότερο από 1 στα 5 ευρώ που δίνουμε στον κινηματογράφο, φθάνουν στους ανθρώπους που δημιουργούν σήμερα αυτήν την τέχνη ή αυτήν την οικονομική δραστηριότητα στην Ελλάδα. Τα υπόλοιπα δεν ξεκίνησαν με πρόθεση να χαθούν στο δρόμο, αλλά αυτό έγινε.

Είπαμε ότι θα αφιερώσουμε χρήματα, για να βρούμε νέους δημιουργούς και στην πορεία έγιναν λειτουργικά έξοδα οργανισμών. Είπαμε ότι θα αφιερώσουμε χρήματα για να φέρουμε σε επαφή τους καλλιτέχνες με τους γίγαντες του παγκόσμιου κινηματογράφου, και έγιναν φιέστες αμφίβολης αισθητικής και σύγγορης αναποτελεσματικότητας. Και είπαμε ότι θα αφιερώσουμε χρήματα για να προωθήσουμε τις ελληνικές ταινίες, και στην πραγματικότητα τα δώσαμε σε σουίτες ξενοδοχείων.

Η Αθηνά δυσκολεύτηκε πέρσι να βρει χρήματα για να κάνει κόπιες στις ταινίες και να τις στείλει στο διαγωνιστικό τμήμα του Φεστιβάλ της Βενετίας. Για όσους ξέρουν κινηματογράφο, γνωρίζουν τι σημαίνει αυτό.

Αυτό και μόνο δείχνει ότι ενώ ο λόγος μας σέβεται το έργο της, οι πράξεις μας το απαξιώνουν. Εκεί εστιάζεται και η δυσκολία των πολιτών να καταλάβουν ότι μέσα σ' αυτό το Κοινοβούλιο γίνεται αξιόπαινο έργο.

Έτσι, λοιπόν, όταν ξεκινήσαμε να δουλεύουμε το νομοσχέδιο, βάλαμε τρεις στόχους. Πρώτα απ' όλα, θέλαμε να αυξήσουμε τα χρήματα που πηγαίνουν στην παραγωγή. Ξεκινήσαμε με το φορολογικό νομοσχέδιο, που περάσαμε για πρώτη φορά γενναία φορολογικά κίνητρα για επενδύσεις στον κινηματογράφο. Έχουμε κάθε λόγο να πιστεύουμε ότι μία σημαντική αύξηση κονδυλίων θα έρθει από εκεί.

Σημαντική ενίσχυση προς την παραγωγή θα υπάρξει μέσα από άλλα μέτρα που περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο, κυρίως μέσα από την ανακατανομή των υπαρχόντων κονδυλίων, με την ορθότερη αξιοποίηση των πόρων που συμβάλλουν καθοριστικά, με τη διαφάνεια και τη λογοδοσία που απαιτούμε από τους οργανισμούς που ασχολούνται με την καθημερινή άσκηση της πολιτικής μας για τον κινηματογράφο, με απλούστερες, καθαρότερες δομές και ενισχυμένους ελεγκτικούς μηχανισμούς.

Το δεύτερο που είπαμε είναι ότι θέλουμε να αυξήσουμε τις πηγές των χρημάτων, τα κανάλια μέσα από τα οποία φθάνουν τα χρήματα στον κινηματογράφο. Βάλαμε στο παιγνίδι πολύ πιο ουσιαστικά τους ιδιώτες, τα τηλεοπτικά κανάλια, τα συνδρομητικά, τους παρόχους υπηρεσιών τηλεπικοινωνίας, αλλά και τη δημόσια τηλεόραση. Δημιουργήσαμε μηχανισμούς για την προσέλκυση ξένων παραγωγών.

Αυτό, όμως, που θα πρέπει να λογίζεται ως το πιο σημαντικό, είναι ότι «ξεδοντιάσαμε» τη γραφειοκρατία που τόσο καιρό εγκλωβίζει κονδύλια στους μηχανισμούς της πολιτείας και τα κατευθύνουμε στην παραγωγή. Αυτό, από μόνο του, είναι μία τομή στον τρόπο που γίνονταν τα πράγματα μέχρι σήμερα.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε μερικά ακόμα ζητήματα που άπτονται της συζήτησης επί της αρχής. Το πρώτο αφορά την παράλειψη από το νομοσχέδιο κάποιων αξιόλογων θεσμών -το ανέφεραν και κάποιοι ομιλητές εδώ πέρα- που συμπληρώνει την εικόνα του ελληνικού κινηματογράφου πρώτα στην κινηματογραφική παιδεία. Είναι κεφαλαίωδους σημασίας. Είναι, όμως, μια δουλειά που πρέπει να γίνει με το Υπουργείο Παιδείας, ενταγμένη μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο καλλιτεχνικής εκπαίδευσης.

Ακόμα το νομοσχέδιο δεν αναφέρει την Ταινιοθήκη, το ιστορικό Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους της Δράμας, καθώς και τις κινηματογραφικές λέσχες. Κάθε περίπτωση είναι ξεχωριστή και έχει τις δικές της ιδιαιτερότητες. Έπρεπε, όμως, να τραβήξουμε τη διαχωριστική γραμμή μεταξύ νομοθετικού πλαισίου και πολιτιστικής πολιτικής.

Πολλές φορές στο παρελθόν η νομοθετική διαδικασία οδηγούσε σε αναφορές οι οποίες είτε δεν μπορούσαν να υλοποιηθούν είτε παρέμεναν έωλες σε ό,τι αφορά τις ευθύνες που δημιουργούσαν είτε στην πολιτεία είτε στους φορείς που αναφέρονταν. Ήταν θέμα αρχής το νομοσχέδιο να μην αναφέρεται σε φορείς και θεσμούς με τους οποίους η πολιτεία δεν έχει μία ξεκάθαρη και αμφίδρομη σχέση. Έχουμε ήδη δεσμευθεί να προχωρήσουμε άμεσα σε περαιτέρω διάλογο με αυτούς τους φορείς για να βρεθεί κατάλληλη λύση για τη βιωσιμότητα και την ανάπτυξή τους.

Ένα άλλο ζήτημα που προκάλεσε μία πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση κατά τη διάρκεια της διαβούλευσης είναι ότι δεν συμπεριλήφθηκε αναφορά σε οποιαδήποτε μορφή κρατικών βραβείων. Σήμερα αναζητούμε το συλλογικό φορέα που θα κάνει τη διαδικασία επαρκώς δημοκρατική και διάφανη. Υπάρχουν προτάσεις πάνω στο τραπέζι και θα θέλαμε να τις δούμε να υλοποιούνται. Όμως, δεν θα νομοθετήσουμε υπέρ μιας συγκεκριμένης λύσης. Θα συνεργαστούμε με όποιον μας πείσει για τη φερεγγυότητά του και τη δυνατότητά του να εκπροσωπεί το χώρο.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στην απόφασή μας ο Υπουργός να είναι υπεύθυνος για την επιλογή των μελών του διοικητικού συμβουλίου ενός οργανισμού. Αυτό έγινε για δύο λόγους και οι δύο λόγοι είναι θέμα αρχής. Ο πρώτος αφορά τη διαδικασία χρηματοδοτήσεων και βραβεύσεων στο παρελθόν. Στο παρελθόν είχε απαξιωθεί, διότι ο βραβευόμενος μιας χρονιάς γινόταν κριτής στην επόμενη και ο χρηματοδότης μιας χρονιάς γινόταν χρηματοδότης στην επόμενη. Αυτό δεν θα ήταν πρόβλημα αν τα χρήματα ήταν χρήματα ενός φορέα ή ενός οργανισμού, αλλά ήταν τα χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου. Σαν αποτέλεσμα, στην πλάτη του Έλληνα φορολογούμενου γινόταν μία συναλλαγή που λίγο είχε να κάνει με την επιβράβευση της ποιότητας και περισσότερο με αλληλολύπη και αλληλοποχρεύσεις που μέσα από τα χρόνια διογκώθηκαν. Έπρεπε, επιτέλους, να βάσουμε ένα τέλος σε αυτήν την συναλλαγή.

Ο δεύτερος λόγος για τον οποίο πήραμε αυτήν την απόφαση ήταν, επίσης, θέμα αρχής. Όπως είπα, τα χρήματα που διαχειρίζονται οι φορείς είναι κυρίως χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου και ως γνωστόν, γι' αυτά τα χρήματα λογοδοτεί ή θα έπρεπε να λογοδοτεί ο εκάστοτε Υπουργός. Δεν γινόταν αυτό. Μέσα από ένα περίπλοκο σχήμα Υπουργών, γενικών γραμματέων, γενικών συνελεύσεων, προεδρείων, διοικητικών συμβουλίων, κάπου εκεί η ευθύνη χανόταν.

Αν ρωτήσai σήμερα ποιος ευθύνεται που το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης οφείλει πάνω από 6 εκατομμύρια ευρώ, κανείς δεν θα σηκώσει το χέρι του. Ο ένας θα δείχνει τον άλλο. Στην ευθύνη στα εύκολα και ανευθυνότητα στα δύσκολα είναι η φόρμουλα που εξασφαλίζει την αδιαφάνεια και την απουσία λογοδοσίας.

Και για να απαντήσω και στον κ. Ψαριανό και σε άλλους συναδέλφους οι οποίοι το ανέφεραν, θα πω ότι εδώ δεν είναι θέμα καλού ή κακού Υπουργού, αλλά θέμα υπεύθυνου ή ανεύθυνου Υπουργού. Και τουλάχιστον τώρα θα κρίνεται από αυτά τα οποία θα βλέπει ο πολίτης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιμένω στο θέμα της ευθύνης, διότι πιστεύω ότι είναι κομβικό. Είναι φυσιολογικό και καμμία φορά θεμιτό να τη διαχέουμε σε φορείς. Όταν αυτό γίνεται σωστά, αυξάνει τον έλεγχο και τη λογοκρισία, αυξάνει την πολυφωνία και τη δημοκρατικότητα. Όταν, όμως, γίνεται λάθος, οδηγεί στην αποποίηση ευθυνών και βοηθά τη συγκάλυψη. Σε ένα επίπεδο αυτό οδηγεί στη σπατάλη και τη διαφθορά. Σε ένα άλλο επίπεδο, όμως, οδηγεί σε κάτι πολύ πιο επικίνδυνο. Εκεί που τα παιγνίδια εξουσίας αφήνουν κενά και επικαλύψεις, ο πολίτης εισπράττει γραφειοκρατία και αναποτελεσματικότητα. Για την Αθηνά, αλλά και κάθε Έλληνα δημιουργό, η δική μας πολιτική ανευθυνότητα μεταφράζεται σε μία φράση που φαντάζομαι ότι έχει ακούσει πολλές φορές στη ζωή της και την ανέφερε και ο Πρωθυπουργός στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης: «Όχι, αυτό δεν γίνεται».

Δεν υπάρχει κόμμα εκπρόσωπος του οποίου να μην έχει αναφερθεί στο μεγαλύτερο πρόβλημα της εποχής μας, την απελπισία των νέων και τη νέα μετανάστευση, την πεποίθηση των νέων ότι δεν θα έχουν την ευκαιρία να δημιουργήσουν αυτό που ονειρεύονται στην Ελλάδα ή ότι για να το δημιουργήσουν, θα πρέπει να πάνε σε άλλη χώρα, την πεποίθηση ότι πράγματι, στην Ελλάδα τίποτα δεν γίνεται. Αλήθεια, πόσους ακόμα νέους Έλληνες δημιουργούς, επιστήμονες ή επιχειρηματίες, έχουμε την πολυτέλεια να χάσουμε; Πόσοι ακόμα πρέπει να απελπισθούν μέχρι εμείς να πάρουμε την απόφαση να αλλάξουμε;

Σαν πρέσβειρα όπου πάει η Αθηνά μιλάει για την Ελλάδα, για την κρίση και τι κάνουμε για να βγούμε από αυτήν, για τα ταλέντα που γεννιούνται στην Ελλάδα και τον αγώνα που δίνουν για να αντιμετωπίσουν τις αντιξοότητες της κοινωνίας. Αυτά λέει εκείνη.

Συχνά, όμως, αυτά που ακούει είναι διαφορετικά. Ακούει για κράτη που έχουν εκτιμήσει και σέβονται τη δουλειά των νέων δημιουργών, τόσο σαν καλλιτέχνες όσο και σαν επιχειρηματίες, για κράτη που τους προωθούν και τους στηρίζουν με κάθε μέσο, σε κάθε ευκαιρία και για κράτη των οποίων οι δημόσιες υπηρεσίες είναι και περήφανες να έχουν βοηθήσει μία νέα δημιουργό να αναδείξει το έργο της. Προφανώς, ξέρει ότι δεν είναι όλες οι χώρες έτσι. Όμως, αναρωτιέται τι στερείται η δική μας για να πετύχει το ίδιο. Αναρωτιέται τι θα χρειαστεί, το «δεν γίνεται» για να γίνει «ναι, γίνεται». Και η απάντησή είναι: «Όχι πολλά».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που χρειάζεται είναι κάποιος να αναλάβει την ευθύνη και το κόστος της αλλαγής. Διότι η αλλαγή έχει κόστος και είναι άμεσο -νομίζω ότι δεν υπάρχει ούτε ένας ομιλητής που μίλησε σήμερα, που να μην το ένιωθε αυτό τις τελευταίες εβδομάδες- ενώ τα κέρδη αντίθετως έρχονται πολύ αργότερα και κανείς μα, κανείς δεν θυμάται γιατί ήρθαν.

Όμως, πριν αποχαιρετήσουμε άλλους νέους δημιουργούς, είναι σημαντικό κάποιος να αναλάβει την ευθύνη και να αλλάξει τα πράγματα, να πει ότι «ναι, γίνεται». Και σας καλώ να την αναλάβουμε σήμερα μαζί, ψηφίζοντας αυτό το νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι μας κάπου χρωστάμε ένα «ναι, γίνεται». Ίσως το χρωστάμε στην Αθηνά και στη γενιά της. Όταν καταθέσαμε αυτό το νομοσχέδιο στη Βουλή, θέλαμε να ήμασταν σίγουροι ότι είχαμε κάνει ό,τι μπορούσαμε για να ανοίξουμε ένα νέο δρόμο δημιουργίας, ένα νέο δρόμο αναγνώρισης και τελικά, ένα νέο δρόμο προσωπικής εκπλήρωσης. Θα φανεί στο χρόνο αν πετύχαμε το στόχο μας. Ίσως το «ναι, γίνεται» το χρωστάμε στις προηγούμενες γενιές που υπέφεραν και τελικά δεν κατάφεραν ποτέ να πετύχουν αυτά τα οποία είχαν οραματισθεί. Σίγουρα, όμως, χρωστάμε ένα «ναι, γίνεται» στις γενιές που έρχονται. Διότι, αν τα καταφέρουμε, αυτός ο τόπος που τόσο έχει να αναδείξει, θα μπορέσει επιτέλους να αναδείξει και ό,τι πιο αξιόλογο έχει. Και αυτό είναι οι άνθρωποί του.

Αν καταφέρουμε να αλλάξουμε τα πράγματα, αυτή η χώρα μπορεί να γίνει ένας παράδεισος δημιουργίας για όλους εκείνους που θέλουν να δημιουργήσουν, ένας παράδεισος μάθησης για αυτούς που θέλουν να σπουδάσουν και θέλουν να εξασκήσουν την επιστήμη τους και ένας παράδεισος επιχειρηματικότητας γι' αυτούς που θέλουν έτσι να εκφράσουν το δημιουργικό τους πνεύμα. Και από αυτό θα καταφέρουμε να εξασφαλίσουμε

ότι οι επόμενες γενιές δεν θα είναι οι γενιές του καναπέ και του κυνισμού, αλλά οι γενιές της φαντασίας, της αναζήτησης και της δημιουργίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι μας κάπου χρωστάμε ένα «ναι, γίνεται». Και εγώ προσωπικά το χρωστώ στις κόρες μου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Προχωρούμε στο στάδιο των δευτερολογιών.

Το λόγο έχει ο κ. Ζιώγας.

Κύριε Ζιώγα, τρία λεπτά σας φτάνουν ή θα χρειαστείτε περισσότερα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Τόσα νομίζω ότι αρκούν, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στο μείζον, γενικό και διαχρονικό ζήτημα-ερώτημα «ανάπτυξη από ποιον και για ποιον;», όσοι απαντούν, λέγοντας «ανάπτυξη για όλους», κατά τη γνώμη μας, κυριαρχούνται από την ψευδαίσθηση ότι για κάποιον, ανεξήγητο φυσικά, αταξικό λόγο οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις θα αφήσουν ανέπαφο τον κινηματογράφο.

Όσοι δημιουργοί έχουν αυτή την ψευδαίσθηση, πιστεύουν ότι θα μπορούν να δημιουργούν ελεύθεροι και απερίσπαστοι υπηρετώντας το καλλιτεχνικό τους όραμα, ενώ γύρω τους το σύμπαν θα καταρρέει εμπορευματοποιώντας ακόμη και το οξυγόνο που αναπνέουν και αναπνέουμε.

Οι παραγωγοί που έχουν αυτήν την ψευδαίσθηση και κυρίως οι μικροί σε οικονομικό μέγεθος, ανεξάρτητα από προθέσεις και αιτιάσεις πιστεύουν ότι τελικά θα τη βγάλουν καθαρή τσιμπολογώντας ό,τι πέφτει από το τραπέζι του κυρίαρχου συστήματος παραγωγής, όπως ο Λάζαρος από το Ευαγγέλιο, ενώ γύρω τους η νομοτελειακή στην καπιταλιστική οικονομία, διαδικασία της συγκέντρωσης του πλούτου, όσο περισσότερου πλούτου σε λιγότερα χέρια, ολοκληρώνει τον κύκλο της. Αυτοί είναι απλώς αφελείς. Αυταπατώνται και πιστεύουν ότι ο Κύκλωπας θα τους φάει τελευταίους.

Κατά τη διάρκεια της τρίτης συνεδρίασης της επιτροπής, κύριε Πρόεδρε, κατατέθηκαν οι προϋποθέσεις και οι προτάσεις εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας και θεωρούμε ότι αυτές οι προτάσεις μας για να γίνουν πράξη και πρέπει να γίνουν πράξη, απαιτείται να γίνουν στόχοι διεκδίκησης από το κίνημα των ανθρώπων του κινηματογράφου και γενικότερα της τέχνης και του πολιτισμού, αλλά κυρίως από το λαϊκό κίνημα. Δεν θα τις επαναλάβω, τις έχουμε καταθέσει στην τρίτη συνεδρίαση της επιτροπής.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κ. Αποστολάτος, Εισηγητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, έχει το λόγο.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, εμένα προσωπικά αλλά και το κόμμα, με έχετε πείσει γι' αυτό το μεγάλο «ναι», το δικό σας και την ευθύνη που ο καθένας ξέρει ότι πρέπει να πάρει για τις αλλαγές που τολμάει να κάνει. Είμαι από αυτούς που πιστεύουν βαθιά ότι η τέχνη σώζει.

Η Αθηνά σας -υπαρκτό πρόσωπο σίγουρα- μου θύμισε τη μαस्कότη των Ολυμπιακών Αγώνων, παρ' όλο που είναι πρόσωπο της γενιάς που αναφέρετε, των προβληματισμών που έχουν και των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν.

Είναι ένας νόμος-πλαίσιο. Σίγουρα δεν μπορεί να λύσει τα πάντα. Είναι όμως κάτι σημαντικό και το κάτι είναι καλύτερο από το τίποτε. Γιατί σχεδόν -το είπα και πριν- ένα τίποτε ήταν τα πράγματα αυτά τα είκοσι πέντε χρόνια που έχουν μεσολαβήσει για να μπορέσει κανείς να φθάσει στο νομοσχέδιο που προτάθηκε και που πραγματικά αναγνωρίσαμε όλοι.

Εγώ ομολογώ και λέω ότι ευχή μου θα ήταν να ήταν ομόφωνο και ομόψυχο αυτό το «ναι», που είπατε εσείς γι' αυτό το νομοσχέδιο της ανάπτυξης και της παραγωγής της κινηματογραφικής τέχνης, αυτής της υψηλότατης της έβδομης τέχνης, που είναι η τέχνη των τεχνών θα έλεγα, στην εποχή που ζούμε, γιατί συγκεντρώνει όλες τις άλλες κλασικές τέχνες που ξέρουμε και

γιατί –όπως είπε και ο Αρχηγός μου πριν λίγο- από μόνος του ο κινηματογράφος, το σινεμά είναι ουσιαστική παιδεία.

Εγώ ομολογώ ότι μέχρι και τώρα που μιλάμε, τον κινηματογράφο τον έχω ένα ανοικτό διαρκές πανεπιστήμιο, δηλαδή ένα χώρο που σπουδαία μυαλά, σπουδαίες ομάδες, σπουδαίοι άνθρωποι δηλαδή, διαφορετικοί, διαφορετικών ιδιοτήτων, ακόμη και επαγγελματιών και τεχνών, συνδυάζονται, συνεργάζονται και κάνουν αυτά τα πράγματα από το σενάριο -που ο κ. Βούρος επιτυχώς είπε, αυτό που πρέπει να γίνει και για το σενάριο- μέχρι τα πάντα όλα, τη μουσική, τη φωτογραφία, τον φωτισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του ΣΤ' Αντιπροέδρου)

Θέλω να πω ότι έχετε κάνει μία πραγματικά σπουδαία δουλειά. Επειδή θα αναφερθώ επί των άρθρων σε άλλα, κύριε Πρόεδρε, δώστε μου ένα λεπτό, επειδή κι εγώ ως ραδιοφωνικός και τηλεοπτικός παραγωγός κάτι κατέχω από αυτήν την τέχνη για την οποία νομοθετούμε σήμερα.

Πραγματικά, τα φορολογικά κίνητρα που το Υπουργείο Οικονομικών ξεκίνησε, δίνουν τη δυνατότητα σε αυτό το νομοσχέδιο να είναι κάτι σπουδαίο. Πραγματικά καταφέρατε από τις πολιτικές δυνάμεις, εκτός του ΠΑΣΟΚ και του ΛΑΟΣ που επί της αρχής είπαμε «ναι» από την πρώτη στιγμή, τόσο η Δημοκρατική Συμμαχία όσο και η Δημοκρατική Αριστερά να πουν «ναι» και να έχετε τέσσερις πολιτικές δυνάμεις από τις επτά του Κοινοβουλίου να λένε «ναι» επί της αρχής.

Αυτό είναι δικό σας επίτευγμα από τη στιβαρότητα της φωνής σας, της ψυχής σας, με τον τρόπο που υπερασπιστήκατε όλα αυτά που μας παρουσιάσατε. Μ' αυτά που βελτιώσατε, τις τριάντα εννέα τροπολογίες, είναι πράγματι ένα σχεδόν καινούργιο νομοσχέδιο, και για τις πεφωτισμένες δεσποτείες που φοβάμαι σχετικά με το Φεστιβάλ Βραβείων. Και βεβαίως μου αρέσει αυτό που λέτε: «όποιος μας πείσει για τις δυνατότητές του και τη φερεγγυότητά του».

Θα σας πω ότι ένα τσιτάτο μότο στο Φεστιβάλ του Σαν Ρέμο έλεγε διαφημίζοντάς το: «Perque San Remo e San Remo», δη-

λαδή: «γιατί το Σαν Ρέμο είναι Σαν Ρέμο». Επειδή λοιπόν η Θεσσαλονίκη είναι το Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης είμαι σίγουρος ότι τελικά θα καταφέρετε να κάνετε αυτά που πρέπει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού: «Ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης και άλλες διατάξεις». Ερωτάται το Σώμα: Γίνε-ται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού: «Ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, σας έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Πέμπτης 18 Νοεμβρίου 2010, της Παρασκευής 19 Νοεμβρίου 2010, της Δευτέρας 22 Νοεμβρίου 2010 και της Τετάρτης 24 Νοεμβρίου 2010 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Πέμπτης 18 Νοεμβρίου 2010, της Παρασκευής 19 Νοεμβρίου 2010, της Δευτέρας 22 Νοεμβρίου 2010 και της Τετάρτης 24 Νοεμβρίου 2010, επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0:08' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τρίτη 14 Δεκεμβρίου 2010 και ώρα 15:00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Επείγοντα μέτρα εφαρμογής του προγράμματος στήριξης της ελληνικής οικονομίας», σύμφωνα με τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

